

R 411 A-15178

Basil Roman

1854

EX LIBRIS
JOHN PETERS

1951

EPIGRAM

MATA GRAECA VE

TERVM ELEGANTISSIMA, EADEM'QVE

Latina ab utriusq; linguae uiris doctissimis uersa, atq; in re-
studioforum e diuersis autoribus per Ioannem

Soterem collecta.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ. ΤΑ

ἰωγράφματα.

Τὸ τῆ' ἕξες' ἐσμὲν καὶ παῦρ ἰωγράφματα, πικρὰ
ἄμμιν ὁμῶς ἢ λέν[ε]ς, ἢ τ' ὁ χάρις ἐσπε[ρ]α τὸ τῆ' α.

EPIG. AD LECT.

Parua licet sitis pauca ac epigrammata, amari

Nos tamen aut stimuli, sequitur seu gratia magna.

FRIBVrgi BRISGOIAE

Stephanus Melechus Grauius excu-
debat An. M. D. XLIII.

IOAN. SOTER

LECTORI

S. D.

CVM forte fortuna nuper in Epigrammatum Græcorum opus incidissem, uerissimum mihi Horatianum hoc uisum est, Grati ingenii, Gratiis dedice rotundo, musa loqui. Tanta enim in eo eruditionis est uarietas, tantū artificium, ut musas, uniuersas suas dotes certatim eò contulisse uerissimè dixeris. Est enim præter dictionis munditiem mira argumenti festiuitas eruditioque, dum hoc historiā, hoc fabulam, hoc apologum, hoc prouerbium, hoc sententiam aliquam præclaram, hoc encomium (ut sunt sepulchralia fere) hoc lædorum, acrioremq; stimulum tractat foelicissimè, idq; breuitate insigni, puta disticho (cuius & uenustas epigrammatis celebratur) aut non multo plus aucto, epigrammate. Nec minorem gratiam habent Latina: siquidem tam foeliciter plerunq; Græcis Latini certauere interpretes, ut habeant dubiam faciētia carmina palmam. Cuius rei ut studiosis specimen aliquod præberem, collegi quæ sparsim apud Latinos trāsata reperi epigramata: sed & si quid uidebatur allusum, aut idem argumentum tractatum. Quare ne te pudeat lector hisce tanquam nugis succisuias impartiri horulas, quæ a uiris sunt grauissimis scripta,

A 1 transla

4 IOAN. SOTER LECTORI.
translata, atq; subinde tractata. Nos, quantū nos-
tra potuit infirmitas, operam dedimus ut quā-
emendatissimē prodirent: locis non paucis ani-
maduersis, restitutisq; suis autoribus, quæ non
parum multa deprehendimus, uel inscripta falsò,
aut incerto autore: atq; ita accidit, ut cū quædam
essent ἀντιγράφαι, non raro in unum duo sint
coalita, id sicubi inciderit, commune faciemus: ea
in re non nostro, sed grauium autorum iudi-
cio freti. Vale Coloniae ex officina

nostra chalcographa, AN.

M. D. XXV.

T Y P O G R A P H V S

L E C T O R I

S. D.

QVVM Epigrammatum Græcorum simul ac Latino-
rum libellum ex doctissimorum uirorum monumen-
tis à Ioanne Sotere typographo eruditissimo collectum, iam
annis aliquot desyderari uiderem, mearum partium esse du-
xi periculum tandem facere, num ipse utriusq; linguæ stu-
diosis iuuenibus hac in re prodesse possem. Ratus itaq; hunc
laborem non infrugiferum fore, si castigatiora epigramma-
ta in studiosorum manus uenirent, statui ex emendatio-
rum codicum collatione diligenter à mendis repurgatum
opus, locupletiusq; non paucis ex Græco exemplari epi-
grammatis adiunctis è nostra officina in publicum emitte-
re. In quo recognoscendo hoc unum nobis studium fuit,
ut quā emendatissimē legeretur: id quod nostra opera esse
factum esse, is demum intelliget, qui hanc cum prioribus edi-
tionem contulerit. Vale. Friburgi Brisgoiæ Anno

M. D. XLIII. Calendis Februarij.

A S

ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Εἰς ἀγῶνας	Pag. 7	μητρῶαν	
Ἀμπελον	8	Μυστηριον	115
Ἀναπνεύς	9	Ναύς	Ναυάγιον 116
Ἀνδρείς	12	Νῆα	
Ἀν[α]πόδοσιμ	15	Οἶνον	118 Οἶνις 121
Ἀπ[ο]λημ 17	Ἀρετήμ 23	Παραμυθίαν	123
Αὐταρχίαν	25	Πλε[υ]ν[τ]ας	
Βίον ἀνθρώπινον	29	Ποιητάς	127
Γάμον 43	Γῆρας 46	Πολέμ 134	Πονηρές 135
Γραμματικὸς	49	Πόντας	136
Δίκημ	52	Πτωχὸς	
Δυσπραγίαν	54	Σιωπὴν 137	Σοφίαν 138
Εὔταινός 56	Ἐρωτά	Συγκρίσιν	139
Εὐσεβίαν	87	Σωφροσύνημ	
Εὐτυχίαν	88	Τύχην	140
Εὐχερίσος	89	Υπεροφίαν	144
Εὐχήμ 90	Ζῶα	Φθόνον	145
Ζῶν 93	Θάνα[τ]ος	Φιλαργύρος	148
Θεός 96	Ἰα[τ]ρός 100	Φιλίαν	149
Ιχθύας	104	Φιλοσόφος	150
Κόλακας	106	Φιλοσοφίαν	154
Κρίτας	110	Φρόνησιν	161
Λογογραφίας	111	Φροντίδας	
Μαθημα[τ]ία	112	Χρόνον	162
Μετρίστη[τ]α		Ωρας	

ΑΓΩΝΑΣ.

Ἀρχις

Εσταρεῖς εἰσὶν ἀγῶνες ἀν' ἑλλάδα, τέσσα
ρες ἱροί,
οἱ δὲ δύο μὲν κτήνη, οἱ δὲ δύο δ' ἀθανάτα.
Ζηνός, Ἀντοῖδαο, Παλαίμονος, Ἀρχεμόριοι.

ἄβλα δὲ τῶν κότινος, μῆλα, σέλινα, πίτυς.

RAPH. VOLATER.

Græcia concelebrat duo bis certamina sacra,
Quorū hominum duo sunt, cætera cœlicolum,
Sacra Iouis, Phœbiq; Palæmonis, Archemoriq;
Dona oleaster erunt, mala, felina, pinus.

IO. BAP. PIVS.

Quattuor insignis certamina conficit Hellas.
Sunt duo quippe hominū, sunt superūq; duo,
Archemori, Iouis & Phœbi, atq; Palæmonis, ipsa
Pinus, oliuaster præmia, poma, apium.

ALCIATVS.

Sacra per Argiuas certamina quattuor urbeis
Sunt, duo facta uiris, & duo cœlitibus.
Vt Iouis, & Phœbi, Melicertæq; Archimoriq;
Præmia sunt pinus, poma, apium, atq; oleæ.

POLITIANVS.

Ζηνός Ὀλυμπία νικῶντες φερον ἀγρίελαιαν,
μῆλα δ' ἀπ' ὀλλωνος πυθικός κρημνῶν.
ἰαθμιακὴν ἡπίτυμ πόρεμ ἰνῶος μελικερτάς.
σὺ δὲ σελιν ἐτιθῆσ' ἀρχεμόρ' ἐν νεμέα.

ΕΙΣ ΗΡΑΚΛΗΝ ΚΑΙ ΑΝΤΑΙΟΝ.

ΔΙΟΤΙΜΟ.

Τὰρ ἦβ' αἰς αἶθλα πάλας ἤσκησε κραταίᾳς
 ἄδ' εἰ ποσσὶ δ' ὦν θ' ἢ διὸς ἄ γενεά.
 Κεῖται δ' ἐ σφιν ἄγ' ὦν ὃ χαλκίᾳ ἀντὶ λιβητῇ θ',
 ἀλλ' ὅς τις ζῶν οἴσεται, ἢ θάνατον.
 ἀντ' αἶς τὸ πρῶμα, περὶ δ' ἢ ἡρακλῆα νικᾶν
 τὸν διὸς, ἀργείων ἄ πάλα, ὃ λιβύων.

POLITIANVS.

Incaluere animis dura certare palæstra
 Neptuni quondam filius atq; Iouis.
 Nec certamen erant operoso ex ære lebetes,
 Sed quod uel uitam, uel ferat interitum.
 Occidit Antæus, Ioue natum uincere fas est,
 Estq; magistra Pales Græcia, non Libya.

ΣΙΜΩΝΙΔΗΣ.

Ἰδυμια, καὶ πύθοι, Διοφῶν ὁ φίλων θ' ἐνίκ' α,
 ἄλμα, ποσσὶ κείνῃ, δίσκοι, ἀκοντὶα πάλην.

ALCIATVS.

Isthmia Philonis, Diophon, & Pythia uicit,
 Et cursu, & iaculo, & saltibus, orbe, pale.

ΕΙΣ ΑΜΠΕΛΟΝ.

ΦΙΛΙΠΠΟ.

Τίς σε πάγος δουτέρημος ἀνῆλτος ἐξέβρισην,
 ἢ βορέα σκυθῆς, ἀμπελον ἀγριαόσα,
 ἢ κελτῶν νιφολῆτες ἀέ κρυμώδεις ἀλπίς,
 ἢ τε σιδηροτόκος ἑὼλος ἰβητιάδ' θ'.

ἢ τὸς

ἢ τὸς ὀμφακοῦ ἄγας ἐγείναο τὰς ἀπεπ' ἀντὺς
 βότρυας, οἱ ευφελὴν ἐξέχου σαγόν' α.
 Δίξηναι δυκοῖσιν τέας χεῖρας, ὡς ἀπὸ ῥίχης
 κληματ' ὦμοτόκ' βλαστὸν ὅλον θερίσκ' α.

ΙΟ. ΒΑΡ. ΡΙΥΣ.

Agrestem quis te uitem siue inhospita Phæbo
 Saxa alueret Scythas propter Hyperboreos.
 Celtarum gelidæ ne alpes, tumuliq; niuales
 An tellus ferri mater libera trucis
 Immatura acinis, tristi foecunda racemo,
 Nil nisi duritiem, nil nisi uirus habes.
 Quæro Lycurge tuas falces, radicibus omnis
 Turpis ut ancipiti pampinus ære cadat.

ΕΙΣ ΑΝΑΓΗΡΟΥΣ.

ΦΙΛΙΠΠΟ. οἱ δ' ἐπισιδῶν.

Γηρός, ὁ μὲν γήοις, ὁ δ' ἄρ' ὄμμασιν. ἀμφοτέρωι δέ,
 εἰς αὐτὸς τὸ τύχης ἐνδ' εἰς ἡράνισα.
 τυφλὸς γὰρ λιπόγγοι ἐπ' ὠμάδιον βάρ' αἶρων,
 τὰς κύν' α φωναῖς ἀτραπὸν ὠρβοῦσιν.
 πάντ' α ἢ ταυτ' ἐδ' ἰδ' ἀξέπικρ' α πάντολμος ἀνάγκη
 ἄλλήλοισ μερίσαι τὸ ληπὶς εἰς ἔλεον.

ΛΕΟΝΙΔΗΣ.

Τυφλὸς ἀλητεύων χολὸν ποδῶς ἡγταίην,
 ὄμμασιν ἀλλοτρίοις ἀντερανίζόμεν' α.
 ἄμφω δ' ἡμῖτε λείψ' α πρὸς ἐνὸς φύσιν ἡμῶδ' α,
 τὸ ληπὶς ἄλλήλοισ ἀντιπρᾶσ' α χόμην' α.

ΠΛΑΤΩΝΟ. ΝΕΩΤΕΡΟ.

Α 5 ΑΝΕΡΕ

Ανερ τις λιπόγυρον παρ νώτιο λιπαυγής
ἤγει, πόδας χρισσας, ὄμματα χρυσά μιν.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΣ.

Αμφω μὲν παροι, καὶ ἀλκμονες. ἀλλ' ὁ μὲν, ὁ δὲ,
' ἐς δὲ, βασίς. ἀλλ' ὁ δ' ἀλλ' ὁ παρρεσίν.
τυφλὸς γὰρ χαλοῖο κατωμάδιον βάρος ἄρας,
ἀξάπτον ὀφθαλμοῖς ὀμμάσιν ἀκροβάτης.
ἢ μία δ' ἀμφοτέροισι ἡσυχία φύσις. ἐν γὰρ ἐκάστω
τὸ λιπὲς, ἀλλήλοισι εἰς ὅλον ἡσυχίαν.

AVSONIVS.

Insidens cæco graditur pede claudus utroq;
Quo caret alteruter sumit ab alterutro.
Cæcus nanq; pedes claudo, gressumq; ministrat,
At claudus cæco lumina pro pedibus.

IDEM.

Ambulat insidens cæco pede captus utroq;
Atq; alterna subit munia debilitas.
Nam cæcus claudo pede commodat, ille vicissim,
Mutua dat cæco lumina pro pedibus.

POLITIANVS.

Τυφλὸς ἄπας τ' ἡττη ἀλλήλοισιν θεράποντες,
τυφλὸς ὁδὸν ἡγεῖτο, νῶτο φορεῖτο δ' ἄπας.

MORVS.

Claudipedem gestat cæcis vicinus ocellis,
Conducitq; oculos arte, locatq; pedes.

IDEM.

Cæcus claudipedem gestat, prudenter uterq;
Rem

Rem gerit, atq; oculos hic locat, ille pedes.

IDEM.

Cæcus fert claudum, atq; opera conducit eadem.
Istius ille oculos, illius iste pedes. IDEM.
Claudū cæcus onus graue, sed tamen utile uectat.
Prospicit atq; oculis, huic regit ille pedes.

IDEM.

Tristis erat nimium miseris fortuna diuobus,
Huic oculos, illi dempsit iniqua pedes.
Sors illos copulat similis, claudum uehit alter.
Sic sua communi damna leuant opera,
Hic pedibus quouis alienis ambulat, itur
Huic recta alterius semita luminibus.

IDEM.

Vtilius nihil esse potest, quàm fidus amicus,
Qui tua damna suo leniat officio.
Fœdera contraxere simul mendicus uterq;
Cum claudo solidæ cæcus amicitie.
Claudo cæcus ait, collo gestabere nostro,
Retulit hic, oculis cæce regere meis.
Alta superborum fugitat penetralia regum,
Inq; casa concors paupere regnat amor.

IDEM.

Cum claudo cæcus sic lege paciscitur æqua, ut
Hic ferat illum humeris, hunc regat ille oculis.

Εἰς ἡμῖν ἕκαστον αἰτήσαντα Ἀδριανῶ
τῷ βασιλεὶ τροφοῦ.

Ἡμῖν μὲς τέθνηκε, τὸ δ' ἡμῖν λιμός ἐλέγχεται.
σά

εἰς τὸν βασιλεῦ, μεσικὸν ἡμίπονον.

Απόκρισις τῷ βασιλεῦς.

Αμφοτέρως ἀδίκως, καὶ πλατέα, καὶ φάεινοντα,
τὸν μὲν, ἐτ' εἰσορόων, τὸ δ' ἀπολεῖ πόμυθον,

¶ Huic rursus respondet in hūc modum

POLITIANVS.

Οὐδέτερος ἀδίκω, τὸ γὰρ ἄπνοον ἐκ ἐτι λείψῃ
ἥλιον, ἔμπνευ γ' αὖ πλεῖται καὶ δὲ μέλῃ.

IOAN. SOTER.

Mortuus heu medius, mediūq; fames necat ipsa,
Semitonū affere rex me inclyte musicū age.

Responsio Adriani regis.

Phœbū quod uideas, laceras male, sic quoq; Dite,
Stamina quod uitæ haud ruperit ipse tuæ.

Responsio Musici.

Ditem non lacero, rutilum nec lumine Phœbum,
Extinctum haud uidet hic, uiua nec ille capit.

ΕΙΣ ΑΝΔΡΕΙΑΝ ΚΑΙ ΑΝΔΡΕΙΟΥΣ.

Εἰς Λάκαιναν. Ἀδνηλον.

Γυμνὸν ἰδύσα Λάκαινα παλιν ἱροπὸν ἐκ πολέμοιο
παῖδ' ἰὸν ἐς πατέρα ἀκύνεν ἑντα πόδια,

Αντὶν αἰξασα, δι' ἡπατὸς ἤλασε λόγχην,

ἄρξεν αὖ ψαμνὴν φθόγον ὑπὸ κταμνίῳ.

Ἄλλοτριον σπάρτας εἶπεν γένεθ' ἐρρε πόδ' ἀδαν,
ἔρρε, ἔπει ἐφείσω πατρίδα, καὶ γένεταν.

MORVS.

In patriam amissis celeri pede dum redit armis,
Con

Conspiciens gnatum sœua Lacæna suum.
Obuia sublata corpus transuerberat hasta,
Hæc super occisum mascula uerba loquens:
Degener o Spartes genus, ito in tartara tandem,
Itō, degeneras, & patria, & genere.

LILIVS.

Quum nudum ἐ bello gnatum remeare Lacæna
Vidit, & in patrios accelerare lares,
Insultans contra, pectus traiecerat hasta,
Horrida in extinctum uoce uirago furens.
Spartanam quando es patriam mentitus, auosq;
Ad manes tandem degener, inquit, abi.

C. VRS. VELIVS.

In patriam amissis refugum uelociter armis
Ut uidit natum forte Lacæna suum.
Obuia transadigens librato uiscera ferro,
Arguit horrenda hac uoce uel exanimem:
Degener o Spartes soboles, hinc te aufer ad umbram
Aufer, nec patre hoc edite, nec patria. (bras,

MARVLLVS.

Mater Lacæna conspicata filium,
Relicta inermem parmula,
Progressa contra, traiecit ferro latus,
Super necatum his increpans:
Abi hinc, morere, non digna me proles, abi
Mentite patriā & genus. POLITIANVS.
Ἐκτροφύγοντα μάχας τὸν εἰς παῖδ' ὡς ἐνόησε
σπαρτιάτης μάτηρ, φασηνὴς ἐντίκται,

κ' ἑλάνει δ' ἡ δίσανον, ὅρ' ἐτρεφευ, ὅν τεκερ αὐτὰ,
ταῦτα δ' ἐπερβομευ λόξ' ἐπιστέρκομεια.
ἢ ποίον σ' ἐδ' ἔκρυ, δ' κ' ἀρ' τεκορ, ἐρρε λακαίνας
ὡς π' αἰς, δ' κ' ἐθελωρ ὡς λακεδαίμονι.

Τίνας ἀν' ἐκ' ἴωρ τιτρωσκομλνος ὑπὸ ἑλλήνων.
Βάλλει νῦν μετὰ ποτμορ ἐμορ δέμας, ὅτ' ἡν' αὐτοί
νεκρὸ σῶμα λένοντ' ἐφ' ὑβρίζουσι λαγῶσι.

MORVS.

Proiecitote meum Danaï post fata cadauer,
Nam metuunt lepores defuncti membra leonís.

Εἰς Ρώμην Κριναγορ.

Οὐδ' ἢρ ὠκεανὸς πᾶσαν πλεμμυραρ ἐγείρει,
ὅδ' ἢρ γεμανὴν ῥήνον ἀπαντὰ πίν,
ῥώμης ὅδ' ὅσον βλάψ' δέντ', ἀχρὶ καὶ μίμνη
διεξία σημαίνοντ' ἡμισαρι θαρσαλεῖ.

Ἰτω καὶ ἱεραὶ Ζηνὸς δέγνεις ἐμπεδὰ ῥίζας
ἐσάσιρ φύλων δ' αὐτὰ χεῖρ' ἀνεμοί.

IOAN SLEIDANVS.

Oceanus moueat licet omneis undiq; fluctus,
Et potet Rhenum Theutona terra suum,
Non cadet imperium Romæ, quo tēpore Cæsar
Præerit, ac solus publica facta reget.

Sacra Ioui quercus nam sic radicibus hæret,
Et tamen aridulas huic rapit aura comas.

¶ Operæpretium nos facturos speramus si huc
adscripserimus Urbis Romæ querela, quā
sic lusuere generosus ille

HERM

HERM. A' NOVA AQUILA. CO.

En ego quæ rerū quondam pulcherrima Roma,
Scilicet & terror & caput orbis eram,
Expugnata meo nunc seruiο turpiter hosti,
Cogor & inuiso subdere colla iugo.

Parcite caudarum probro me affligere Pœnī,
Heu non sum tales nunc habitura uices.

O' me felicem si Punica secla redirent,

Vt uideam strages ὁ Thrasimene tuas,

Hannibalē' ue truce, aut magni stratagemata Pyrr.

Aut pressum nostris uiribus Anriochū. (rhi,

O' me foelicem si gens inuisa Gothorum,

In nostrum reparet bella cruenta caput.

Non ego te metuam fortissime Tottila, quamuis

Diruta sint iussu mœnia nostra tuo.

Nec me perculerint Theodrici castra superbi,

Non uæfani Achilæ sanguinolenta manus.

Non qui suspensis olim ad mea mœnia signis

Odóacer, de me prima trophæa tulit.

Tot concussa malis uiresq; decusq; resumpsi,

Et redijt nomen, quod fuit ante mihi.

Sed modo quæ miseræ restabat summa malorū,

Vltima cum imperio spes quoq; nostra perit.

Εἰς ΑΝΤΑΡΟΔΟΣΙΝ, ΕΥΝΗΣ.

Κιν' με φάγης ὑπὸ ῥιζαρ, ὁμῶς ἐτι καρποφορήσω,
ὅσον ἐπισπείσαι σοι τραγε θυμὸν ἴω.

OVIDIVS.

Rodecaper uitem, tamen hinc cum stabis ad aras,
In tua quod spargi cornua possit erit.

Detor

¶ Detortū est olim distichō hoc in Domitianū, oī
propositū de excidēdis uineis edictū, cuius (auto-
re Suetonio) ut gratiā faceret, nō alia re cōpulsus
creditur, ἢ quōd sparsi libelli cū his uersibus erāt,

Κῆν με φάγῃς ὡλὲς ῥίζαν ὅμως ἔτι καρποφορήσω,
ὅσον ὡλοπείσαι καίσαρι θυομένῳ.

Λεωνίδης Ταραντίνος.

Ἰσαλθ' εὐπώγων αἰγὸς πόσις ἐν ποτ' ἄλωι,
οἶνός τός ἀπαλὸς πάντας ἔδασε κλάδους.
Ὡδ' ἐπ' ἐκ γαίης πόσον ἄπυε, τῆρε κακίσ-
την αὖτις ἡμέτερον κλῆμα δ' καρποφόρον.
ῥίζα γ' ἔμπεδ' ὅσα, πάλι γλυκύνει καρ' ἀνήσδ',
ὅσον ὡλοπείσαι σοι τράγε θυομένῳ.

IOAN. SOTER.

Barbatus caper alta petens cum erraret in agro,
Decerpit teneræ brachia uitis ouans.
Talibus affata est quem uitis: Pessime, rode
Fœcunda usq; tuis germina nostra labris.
Hæc feret ipsa tamen radix mox robore fultra, ut
Sufficiant aris, uictima, uina tuis.

¶ Est super hac re apologus in trimetris

ΓΑΒΡΙΟΥ.

Τράγω προσέειπερ ἄμπελ' ὅ, βλάπτῃς σύ με
λείρων τὰ φύλλα, μὴ γὰρ ὅκ' ἐσι χλόν;
ὅσον γὰρ ἄν βλάψῃς, εὐρήσω τάχα
πρὸς θυσίαν σὴν, εἰς θύας οἶνον βλύσαι.

IOAN

IOAN. IORDANVS.

Dicebat hirco tenera uitis, mihi nocet
Rodens folia. Non ne herba pascuæ est tibi?
Quantumq; lædas, uina fundam aris breui
Cæderis in quibus Deorum uictima.

ΕΙΣ ΑΠΕΙΑΗΝ

Αδελφον.

ΟΖΙΝΟΣ πρὸς τὸν ἔρωτα, βέλη τὰ σὰ πάντ' ἀφελῶμαι.

Χαί' ἴανός, βρόντα, καὶ παλινύκν' ἔσθ.

Huc alluisse uidetur hoc epig.

IACOB. SANNAZARIVS.

De Veneris nato quæsta est Didymna tonanti,
Quod nimis ille puer promptus ad arma foret.
Tunc pater acciro ostendens graue fulmen Amori,
Hoc tibi sæue puer spicula franget, ait.
Cui lasciuus Amor motis hæc reddidit alis,
Quid si iterum posito fulmine cygnus eris?

ΜΑΡΙΝΟΣ. ΟΙ ΔΕ ΠΛΑΤΩΝ.

Platoni tribuit & Diog. Laertius.

ΑΚΥΠΡΙΣ Μῦσαισι, λογάσιν τὰν ἀφροδίτην

τιμάτ', ἢ τὸν ἔρωτα ὕμνῳ, ἐφοπλισομαι.

καὶ μῦσαι ποτὶ Κύπριν, ἀρ' ἢ τὰ σωμύλα ταῦτα

ἡμῖν δ' ὅτ' ἐτάται δῶτ' ὁ παιδάριον.

BENTINVS.

Hæc Venus ad Musas, Venerē exhorrescite nymphæ,
In uos armatus aut Amor insiliet.

Cui contra Musæ: lepida hæc ioca tolle precamur,
Aliger huc ad nos non uolat ille puer.

¶ Huius epigrammatis argumentum festiuissimè in

B Cupidi

Cupidine suo tractauit Lucianus, quem sic la-
nitati donauit

GEORG. ANONYMVS.

Fortē sub aërio, uitreas Heliconis ad undas,
Pieridum celebris monte chorea fuit
Cum Venus aligerum mater complexa puellum
Non procul audita est talia uerba queri:
Dic age qui fiat dulcissime nate Cupido **VENVS**
Omnes cum timeant numinis arma tui,
Humanumq; genus, manes Erebiq; profundū,
Sollicitent superos & simul illa deos,
Sola tamen doctis quæ præsidet artibus, omne
Effugit imperium, casta Minerva tuum:
Si meminisse potes, moderator Iuppiter orbis
Ipse tuas sensit captus amore faces.
Sensit & æquoreis Neptunus uictus in undis,
Iunoq; furtiuo sæpe reperta toro.
Vt taceam reliquos, & tu quoq; nate parentem
Iura pudicitiae me uiolare iubes.
An igitur solam quo Pallada uincere possis
Extinctus nullam uim: aras ignis habet?
Desine diua parēs mirari, & quærere causas **CVP.**
Hanc mea quod nequeant tela ferire deam.
Cumq; potestati sint omnia subdita nostræ,
Sola meas spernat cur tamen illa faces.
Hanc equidem ualde metuo cum lumine tantum
Aspicit, aut uultu me truculenta notat.
Assumptis illam uero quandoq; sagittis
Aggressus temere nocte silente fui.
Cælauiq; meum perplexis artibus ignem,

Successu

Successu ueritus posse carere dolos.
Nemo sed occultum quantumuis cælat amorem,
Ipse ego sum semper proditus igne meo.
Insidias igitur nostras ubi sensit aperte,
Protinus hac tanquam pulsus ab hoste fui.
Nam galeam quoties, hastam uibratq; trementem,
Non leuis illa mihi causa pavoris adest.
Siste puer tales oro proferre querelas, **VEN.**
Hosq; tuo uanos excute corde metus,
Marte quid asperius fuit, aut quid durius olim,
Succubuit regnis trux tamen ille tuis.
Qui prius indomitus tibi bella necemq; parauit,
Sæpe dedit uinctas in tua uincta manus.
At Mars ille Venus nobis se dedidit ultro, **CVP.**
Nec quicquam nostrum ferre grauatur onus.
Improba sed quoties Pallas me conspicit illa,
Dij quas commoto non facit ore minas:
Quam gerit horrendam magna ui corripit hastam,
Taliaq; infando dicta dolore refert:
Ne mihi tela puer, mihi ne puer arma mineris,
Erras, haudquaquam nos tua turba sumus.
Si temere accedes, nec me finis esse quietam,
Crede mihi, puero sat tibi fortis ero.
Aut ego præcipitem te nunc ad tartara mittam,
Aut tibi perfodiet lancea nostra latus.
Hoc pater ipse mihi cuius sum uertice nata
Iuppiter, hoc diuum rex mihi testis erit.
Hæc simul ut dicit, totus miser ecce tremisco,
Ex manibus statim tela facesq; cadunt.
Nec scio quid faciam, lædendi nulla facultas

B 2 Aut

Aut uis turbato nulla relicta mihi est.
 Lædere nec cupio, quin hoc miser opto precor que
 Hinc ut ego solum saluus abire queam.
 Præterea anguicomæ gestat caput illa Medusæ
 Cuius ad aspectum lumina nostra pauent.
 Hoc ubi præ tendis, fugio ceu cerua leonem,
 Aut fugit infestum territa dama lupum.
 Et metuis diuam tu territus ægide tantum **VENVS**
 Magnanimi curas cum Iouis arma nihil.
 Hoc quoque contemnunt diccur tua spicula Musæ,
 Et fugit imperium turba nouena tuum.
 Num galeas uibrant etiam, aut hastilia torquent,
 Aut fera prætendunt Gorgonis ora tibi?
 Aonides uultu sunt o Cytheræa pudico, **CVPIDO.**
 Vnice & istarum nomina sacra colo.
 Et quoniam semper studijs retinentur honestis,
 Iuris in hos plane nil meus ignis habet.
 Inuigilant cantu, molles ducuntq; choreas,
 Luxuria sed quæ desidijsq; uacant.
 Quin ego nonnunquam uocis dulcedine captus,
 His iungo socium me comitemq; Deis.
 Esto, quod Aonides uultu sint nate pudico **VENVS**
 Vnice & istarum numina sacra colas:
 Ipsa tuis autem cur non est fixa sagittis,
 Castaq; perpetuo uirgo Diana manet?
 Hanc nunquā fateor mater deprædere possū, **CVP.**
 Conatus omnes effugit illa meos.
 Improbæ perpetuæ dea montibus errat in altis,
 Oblectat castis seq; cupidinibus.
 Venatrix etenim syluas saltusq; fatigat,

Et geli

Et gelidis figit retia tensa iugis.
 Talia sunt olim matri quæ dicta Cupido
 Respondens tenero reddidit ore suæ.
 At Venus ut sperni tantum sua numina sensit,
 In patriam tristis coepit abire Paphum,
 Nunc ubi cum nato castis neglecta deabus
 Mœret, & Aonijs est inimica choris.
 Ergo si quis erit stulto deceptus amore
 Qui uacuum uitij pectus habere uolet,
 Optabitq; graues uitare Cupidinis arcus,
 Armigeram colat hic Pallada, tutus erit:
 Concilietq; sibi dulces ante omnia Musas,
 Ac fugiet monitis oia cuncta meis.
 Sic nullis unquam rebus, sic tempore nullo
 Iuris in hunc aliquid prorsus habebit Amor.
IOAN. FICKHARD.
 Dic mihi chare puer, quod te rogo, iā tua dudū **VEN.**
 Læserunt cunctos spicula missa deos.
 Illa tulit Phœbus, Mars & Saturnia luno,
 Aequoris illa deus, Aetheris illa deus,
 Ipsa etiam mater quæ te genui; tulq;
 Sum quoties telis saucia facta tuis?
 Nec quisquam tua tela fugit, nec uulnera uitat,
 Et tamen una tuo Pallas ab igne uacat,
 Hæc age cur linquis? quid ab hac tuus abstinet arcus?
 Hic tibi cur (alijs prompta pharetra) iacet?
 Ne mihi succense mater charissima, si non **CVPI.**
 Siue meos arcus, seu tulit illa faces.
 Illa uirago sedet, uultu metuenda minaci,
 Armis terribilis, terribilisq; minis.

B s Ed

Et si si forte ad eam ueniens, mea spicula tendo,
 Extemplo galeam concutit illa suam:
 Et contrā insistsens, sic territat, ut mihi hæpe
 Arcus de manibus excidat ipse meis.
 Territus hoc igitur pacto aufugio, atq; reuertor,
 Et mihi stat nullis hæc ferienda modis.
 Sic ais: & metuis gaudentem casside diuam? **VEN.**
 Nec metuens Martem sub tua regna trahis?
 Et quem non potuit deuincere terrificus Mars,
 Hunc uanis terret parua puella minis?
 At, mihi crede, uenit, multo minus ille timēdus, **CV,**
 Quin ultro accersit meq; measq; faces.
 At Pallas nostros ignes obseruat & arcus,
 Defigitq; oculos in mea tela suos.
 Et quoties rapidis illam circumuolo flammis,
 Intendiq; arcus aspicit illa meos,
 Tum mihi continuo uerbis irata minatur,
 Atq; quid hoc, inquit, stulte Cupido facis?
 Per summum tibi iuro patrem, ni protinus aufers
 Teq; tuasq; in me nil ualiture, faces,
 Hac te transfodiam, (& ferratam concutit hastam,
 Et uelut in nostrum stat ruitura latus)
 Aut pede raptum, inquit, tenebrosa in tartara mittā,
 Vt te nil arcus, nil tua tela iuuent.
 Talibus illa mihi obstitit, timidumq; retentat,
 Et toruo crebras occinir ore minas.
 Adde, quod in primis trepidus metuo fugioq;
 Illi, nescio quæ pectora monstra tegunt.
 Vipera pro crine est, facies funesta nocensq;
 Hei mihi, quis celerem non daret inde fugam?

Ergo

Ergo Gorgoneos metuis refugisq; colubros? **VE.**
 Qui metuis magni fulmina nulla Iouis.
 At cur interea nunquam tua spicula Musas
 Figunt, non illis addita flamma nocet?
 An quia & hæc galeas quassant, hastasq; minantur,
 Aut facie terrent, uiperaq; comar?
 Has ego clara parēs, cur quæso figere uellē, **CVP.**
 Ante omnes habeo quas in honore Deos?
 Quas ueneror uereorq; simul, quas tēpore nullo
 Aspicio ignauas ocia lenta sequi.
 Semper habet quod agunt, nec eorū carmine quicq;
 Me, toto hoc cælo plus retinere solet,
 Ac quoties aſto, me nostræ obliuia flammæ
 Tentant, & manibus labitur illa meis.
 Credo equidē, sed blande puer, cur deniq; nunq; **VE.**
 Dictynna est iaculis saucia facta tuis?
 Difficile est mater, neq; em hæc cōprēdere possū **CVP.**
 Quæ nullo cessat certa tenaxq; loco.
 Nam modo frondosi, non nota cacumina saltus,
 Nunc imas ualles irrequieta petit.
 Præterea proprio quodam deſagrat amore.
 An proprio? quem nam dicamat illa, puer? **VEN.**
 Ceruorum catulos sequitur, gaudetq; sagittis **CV.**
 Sternere transactos, hoc amat, hocq; facit.
 Hæc eadem cum fratre illi, quo certior alter
 Non ſigir. **VEN.** Noui, aſt fixus & ille tibi.

L I X A P E T H N,

Αδελφον.

Laertius tribuit Athenæo Epigram
 matum ſcriptori.

B

+

Ω 507

Ω ζωϊκῶν μύθων εἰδημονες, ὧ πανάριστα
 δόγματα ταῖς ἱεραῖς ἐνθεμνοὶ σελισιν.
 τὰν ἀρετὰν, ψυχᾶς ἀγαθὸν μόνον. ἅδε γὰρ ἀνδρῶν
 μνα, καὶ βίον ῥύσαιτο, καὶ πόλιν.
 σαρκοῦ δ' ἥδ' ὑπάρημα φίλον τέλος, ἀνδράσι γ' ἄλλοις.
 ἢ μία τῇ μνήμῃς κινυσε θυγατέρων.

MICHAEL BENTINVS.

Stoicidæ spectata cohors, qui insignia sacris
 Mandatis melius dogmata uestra libris.
 Vnam animi summum uirtutem culmen habere,
 Vrbes quod seruet, sola quod ipsa homines.
 Carnis at illecebras alijs, sibi finis ut esset
 Vnica perfecit filia Mnemosynēs.

I D E M.

O Stoicæ gnari sectæ, quàm insignia uestra
 Dogmata, quæ sacris scribitis in tabulis.
 Esse bonum unam animi uirtutem, sola cietur
 Quod ualidas urbes, quodq; ea sola homines.
 Ast alijs uitæ scopus esset spurca uoluptas
 Vna egit pulchræ filia Mnemosynēs.

INTER. LAER.

Stoicidæ menti solum æui fertis honestum,
 O quàm dogma bonum uestra tabella tenet,
 Hoc etenim solum uita est seruata uirorum,
 Mœnia & hostili tuta fuere manu.
 Meta uiris alijs dulcis sit passio carnis
 Vna uiris dixit filia Mnemosynēs.

Εἰς τὸ αὐτό.

οἱ χάριν ἐξτελειοῦσι πρὸν, καὶ ἀποφασίζουσιν ἰδῶς,
 χάρον

χάρον ἔχον πολυλόβον, ὃν δ' ὡς ἔλλαχερ ἄνηρ.

BERGIVS.

Sudor & assidui præbent tibi testa labores,
 Hæc nam quisquis iners haud facile assequitur.
 ἐπὶ τῇ ψυχῇ δόξα ἐρχομένων.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

πολλοὶ τοὶ ναρθηκοφόροι, πᾶν δέ τε βακχοί.

ERASMVS ROT.

Plures thyrsiferos, paucos est cernere Bacchos.

Huic affine est hoc:

πολλοὶ θριοβόλοι, πᾶν δέ τε μάντις ἄνδρες.

I D E M.

Plures thriobolos, paucos est cernere uates,

Et illud:

πολλοὶ βυκένται, πᾶν δέ τε γῆς ἀροτῆρες.

I D E M.

Qui tauros stimulent multi, sed rarus arator.

Εἰς ΑΥΤΑΡΚΕΙΑΝ

ΑΛΦΩ ΜΙΤΥΛΗΝΑΙΩ.

οὐ σεργῶ βατυλῆς ἀγῆρας,
 ἐκ ὅλβου πολύχρυσον οἶα γυγῆς.
 αὐτάρ κος, ἔραμαι βιβλακίον.
 τὸ μὲν ἄγαρ, ἄγαρ μετέρπει.

M O R V S.

Agros ego haud porrectiores appeto,
 Non auream aut Gygis beatitudinem.
 Quæ sit satis sibi uita, sat eadem est mihi.
 Illud, Nihil nimis, nimis mihi placet.

¶ Huc pertinet nobile hoc epigramma

B

MAR

Vitam quæ faciunt beatiorem
 Lucundissime Martialis hæc sunt:
 Res non parva labore, sed relicta,
 Non ingratus ager, focus perennis,
 Lis nunquam, toga rara, mens quieta,
 Vires ingenuæ, salubre corpus,
 Prudens simplicitas, pares amici,
 Conuictus facilis, sine arte mensa,
 Nox non ebria, sed soluta curis,
 Non tristis thorax attamen pudicus,
 Somnus qui faciat breues tenebras,
 Quod sis esse uelis, nihilq; malis,
 Summum nec metuas diem, nec optes.
 Id hunc in modum imitatus est libro
 Amorum Tertio
 CONRADVS CELTIS.
 Scilicet his rebus uita est quærenda beata,
 Corporis atq; animi non caruisse bonis.
 Non egeat sanum corpus cum pectore sano,
 Et rerum causas discere semper amet,
 Excudatq; aliquid residens sub pectore Phœbus.
 Quod bona posteritas uideat, honoret, amet.
 Certa domus mihi sit, mediocri & splendeat usu,
 Contegat & corpus patria lana meum.
 Lucundus ueniat parilis tacitusq; sodalis,
 Qui uultum sortis ferre utriusq; queat.
 Hinc Cytheræa meo confors sit candida lecto,
 Quæ sit carminibus lima seuera meis.
 Rite deos uenerer, nec mens mihi conscia culpæ.

Et maneat uitæ candida fama meæ.
 In ius nemo uocet, nec opus mihi iure proteruo,
 Iudice me nemo sic neq; teste cadet.

Αδελφον.

Ελθωρ εις αιδον, οτε διησοφορ ηνυσε γηρας
 Διογενης ο λυνωρ, Κροισορ ιδωρ εγλα.
 και σρωσας ο γερωρ το τρειβωνιορ εγγυς εκεινσ,
 το πολυρ εκποταμδ χρυσορ αφισαμινσ,
 επιτερ, εμοι και νυν πλειωρ τοπο. οσσα γαρ ειχορ,
 παντα φερω συν εμοι Κροισε. συ δ' εδερ ειχα

AVSONIVS.

Effigiem rex Crœse tuam ditissime regum
 Vidit apud manes Diogenes Cynicus.
 Constitit, utq; procul solito maiore cachinno
 Concussus, dixit, quid tibi diuitiæ
 Nunc profunt regum rex o ditissime, cum sis
 Sicut ego solus, me quoq; pauperior.
 Nam quæcunq; habui mecum fero, cum nihil ipse
 Ex tantis tecum Crœse feras opibus.

Γαλαδία.

Ελπίδιθ, εδε τύχης ετιμοι μελδ, εδλ' αλεγιζω
 λοιπον. τ' απατης ηλυθωρ εις λιμνα.
 ειμι πενης ανθρωπο. ελευθερι δε συνοικω,
 υβρισηρ πενίης πλωτορ αποςρεφομαι.

IOAN. SOT.

Non Spes, non fortuna mihi est, nil deniq; curæ.
 Tutum fraude locum nata carina mea est,
 Sum pauper fateor, libera at mihi contigit uxor,
 Pauperibusq; graues sperno ego diuitias.

Λυκιανῶ.

Ως τὴν ξόμλιν, τῶν σῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυε,
 ὡς δὲ βιοσόμλιν, φείδεο σῶν ἱεάνων.
 ἔσι δ' ἄνθρωπος σοφός ἐστ', ὅς ἀμφω ταῦτα νοήσας,
 φείδῃ, καὶ διαπάνη μετρον ἐφημέροισατο.

Huius epigrammatis priores duos uersus uertit
 Ausonius, apud quem Menandro adscribitur.
 Refruere ut natus mortalís, dilige sed rem
 Tanquam immortalis. Sors est in utroque uerenda.

G. LILIVS.

Diuitibus utare tuis tanquam moriturus,
 Tanquam uicturus denuo parte tuis.
 Vir sapiens est ille quidem, qui hæc ambo uolutans,
 Parcit, quicquid modum sumptibus applicuit.

MORVS.

Tanquam iam moriturus partis utere rebus,
 Tanquam uicturus denuo parce tuis.
 Ille sapit, qui perpenſis his rite duobus,
 Parcus erit certo munificusque modo.

Αδελφον.

Σώματα πολλὰ τρέφει, καὶ δώματα πολλὰ ἀνιγείρει,
 ἀτραπὸς εἰς πένιν ἔστιν ἐτοιμοτάτη.

MORVS.

Multas ædificare domos, & pascere multos,
 Est ad pauperiem semita recta quidem.

G. LILIVS.

Corpora multa alere, & complures ponere sedes,
 Ipsa est ad summam semita pauperiem.

ΕΙΣ

Αρχισ.

Θρήικας ἀνείτω τις, ὅτι σوناχεῦσι μὲν ὕιας
 μικτεροὶ ἐκ ἐρίων πρὸς φάσιν ἐρχομένους.
 ἔμπαλι δ' ὀλβιζοσιν, ὅσους αἰῶνα λιπόντας,
 ἀπροιόνης κηρῶν λάτρεις ἐμαρφε μέρου.
 οἱ μὲν γὰρ ζῶντες αἰψάντοια πρόωσιν
 εἰς κακά, τοὶ δὲ, κακῶν ἔντρον ἄκ' ἐφθίμνοι.

IN VITAM HUMANAM.

LVSCINIVS.

Laudantur Thraces, natos quod uiscera matrum
 Egressos gemitu protinus excipiunt:
 Quodque relinquentes uitam sine fine beatos
 Credunt, incautos dum fera pascua rapit.
 Illos uita malis quia destinat omnibus: hinc hos,
 Pharmaca quod mortem tot reperere malis.

Αδελφον.

Τὸν βίον ἡράκλειτε πολὺ πλεονῆπος ὅτ' ἐξῆς
 δάκρυε. νῦν δὲ βίος ἐστ' ἐλεηνότερος.
 ὅν βίον ἄρτι γελασκόμενοι τὸ πλεονῆπος, πρίν.
 νῦν δὲ βίος πάντων ἐστὶ γελοιότερος.
 εἰς ὕμνας δὲ καὶ αὐτὸς ὁρῶν, τὸ μεταξὺ μεριμνῶ,
 πῶς ἅμα σοι ἐλαύσω, πῶς ἅμα σοι γελάσω.

LVSCINIVS.

Tempora uix credas Heraclitus sua quondam ut
 Planxerit, at nostra hæc sunt puto fausta minus.
 Contraque perpetuo uitam Democritus olim
 Ridebat, quæ nunc rideat ille magis.

Sic ego

Sic ego dum nostræ scrutor mala, uanaq; uitæ,
Iam fleo si liceat, iamq; cachinno magis.

C. VRS. VELIVS.

Tristius atq; olim, uitæ Heraclite labores
Vt mage qua miserum nil queat esse, gemas.
Tu quoq; maiori Democrite diffue risu,
Quandoquidem hæc uita est ridiculosa magis.
Ipse autem interea uos cernens, differor anceps
Ter risu, lachrymis quomodo teq; iuueni.

Ποσδ' ἴππο. ἴδ' ἐκράτητο
τὸ λυγρὸν.

Ποῖν τῆς βοίστοιο τά μοι τριβόν. εἰρ' ἀγορῇ μὲν,
νεικία, καὶ χαλεπαὶ πρὸς ἑσέας, ἐν δὲ δόμοις,
φροντῖδες. ἐν δ' ἀγορῇ, καμάτων ἄλῃς. ἐν δὲ θαλάσῃ,
τάρβει. αὐτὸς ξείνης, ἢ μὲν ἔχῃς τί, δέει.
ἂν δ' ἀπορῇς, ἀνιερῇ. ἔχῃς γὰρ μορ, δὲ ἀμέριμον.
ἔσπαι. δ' γὰρ μέδῃς. Ζῆς ἐπ' ἐρημότερον.
τίκνα, πονοί. πῆρως, ἀπαις βίῃ. αἱ νεότητες,
ἀφρονες. αἱ πολυαἰδ' ἐμπαιρ' ἀδρανῆς.
ἢ ἄρα τοῖν δυοῖν ἐνός ἀρεσῆς, ἢ τὸ γενέσθαι
μηδ' ἐποτ', ἢ τὸ θανεῖν, ἀντίκα τικτόμενον.

L VSCINIUS.

Quem teneas uitæ callem, rogor iuxta tribunal,
Iurgia, & anxius est quæstus. ac in domibus.
Curæ. durus agris labor imminet. undiq; ponto,
Terror. opes peregre qui gerit, usq; pauet.
Pauperies, grauior. connubia, mente quietem
Excutiunt. cælebs, heu male solus eris.
Proles, fastidium, genus hac sine concidit, omnis

Mente

Mente caret iuuenis, uiribus inde senex.
Vtrum igitur malis optandum, uel neq; nasci
Vnquam, uel fato perniciores rapi.

C. VRS. VELIVS.

Nam quod iter uitæ sectabere, plena molestis
Sunt fora litighs. anxia cura domi.
Rure, labor terrens medio discrimina ponto.
Si peregre es, partis rebus ubiq; times.
Acrursum tristaris egens. uxorius autem
Angeris. es uita cælibe, solus eris.
Sollicitant nati, non uiuis & integer, orbis.
Corde iuuenta caret, robore canicies.
Alterutrum iccirco est nobis oprabile, nunquam
Aut nasci, aut natos occubuisse cito.

ERASMVS.

Quod nam iter humanæ cupias insistere uitæ?
Quoquod te uertas, omnia plena malis.
Litighs causisq; forum strepit usq; molestis.
Perpetua cruciat sollicitudo domi.
Enecat assiduis rus triste laboribus. undas
Et freta si sulces, mille pericla premunt.
Viuenti peregre, si res tibi suppetit ampla,
Cuncta miser metues, nec bene tutus ages.
Rursum si uacue pendebunt ære crumenæ,
Vt durum ac miserum est hospitem egere uirum.
Coniugium sequeris, quanta hic te cura sequetur
Desolatus eris, si sine coniuge eris.
Si tollis sobolem, multo educanda labore est.
Non tolles. orbi lumine uita uacat.
Si iuuenis fueris, uaga & inconsulta iuuenta est.

Vinbus

Viribus effeta est cana senecta suis.

Ergo quid reliquum est quæso nisi sanus ut optes

Alterutrum, aut nunquam tristibus ē sinibus

Materni prodijisse uteri, aut ubi protinus illinc

Exieris, stygias abdiē in latebras.

¶ Hinc confinxit de Vita humana Eclogē hanc

AVSONIVS.

Quod uitæ sectabor iter: Si plena tumultu

Sunt fora. Si curis domus anxia. Si peregrinos

Cura domus sequitur. Mercantem si noua semper

Damna manent. Cessare uerat si turpis egestas.

Si uexat labor agricolam, mare naufragus horror

Infamat: pœnæq; graues in cœlibe uita:

Et grauior cautis custodia uana maritis.

Sanguineum si Martis opus. Si turpia lucra

Fœnoris: & uelox inopes usura trucidat.

Omne æuum curæ: cunctis sua displicet ætas.

Sensus abest paruis lactentibus: & puerorum

Dura rudimenta: & iuuenum temeraria pæbes.

Afflicta fortuna uiros per bella, per æquor,

Iras, insidiasq; catenatosq; labores,

Murandos semper grauioribus. Ipsa senectus

Expectata diu, uotisq; optata malignis,

Obijcit innumeris corpus lacerabile morbis.

Spernimus in cōmune omnes præsētia. Quosdam

Constat nolle deos fieri: Iuturna reclamat:

Quò uitam dedit æternam: Cur mortis adempta

Conditior: Sic caucasea sub rupe Prometheus

Testatur saturnigenam: nec nomine cessat

Incusare Iouem, data sit quòd uita perennis.

Respice

Respice & ad cultus animi. Sic nempe pudicum

Perdidit Hippolytum non fœlix cura pudoris.

At contra illecebris maculosam ducere uitam

Quem iuuat: aspice & ad pœnas & crimina regum,

Tereos incesti, uel mollis Sardanapali.

Perfidiam uitare monent tria Punica bella:

Sed prohibet seruare fidem deleta Saguntos.

Viue, & amicitias semper cole: crimen ob istud,

Pythagoreorum perijt schola docta sophorum.

Hoc metuens igitur nullas cole: crimen ob istud,

Timon Palladijs olim lapidatus Athenis.

Dissider ambiguis semper mens obuia uotis.

Nec uoluisse homini satis est: optata recusat.

Esse in honore placet: mox pœnitet. Et dominari

Vt possint, seruire uolunt. Idem auctus honore,

Inuidiæ obijcitur. Pernox est cura disertis:

Sed rudis ornatu uitæ caret. Esto patronus,

Et defende reos: sed gratia rara clientis.

Esto cliens: grauis imperij persona patroni.

Exterrent hunc uota patrum: mox aspera curis

Sollicitudo subit: contemnitur oība senectus:

Et captatoris præda est hæredis, egenus.

Vitam parcus agas: auidi lacerabere fama.

Et largitorem grauius censura notabit.

Cuncta tibi aduersis contraria casibus. Ergo,

Optima Graiorum sententia: quippe homini aiunt,

Non nasci esse bonum, natum aut cito morte potiri.

¶ Est simile huic Posidipneo, in Amoris calamitatem

libro epigrammaton Septimo: quod cum ad huius

uideatur imitationem confictum, nec minus sit

G elegans

ΕΚ ΤΑΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ
elegans, adscribere non pigebit.

Αγαθὸς σχολασικῶς.

Γοῖν τις πρὸς ἐρωτῆς ιοιτρίβορ, ἐν μὲν ἀγνυαῖς,
μαχλάδ' οἰμῶξος χρυσομανῆ σπατάλην.
εἰ δ' αὖ παρθενικῆς πελάσος, λέχ' εἰς γάμον ἡξέσθαι
ἐννομορ, ἢ ποινὰς τὰς ποδὶ τῶν φθορίων.
λευρεῖται δὲ γυναιξὶν ἀτερπιακὴν τριγυρίαν,
τίς κερ ὑποτλάειν, πρὸς χρί' ἐλκόμεν;
μοιχία λεκτρά, λῆκισα, κῆκτοθερ εἰσιρ ἐρώτων,
ὦρ μετὰ, παιδομανῆς λειδῶ ἀλίσροσυνν.
χρη δ' ἢ μὲν ἀκοσμορ, ἐχθ' ἀνδρῶν μορεσσιν,
καὶ πάντα φρονέει δὴν μαχλοσύνης.
ἢ δὲ σκαφρονέσσα, μόλις φιλοτῆσι μιγείσα,
διέχυνται ἀσόργω, λέντ' ἀπαλιμβολίης.
καὶ συγέει τοτελεδέρ, ἐχρῶσα δὲ λείψανον αἰδῶς
ἀφ' αὖ λυσιγᾶμος χάζεται ἀμβολίας.
ἢ δὲ μιγῆς ἰδίῃ θεραπευίδει, τλήθει καὶ αὐτὸς,
δῶλ' ἐναλλάγδην διμῶιδει γιγνόμεν.
ἢ δὲ καὶ ὀδνεῖν, τότε σοι νόμορ αἰσχ' ἀνὰ τῆς,
ὕδριν ἀνιχνεύωρ σώματος ἀλλοτρίου.
πάντ' ἄρα διογένης ἐφυγιντάδε, τόν δ' ὑμνῶσι
ἢ δὲ παλάμη, λαίδ' ὅχατέων.

ΕΚ ΤΟΥ ΕΝΑΝΤΙΟΥ ΠΙΘΑΝΑ,
μητροδῶρε.

φαντοῖν βοιωτοιοτάμοις τρίβορ, εἰρ ἀγορῇ αὖ
λυδία, καὶ πινυταί περὶ ξίμης. ἐν δὲ δόμοις,
ἀμπανμ' εἰρ δ' ἀγροῖς, φύσι' χάρις. ἐν δὲ θαλάσσει,
λερδ'

λερδ' αὖ εἰνός, ἢ μὲν ἐχθ' ἐπὶ, κλέει.
ἢ δ' ἀπορῆς, μον' οἰδᾶς, ἐχθ' γάμον, οἶκ' ἄρῃς
ἔσεται. ὅ γαμῆς, ζῆς ἐπ' ἐλαφρότερο.
τεκνᾶ, πῶδ' ἀφροντίς ἀπαις βί' αἰ νεότητες
ἔωμαλῃαι, πολίαι δ' ἐμπαιρ εὐσεβείας.
ἢ ἄρα τῶν διατῶν ἐνός αἰρεσις, ἢ τὸ γενέσθαι
μὴ ποτ', ἢ τὸ θανεῖν, πάντα γὰρ ἐοδᾶ βίᾳ.

LVSCINIVS.

Quam lubeat uitæ callem tene, luxta tribunal,
Gloria & ingenij quæstus, at in domibus,
Certa quies, gratas fruges ager educat, affert
Lucra, mare, hospitibus, ære paratur honos.
Pauperiem norunt soli uxor rite gubernat
Aedes: ni placeat libera uita magis.
Proles, dulcis amor, minor hac sine cura, iuuentam,
Vires: at canos gloria pulchra manet.
Oprandum est igitur, nec luce carere, nec orbe
Diuelli, in summis est quia uita bonis.

C. VRS. VELIVS.

Omne iter infestas uitæ, fora nomen, & usus
Dant rerum uarios, uita quieta domi est.
Gratia delectat ruris, dant æquora lucrum.
Laus est si peregre diues haberis opum.
Solus egens noris, domus est uxor beata.
Cælebs curarum pondere uita uacat.
Pignora nata iuuant, non sollicitaberis orbus.
Robur inest iuueni sunt pia uota seni.
Alterutrum ne optes igitur, non nascier, aut non
Esse diuinam sunt cuncta referta bonis.

C. 2 ERAS

Quamlibet immo uiam uitæ ingrediare licebit
 Vndiq; blanditur plurima commoditas.
 Concio si placet atq; forum, hinc uberrima famæ
 Materia, hinc ingens gloria colligitur.
 Hic bene tractandis prudentia callida rebus
 Exeritur, rursus uita quæta domi est.
 Rura petis, uario illic oblectamine mentem
 Naturæ facies pascet amœna tuam.
 Dulcia prædiues lucra suppeditauerit æquor.
 Si peregre uisus, resq; tibi superest,
 Multus honos comitatur. Habes nihil, ergo pudoris
 Est minus, ipse tibi conscius unus eris.
 Vxor ducta tibi est, domus optima, pinde futura est.
 Non ducta est, curis exoneratus ages.
 Si tibi dulce patris cognomen, pignora nara
 Donant, & quod ames, unde & ameris erit.
 Orbus ages, orbi est sine sollicitudine uita,
 Quam patribus soboles ferre alitura solet.
 Vt constant uiridi, roburq; uigorq; iuuentæ:
 Commendat pietas sic sua caniciem.
 Nil igitur uideo causæ cur alterutrum optes,
 Aut nasci nunquam, aut interijisse statim.
 Quandoquidem humanæ quæ tandē est portio uitæ
 Non optanda bonis, atq; adamanda suis?
 ¶ Est apud Petrum Crinitum chorus Laconicus car
 mine heroico: qui quum diuersarum ætatum studia
 pulehre ponat ob oculos, dignus mihi quem huc adeo
 scriberem, uisus est.

PVERI.

Viuemus pueri: sed nunc iuuenilibus annis

Lasciu

Lasciuire iuuat, tenerosq; admittere lusus,
 Dum uacat, & molles agitare hos possumus artus:
 Mox ueniet tempus, nobis cum crescere uires
 Incipient, longeq; graui torquere lacerto
 Spicula, & audaci fortes consiligare bello.
 Ergo agite ò pueri, melius sperare licebit,
 Si modo ad optatam dabitur creuisse iuuentam.

IUVENES.

Viuimus ò iuuenes: iuuat his florentibus annis
 Viuere, & in cunctis animos præbere uigentes.
 Nunc licet egregios uitæ decerpere fructus,
 Et pariter claris uirtutem extendere gestis.
 Mox dabitur tempus, cum iam languescere uires
 Incipient, tremulisq; cadent membra omnia neruis.
 Ergo agite ò iuuenes præsentia carpite uitæ
 Munera, & ætatem penitus seruate uirilem.

SENES.

Viximus insignes olim, dum tempora robur
 Auxerunt, simulatq; animi uiguere potentes.
 Nunc senio affecti uix languida membra mouemus:
 Nec licet infirmos quicquam sperare per annos.
 Non procul à miseris senibus inors imminet atra:
 Hæc etenim cunctos æquatis uiribus urget.
 Ergo agite interea funestas pellite curas,
 Et senium aprica foueamus molliter aura.

ΛΟΚΙΑΝΘ.

Θνητὰ τὰ τῶν θνητῶν, καὶ πάντα παρέχεται αἰμᾶς,
 ἢ δὲ μὴ, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτὰ παρέχομεθα.

LVSCINIVS.

C

Morta

Mortales fugiunt nos cuncta, cadentia fato,
Vel, quod crediderim, nos magis hæc fugimus.

Παλασθῶ.

Γῆς ἐπέβην γυμνός, γυμνός θ' ἔγω· γαῖαν ἀπῆμι.
καὶ τί μάτηρ μοχθῶ, γυμνὸν ὄρωμαι τὸ τελεῖται.

LVSCINIVS.

Conscendi terram nudus, subiturus eandem
Nudus, quid moliar: mors quoq; nuda uenit.

G. LILIVS.

Ingredior nudus terram, egredior quoq; nudus.
Quid frustra studeo, funera nuda uidens.

MORVS.

Nudus ut in terram ueni, sic nudus abibo.
Quid frustra sudo, funera nuda uidens.

Τὸ αὐτὸ.

Πλὴς σφαλερός τὸ ζῆν, χθμαζόμενοι γνῖν αὐτῶν
πολλὰ κινύμενοι ναυγῶν παύομεν οἰκτρότερα.
τὴν δὲ τυχὴν βιοτοιοῦν βίβοντες εἶχοντες,
ὡς ἀπὸ τῶν πλεονεξῶν ἀμφιβολοῦν πλεονεξῶν.
οἱ μὲν, ἐπ' εὐπλοῖαν, οἱ δ' ἐμπλοῖαν. ἀλλ' ἅμα πάντες
εἰς ἐναὶον ἔρκετα γῆς ὁρμὸν ἀπερχόμεθα.

LVSCINIVS.

Vita rapit miseros ceu scapha uicina periclis,
Naufragus erumnis quæ patet assiduus.
Inconstans regit hanc fortuna uolubilis, errans,
Nec nisi per gyros, & uada cæca trahit.
Nauigat hinc foelix alius, sorte alter iniqua,
Cuiq; tamen pulvis, tumbaq; portus erit.

Τὸ αὐτὸ.

Σκηνή

Σκηνή πᾶς, ὁ βίβει καὶ παῖς γινώσκει. καὶ μάθη παῖς ζῆν,
τὴν σπέρμα μετὰ θάνατον, καὶ φέρε τὰς ὁδύνας.

LVSCINIVS.

Disce locos, scena est, ludus quoq; uita: repugnans
Fortunæ, tristis damna nociua feres.

Τὸ αὐτὸ.

Εἰ τὸ φέρον σε φέρεται, φέρε καὶ φέρεται. εἰ δὲ ἀγανακτεῖς,
καὶ σάντα λυπτεῖς, καὶ τὸ φέρον σε φέρεται.

LVSCINIVS.

Si ducunt te fata, feras: dolor additur omni
Inuito, & collo non minus illa trahunt.

MORVS.

Si feris ferre & fer sin irascere, & te
Læseris, & quod fert te feret, immo trahet,
¶ Ab huius epigrammaris sententia, quæ
Biantis esse fertur, non abhorret hoc

Αἰνολογ.

Εἰ μὲν ἦν μαθεῖν ἅ δὲ παθεῖν,
καὶ μὴ παθεῖν, καλὸν ἦν τὸ μαθεῖν.
εἰ δὲ δὲ παθεῖν ἅ δὲ μαθεῖν,
τὸ δὲ παθεῖν; παθεῖν γὰρ χρὴ.

G. LILIVS.

Si posset casus quisquam præscire futuræ,
Et uitare simul, scire suaue foret.
Sin patienda tibi prorsus quæ scire requiris,
Quid præscisse iuuat: namq; necesse pati.

MORVS.

Si uitare queas, quæ sunt patienda, sciendo,
Scire quidem pulchrum, quæ paterere, foret,

C 4

Sin

Sin quæ præscieris uitandi est nulla potestas,

Quid præscire iuuat, quæ patiêre tamen?

IDEM, Carmine Iambico trimetro.

Præscire si queas, quæ oporteat pati,

Queasq; non pati, bonum est ut præscias.

At si te oporteat, licet scias pati.

Præscire quid iuuat: necesse enim est pati.

Γαλλὰ δ' ἄ.

Δακρυχέων γενόμην, καὶ διακρυσσας ἀποθνήσκω,

Δάκρυσι δ' ἔρ' πολλοῖς τὸν βίον ἔντρονον ὅλον.

ὦ γένε' ἀνθρώπων πολυδάκρυτον, ἀδινὲς, οἰκτρὸν,
συρέμενον κατὰ γῆς, καὶ διχλυσόμενον.

LVSCINIVS.

Fundebam lachrymas genitus, moribundus idē nūc

Plango, uidens luctu tempora cuncta teri.

O mortale genus, male firmum, triste misellum,

Seu te habeat tellus, seu fera parca ferat.

Τὸ αὐτὸ.

ὦ γένε' ἀνθρώπων ἀνεμώλιον, αὐτοχόλωτον,

μέχρι τέλους βίος το μὴδὲρ ἐπιστάμενον.

LVSCINIVS.

O quā uana tenet fiducia, proxima uento

Mortales, uerum non nisi morte scient.

Ἐπιφώνημα est hoc distichon epigrammatis hexastichi lib. γ'. de Cessio quodam, id quod suo loco appo-

netur Cæterum humanæ naturæ fragilitatem, ut

alios interim præteream, quum alibi tum

Odyss. 2 scire admodū depinxit his

uerbis HOMERVS.

οἷδ' ἄ

Οὐδὲρ ἀκιδνότερον γαῖα τρέφε' ἀνθρώποιον

πάντων ὅσα τε γαῖα ἐπιπνείει τεκνὰ ἐρπεί.

ἔ' μὲν γὰρ ποτὶ φησι κακὸν πείσειδαι ὀπίσω,

ἄφ' ἄρετῆς παρὰ χῶσι θεοὶ, καὶ γέναι' ὄρωρα.

ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκαρες τελέωσι,

καὶ τὰ φέρε' ἀεκαζόμενον τετλύνει θυμῷ.

τοῖσ' ἄρ' νόσ' ἔδην ἐπιχθονίῳ ἀνθρώπων,

θιορ' ἐπ' ἡμᾶς ἄγχι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

Hos uersus inter cæteros sic uertit

IACOBVS MYCILLVS.

Quicquid alit tellus, quicquid mare, quicquid & æer,

Nil homine infirmum magis est. Qui donec ab alto

Fortunam præbent superi, uitamq; ministrant,

Nil metuens uiuit uenturæ nescius horæ.

At si quando leues mutauit Iuppiter auras,

Tristiaq; eueniunt mutatis tempora lætis

Improuisa animo perfert incommoda mæsto,

Et grauis ipse sibi consumit corda dolore.

Nam ceu fortuna est, præsentem quæ regit horam,

Sic humiles magniq; sumus, mentemq; paramus.

Ἰσλιανθ.

Ἡ δ' ἅπαντα κέλευθα λάχεν βίε' ἄσει μέσφ,

εὐχόμεται ρεῖαι. κερύπῃ δόμοισι ρ' ἄκν.

ἄγρος τρεψίμ' ἄγλ. κερδ' ὅσ' πλ' ὅσ'. ἀλλοδιαπὴ χθ' ὅρ

γνώσιαι. ἐκ δὲ γάμων, οἶκ' ὅμοφρονεί.

τοῖς δ' ἀγάμοις, ἄφροντις αἰεὶ βί' ἔσθ' ἐτύχθ'.

πατρί, τέκ' ὅσ' φρεσ' ὅσ' τοῖς ἀγόνοις φόβ' ὅσ'.

ἡνὸς ἐκ νείας. πολλοὶ φ' ἔνας οἷδ' ἐπ' ἄλδ'.

C 5 ἔνθ' ἄ

ἐνθεῖν θάρσος· ἔχωρ, ζῶε, φύτειν γένος.

LVSCINIVS.

Dulcia cuncta homini fors præbuit, Vrbe repostum,
Hinc decus, hinc focij, grata domiq; quies,
Agris, delicia, lucrum, mari, & cætera tellus,
Rara docet, concors coniugioq; domus,
Exors est curis cœlebs, nati, addere robur
Norunt at orbos non tenet usq; timor.
Flore iuuentutis vires, sapientia canis
Parva. Igitur uiue, & si sapi auge genus.

Αδῆλον.

Ὡς τις ἀνεν θανάτου σὺ γοι βίε, μυρία γὰρ σὶ
λυγρὰ, καὶ ὅτε φυγεῖν εὐμαρὶς, ὅτε φέρει.
Μία μὲν γὰρ σὺ τὰ φύσιν καλὰ, γαῖα, βάλασσα,
ἄσρα, σιληναίης κύκλα, καὶ πέλιος.
τὰλλα δὲ πάντα, φόβοι τε, καὶ ἀλγέα, κῆρ τι πάθης
ἰδὼν, ἀμοιβαῖν ἐκδέχεται νέμεσις.

LVSCINIVS.

Non mihi uira patet, te, dein tua dona reuoluens,
Quò mala rot fugiam, uel tolerare queam.
Allicit aspectu blando mare, tellus & æther,
Cynthius ac Phœbe, sydera quæq; poli.
At rogo quis contra numeret mala cuncta uicissim,
Vltrix non æqua quæ mihi lance refers.

Αδῆλον.

πάντα γέλως, καὶ πάντα λόνις, ἢ πάντα τὸ μηδὲν,
πάντα γὰρ ἐξ ἀλόγων ὅσα γιγνώμενα.

LVSCINIVS.

Sanum nil, puluis sunt omnia quæ capit orbis,

Deniq;

Deniq; ni fallor, mens quoq; sculta simul.

Αδῆλον.

φροντίδες οἱ παῖδες, μέγα μὲν κακὸν εἰ τι πάθω,
εἰσὶ δὲ ἢ ζῶντες φροντίδες οὐκ ὀλίγαι.
ἢ γαμετὴ, χρυσὴ μὲν, ἐχθρὰ τινὰ τέλει, μὲν αὐτὴν,
ἢ δὲ κακὴ, πικρὸν τὸν βίον ἀνδρὶ φέρει.

LVSCINIVS.

Cura patris nati rebus licet usq; secundis,
Sollicitant animum, cum mage si doleat.
Quæ frugi est coniunx fateor bona plurima præstat,
Prua, uiro, certo certius exitium.

Αδῆσπον.

Ὀ θνητῶν βροτῶν μάλλον ἀνήμερε, πάντα σε μισεῖ
πάντοτε, πάντῃ δ' ἐκδέχεται σὺ μορσός.
ἢν αὖ γῆς φεύγῃς, ἀγχὺ λυκός, ἢν δὲ πρὸς ὑψόθ
δενδρεβάτης, ἀσπίς δὲ μ' ὑπὲρ ἀκρεμόνων.
πρὸς ἄλγος καὶ νείλον; ὅς' ἐν δίναις λεροκόφλον
ἐτρεφει, εἰς ἀσέβεις θῆρα δεικαίστατον.

LVSCINIVS.

O caput inuisum beluis crudelior ipse,
Mactans cæde feras, præda futurus homo.
Telus in terris ni præfocat: alta petentem,
Dendrobates: herbis, uipera sæua necat.
Pascitur & Nili pestis crocodilus in antris,
Vltix dira mali, certa; perniciēs.

ΕΙΣ ΓΑΜΟΝ.

Αδῆλον.

Εἴ τις ἀπαξ γῆμας, πάλι δεινέρεα λεκτεὰ δεικνύει,
ναυηγός

ναυηγός πλωγ δὲς βυθὸν ἀργαλέον.

ERASMV ROT.

Altera connubium experto cui ducitur uxor.

Hic fracta repetit æquora sæua rate.

MORVS.

Qui capit uxorem defuncta uxore secundam.

Naufragus in tumido bis natat ille freto.

Παύλος Σιλεντιαρίδ.

Καλὰ τὰ παρθενίης ἐκμήλια, παρθενίη δὲ,

ἢ βίον ὠλισερᾶν, πᾶσι φυλαττομένη.

τὸν κεκρινθεσμως ἀλοχορ λάβει, καὶ τίνα λόσμον

δὸς βρότον ἀντίσθερ. φεύγει δὲ μαχλοσύνην.

ARNOL. VESALIEN.

Virginitas pulchris ornatur dotibus: at si

Illam omnes foueant, uita peribit iners.

Duc itaq; uxorem, tibi fac succedat & orbi

Hæres legitimus. Subfuge adulterium.

SOTER ITA.

Optima uirginitas homini est possessio, uerum

Amplexa à cunctis, uitam ea perdiderit.

Rite igitur tu uxorem ducito, mundus ut olim

Pignus pro te habeat: sed fuge adulterium.

Αὐτομείδοντι.

Εὐδαίμων πρῶτον μὲν, ὃ μὴ δυνὶ μὴ δὲρ ὀφείλων.

εἴτα δὲ ὃ μὴ γήμας, ἢ τρίτον ὅσις ἀπαις.

ἢ δὲ μανείς γήμητι, ἔχθ' ἡδὲ, ἢ λιατορὺν

εὐθὺς τὴν γαμέτην, προικὰ λαβὼν μεγάλην.

ταὐτ' εἰδὼς, σοφὸς ἰδί. ματὴρ δὲ ἐπὶ κερὸν ἔασον

πρ

πρὸς λεγόντων, καὶ τίνες αἰ μονάδες.

ERASMV S.

Qui nulli debet, fortunatissimus ille est.

Proximus huic cœlebs, tertius orbus erit.

Quod si quis demens uxorem duxerit, illi

Hic ita res demum commoda grata feret,

Eueniat si fors ut grandi dote recepta,

Protinus uxorem deferat in tumultum.

Hæc doctus sapias, Epicurum quærere frustra,

Qui sit inane finas, quæq; sient monades.

¶ Hinc desumptum arbitror hoc

MORI.

Res grauis est uxor: poterit tamen utilis esse,

Si sua decpro pere se moriente tibi.

Αδελφον.

Οὐκ ἐστὶ γήμας, ὅσις ὃ χεῖμαζεται.

λέγουσι πάντες, καὶ γαμῶσιν εἰδότες.

IOAN. ARTOPOEV S.

Coniugis infaustos fertur nescire labores,

Aspera quem nunquam sollicitauit hyems.

Omnibus id notum propria quoq; mente fatentur,

At tamen hoc nemo triste relinquit onus.

MORVS.

Hoc quisq; dicit. Rebus in mortalibus

Quod tristius sit, ac magis uiros grauet,

Natura nil produxit his uxoribus.

Hoc quisq; dicit, dicit, at ducit tamen.

Quin lex sepultis, septimam ducit tamen.

¶ Huc pertinent uersus hi,

ΕΥΡΙ

πολλὰ καὶ μὲν ὄργαι λυμάτων θαλασσίων.
πολλὰ καὶ δὲ πόντων, καὶ πύργος θερμοπνοαί,
διδόν δὲ πένια, δίδνα δ' ἄλλα μυρία.
πλὴν τὸ δὲν οὐτῶ δίδνόν, ὥς ζυγὴ λυγρή.

ERASMVS.

Furore multo sœuit iratum mare,
Proniq; fluuij, & ignis acris impetus,
Inopia acerbæ, acerbæ alia quamplurima,
Sed nil ita acerbum & noxium, ut mulier mala.

¶ Libet & huc adducere, Cari, magni illius Roma-
næ difficultatis, ut ille ait, uersiculos.

CARVS.

Nec sua respiciunt miseri mala maxima sæpe,
Nigra μελίχρως: immunda est & foetida ἀκοσμος.
Cæcia, παλαδίων: neruosa & lignea, δορκάς.
Paruula pumilio, charitonja tota, merum sal.
Magna atq; immanis, λατὰ πλεῖς, plenaq; honoris,
Balba, loqui non quit, τραυλιξίς muta, pudens est.
At flagrans, odiosa, loquacula, λαμπάδιον sit.
ἰσχνὸς ἐρωμάνιον tum sit, quum uiuere non quit.
Præ macie βράδ' ἡν, uero' sit iam mortua rursi.
Ac lamia' sit, maniosa adeo' sit cerra ipsa ab Iaccho.
Simula, σελήνη: at satira' sit λαλῶσα φιλοῖνη.

ΕΙΣ ΘΡΑΣ ΚΑΙ ΓΕΡΟΝΤΑΣ.

ΛΟΚΙΛΙΣ.

ἢ τις γηράσας ἔην εὐχέσθαι, ἀξίος εἶσι
γηράσκειν πολλῶν εἰς ἑταῶν δεκάδας.

IOAN.

Dij dent, Nestoreos optanti uiuere in annos,
Multas annorum uiuere myriadas.

¶ Hoc sensisse uidetur in quodam epigrammate

MARTIALIS.

At nostri bene computentur anni,
Et quantum tetricæ tulere febres,
Aut languor grauis, aut mali dolores,
A' uita meliore separentur,
Infantes sumus, & senes uidemur.
Actatem Priamiq; Nestorisq;
Longam qui putat esse Martiane,
Multum decipiturq; falliturq;.
Non est uiuere, sed ualere, uita.

¶ Libet hoc loco, quâdo toti in ludicris uersamur re-
bus, adscribere fabellam quâdam de hominibus atq;
serpentibus, qui scilicet factum sit, ut hi suam cū pelle
exuant senectam, atq; ita perpetua quadam fruantur
iuuentate: illi uero non senescant modo, sed & uarijs
morbis, qui ipsam comitantur senectâ, sint obnoxij.

Eam sic conscripsit

GEOR. ANONYMVS.

Iuppiter imperium quo tempore cœpit olympi
Et superis primum regia iura dedit,
Sacra nouo domino terrestris turba parauit,
Atq; dies toto festus in orbe fuit.
Cæduntur niuei passim de more iuuenti,
Incensis redolent thura Sabæa focis.
At Deus hac tanta motus pietate, rogarint
Mortales quicquid, iussit id esse ratum.

CONUI.

Conueniunt homines, simul æternamq; iuuentam

Lædere quam posset nulla senectæ, petunt.

Audijt ille preces, tardumq; uocabat asellum

Quo senior Bacchi uetus alumnus erat:

Cuius in ignauo pulcherrima munera tergo

Ad nos mortales ille ferenda dedit.

Quid tibi cum tali turpissima bestia donor

Tegraue lignorum dignius esset onus.

Ecce sitim fessus dum colligit inter eundum,

Flectit ad irrigui flumina fontis iter.

Ad quem sic breuiter per cærule colla loquutus

Seruator liquidî gurgitis hydrus ait:

Fluminis huius erit tibi copia nulla bibendi,

Ni mihi quod portas munus aselle dabis.

Heu pecus ignauum, cœlesti nectare munus

Nobilius, uili uendit asellus aqua.

Exiit ut tenui quare cum pelle uetustas

Anguibus, ast homines ægra senectæ premit.

Sed caueat porro ne quid committat asellis

Qui bene curatas res uolet esse suas.

¶ Hanc fabulam in Theriacis sic narrat

NIKANDER.

Οὐ γὰρ δ' ἄρα μὴδ' ἐραϊξνοῖσι φορεῖται

ὡς οὐκ ἐστ' ἄρα νομ' εἶχε Κρόνῳ προσβύτατ' υἱός,

ἠδ' ἡμᾶμεν κασιτέσιρ ἐκὰς πόρικυδέας ἀρχὰς

ἰδμοσύνη, νεότητ' ἡ γέρας πόρερ ἡμετέροισι,

Κυδ' αἰνῶν. δὴ γὰρ ῥά ποτε ληΐσθ' ἐνι πῶρ

Ἀφρονες, δ' ἡμᾶ δ' ἡ κακοφραδὴς ἀπόναντο.

ἠωθεῖ γὰρ ἡμῶν τοῖς ἀμορβεύουσιν τοῖς ἀπ' ἀρχῶν

Δῶρα

Δῶρα, πολυσκαθμῶ δ' ἡ κακὸν αὐχένα δι+

Ραί το γωλφισι δ' ἰδωρ ὀλκνζα θῆρα,

Οὐλοσθ, ἡλὶ ἀνενεῖα κη ἐπαλλκμιν ἄτμ.

Σαινῶν. αὐτὰρ ὁ βρεῖθ' ὁ δὴ ῥ' ἀνεδ' ἔξατο νῶτοῖς

ἡτιερ ἄφρονα δῶρον, δ' ἡ ἀπ' ἀνήντο χεῖρ.

Ἐξοτ' ἐγχεαλεον μὴ ἀποπλοσθ' ἐρετ' ἀδ' αὐτῶν

ὀλκνζα, θνητὸς δ' ἡ κακὸν ποδὶ γῆρας οὐκ ἄτμ.

Νεσσον δ' ἄρα γαλεῖν βρωμῆτορ' ὀλομλνθ θῆρ

Δεξ' ἐτ' ἡ κατ' ἐτυπῆτιν ἀμυδροτέρησιρ ἡ ἀπ' ἡ.

Φιλων.

Αἰ πολυαῖ σὺν νῶ, γεραρῶτεραι. αἰ γὰρ ἄτερ νῶ,

μᾶλλον τῶ πολλῶν εἰσὶν ὀνδ' ἡ τῶν.

αἰ τριχες, ἡν σιγᾶς εἰσὶ φρένες, ἡν δ' ἡ λαλῆσις,

ὡς αἰ τ' ἡ βῆς, δ' φρένες, ἀλλὰ τριχες.

ARNOL. VESALIEN.

Si mentem sociam teneant in uertice canî,

Oblestant: aliâs fanna perennis erunt.

Si taceas, canî mentis sunt signa disertæ:

Sunt pilus ut iuuenum, si blaterare uelis.

ΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥΣ

Γαλαθα, εἰς τὴν εἰν' γυναικα

Ἀνδρομάχην.

Μῆνιν τ' ὀλομλνθ γαμῆτ' ὁ Τάλας γεγάμηκα.

ἡ κατ' ἡ τ' Τεχνης μῆνιδ' ἡ ἀρετᾶμει.

ὦ μοι ἐγὼ πολὺ μιν εἶχωρ διχολῶτον ἀνάγκη,

τεχνης γραμματικῆς, ἡ γαμῆτ' ἡ μαχίμης.

LVSCINIVS.

Grammatico ducta est uxor mihi pestiferâ,

D

Art.

Artis & infœlix ira mihi auspicium.
 Heu miser, en gemina fatis modo comprimor ira,
 Artis Grammaticæ, fœmineaq; domi.
 ¶ Huc alluisse uidetur

AVSONIVS.

Arma uirumq; docens, atq; arma uirumq; peritus,
 Non duxi uxorem, sed magis arma domum.
 Namq; dies totos, totasq; ex ordine noctes
 Litibus oppugnat meq; meumq; larem.
 Atq; ut perpetuis dotata à Marte duellis,
 Arma in me tollit, nec datur ulla quies.
 Iamq; repugnanti dedam me ut deniq; uisum,
 Iurgia & ob hoc solum iurgia quod fugiam.

ΤΕ ΑΥΤΩ.

Ἀρχὴ γραμματικῆς ἐνὶ τῷ αἰσίοις ἐστὶ κατ' ἀρχαί.
 πρῶτ' ὅ, μὲν ἐχθρὸν δὲ νύκτ' ὅ, ἔλομεν.
 καὶ μετὰ δ' ὅ, ἐλομεν, διὰ τὴν πάλιν ἀλγεα πολλὰ.
 ὁ τρίτατος, ψυχὰς εἰς αἰδομένη κατ' ἀρχαί.
 ὅ, δὲ τετρατὰς, τὰ ἐλῶρια, ὅ, λύνει ἀργοί.
 ὅ, μὲν δ' ὅ, οἰωνοί, καὶ χόλ' ὅ, δὲ Διός.
 ὅ, δὲ ὅ, γραμματικὸς δύναιται μετὰ πέντε κατ' ἀρχαί,
 καὶ πέντε πᾶσι, μὴ μέγα πένθ' ὅ, ἐχθρ.

SOTERITA.

Grammaticæ auspicium pentastichon est maledictū.
 Iram primus habet, perniciosam alius,
 Postq; hanc haud paucos Danaum habet ille dolores.
 Tertius at fortes mittit ad orcum animas.
 Tractus quartus habet fœdos, celeresq; molossos:
 In quinto & uolucres, & Iouis ipse furor.

Mirum

Mirum igitur, post sex casus, quinq; & maledicta,
 Quintuplicem ludum Grammaticus si habeat.
 ¶ Alludit autem ad Homerica Iliados exordiu,
 quam hunc in modum orditur

HOMERVS.

Μῆνιν ἄρ' ἔειπε θεὰ Πηλεΐδαο ἑὸν ἀχιλῆος,
 ἔλομεν. ἢ μὲν ἄχαιοις ἀλγε' ἔθηκεν.
 πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς αἰδομένη προΐαψεν,
 ἥρωων. αὐτὸς δ' ἐλῶρια τέυχε λύνεσσιν,
 οἰωνοῖσι τε πᾶσι. Διὸς δ' ἐτελείετο βολή.

Eos uersus sic uertit

FRAN. PHILEL.

Iram diua refer Pelidæ immitis Achilli,
 Innumeris quæ fœta malis afflixit Achiuos,
 Heroumq; animas tot fortes impulit orco,
 Membra minutatim quorum laniata, molossis
 Alitibusq; dedit pro regis mente deorum.

NICOL. VALLA.

Iram pande mihi Pelidæ diua superbi,
 Tristia quæ miseris iniecit funera Graijs,
 Atq; animas fortes heroum tradidit orco,
 Latrantumq; dedit, rostris uolucrumq; trahendis
 Illorum exangues inhumatis ossibus artus.
 ¶ Sed quid prohibet & idē fieri in diuinæ illius Vergilianæ Aeneid. exordio, cui nō minus aptū inest argumentum, id quod utcūq; sic efficere conatus sum:
 Grammatici infœlix omen quā sit, tibi quinq;
 Versibus hoc primis usq; patere potest.
 Arma canit primus Martis dira atq; cruenta,

D 2 Fato

Fato alter profugum prædicat orbe iurum.

Terno, multum ille & terris iactatur & alto.

Vis superum est quarto, atq; ira deæ memoris.

Multa quoq; & bello patitur quinto, omnia dira.

Iure ergo exagitant hæc mala grammaticum.

ΕΙΣ ΔΙΚΗΝ

Αρχή.

Εν ποτὶ παμφαίνοντι μελάντερος αἰθερι ναίω,
σκορπίον ἐγκαινὸς εἶδε βορὸν ἁλὸς ῥαξ,
ὃν μάστιγας ὤρεσεν. ὃ δ' αἰξάντος ἐπ' ὄλας,
ὃ βραδύς, ἐκέντρω πέλαν ἐνυφείβει,
καὶ ζῶντος μιν ἀμερσεν. ἰδὲ ὅσον ἐν χειρὶ π' ἄλλω,
ἐκ λεινῶς τλημῶν αὐτὸς ἐδεκτο μορορ.

ERASMVS.

Scorpius ē terra prorepserat, idq; uidente

Coruo, qui cælo uidebat in liquido.

Corripuit uisum, fugitq; sed hic ut humum ales

Contigerat, telo mox ferit, atq; necat.

Ecce tibi quod in hunc auis insidiosa parabat,

Inde sibi acciuit ipsa necem misera.

Αἰὶνον.

Ἀνδροφόνω σαθρόν παρὰ τῆχίον ὑπνώοντι,

νυκτὸς ἐπισπναι φασὶ Σαραπιν ὄναρ.

καὶ χρησμωδῆσαι, λαίκαίμενος ὅτος, ἀνίσω,

καὶ κοιμῶ μετὰ τὰς ὥ τάλας ἀλαχόθι.

ὃς δ' ἐδινπνιδίς, μετ' ἐβη. τὸ δ' σαθρόν ἐκείνο

τῆχίον. ἐξ αἰφνης εὐθὺς ἐκτο χαμαί.

σῶσα δ' ἔωθερ ἔθνε θεοῖς χαίρων ὁ Λακῶργος,

ἠδ' ἐδαι

ἠδ' ἐδαι νομισας τὸν θεὸν ἀνδ'ροφόνους
ἀλλ' ὁ Σάραπης ἔχρυσε πάλιν ὅσα νυκτὸς ἐπισπναι
ἠδ' ἐδαι μεδλοκοῖς ἀδλκ' ἠδ' ἀδ'ικωρ;
εἰ μὴ νῦν σε μεθ' ἡκαθενεῖν, θανάτον μὲν ἀλυτον
νῦν ἐφυγες. σαυρῶ δ' ἰδί φυλαττομενος

C. VRS. VELIVS.

Pone ruinosas homicida quieuerat ædes,

Cui uisus, tacita nocte, Serapis ait

Præcius: hinc ὃ qui stertis te protinus aufer,

Atq; aliò cubitum progrediare miser.

Euigilans homicida abiit, pariesq; ruinam

Lapsus humi uasta mole repente dedit.

Sospita dehinc fecit dijs sacra nepharius, orto

Sole, ratus lætum cædibus esse deum.

Cui deus in somnis iterum uentura ferebat:

Men' fontes scelerum perditæ amare putas?

Quippe quod auerti facilis discrimina leti,

Hinc te seruandum noueris esse cruci.

LVSCINIVS.

Dum caperet somnos murū prope latro uetustum,

In somnis præsto numen adesse uidet.

Et subito oraculum monuit: Latro mitte soporem,

Teq; miser aliò confer, abiq; celer.

Cessit ut ille loco, paries, mox concidit ingens,

Inq; solum paries sternitur innocuus.

Sacra memor tantæ fecit latro mane salutis,

Atq; adeo gratos prædicat esse reos.

Postera sed reddit nox uerba, deumq; latroni

Qui cæde ouantis contudit ora uiri:

D , Non

Non, ait, hac necere uisum fuit orbe moueri,

Quin magis immanis crux malefacta luce,

ΕΙΣ ΔΥΣΠΡΑΓΙΑΝ.

ΦΙΛΙΠΠΟ.

Εβρεθηνήν τις λευμῶν πεπεδημένον ὕδωρ,

νήπιον ἐκβαίνων, ἔκφυγεν θάνατον.

εἰς ποταμόν δ' ἦσαν λαγαρόμενον ἰχθυόλιον.

λευμῶν τὸς ἀπαλὸς αὐχίνας ἀμφεκάρη.

καὶ τὸ μὲν, ἐξεύρη λοιπὸν δέμας, ἡ δὲ μένσα

οὔτις, ἀναγκαίην εἶχε τάφον πρόφασιν.

δύσμορος δ' ἦς ὡδὶνὰ διέλιπε τῶν ἱε, καὶ ὕδωρ,

ἀμφοτέρων δὲ δοκῶν, ὅθενός ἐστιν ὅλον.

¶ Est libro tertio huius argumenti & hoc:

ΦΛΑΚΚΟ.

Εβρε χιμερίοις ἀταλὸς λευμοῖσι πεδυνθεῖς

λευρῶν, ὀλιθυροῖς ποσσὶν ἐβραυσε πάγον.

τὸ, πρᾶσσερ μὲν οἷο, περιῆρα γένος αὐχίν' ἐκοίτῃ

θηγαλιόν ποταμὸν βισονίοιο τρύφῃ.

καὶ τὸ μὲν, ἡεπαδὴν δίναις μέρῃ, ἡ δὲ τεκῶσα,

ληφθεὶν ἡπερθε τάφον μόνον ἐθηκε λάραν.

μυρομένη δὲ τάλαινα, τεκῶν, τεκῶν, εἶπε, τὸ μὲν σὺ

πυρκαϊήν, τὸ δὲ, σὺ τοῖον ἐκφυγὲν ὕδωρ.

C. GERMANICVS AVG.

Thrax puer astricto glacie dum luderet Ebro,

Frigore concretas pondere rupit aquas.

Dumq; imæ partes rapido traherentur ab amni,

Præsecuit tenerum lubrica testa caput.

Orba quod inuentum mater dum conderet urna,

Hoc

Hoc peperit flammis, cætera (dixit) aquis.

POLITIANVS.

Γαῖς ἔβρω ἐπεθρῶσκε πεπνηγὸν τυτθὸς ἀνδρῶν,

λευρῶν δ' ἐγὼν μαρμαρόν διαπεδόν.

χ' ὡμὸν ὀλιθαίνων πρῶτον Βυθόν, ἀλλ' ἀδιακτου

λευρῶν ἐπερθε διεκρηόσρακόϊς παγετός.

σκῆν' ἄρ' ἐν δόμῳ χορροβίς ταχύς ἐσπασεν ὀλκός,

λευρῶν δ' ἡμῆτης μόνον ἔδωκε λάραν

εἶπε δ' ἐπισυνάχσας, τί δύσμορος οὖν ἐτίξας;

ἄρ' ὡς σφαιροῖν βρώμα γένοιτο λυγρῇ.

¶ Est apud Epigrammatarium elegas admodum

epigramma, non huius tamen argumenti, sed quod

alioqui mirum habeat & δυσπραγίας exemplum.

MARTIALIS.

Quæ uicina pluit Vispanis porta columnis,

Et madet assiduo lubricus igne lapis,

In iugulum pueri, qui roscida templa subibat.

Decidit hiberno prægrauis unda gelu.

Cumq; peregisset miseri crudelia fata,

Tabuit in calido uulnere mucro tener.

Quid non sæua sibi uoluit Fortuna licere,

Aut ubi mors non est, si iugulatis aquas.

ΑΔΗΛΟΝ.

ἐλπίδα, καὶ νέμεσιν εὖνος πρᾶ βωμόν ἐτενξα,

τὴν μὲν, ἵν' ἐλπίζης. τὴν δ', ἵνα μηδὲν ἔχης.

MARVLLVS.

Quæ nam hæc tam semper quæ læta est optima rerū

Spes bona, quæ lateri iuncta potens Nemesis.

D 4 Dux

Dux magis an comes est uindex magis. unde duab.
Templa eadem speres ne, nisi quod liceat.

ΑΓΓΙΝΟΙ.

Αδελφον.

Εδλά λεγόν αιεί πᾶσι, καλόν. αἰσχρὰ δὲ δόνον.
λεπὼσιν τῶν αἰσίων ὡς λεγομεν

BERGIVS.

Dicere de cunctis bona pulchrum est, turpia iniquū;
Sint licet hoc digni crimine quod loquimur.

ΙΟΑΝ. ΣΟΤ. Iambico dimetro.

Est de omnibus fari optima,
Bonum: ast iniqua, pessimum;
Et si is uir quo de dixeris,
Sit criminis dignissimus.

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Αδελφον.

Αὐτὸ τὸ πῦρ λαύσθῃ διζήμενος ἔπος, ὁ νύκτωρ
τὸν καλὸν ἡμετέρων λυχὸν ἀναφλογίσαι,
δεδῶκεν ἡμῶς ψυχῆς ἀναφορὰς ἐλάσας. ἐνδοξὸν γάρ μοι
καίόμενον, πολλὴν ἐξανήσει φλόγα.

BERGIVS.

Huc properate omnes qui ardētem quaeritis ignem,
Quos iuvat accensam corde fouere facem.
Flammiger est animus, mea sunt praecordia flamma,
Hinc lucem a nostra sumere mente licet.

¶ Huius argumenti est & hoc lib. d'.

Οὗτος ὁ πῦρ διαλοφυσῶν ἵνα λυχὸν ἀνάψῃ,
δεδῶκεν ἡμῶς ψυχῆς ἀφορὰς ὅλος φλέγομαι.

¶ Huc pertinent qui a Gellio citantur uersus

FOR

Custodes ouium teneraq; propaginis agnum,
Quaeritis ignem: ite huc. quaeritis ignis homo est.
Si digito attigero, incendam syluam simul omnem,
Omne pecus flamma est, omnia quae uideo.
¶ Sed & praecedens ibidē, cū sit & ipsum festiuissimū,
nec multum ablit ab hoc argumento, subijciā.

AEDITVI.

Dicere cum conor curam tibi Pamphila cordis,
Quid mi abs te quaeram, membra labris abeunt.
Per pectus miserum manat subito mihi sudor.
Si tacitus, subidus, duplo ideo perco.

Ζηνοδοτῶς.

τὴς γλῶττας τὸν ἔρωτα, πρὸς Ἀλεξάνδρου ἐβήκει,
οἰόμενος πᾶσι τῶν πρὸς αὐτῷ ὡς πρὸς ὁδῶν.

ΙΟΑΝ. ΙΟΡΔΑΝΟΥΣ.

Fontibus apposuit caecum, qui sculpsit, Amorem,
Illius ut fieret mitior ignis aqua.

ΕΡΩΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ, ΜΟΣΧΟΥ.

Αὐτὸν πρὸς τὸν ἔρωτα τὸν νύκτα μικρὸν ἐβήκει,
τὴς γλῶττας τὸν ἔρωτα, πρὸς Ἀλεξάνδρου ἐβήκει,
οἰόμενος πᾶσι τῶν πρὸς αὐτῷ ὡς πρὸς ὁδῶν.
Δραπέτης ἡμῶς ἐστίν, ὁ μανυτὰς γέρας ἐξεί.
μυθὸς τοῖς φιλαμα τοῦ Κυπριδὸς. ἦν δ' ἀγάγῃς νιν,
ἐγὼ μὲν τὸ φιλαμα τι δῶκεν, καὶ πλεον ἐξεί.
ἐστὶ δ' ὁ παῖς πορτίσματος. ἐν εἰκόσι πᾶσι μάθοις νιν.
χεῖρα μὲν ὁ λευκός, πυρὶ δ' ἐπικλός. ὁμαρτὰ δ' αὐτῷ
δριμύνα, ἐφλογονίσα. κακαὶ φρένες. ἀδὺ λάλημα,
ἐγὼ ἵσαν νεί. ἐφλεχέται. ὡς μίλι φωνά.

D 5

αὐτῷ

νν δὲ χολᾶ, νόθ' ὄν' ἀνάμειϑ', ἠτίροπεντας.
 ὁδὲρ ἀλαθέυαμ. Δόλιον βρεφ' ὄν' ἀγρία παίσθη.
 εὐπλόκαμον τὸ λάκρονον, ἐχθ' ὄν' ἰταμόν τὸ πρόσωπον.
 μικκύλα μὲν τῶν τᾶ χειρὶδρια, μακρὰ δὲ βάλλη,
 βαλλήεις ἀχεροντα, κ' εἰς αἰδω βασιλῆα.
 γυνὸς μὲν τό γε σῶμα, νόθ' ὄν' εἰς ἐμπεπύκασαι.
 καὶ πτεροῖς ὅσον ὄρνις ἐφίπταται ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλος
 ἀνέρας ἠδὲ γυναῖκας, αὐτὸν σπλάγχνοις δὲ λάθεται.
 τόξον ἐχθ' μάλα βαιόρ, ὑπὲρ τόξω δὲ, βελεμον.
 τυθὸν εἶν' τὸ βελεμον, ἐς αἰθερα δ' ἀχρὶ φορεῖται.
 καὶ χρύσειον ποδὶ νῶτα φαρετριον. ἐνδοθὶ δ' ἐντὶ
 τοῖς πικροῖς λάλαμοι, τοῖς πολλὰ κίλημι τιτρώσκη.
 πάντα μὲν ἀγρία, πάντ' αὖ πολὺ πλείον δὲ ἢ αὐτῶν.
 βαιὰ λαμπρὰς εἶσα, τὸν ἄλιον αὐτὸν ἀναίψη.
 ἢν τὴν γ' ἐλκε τῶν, λαμᾶσας ἀγε, μὴ δ' ἐλκεσας.
 κηρ ποτ' ἠδὲς λαλῶντα, φυλάσσει μὴ σε πλανήσῃ.
 κη γιγᾶν, τὴν νιν ἐλκε, καὶ ἢν ἐλκε σε φιλάσαι,
 φεύγε, ἰακόν τὸ φίλαμα. τὰ χεῖλεα φάρμακον ἐντὶ.
 ἢν δὲ λέγῃ, λάβε ταῦτα, χαρίζομαι οὐα μοι ὄπλα,
 μὴ τίθῃς, πλάνη δῶρα. τὰ γὰρ πυρεῖ πάντ' αὖ βεβαπταῖ.

AMOR FUGITIVVS.

ANGELVS POLITIANVS.

Cum Venus intento natum clamore uocaret,
 Si quisquam in triujs errantem uidit Amorem,
 Hic fugitiuus, ait, meus est, pretium feret index
 Basiolum Veneris, quod si ad me duxerit illum,
 Non simplex dabo basiolum, plus hospes habebis.
 Insignis puer est, totam ac cognosce figuram.

Corpore

Corpore non niueus, uerum ignem imitatur. ocelli
 Acres, flammeoli, mala mens, suauissima uerba.
 Quod loquitur non sentit idem, uox mellea, sed cum
 Ira inflammatur, tum mens illi effera, fallax,
 Fraudator, mendax, ludit crudele puellus.
 Crispulus est olli uertex, faciesq; proterua,
 Exiguæq; manus, procul autem spicula torquet,
 Torquet in umbriferūq; Acheronta, & regna silentū.
 Membra quidem nudus, mētem uelatus, auisq;
 More citans pennas, nunchos, nunc aduolat illos,
 Sæpe uiri pressans præcordia, sæpe puellæ.
 Arcum habet exiguū, super arcu imposta sagitta est.
 Parua sagitta quidem, sed cœlum fertur adusq;
 Parua pharetra olli dependet & aurea tergo.
 Sunt & amari intus calami, quibus ille protergius
 Me quoq; sæpe ferit matrem: sunt omnia sæua,
 Omnia, seq; ipsum multo quoq; sæuius angit.
 Paruula fax olli, sed & ipsum hyperiona uincit.
 Verbere se prendes age, ne miserare puellum.
 Si flentem aspicias, ne mox fallare caueto.
 Sin arridebit, magis attrahe: & oscula si fors
 Ferre uolet, fugito: sunt noxia & oscula, in ipsis
 Suntq; uenena labris. Si fors ita dixerit, heus tu
 Accipe, nempe tibi cuncta hæc mea largior arma.
 Nequicquam attigeris fallacia munera Amoris:
 Omnia nanq; igni sunt infecta illius arma.

A L I T E R.

Incerto Interprete.

Perdiderat natum genitrix Cytherea uagantem.
 Anxia sollicito quem dum per compita pailu

Quærit

Quærit, ab excelso tales canit aggere uoces;
 Errabunda meus uestigia forte Cupido
 Quæ fugiens tulerit, quisquis monstrarit aperto
 Indicio, huic merces Veneris libanda ferentur
 Oscula, captiuum si quisquam adduxerit, illi
 Mox aliquid gaudens ultra dabit oscula mater.
 Quo reperire queas puerum, bis dena dabuntur
 Signa tibi, cautus memori quæ mente recondes.
 Huic non candor in est: rubor igneus inficit omne
 Corpus, & ardescunt acri contenta nitore
 Lumina: nec dulces sequitur mens subdola uoces.
 Quippe hyblæa sonus uincit dulcedine mella.
 Sed male fallaci respondent pectore sensus.
 Feruidus accensa si quando exæstuat ira,
 Indomitos animos gerit, immanis uerbaq; corda.
 Seducit uerbis, nec uera fatebitur unquam.
 Est puer ille quidem, magno sed prouidus æstu:
 Ludit & interdum, sed ludens seria tentat.
 Dependens humeris crispis certo ordine crines,
 Nec pudor audaci, nec inest reuerentia uultu.
 Sunt illi paruaq; manus, paruiq; lacerti.
 Sed tamen exiguo longos de corpore iactus
 Dirigit: ima ferum telo sub tartara Ditem
 Perculit, & regem manes sensere subactum,
 Candida cum stygio rapta est Proserpina curru,
 Corpora nuda gerit nullo uelamine tectus,
 Verum animus uario prudens ornatur amictu.
 Præterea aligero suspendens membra uolatu
 Hinc nymphas petit, inde uiros: ultroq; receptus,
 Visceribus sedem sibi ponit & ossibus imis.

Est bre

Est breuis huic arcus, sed quo fatalis arundo
 Vsq; sub astra suum seruat propulsa tenorem.
 Auratam cernes humero pendere pharetram,
 Pestiferosq; intus calamos, quibus intipius ille
 Ipsi sæpe mihi lætalia uulnera fecit.
 Omnia sæua quidem, sed cunctis sæuius illud:
 Dextra facem uibrat, miseras quæ iacta medullas
 Pascitur: hæc ipsum solem succenderet æstu.
 Hunc si nexilibus poteris constringere nodis
 Duc arte uinctum, neu tu misere precantis:
 Quamuis aspicias manantia lumina steru,
 Decipiare caue: nec si ridentia cernas
 Ora, graui iubeas laxari uincula nexu.
 Quod si te blandis inuitet ad oscula uerbis,
 Effuge: nam labris certum est habitare uenenum.
 Si uero facili promittet uulnera uultu,
 Telaq; Gnosiacosq; arcus pictamq; pharetram,
 Noxia dona time, quicquid tetigere perurunt.

¶ Huc alluit quum de se ipso scriberet,

C. VRS. VELIVS.

Basolum merui Veneris, si friuola non sunt
 Verba deæ, seruat pollicitisq; fidem.
 Namq; per immensum profugum dum queritat orbem
 Filisolum, & truijs errat in ambiguis.
 Aequoreosq; aditus rimatur, & ardua cœli
 Culmina, nec puerum repperit alma parens,
 Inueni fugitiuum in me sua tela nouantem
 Intra formosæ lumina Paliphiles.
 Prodere quem mens est, nostris namq; ossibus ille
 Ignem lasciuis implicat ex oculis.

Accen

Accenditq; malis crudelis amoribus ægrum.

Si prodo hunc duplici commoditate fruar.

Suauiolum Cytheræa dabit, me prensus & ille

Desinet occulta perdere sæuitia.

Quod si diua neget mortali basia, tanti

Mi fuerit, si det figere Paliphilæ.

¶ Operæpretium facturum me puto, si possit Fugitiuum Amorem, eundem cruciatum adscripsero.

AMOR CRUCIATVS,

AVSONII.

Aeris in campis memorat quos musa Maronis)

Myrteus amantes ubi lucus opacat amantes,

Orgia ducebant Heroides: & sua quæq;

Ut quondam occiderant, leti argumenta gerebant,

Errantes sylua in magna, & sub luce maligna

Inter arundineasq; comas, grauidumq; papauer

Et tacitos sine labe lacus, sine murmure riuos.

Quorum per ripas nebuloso lumine marcent

Fleti olim regum & puerorum nomina flores,

Miratur Narcissus, & Oebalides Hyacinthus,

Et Crocus auricomans, & murice pictus Adonis,

Et tragico scriptus gemitu Salaminus Aëas.

Omnia quæ lachrymis & amoribus anxia mœstis

Exercent memores obita iam morte dolores:

Rursus in amissum reuocant heroidas æuum.

Fulmineos Semele decepta puerpera partus

Dessei, & ambustas latera hæc per inania cunas

Ventilat ignauum simulati fulguris ignem,

Irrita dona querens, sexu gaudia uirili.

Mœret in antiquam Ceneis reuocata figuram.

Vulnera

Vulnera siccat adhuc Procris, Cephaliq; cruentam

Diligit & percussa manum fert fumida restæ

Lumina Sestiaca præceps de turre puella.

Et de nymbose saltum Leucate minatur

Mascula Lesbicis Sappho peritura sagittis.

Hermionæ cultus Eryphile mœsta recusat

Infœlix nato, nec fortunata marito.

Tota quoq; aeris Minoia fabula Cretæ

Picturarum iustar tenui sub imagine uibrat,

Paliphæ niuei sequitur uestigia tauri.

Licia fert glomerata manu deserta Ariadne.

Respicit abiectas desperans Phædra tabellas.

Hæc laqueum gerit, hæc uanæ simulacra coronæ.

Dædalix pudet hanc latebras subijssse iuuenæ.

Præreptas queritur per inania gaudia noctes

Laodamia duas uiui functiq; mariti.

Parte truces alia strictis mucronibus omnes

Et Tysbe & Canace, & Sydonis horret Elyssa,

Cōiugis hæc, hæc patris, & hæc gerit hospitis enssem.

Errat & ipsa olim qualis per Latmia saxa

Endymionæos solita affectare sopores

Cum face & astrigero diademate Luna bicornis.

Centum alix ueterum recolentes uulnera amorum,

Dulcibus & mœstis resouent tormenta querelis.

Quas inter medias furuæ caliginis umbram

Dispulit inconsultus Amor stridentibus alis,

Agnouere omnes puerum, memoriq; recurru

Communem sensere reum: quanquam humida circū

Nubila, & auratis fulgentia cingula bullis,

Et pharetram rutilæ fuscarent lampados ignem,

Agno

Agnoscunt tamen, & uanum uibrare uigorem
 Occipiunt, hostemq; unum loca non sua nactum
 Cum pigros ageret densa sub nocte uolatus,
 Facta nube premunt, trepidantem & cassa parantem
 Suffugia, in coetum mediæ notissima luce
 Eligitur moesto myrtus notissima luce
 Inuidiosa deam poenis: cruciauerat illic
 Spreta olim memorē Veneris Proserpina Adonin,
 Huius in excelsio suspensum supite Amorem
 Deuinctum post terga manus, substrictaq; plantis
 Vincula moerentem nullo moderamine poenæ
 Afficiunt: treus est sine crimine, iudice nullo
 Accusatus Amor: se quisq; absoluere gessit,
 Transfert & proprias aliena in crimina culpas.
 Cunctæ exprobrantes tolerati insignia læti
 Expediunt: hæc arma putant, hæc cultio dulcis.
 Ut quo quæq; perit, siudeat punire dolorem.
 Hæc laqueum tenet, hæc speciem mucronis inanem,
 Ingerit illa cauos annem rupemq; fragosam,
 Insaniq; metum pelagi, & sine fluctibus æquor.
 Nonnullæ flammæ quatiunt, trepidoq; minantur
 Stridentes nullo igne faces, rescindit ad ultum
 Myrrha uterum lachrymis lugentibus, inq; pauentem
 Gemmea fletiferi iaculatur succina trunci.
 Quædam ignoscentum specie ludibria tantum
 Sola uolant, stilis ut tenuis sub acumine puncti
 Eliciat tenerum (de quo rosa nata) cruorem:
 Aut pubi admoueant perulantia lumina lychni.
 Ipsa etiam simili genitrix obnoxia culpæ
 Alma Venus tantos penetrat secunda tumultus,

Nec

Nec circumuento properans suffragia nato
 Terrorem ingeminat, stimulisq; accendit amaris
 Ancipites furias, natiq; in crimina confert
 Dedecus ipsa suum, quod uincula cæca mariti
 Deprenso Mauorte tulit quod pube pudenda
 Hellepontiaci ridetur forma Priapi.
 Quod crudelis Eryx, quod semiuir Hermaphroditus,
 Nec satis in uerbis, roseo Venus aurea ferto
 Moerentem pulsar puerum, & grauiora pauentem
 Olli purpureum multato corpore rorem
 Sutilis expressit crebro rosa uerberare, quæ iam
 Vincita prius, traxit rutilum magis ignea fucum.
 Inde truces cecidere minæ, uindictaq; maior
 Crimine uisa suo Venerem factura nocentem.
 Ipsæ intercedunt heroides, & sua quæq;
 Funera crudeli malunt adscribere fato.
 Tum grates pia mater ait, cessasse dolentes
 Et condonatas puero dimittere culpas.
 Talia nocturnis olim simulachra figuris
 Exercent trepidam casto terrore quietem.
 Quæ postquam multa perpessus nocte Cupido,
 Effugit, pulsa tandem caligine somni
 Euolat ad superos, portaq; euadit eburna.
 ¶ Sed & eundem *ἑρριονκλεπῆν*, ordinis apud Theo-
 critum, hic argumenti ratione subiungam.

ΕΡΩΣ ΚΗΡΙΟΚΑΛΕΓΤΗΣ.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ.

Τὸν κλεπῆν ποτ' ἔρωτα κακὰ κέντασε μέλισσα
 ἑρριονεὶ σίμβλῳ συνελθόντι, ἀπρὰ δὲ χερσῶν

Ε

δάκτυλα

Διάκτυλα πάνθ' ὑπένοξεν· ὁ δ' ἄλγεε καὶ χεῖρ' ἐφύσπε
καὶ τὰν γὰν ἐπάταξε, καὶ ἀλάτο. τὰ δ' ἀφροδίτα
δειξεν τὰν ὀδύναμ, καὶ μέμφετο, ὅττι γε τυτθὸν
θυρίον ἐντὶ μελίσσῃ, καὶ ἀλικά τραύματα ποιεῖ.
χ' ἅμα τῆς γέλασας, τί δ' ἔκ' ἴσσοι ἐσὶ μελίσσῃς;
χ' ὡ τυτθὸς μὲν ἐκ, τὰ δὲ τραύματα ἀλικά ποιεῖς.

AMOR MELLILEGVS.

C. VRS. VELIVS.

Nuper apis furem pupugit uiolenter Amorem
Ipsum ex alueolis clam mella fauosq; legentem:
Cui summos manuum digitos confixit, at ille
Indoluit, læsæ tumuerunt uulnere palmæ.
Planxit, humum & saltu crepitans pulsauit, & ipsi
Ostendens Veneri casum narrauit acerbum,
Questus apem exiguam uolucrem tā uulnera magna
Pōsse dare, huic ridens genitrix, tu paruulus inquit
Nunquid apum similis, qui das quoq; uulnera tanta.

INCER. INTERP.

Subdola apis quondam furtiuum elusit Amorem,
Dulces nanq; fauos Veneris sublegit ab alueo.
Sensit apis, stimulumq; suo de uentre reducens,
Furaces digitos telo multauit acuto.
Tristis Amor doluit, molliq; afflamine palmas
Demulcens terram tetigit, simul extulit alis,
Et charæ uulnus genitrici ostendit apertum,
Indignatus, apis uolucris quod paruula, tantum
Incuteret uulnus, tantoq; dolore grauaret.
Cui Venus arridens, apibus te comparo dixit,
Paruus enim es, tamen infligis non uulnera parua.

PHL

PHILIP. MELANCHTHON.

E' paruo alueolo furantem mella procacem
Fixit apis puerum Veneris, digitosq; tenellos
Vulnere non uno lacerauit faucia læso
Intumuitq; manus, uerum puer ipse doloris
Impatiens, plodensq; solum pernicibus alis
Subuolar ad matrem, digitos monstratq; cruentos,
Quantula, ait, uolucris mortalia uulnera fecit.
Mater ait ridens, tantillus qualia sæpe
Vulnera das puer, ac apibus non corpore præstas.

IOACHIMVS CAMERARIVS.

Forte fauos puerum prædantem, infesta, uolucrem
Punxit apis, stimulumq; recenti in uulnere liquit.
Ergo extrema manus digitusq; tuncbat ab ictu.
Ipse solum plodens pedibus, super aera fertur,
Et Veneri lacera suffusum carne cruorem
Ostendit, questus saniem sæuosq; dolores,
Ac nihili, tantum, uermis infligere uulnus.
Cui mater ridens, at tu charissime nate
Robore quantillo quantas, ait, edere strages
Sæpe soles, apibus paruo discrimine præstans.

IACOBVS MYCILLVS.

Forte petiturus ueniebat mella Cupido
Hinc ubi spiranteis apis ædificarat acruos.
Iamq; manus teneris admouerat ille cauernis.
Cum subito inuadens apis illius ordine summos
Compungit digitos, & signat cuspide furem.
Saucius hinc refugit, magis ac magis ille doloris
Impatiens, terramq; quatit, pedibusq; resulcat,
Et tumidos matri digitos & uulnera monstrans,
E 2 Vulnus

Vulnus, ait, faciat tam seuum parua uolucris
 Cui genitrix blanda respondit talia uoce:
 Tu quoq; nonne apibus paruo discrimine praestas,
 Immensumq; facis uulnus non magne Cupidos
 ¶ Libet hic πῶς τ' ἴδ' diuagari paululum, adscribe
 resq;, quando in Theocritum incidimus, eius poetæ
 Charites ipsas, hoc est Idyllion π'. dignissimum sanè
 ob Musarum adeoq; bonarum literarum encomium,
 quod sedulis studiosæ iuuentutis manibus teratur.

ΧΑΡΙΤΕΣ, Η ΙΕΡΩΝ.

Αἰεὶ ὦρ' Διὸς ἑταῖραις μέλ' αἰὲν ἀοιδαῖς
 ὑμνεῖν ἀθανάτας, ὑμνεῖν ἀγαθὰν ἑλέα ἀνδρῶν.
 μῶσαι μὲν θεαὶ ἐντι, θεὸς θεαὶ αἰεδόντι,
 ἄμμες δὲ βροτοί, οἷδε βροτὸς βροτοί, αἰδωμένω.
 τίς γὰρ τῶν, ὅπως σοὶ γλαυκὰρ ναῖεσσι νύπ' ἰῶ,
 ἡμετέρας χάριτας πετάσας ὑποδέξῃαι οἶκῳ
 ἀσπασίως, ὅδ' αὖθις ἀδωρήτας ἀποπεμφθεῖ.
 αἱ δὲ σκυζόμεναι γυμνοῖς ποσσὶν οἶκαδ' ἵασι,
 πολλὰ με τωδ' ἀσδοῖσαι, ὅτ' ἀλντήνῃ ἦνθον.
 σκνηραὶ δὲ πάλιν λεινὰς ὑπὸ πυθμύνι χυλῶ.
 ψυχροῖς ἐν γονάτεσσιν ἑαυτὴν μίμνονσι βαλοῖσας
 ἐνθα αὖθις σφιν ἐδ' ῥη, ἐπ' ἅν' ἀπρακτοὶ ἵκοντι
 τίς τῶν νῦν τοιοῦσδε; τίς ἐν ἐπὶ ὄνῃ φυλασθεῖ;
 οὐκ οἶδ', οὐ γὰρ τ' ἄνδρες ἐπ' ἐργοῖς, ὡς πάρος, ἐδλοῖς
 αἰνεῖσθαι σπεύδοντι, νενίκηνται δ' ὑπὸ λερδαῶν,
 πᾶς δ' ὑπὸ λόλῳ χεῖρας ἔχωρ. πότερ' αὖξῃται ἀθρεῖ
 ἀεγυροῦ, ὅδ' ἐκεῖν' ἰὸν ἀποτρίψας; τί νιν δλοῖν,

ἀλλ'

ἀλλ' ἐνθὺς μινθεῖται ἀπώτερον γόνυ λανάμα.
 αὐτὰρ μή τι γένοιτο, θεοὶ τιμῶσι τοῖς ἀοιδῶν.
 τίς δὲ κεν ἄλλος ἀκῶσαι, ἄλλος πάνταςσιρ ὀμνέσθαι.
 ἔτ' ἀοιδῶν λῶς, ὅς ἐξ ἐμεῦ οἴσεται ὅδ' ἔν.
 δαιμόνιοι, τί δὲ λερδαῖ οὐ μιν ἔνδοθι χρυσῶς
 λειμνῶν, οὐχ' ὅδ' ὡς πλῆθος φρονέουσιν ὄνασις;
 ἀλλὰ τὸ μὲν ψυχῶν, τὸ δὲ, καὶ τινι δόναι ἀοιδῶν.
 πολλὰς δ' ἐν ἔρξαι παῶν, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλων
 ἀνδρῶν παρ' αἰεὶ θεοῖς ἐπὶ θώμῃα πείθω.
 μὴ δὲ ξῖνος δόκον λακόν ἐμμεναι, ἀλλὰ τραπεζῇ.
 ἐξέλεξαντ' ἀποπέμψαι, ἐπ' ἅν' ἐβλην τινεῖσθαι.
 μετὰ τῶν δὲ καλίστα τίθ' ἱερὰς ὑποφίτας.
 ὄφρα κε λειν' αἰδέσθαι λερδαῖ οὐδ' ἄλλος ἀκῶσαι,
 μὴ δ' ἀκλινὲς μύραι ὑπὸ ψυχρῶ ἀχέροντος,
 ὡς εἴ τις μακρὴν τετυλωμένην ἔνδοθι χεῖρας.
 δεινὴν ἐκ πατέρων πένιν ἀκτῆμονα ἑλπίων.
 πολλοὶ ἐν ἀντιόχοιο δόμοις καὶ ἀνακτῶν ἀλεύα,
 ἀρμαλινῇ ἐμμενον ἐμετρησαντο πένεσαι,
 πολλοὶ δὲ σκοπὰ δαίσιρ ἐλαυνόμενοι ποτὶ σακόν
 μῶσαι σὺν λερδαῖσιρ ἐμμενῶσαντο βόαςιν.
 μυρία δ' ἂν πεδίοις λερωνίων ἐνδίασσκον
 ποιεῖν ἐκκριτὰ μῆλα φιλοξένοισι λερωνδαῖς
 ἀλλ' οὐ σφιν τῶν ἠδ' ἔτ', ἐπ' ἅν' ὑλκὺν ἐξεκένωσαν
 θυμὸν ἐς εὐρεῖαν σχεδίαρ συγνῶ ἀχέροντος.
 ἄμνας δὲ τὰ πολλὰ καὶ ὀλβία τήνῃ λιπόντες
 δολοῖς ἐν νεκύεσσιν μακρὰς αἰῶνας ἐκλῖντο.
 εἰ μὴ δὴντος ἀοιδῶν ὁ λῆτος αἰόλα φανέωρ

Ε 3 Βαρεῖτον

Βάρβιτον ἐς πολυχорδον ἐν ἀνδράσι θῆκ' ὀνομασθεῖς
 ἐπλοτέροις, Τιμας δὲ καὶ ὤκεις ἔλλαχον ἵπποι.
 οἱ σφίρ ἐξ ἱερῶν σεφανηφόροι ἦνθον ἀνώνων.
 τίς δ' ἂν ἀριστῆας λυκίων ποτὲ, τίς κομόωντας
 πριαμίδας, ἢ θηλυρ' ἀπὸ χροιάς λυκνον ἐγνώ,
 εἰμὴ φιλοπιδίας προτέρων ὕμνησας κοιδόι.
 ὅδ' ὀδυσσεὺς ἐκατὸν τε καὶ εἰκατὶ μῆνας ἀλαθείς
 πάντ'· ἐπ' ἀνθρώπους, αἰδ' ἀντ' εἰς ἑσχατόν ἐλθὼν
 ζωὸς, καὶ σπυλὴ γὰρ φυγῶν ὁλοοῖο κύκλαπος.
 δῖον αἰὲν ἐσχερ, ἐσιγαθὴ δ' ἂν ὑφορβός,
 εἰμαι· καὶ βροτὶ φιλοίτιος ἀμφ' ἀγελαιίδας
 ἔργον ἔχωρ, αὐτὸς τε πόρις πλάχον· λαεζῆς,
 εἰμὴ σφᾶς ὠνάσας ἰκον· ἀνδρὸς κοιδάι.
 ἐκ μοισᾶν ἀγαθὸν λέει· ἔρχεται ἀνθρώποισι.
 χρημαῖα δὲ ζῶντες ἀμαλδύνουσι θανόντων.
 ἀλλ' ἴσος γὰρ ὁ μόχθος ἐπ' αἰὶνι λυμάτα μετρίῃ,
 ὅς' ἀνεμ· χερσάνδρι μετὰ γλαυκᾶς ἁλὸς ὠθεῖ,
 καὶ ὕδατι νιζέει θολερὰν ἰοφδέει πλίνθον,
 καὶ φιλοκερδείῃ βεβλαμμένον ἀνδρὰ παρελθεῖν,
 χαίρετ' ὡς τις τοῖος, ἀνὴριθμ· δὲ οἱ εἰς
 ἄργυρον, αἰεὶ δὲ πλεόνων ἔχει ἱμερ· αὐτόν.
 αὐτὰρ ἐγὼ Τιμν τε καὶ ἀνθρώπων φιλότῆτα
 πολλῶν κμίωνων τε· ἵππων προόδερ ἐλοίμαν.
 διζομαι δὲ τινι θνατῇ λεχαρισμῶ· ἐνθω
 σὺν μοίσαις. χαλεπαὶ γὰρ ὁδοὶ Τελέδοσι κοιδᾶν,
 μυσσᾶν ἀπ' ἀνενθε δῖος μεγάλῃ βασιλῆ·
 ὅτ' ὡ μῆνας ἄγων ἔκαμ' ὄρεανός· ἐνὶ αὐτῆς.

πολ

πολλοὶ κινῆσιν ἐτι τροχὸν ἄρμα· ἵπποι.
 ἐστῆται ἔτ' ἀνῆρ, ὅς ἐμὸν λεχρήσει· κοιδᾶ
 ἔξας, ἢ ἀχιλεὺς ὅσον μέγας, ἢ βερύς· αἶας
 ἐν πεδίῳ σιμῶν· ὅθι φρυγὸς ἦριον ἰδῶ.
 ἦδ' ἂν νῦν φοῖνικες ὑπ' ἡλίου δύνοντι
 οἰκεῦντες λίθους ἄκρον σφυζόν, ἐρρίγασιν.
 ἦδ' ἂν βασάζουσι συρακόσιοι μέσα δῖρα,
 ἀχθόμενοι σακίεσι βραχίονας ἰτύνουσιν.
 ἐν δ' αὐτοῖς ἱερῶν, προτέροις ἴσθ' ἡρώεσσι
 ζωννύσαι, ἵππειαι δὲ λόρυν σκεπάσουσι ἰθθαί.
 αἱ γὰρ ζεὺς κύνεισε πάντες, καὶ πόντι ἀθάνα,
 λόρη θ' ἢ σὺν μάτρὶ πολυκλήρων ἐφυραίων
 ἑλληνας μέγα ἄστυ παρ' ὕδασι λυτιμελείας,
 ἐχθρὸς ἐκ νάσοιο λακαὶ πεμψέαν ἀνάγκαι
 σαρδόνιον λατὰ λῦμα, φίλων μόρον ἀγγελέοντας
 τέκνοις ἦδ' ἀλόχοισιν ἀριθμάδ' ἀπὸ πολλῶν.
 ἄσεά τε προτέροις πάλιν ναιοῖντο πολιταῖς,
 δυσμένειαν ὅσα χεῖρες ἐλωβήσαντο λατ' ἄκρας.
 ἄγρὸς δ' ἐργάζοιντο τεθαλότας· ἦδ' ἀνὰριθμοι
 μῆλων χιλιάδες βοτάναις διαπιανθεῖσαι,
 ἂν πεδίον βληχοῖντο, βόες δ' ἀγελήδον ἐς αὐλιν
 ἐρχόμεναι σκνιπαῖον ἐπισπεύδοιεν ὀδίταν
 νθοὶ δ' ἐκπνεοῖντο ποτὶ σπέρον ἠνίκ' ἀπὸ
 ποιμνίας ἐνδ' ἔξ' πεφυλαγμέν· ἐνδοθὶ δ' ἐνδ' ὄρωρ
 ἀχέϊ ἐν ἀκρεμόεσσιν· ἀράχνια δ' εἰς σπλ' ἀράχνας
 λεπτὰ διασησαιντο, βόας δ' ἐτι μὴ δ' ὄνομ' εἰς
 ἑφελον δ' ἱερῶνι λέει· φορέσειεν κοιδόι,
 Ε 4 καὶ

καὶ πόντος συνθικισὶο πέραν, καὶ ὅπην πλατὺν τεῖχος
 ἀσφάλτω δῆσασα σεμίραμις ἐμβασίλευν
 εἰς μὲν ἐγὼ πολλὰς δὲ διὸς φιλέοντι καὶ ἄλλας
 θυγατέρες, τοῖς πᾶσι ἴκοι σικελὴν ἀρβύριταρ
 ὕμνῳ σὺν λαοῖσι, καὶ αἰχμητὰρ ἐρώνει.
 ὦ ἐτεοκλῆοι χάριτες θεαί, πόρ μινύψην
 ὀρχομενὸν φιλοῖσαι ἀπεχθόμενον ποτε θῆβαις,
 ἀκλῆτ' ὧ μὲν ἐγὼ μνηοίμ' κερ. εἰς δὲ καλεύντων,
 θαρσύνσας μοῖσαισι σὺν ἀμετέρησιν ἴκοίμαρ.
 καλλείψω δ' ἑδ' ὕμνῳ. τί γὰρ χαρίτων ἀγαπατὸν
 ἀνθρώποις ἀπάνευθεν, αἰεὶ χαρίτεσσιν ἀμ' ἴην.

Donauit Latio primus nuper,
 IACOBVS MYCILLVS.
 Cura Iouis sobolī, musis hæc una canoris
 Carmine mortales extollere, carmine diuos
 Factaq; clara uirū superas efferre sub auras.
 Ac diuæ diuos musæ, diuinaq; cantant,
 Nos homines hominum celebramus facta poetæ.
 At nunc immenso nemo sic uiuit in orbe
 Ut Charites grato uenienteis limine nostras
 Accipiat foueatq; lubens, aut munera donet.
 Sed simul ac iussas aliquò mittuntur ad ædes,
 Mox redeunt tristes, nudo pede, multa querentes
 Deq; uia uana, de frustratoq; labore,
 Atq; ita sub uacuas iterum sua limina caspas
 Affectæ subeunt, uix iam capita ægra trahentes.
 Hæc etenim sedes quoties elusa remisit,
 Re, spes, infecta, frigentes excipit illas.

Nam

Nā quis adhuc musas amat, aut quis tēpore nostro
 Digna referre cupit facundæ præmia linguæ
 Haud facile inuenies, neq; enim uelut ante solebant
 Mortales faciunt, quæ laudem facta merentur.
 Sed pariter cunctos scelerata pecunia uicit:
 Ac taciti sub ueste manus clauduntq; premuntq;
 Dum quisq; intentis oculis circumspicit aurum
 Vnde ferat, quantumq; ferat, nec donat amico
 Vel quantum recidit deterfa erugine quisquam.
 Sed propius quàm sura genu mihi scilicet, inquit:
 Si petis, & dederis tute, ipse ego sumere malim.
 Ac potius superi reddant sua dona poetis.
 Hinc alius solus satis est, respondet, Homerus
 Omnibus, & nobis doctissimus ille poeta est
 Qui minimum poscet, qui nil afferre rogabit.
 O miseros homines, quid plena conditus arca
 Thesaurus iuuat, & multo congestus aceruos
 Non hic usus opum, sed qui sapientius illis
 Vitur, has genio partes, has sumet amicis,
 Multaq; cognatis faciet bene, multa poetis
 Atq; hominum reliquis, quorum res poscet & usus.
 In primis superū donis uenerabitur aras,
 Hospitiōq; lubens acceperit urbis egentem
 Et patriæ atq; iterum placide dimittet euntem,
 Cum uolet, acceptum lauto sermone ciboq;
 Pieridūq; colet sacros ante omnia uates,
 Ut bene sub Strygijs uel mortuus audiat umbris.
 Nec fleat obscurus, residens Acherontis ad undam,
 Ut qui pauperiem uacuo deplorat in agro
 Confectus longo squalentia membra labore,

E 5 Tristia

Tristia callosis manibus cum sarcula iactat.
 Antiochus magno, magno regnabat Aleuas
 Imperio, Peneus qua Thessala circuit arua.
 Illis mille domi famulae data pensa traebant,
 Et totidem tulerant demensa diurna ministri.
 Multa bouum montes ibant armenta per altos
 Hæmonia, & uirides nemorosa cacumina syluas
 Multæ cum teneris errabant matribus agnæ,
 Diuitiæ regum, læto Cranonis in agro.
 Ast ea tantarum rerum tam chara uoluptas
 Cuncta abiit, postq̃ hi Stygiam tetigere carinam,
 Et nunc obscuri cæca Plutonis in aula
 Post tot diuitias, post regna amissa iacerent,
 Atq; eadem premerent nomen corpusq; tenebræ,
 Ni tua Simonide fecissent carmine notos
 Et Scopadum leuibus sonuissent nomina chordis.
 Hæ quoq; dixerunt uolucrum certamen equorum
 Partaq; in Elæo uictricia munera campo.

Quis Lycios pceres, Glaucū aut Sarpedona nosset
 Troianos ue duces, & canum tempora Cygnum?
 Ni ueterum prouidi scripssissent bella poetæ.
 Nec qui uiginti centumq; errauit Vlysses
 Mensibus, atq; herebi pallentes uenit ad umbras.
 Vnus & infandi terebrauit lumina monstri
 Trinacrii Cyclopis, in altæ rupibus Aetnæ,
 Nomine tantus erat. Tu nunc Eumæe lateres,
 Et tu qui errantis pauisti armenta Philœri,
 Laertesq; tuum uix nosset secula nomen,
 Ni uos diuini seruassent carmine uates.
 Carmine mortales pariunt nomenq; decusq;

Quod

Quod neq; mors aufert, nec sæui cymba Charontis.
 Cum nudi ad cæcas omnes descendimus undas,
 Et manet hæredi collecta pecunia uiuo.
 Ast idem pelagi sterilem numerabit arenam
 Quam gelidus siccō congestit littore uentus,
 Et lateris nitida sordes absterferit unda,
 Qui poterit lucri cupidus euincere mentes.
 Quin longum ualeant qui sic sunt, & sine fine
 Et sine mensura cumulent aurumq; lucrumq;.
 Et maius maiusq; uelint, nec uelle quiescant.
 Ast ego præ cunctis mulis, cunctisq; caballis
 Optarim laudem, & populi meruisse fauorem.
 Verum aliquem grato qui nunc mea carmina uultu
 Accipiat, quæro, neq; enim modo certa poetis
 Stat fortuna, loue à musis aliena agitante,
 Nec dum uertenti cessarunt tempora mundo,
 Aut sua luciferi posuerunt plaustra iugales
 Magnaq; adhuc superest uoluendis mensibus ætas
 Atq; aliquis ueniet uenturis forsitan annis,
 Qui uirtute potens per nostræ carmina musæ
 Gaudeat ad seros nomen misisse nepotes,
 Dum faciet, magnus quæ quondam fecit Achilles,
 Aut Telamone satus, Phrygi Simoentis ad undam
 Laomedonciadæ tumulum quæ circuit Ili.
 Iamq; adeo extremis Lybiæ Carthago sub oris
 Tota tremit, magnis iterum conterrita bellis,
 Bella Syracusijs Hieron quæ cogit in agris
 Heroum priscas referens animoq; figuras
 Et uultu galeam cauda cristatus equina.
 Quem circum Siculi decurrunt undiq; ciues

Sub

Sub medijsq; gemunt hastis, clypeoq; saligno.
 Iuppiter omnipotens atq; armis inclita Pallas,
 Quæq; Ephyreorum sortita es ciuibus urbem
 Facundæ profugis sub margine Lyfimeleæ,
 Alma Ceres, tuq; o Cereris Proserpina nata
 Hoc facite, ut ualidis compressi uiribus hostes
 Ortygiam trepidi linquant, fugiantq; relicta,
 Sardinios inter tranantes æquora fluctus,
 Diraq; coniugibus denarrent funera mœstis,
 Et Tyrios Siculo confossos ense colonos.
 Tum sua deiecto reddantur mœnia ciui
 Quæcunq; hostili fuerant direpta furore.
 Atq; iterum curuo peraretur uomere tellus,
 Et pecus herbosi rursum per pascua campi
 Fecundis pariat balantes fœtibus agnos.
 Ac pingues stabulis redeant cum uespere uaccæ
 Grandia distento portantes ubera lacte.
 Incipiant pulchra flauere noualia messe.
 Cum canit, & uiridi suadet de fronde cicada,
 Pastores gelida recubant sub arboris umbra.
 Cumq; leuis cœptam pertexit aranea telam,
 Impia tum cessent ipso cum nomine bella.
 At magnam pariant Hieroni carmina laudem,
 Laudem quæ Scythici uolitet trans æquora ponti,
 Atq; Semiramidis solida referatur in urbe.
 Et quanquam Siculis uates ego solus in agris
 Canto, tamen multis seruant sua munera musæ,
 Qui laudes Arethusa tuas, qui fortia facta,
 Magnanimumq; Hierona ferent ad sydera cantu.
 O Lethœodæis habitantia numina celsis,

Diuinæ

Diuinæ charites, quæ cello e uertice quondam
 Inuiso Orchomeno spectastis mœnia Thebas,
 Vester ego obscura cultor sub nocte latere
 Haud renuam, & possum petisse ignobilis orcum.
 Sed tamen ex tanto numero nos si quis amarit
 Atq; nocet, Musis fretus comitantibus, ibo.
 Vos q; ubiq; sequar, quid enim sine numine uestro
 Hoc toto pulchrum restat uel amabile mundor?
 Vobiscum Charites liceat mihi tempora uitæ,
 Et uitam uestros inter finire lacertos.

Ad hæc allusit in Hodoeporico, idem

IACOBVS MYCILLVS.

Musarum nulla est quæ uincat gloria laudem,
 Et Musas homines & coluere dei.
 Quis foret hoc æuo tantum laudatus Achilles.
 Amphilochiq; pater Telemachiq; pater,
 An quisquam nollset ueteris monumenta Latini,
 Et ualida Turni prælia gesta manu.
 Quis Fabios, quis Scipiadas, fortemq; Camillum,
 Quis nollset Lybici tristia bella ducis?
 Si non Pierides seruassent omnia Musæ,
 Nec longa sinerent ista perire mora.
 Musas semper ama, Musæ laudemq; decusq;.
 Et famam, letho quæ caret una, ferunt.
 Nec tibi si quando gemmas aurunq; probant
 Ante illas, cernes corda labare uelint.
 Diuitiæ pereunt, pereunt ingentia testæ,
 Et pereunt aurum, purpura, uestis, ebur.
 Adde, quod & multo sunt hæc seruanda labore,
 Plenaq; curarum, plenaq; tristitiæ.

Sola

Sola immortalis musarum gloria uiuit
Nullæ illam uires, nulla senecta domat.

¶ Atqui commune facit me hic Hieronis inclyti
filius Syracusarum tyranni memoria, ut & adhuc
hymnum primum τῷ Ὀλυμπιονίκῳ, quem in eius
potissimum laudem cecinit Pindarus, nemini imita-
bilis uates: quem Latio donauit

MENRADVS MOLTHERVS.

ΙΕΡΟΝΙ ΣΥΡΑΚΟΥ

σίῳ, ἑλπίς,
εἰς ὁ α'.

ΣΤΡΟΦΗ Α'.

ἑλῶν ΙΖ'.

Ἀριστον μὲν ὕδωρ. ὁ δὲ
χρυσός, αἰθόμενον πῦρ
κατε διαπρέπει νύ
ἔτι, μέγανός τε ἔσχα πλού-
τος.

εἰ δ' αἰθλα γάρ γε
ἔλδοιαι φίλον ἦτορ,
μηκέτι ἄλῃ σκοπέ
ἄλλο θαλπνότερον
ἐν ἀμείβῃ φάεινον ἄστρον
ἐρήμας δι' αἰθέρος.
μή δ' Ὀλυμπίας ἀγῶνα
φειότερον ἀνδ' ἄσσομεν.

HIERONI Regi Syracu-
sano, equo uictori abeūti
primus hymnus cātatus.

STROPHE I.

Membrorū XVII.

Nihil prestat aquæ quæ
Ignis utq; coruscat
In tenebris micans, sic
Super eximias opes au-
rum est,
Siue clara olympica
Inde scribere speras,
Querites ne lucidam,
In polo rutilo
Diemicante, sole stellā
Magis, pectus intimum.
Nec trophæa clariora
Quam celebratur Pise,
Cancre statimimus.

Iudican

θ' ἐν ὁ πολὺ φατ
ὕμνος ἀμφιβάλλεται
σοφῶν κητίεσι, ἑλαδ' εἰν
ἑρὸν παῖδ', ἐς ἀφνειὰν ἰκο-
μὲν
μάκαιραν ἱερὰν ὁ εἰς ἄρ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ,

ἑλῶν ΙΣ'.

θεμιστερον ὅς ἀμφεπεί
σκάπτει ἐν πολυμάλῳ
σικελίᾳ, δρεπὼν μὲν
κορυφὰς ἀρετῶν ἀπὸ πα-
σάν

ἀγλαΐζεται δὲ καὶ
μυθικὰς ἐν ᾧ τῳ,
ὅσα παίζομεν φίλων
ἄνδρες ἀμφὶ θαμὰ
τραπέζαν. ἀλλὰ δωρίαν α-
πὸ φόρμιγγα πασσαλ-
λάμβαν', εἰ τί τοι πίστας τί
καὶ φερεινὴς χάρις
νόον ὑπὸ γλυκυτά-
ταις ἐβηκε φροντίσιν.
ὅτε παρ' ἀλφειῶ σῦτο, δὲ
μας
ἀκίνητον ἐν δρόμοις παρὲς
χῶν.

Iudicantibus sophis
Eius laus modica neq; ce-
rit
Iouem qui colunt beata
Domo nūc Hieronis in-
clyti.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ

Mēbrorū XVII.

Regit qui Siculū solum
Pingue, fertile, pulchrū,
Candida sceptrā portās,
Simul omnia summa uir-
tutum

Continens, celebriter
Musices quoq; callet
Gratiam pijsimam,
Qua, epulis positis,
Viri colunt amice ami-
cos,

Lyram at modo arripe,
Mente si tua reposita
Gaudia sunt maxi-
ma,

Equidem equus abiens
Victor ex olympicis,
Rote ceu celeripe-
dis est

Rotatus, Syracusa-
num

Trophæo

ἑστῇ δὲ προσέμιξε δεισπό Τροφᾶο decorauit in-
ταν. clytūm.

ΕΡΩΔΟΣ.

ἑλῶν ΙΓ'

συρακῶσιον, ἵπποχάρμαν
Βασιλῆα λάμπει

δὲ οἱ κλέει παρ' εὐάνορι λυ
δῆ

πέλοπος, ἀποικία τ' μεγαδῆ
νῆς

ἱράκωτο γαιόχοι ποσει
δῶν,

ἐπεὶ νιν καθαρή λέβητι
ἑλῶν, ἐλέφαντι φαίδιμος

ἔξελεν

ᾧμον ἑκαδμήλον.
ἡ θαῦμα τὰ πολλὰ.

καί περ τι καὶ βροτ' φρένα,
ὑπὲρ τὸν ἀλβὴν λόγον,

διδασκάλωσι φεύδουσι ποι
κίλοις

ἑξαπατῶντι μύθοι.
ΣΤΡΟΦΗ Β'.

χάρει δ' ἄπορ' ἀπαντα τῶν
καὶ τὰ μελιχὰ θνατοῖς

ἐπιφροισατιάν,
καὶ ἀπίσιν ἐμνησάτο πῶσον

ΕΡΩΔΟΣ.

Membrorū XII.

Et illius honoris ingens
Micat inde fama

In insula Lydi Helide
patria

Pelopsis, at hunc amauit
aquosa re-

gna territenēs qui regit
tridenti

Suo, cum tribuisset ex le-
bete pu-

ro traeto, humeros ebur-
neos

Clotho, simul et prioris
munera uitæ.

Res mira sic hominuculos
Capi, ut phaleratas uelit

Inanesq; sic credere fabu-
las,

Fullere quis decori est.
Membrorū XVII.

Tamē gratia, cūcta qua
Grata reddit in orbe,

Efficit, ut decore
Habito, simul ipsa creda-

tur Vco

ἔμμεναι τὸ παλλάκις.

ἀμείραι δ' ἐπίλοιποι,

μάστιγες σοφώτατοι.

ἐσι δ' ἀνδρεί φάμεν,

εἰκος ἀμφὶ δαιμόνων καὶ

λαμνῶν γόητις.

ὕψος ταντάλου, σὲ δ' ἀντί

α προτέρων φθέγγομαι.

ὅπουτ' ἐκάλεσε πα

τήρ δὲν εὐνομότατον,

ἐς ἔρπον, φίλαρ τε σίπυλον,

ἀμοιβὰ θεοῖσι δειπνα πα

ρεχων,

πὺτ' ἀγλαοτρίαιναρ ἀρπα

σαι,

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

δραμντα φρένας ἡμέρω,

χρυσέαισιρ ἄν' ἵπποις,

ὑπ' αἶον εὐρυτίμω

ποτι δῶμα διός μεταβᾶσαι.

ἐνθα δειντέρω χρόνῳ

ἦλθε καὶ γαννυμῆδης

Ζηνὶ τῶντ' ὡς χρεῖται.

ὥς δ' ἀφανίσθ' ἐπε

λες, εὐδὲ μάτρε πολλὰ μαῖος

μῶνοι φῶτες ἀγαγον,

ἐννεπερ κρυφαί τις ἀντί

Vera sepe fabula.

Porro tempora testes

Sunt ne certissimi

Quos nihil lateat.

Loqui est decens honore

sta de dijs,

Virum. Sicq; culpa

non

Magna, si prioribus nunc

Dixero contraria.

Pater ubi uocitat

Cælitæ ad eximias

a conuiuia Sipylø

(Vice dijs ut exhiberet)

Triceps flumina qui re-

git, rapit.

Membrorū XVII.

Tuo captus amore, te

O Pelops, reuocitq;

Aureo ad ipsa curru

Iouis alittonantis augu

sta,

Hic priore tempore

Venit et Ganymedes,

Vt Ioui seruiat,

Inde querere ma-

ter, et diu quidem so-

lebat,

Nihil nuntius repor-

tat, Sed inuidus uicinus

F Clā

καφθονερῶν γήτόνων,
 ὁδᾶτ' ὅτι τέ πως
 ριζοισαυ ἀμφ' ἀκμάρ
 μαχαίρα τ' αὐμορ ἱάτ' αὐ μέλῃ
 Τραπεζαῖσι τ' ἀμφιδέντατ' αὐ
 ἑρῶν
 σέθεν διδάσαντο, καὶ φάγοι.

ΕΡΩΔΟΣ.

ἔμοι δ' ἄπορα γαστρίμαργον
 μακάρων τιν' ἐπιερ,
 ἀφίσταμαι. ἀκέρδεια λέλοχεν
 θαμινὰ λακαγόρεως. εἰ δὲ δὴ
 τιν' ἀν-

δρα θανάτῳ Ὀλύμπου σκοποῖ
 ἐτίμα-

σαν, ἢ τ' ἀντ' αὐτῷ. ἀλ-

λά γὰρ ἱάτ' αὐ
 πέλει μέγαρ ὄλβον ἐκ ἐδύ-

νάδῃ λόρῳ δ' ἔλερ
 αὐτ' αὐ ἐπεροπλον,

τάν οἱ πάτῃς ἐπερεμα-

σε ἑστέρεον ἀντ' αὐ λιθόν.
 τῷ αἰετ' ἐμεινῶν κεφαλῇς βα-

λεῖν,
 ἐνφροσύνῃς ἀλάτῃ.

ΣΤΡΟΦΗ Γ'.

ἔχθ' δ' ἀπάλαμον βίον

Clā hac aliquis dixerat,
 Aqua calidatua
 Mēbra quod resoluērit,
 Cruēto at lacera gladio
 Vbi facta, nempe car-
 nis
 Tuae pinguisima deuorata sunt.

Mēbrorū XIII.

Sed haud mihi uidetur,
 Aliquē deorū esse
 Vt explicem subinde fa-
 melicum

Fugio et abhorreo tale.
 Scripsi

Lucs mala blasphemias
 sequuta est.

Honorat aliquem subor-
 be cēlites

Si usquam, nepe erat ipse
 Tantalus.

Hanc sed beatitā-
 tem ferre recusans,

Pœna rotante plectitur.
 Super caput est maximus

Lapis quem cupit pelle-
 re, iuppiter

Nulla gaudia donat.
 Mēbrorū XVII.

At hæc uita fama, siti,
 Stan

δορ, ἐμπεδ' ἐμοχθον,
 μετὰ τριῶν τέτ' αὐτορ
 πόνον. ἀθανάτ' ὅτι κλέψας
 ἑλίκ' αὐτῷ συμπόταις
 νεκτάρ' ἀμβροσίαν τε
 δῶκεν, οἷσιρ' ἀφθίτορ
 θεοσαν. εἰ δὲ θείῳ
 ἀνὴρ τις ἔλπετ' αἰ' τῷ λαβῆ-
 μεν ἐρδ' αὐτῷ, ἀμαρτάνει.
 τ' ἀνεκα' ὡροῖκεν οἷον
 ἀθιναῖοι οἱ πάλιν
 μετὰ τ' ἀχιπότομον
 αὐτῷ ἀνέρον ἐβνθ.
 ὡρὸς ἐνάνθεμον δ' ὅτε φῦαν
 λαχναί νιν μέλαν γενέον ἐρε-
 φόν.

ἔτοιμον ἀνιφρόντισεν γάμον.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ,

πιστάτ' ἀπὸ πατρός ἐν
 δόξαν ἱπποδάμειαν
 σχεθέμεν. ἀγχι δ' ἔλθων
 πολίτης ἄλος οἷον ἐν ὄρφνῃ,
 ἀπνεύει βαρυκτυπον
 ἐν τ' ῥαῖαναν. ὁ δ' αὐτῷ
 ὡρὸς ποσὶ σχεδόν φάνη.
 τῷ μὲν ἐπε. φίλῃς
 αὐτῷ δὲ κῦπριος ἀγ' εἰ τι

Stando perpetuo, ma-
 net quoq;, in labor quar-
 tus adest. Equidem ille
 sublegit
 Et dedit sodalibus
 Nectar ambrosiamq;
 Quæ deis attinent,
 Morte quis caret in-
 pse, prædio suo. Deū uir
 Latere hoc quod egerit
 Si q's existimabit, errat.
 Is labor, dñs filius
 Placuit ut abeat
 Rursus ad genus suum,
 Simul florigera ubi redi-
 bat ætas, nigrumq; men-
 tum,
 Futuras petit ipse nu-
 ptias.

Mēbrorū XVII.

Pisam urbē ueniēs sat' α,
 Inde ut Hippodamiae
 Connubiū reposcat,
 Mare ceruleum prope
 inelamat
 Noctē solus abdita
 Supplici prece Neptu-
 num Pelops, mox adest,
 Si tibi Veneris
 Aut benigna dona Nepitū
 P a ne

ποσειδάωρ ἰς χάριν
 τέλειται, πειδάωρ **ΕΥΧΟ-**
 οἰνομάου χαλκεορ,
 ἐμὲ δ' ὡς ταχυτάτῃ
 των πόρευτον ἀρμάτων
 ἔς ἄλιν, κράτῃ δὲ πέλασορ.
 ἐπιτρέψις γὰρ ἐγὼ δέκ' ἀνδρας
 ὀλέσας
 ἐρώντας, ἀναβέλειται γάμορ
ΕΠΩΔΟΣ.
 θυγατρός. ὁ μέγας δὲ κίνδυνος
 ἀναλκίρου οὐ φῶς
 τα λαμβάνῃ. θανείρ δ' οἷα
 σιμ' ἀνάγκη,
 τίς κ' ἐτις ἀνώνυμορ γῆρας ἐν
 σκότῳ
 καθήμενθ' ἔφοι μάταρ, ἀπ' αν
 τῶρ
 καλῶρ ἄμμορθ' ; ἀλλ' ἐμοὶ
 μὲν ἔττοι
 αἰθλός γ' ὑποκίσειται. τὺ δὲ
 πρᾶξιμ' φίλων διδῶι.
 ὥς ἐννεπερ. ὅδ' ἄρ'
 κρᾶντοῖς ἐφάτατ' ὦρ ἔπεσ
 σι. τὸρ μὲν ἀγάλλωρ θεός,
 ἔδωκερ δίφρορ χρυσεορ. ἐν
 πτεροῖ

ne sunt grata, te precor,
 Nūc serocis pellito hastā
 Oenomaï principis,
 Celeripedēq; to-
 ta subinde splendi-
 ta uictoria in Elide sit
 Mihi, Nam uiris nega-
 uit
 Peremptis tredecim ille
 nuptias.
 Membrorum XII.
 Pericula sed ampla neo-
 mo
 Nisi fortis amplecti-
 tur. Proinde cū rapiat in-
 or-
 be propere, quod tenet
 spiritum, cruen-
 ta mors, Quid inerte se-
 quat senectam,
 Et expers sedeam perire
 de gloria?
 Est propositum quidem
 mihi
 Certamen, at faue
 Neptunne meis ce-
 ptis, sic ait, nec has pre-
 inutiliter fuderat, (cis
 Dedit namq; currū deus
 aureum

σιν' ἀκάμαντας ἵππους.
ΣΤΡΟΦΗ Δ'.
 ἔλεν δ' οἰνομάου βίαν,
 παρθενον τ' ἐσυνευνορ.
 ἅ τε κε λαγύτας ἐξ
 ἀρεῖασι μεμαλότας υἱός.
 νῦν δ' ἐν αἰμακασίαις
 ἀγλαασι μεμικται,
 ἀλφεὺς πορῶ ἑλιδίς,
 τύμβορ ἀμφίπολορ
 ἔχωρ πολυξενωτάτῳ πα-
 ρά βωμῷ. ὃ δὲ ἑλε-
 πλοθερ διεδορκε τὰρ ὁ
 λυμπιάδων, ἐρ δ' ὁμοιοῖς
 πειλοπος. ἵνα ταχυ-
 τὰς ποδῶρ ἐρίζεται.
 ἀκμαί τ' ἰσχύος θρασύπνοιοι.
 ὁ νικῶν δὲ, λοιπὸν ἀμφιβίοτορ
 ἔχῃ μελίσσεσασιν εὐδ' ἵαν,
ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.
 αἰθλῶρ γ' ἐνεκερ. ὃ δ' ἄρ'
 ἐπ' ἀμμορῶρ ἐσλῶρ,
 ὑπ' ἄτορ ἐρχεται παν-
 τὶ βροτῷ. ἐμὲ δὲ σεφ' ἀνῶσαι
 λείνορ ἱππικῷ νόμῳ
 αἰοληίδι μολπᾷ
 χρεῖ. πεποῖθα δὲ ξένορ

illi, & equos rotantes.
 Membrorum XVII.
 Proinde Oenomaum do-
 mat,
 Virginem sibi iungit
 Connubio, illa sex ge-
 nuit egregios studet equi-
 tutibus duces. Cele-
 bratur ergo perenni
 Laude, spectaculis
 Inclutus, equidem
 In Alpheo eius est sepul-
 chrum,
 Frequēs q; caterua per-
 lustrat. hic et ara, sacra
 Qua peragunt aduenae.
 Ibi celeripedes,
 Viribusq; fortibus,
 Coronā accipere cupiūt
 Viri, uictor unde gaude-
 re uite reliquos dies potest.
 Membrorum XVII.
 Adest omnibus illa prae-
 sens dies recolenda,
 Optima, tum suprema,
 Sed & interitura nun-
 quam. Nunc
 Est necesse, ut & cele-
 bremus hunc Hieronem
 Debitis laudibus,
 F. Nemo

μή τιν' ἀμφοτέρω
 λαλῶν τε ἰδρίν ἄλλον καὶ δ' ὅν
 ναμιν ἐνρίωτερον,
 ἢ γὰρ νῦν, ἐλυσσῶσι δαιδῶ
 λωσέμεν ὕμνων πύχαῖς.
 θεὸς ἐπιτροπὴν ἐ
 ὦν, τεύχεσι μὴ δ' ἔται
 ἔχων ὅσῃς ἑρῶν
 μερίμναισιν. εἰ δὲ μὴ ταχὺ
 λίτοι,
 ἔτι γλυκυτέρων κεν ἔλποσ
 μαι.

ΕΡΩΔΟΣ.

σὺν ἄρματι θοῶν ἐλπίξον,
 ἐπὶ κερὸν ἐνρῶν
 ὅσον λόγων, παρ' εὐδελόν
 ἐλθῶν
 ἑρόνιον, ἐμοὶ μὲν ὦν μοῖσα
 λατρεῖν
 τῶν Βέλῃ ἀλλὰ τρέφῃ.
 ἐπ' ἄλλοις
 σιδ' ἄλλοι μεγάλοι, ὃ δ' ἐ
 σχᾶτον, ἑρῶν
 φῶται βασιλεῦσι, μὴ κίτι
 πᾶσι τινε πόρεσιον.
 εἰς σε τε ὅσῃν
 ὕψος χρόνον παρῖν, ἐμὲ

Nemo porro alius
 Ut inde spero surget ho
 spes,
 Et ampla scientia
 Qui peritus, atq; rerum
 Cognitione, explicet
 Celebriter hodie
 Hunc uirum integerr
 mum.

Fauet sollicita ut Hiero
 Canem te benigna curis
 Tuis Musa, aderiūq;
 dulcior.

Mēbrota XIII.

Sonus, celerius Pisam
 cum
 Venerim ad celebrem
 Viamq; tēmeis ibi nu
 meris
 Adhibucrim, mihi Musa
 nunc quidem
 Dat undiq; uelox perin
 de telum.

Micent clari alij, subino
 de rebus or
 natīs alijs, at ipse
 rex

Fastigium tenet.
 Nil altius optes,
 Hac oro dignitate tem
 pus

Τι τοσᾶ δὲ νικαφόροις
 ὁμιλεῖν, πρόφαντον σοφίαν
 καθ' ἑλ
 λανας ἐόντα πάντα.
 πῶς ut peragas, et mihi
 Per omnem inclyto pan
 gere Græciam
 Nunc liceat trophaum.

Τίνος ἂν εἶποι λόγος πρὸς ἐρωτᾶ

πατιφᾶν ἐρῶσα τ' ταυρῶ.

Εἰ ποθεῖς μ' ἐδιδάξας ἐν ἄρεσι ταυροῦ ἀλκήν,
 μυκηθμον με δίδασξον, ὅπως φίλον ἀνδρᾶ λαλέσῃ.

IOAN. SOTER.

Si libuit sequerer fugientem ut in auiā taurum,
 Mugitum decuit te addere diue mihi.

IDEM.

Te errantem placuit si me insequi in auiā taurum,
 Mugitum, ut uocitem, adde Cupido mihi.

MARVLLVS.

Cum male formosum sequeretur in auiā taurum,
 Sic Venerem contra Gnosia quæsta feram est;
 Si mihi bos fuerat dea uir te dante futurus,
 Cur non insanæ Prætidos ora dabas?

ΖΗΝΟΔΟΤΑ.

Τις γλῆφας τὸν ἐρωτᾶ, πρὶν ἑρμηνεῖν ἐθικῶν,
 οἰόμενῃ παύσῃ ὅσῃς τὸ πῦρ ὕδατι.

IANVS LASCARIS.

Quis puerū Veneris statuit prope fluminis haultus?
 Prouidus, hanc flammam scilicet unda premet.

ΕΙΣ ΕΥΣΕΒΕΙΑΝ.

Καρπυλίδου.

Ἰχθύας ἀγκίστρα τίς ἂν ἐν τριχὶ βάλλῃ
 F 4 εἰλκῶ

εἰλκυσε ναυηγὸς ἑρᾶτα λιπὸς ριχέα.
 οὐκ εἰρας δὲ νέκυρ τῶν ἀσώματον, ἐξ ἀσιδήρῃ
 χέρος ἐπισκάπτῳ, λιπὲρ ἐχῶσε τάφορ.
 εὖρε δὲ λευθόμυθον χρυσὸν λευγαρ, ἢ γὰρ δικαίοις
 ἀνδράσιμ' εὖσε βίης οὐκ ἀπόλωλε χάρις.

C VRS. VELIVS.

Capturo pisces hamata in littore sera
 Naufraga forte hominis calua prehenfa fuit.
 Qui caput auulsum membrīs miseratus, inermi
 Prosubigens fecit uilia busta manu.
 Pondus ubi infossi terræ graue repperit auri,
 Gratia sic iustis nulla bonisq; perit.

ΕΙΣ ΕΥΤΥΧΙΑΝ.

ΑΥΤΙΠΑΤΡΟ.

Ἡ καὶ ἔτ' ἐκ βρέφεος κοίμωμλιν Αὐτῖοδημῖς,
 πορφυρεῶν παφίης νοσῆς ὑπὸν ἑροκίδωρ,
 ἢ τακεραῖς λεύσσοσσιόρῃς μαλακώτερον ὕπνον,
 λυσίδ' αἰλκῶν Τερπνόν αἶθυρμα μέθυς,
 ὕδατίνης φορέσσα βραχίονας, ἢ μὲν ὁσὼν
 ὁ λάχερ, ἢ γὰρ ὅλην τὴν ταλάροισι γάλα,
 ἰταλίην ἠμφύεν, ἵνα πολλέμοιο, καὶ αἰχμῆς,
 ἀμπαύσῃ ῥώμην μαλθακὴν χάριτι.

IO. BAP. PIVS.

Cum Veneris puero mollis ruit Antiodemis,
 Cui data lasciuīs pulchra crocota modis
 Irriguo somno, flammantibus atq; papillis,
 Cum ludo ebrietas corda hominum domuit.
 Hæc dulce alloquium, tremuliq; coagula lactis

Ore

Oregerens molli & brachia diua manu
 Italiam inuasit, hinc fudor & arma puellæ
 Cesserunt. Romam sic charis una domat.

ΛΟΚΙΑΝΘ.

Ωκταὶ χάριτες, γλυκερώτεραι. ἢ δὲ βραδύνη,
 πᾶσα χάρις κενεή, μὴ δὲ λέγοιτο χάρις.

A VSONI VS.

Gratia quæ tarda est, ingrata est: gratia nanq;
 Cum fieri properat, gratia grata magis.

IDEM.

Si bene quid facias, facias cito: nam cito factum
 Gratum erit: ingratum gratia tarda facit.

ΕΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΣ ΚΑΙ

ἀχαρίστους.

ΑΔΕΣΠΟΤΟΥ.

Τὸν λύκον ἐξ ἰδίων μαζῶν τρέφω οὐκ ἐθέλωτα,
 ἀλλὰ μὲν ἀναγκάζει ποιμνί' ἀφροσύνη.
 ἀνξήθεις δ' ὑπ' ἐμῶν, κατ' ἐμῶν πάλι θηρίον εἶσαι.
 ἢ χάρις ἀλλάξαι τὴν φύσιν οὐ δύναται.

E R A S M V S.

Lacto lupū uberibus proprijs, nō spōte, sed horfūm
 Me demens adigit pastor, ut id faciam.

In me rursus erit fera, postquam creuerit ex me.
 Natura haud unquam uertitur officijs.

C. VRS. VELIVS.

Admoueo nolens catulo distenta lupino
 Vbera, eò me amens sed trahit upilio,
 In me, lacte meo nutritus, sæuiet olim.
 Flectere naturam gratia nulla potest.

F 3 Τίνες

Τίνας ἂν εἶποι λόγος κλυταίμνηςρα,
 μέλλοντος αὐτὴν σφάξῃν ὀρέσθ.
 ἢ ξίφος ἰθύνης, κατὰ γαστέρας, ἢ κατὰ μαζῶν
 γαστῆρ ἢ σ' ἐλόχευσεν. ἀνεθρεφαντο δὲ μαζοί.

MORVS.

Quā gladiū intrudes, per uētre mē, an ne papillās
 Te peperit uenter, te lactauere papillæ,

Γ Α Β Ρ Ι Α Σ.

Ε θαλπέ τις γεωργός ἐν κόλποις ὄφιν
 ὥρᾳ κρύως. ἐπεὶ δὲ θερμὸς ἦδε τοῦ,
 ἐπληξε τὸν θάλψαντα λακτῆσιν τὰ χροῖ.
 ὥτω λακοί ποῖσσι τὸς ἐνέργετας.

ERASMVS,

Sinu fouebat quidam agricola uiperam
 Gelu rigentem, at hæc calorem ut senserat,
 Ferit fouentem, moxq; perimit uulnere.
 Ingrati ad hunc benemeritos tractant modum.

ΕΙΣ ΕΥΧΗΝ.

Αδελφοποιον.

Ζεῦ βασιλεῦ, τὰ μὲν ἐδλάμην ἐν χομλίοις, καὶ ἀνέκταῖς
 ἄμμι δίδου. τὰ δὲ λυγρὰ, καὶ ἐν χομλίων ἀπερύκοις,

MORVS.

Da bona, siue rogere deus, seu nulla rogere,
 Et procul a nobis mala quæq; petentibus aufer.
 Et mala siue petare nega, siue nulla petare.

ΕΙΣ ΖΩΑ.

Πολιάινσ.

Δορκὰς δὲ ἀρξιστόκοιο τιθνηκτηρίον ὄθαρ

ἐμπλεον

ἐμπλεον εἰδῶσα πικρὸς ἐτυφένεχίς.
 νεβρός δ' ἰομῖγν θηλὴν σπάσσε, καὶ τὸ λυσσάλλης
 τραύματος ἐξ ὀλοοῦ πικρὸν ἐβρωξε γάλα.
 ἄδην δ' ἠλλάξαντο, καὶ αὐτίκα νηλεὶ μοίρῃ
 ἢ ἔπορεν γκῆρ, μασὸς ἀφείλε χάριν.

C. VRS. VELIVS.

Vbera uix posito capreæ nutricia sætu
 Plena uidens tetigit uipera dente graui,
 Deinde uenenatæ lac immedicabile mammæ
 Hinnulus attractis hausit ab uberibus.
 Proq; parente recens natum occidit, illico uenter
 Quod dederat sæua morte papilla tulit.

Αρχίου.

οὐ μόνον εὐάροτρον βοῆς οἰδαμὲν αὐλακα τέμνῃ,
 ἀλλ' ἴδε λακ πόντος νῆας ἀφελκόμεθα.
 ἔργα γὰρ εἰρήνης διεδιδάγμεθα. καὶ σὺ θάλασσα
 διελφῖνας γαίῃ ζεύξοι ἀροτροφορεῖν.

C. VRS. VELIVS.

Non solum humectas proscinde e uomere terras
 Scimus, at ex alto ducimus ecce rates.
 Pacis opus docti sumus. & delphinus aratro
 Iunge mare, & iunctos arua secare iube.

Γερμανικὸ καίσαρ.

ὄντ' ἐξ ὑπάρτει λαγὼς πῶς ἐς πῶτε βενθῇ,
 ἐκ προφυγῇ μεμῶς τρηχὺν ὀδόντα λυνός.
 ἀλλ' ὥς ἡλυξε λακὸν μόρον. αὐτίκα γὰρ μὴ
 ἐνάλι' ἄρπας, πνεύματος ὠρφάνισεν.
 ἐκ πυρός ὡς κινῶς πῶς ἐς φλογας. ἢ γὰρ σε δαιμόν
 ἔκιν

ἰὼν ἄλι, ἰὼν χερσαί, θρέψε λύνεσσι βορῆν.

IOAN. IORDANVS.

Monte lepus summo fugiens ad littora uenit,
Visa canum dentes posse cauere truces,
Sic tamen haud mortem euasit. Nam forte marinus
Spiritu cum rapuit deficiente canis,
Ex igne in flammās cecidisti quātmalē, pauit
Nanq; canes terra te Deus atq; mari.

Τὸ αὐτὸ,

Εκκυνὸς εἴλε μύων με. τί τὸ ξένον. εἰς ἐμὲ θῆρες
ὕγροι, ἔπειροι, θυμὸν ἔχουσιν ἕνα.
αἰθερα λοιπὸν ἔχοιτε λαγοὶ βατὸν. ἀλλὰ φοβῶμαι
θεοῦ, καὶ σὺ φίλος ἀστερόεντα λύνει.

C. VRS. VELIVS,

A' cane uenanti profugum satus æquore cœpit,
Nec mirum, in me animo sæuit uterq; pari.
Restat adhuc cœlum lepores, sed & horreo cœlum
Te, cui sydereum scimus inesse canem,

Τιβεριῖ.

Δίκτυον ἐκθρώσκοντα πολύπλοκον ἄρτι λαγῶν,
σεῦτε λύνων θερμοῖς ἵχνεσιν ὠκυπόδην.
τρεχὺν ὁδὸν ἐκνεύσας ταχινῶς πάγον, ἐξβαθὺ πόντον
ἤλατ' ἀλυσκαζὼν λύμα πρᾶκτιδιον.
εἰνάλιθ' ὀνόσ' αἰψά λύνων βρυχηδὸν ὀδῶσι
μάεψε, λύνσι τλήμων ἦν ἄρ' ὀφθλόμην.

Ex his tribus unum confinxit

AVSONIVS.

Trinacriā quondam currentem in litoris ora

Ante

Ante canes, leporem ceruleus rapuit,
At lepus: in me omnis terræ pelagiq; rapina est,
Forſitan & cœli, si canis astra tenet.

ΕΙΣ ΖΩΗΝ.

Γαλαθᾶ.

Πολλὰ μεταξὺ πέλε κύλικος, καὶ χεῖλε θ' ἄκρον
GELLIVS.

Multa cadunt inter calicem supremæq; labra.
Adducit ex Lycophronis lambicis huc pertinētes
uerſiculos in Chiliadibus suis ERAS.

Εγὼ δὲ τλήμων σὺν κακῷ μαθὼν ἔπειθ',
ὥς ποταμὸς χεῖλεις καὶ διαπασράων ποτῶν
μέσσω κυλινδρῇ μοῖρα παμμήτων βροτῶν.

ERASMVS

Misera ast ego meo dicta cognoscens malo
Vt plurima inter poculum ac labrum, solet
Verrisse fatum, res agens mortalium.

ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ ΚΑΙ ΕΙΣ

θανόντας.

Αγαθῖς

Τὸν θάνατον τί φοβέσθαι, τὴν ἡσυχίης γενετῆρα;
τὸν παύσασθαι νόσους, καὶ πένιης ὀδύνας;
μὲν θ' ἀπαξ θνητοῖς πρᾶγίγνεται ὁδὸς περ' αὐτῶν
εἰς ἣν τις θνητῶν δευτέρου ἐρχόμενον.
αἱ δὲ νόσοι, ποταμοὶ καὶ ποικίλαι, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλου
ἐρχόμεναι θνητῶν, ἔμμεταβαλλόμεναι.

MORVS.

Num stultum est mortē matrem timuisse quietis,
Quam

Quam fugiunt morbi, mœstaq; pauperies?
Sola semel miseris sese mortalibus offert,
Nec quisquam est ad quem mors iterum redijt.
At reliqui morbi uarij, multiq; uicissim
Nunc hunc, nunc illum, terq; quaterq; premunt,

ΠΑΛΛΑΔ' ἄ.

πάντες ὅς θανάτῳ τρεφόμεθα, καὶ τρεφόμεθα,
ὡς ἄγελαι χοίρων σφαζομένων ἀλόγως.

BERGIVS.

Viuimus heu morti, morti quoq; nascimur omnes,
Vt grex porcorum qui temere intereunt.

Τὸ αὐτὸ.

σῶμα, πάθος ψυχῆς, ἀδύναμις, ἀχθος, ἀνάγκη,
καὶ δὴ μὲν ὑγῆς, καὶ ῥυτίδας βασιάνων.
ἀλλ' ὅταν ἐξελεῖται τὸ σῶμα, ὡς ἀπὸ δισμῶν
τὸ θάνατος, φεύγει πρὸς θεοὺς ἀθάνατους.

IDEM.

Carcere & infernis, tum luctus tristeq; pondus
Est animo corpus, cum dominatur ei,
Hoc laxatus enim laxa ceu à carcere mortis
Peruolat ad sedem candidus ipse deum.

Huc respexisse uidetur

MORVS.

Damnati ac morituri in terræ claudimur omnes
Carcere, in hoc mortem carcere nemo fugit.
Carceris in multas describitur area partes,
Inq; alijs alijs partibus ædificant.
Non aliter quam de regno de carcere certant.
In cæco cupidus carcere condit opes.

Carcere

Carcere obambulat hic uagus, hic uincitur in antro,
Hic seruit, regit hic, hic canit, ille gemit.
Iam quoq; dum carcer non tanquā carcer amatur,
Hinc alijs alijs mortibus extrahimur.

ΠΑΛΛΑΔ' ἄ.

γραμματικὸς θυγάτηρ ἔτεκεν φιλετήϊσι μίγνισα,
παιδίον ἀρσενικόν, θυλινόν, & διετερον.

IOAN. SOTER.

Filia Grammatici peperit commixta marito
Masculinam, neutram, fœmineam sobolem.

Huc alluisse uidetur

AVSONIVS.

Ruffus uocatus rhetor olim ad nuptias
Celebri fit ut conuiuio:
Grammaticæ ut artis se peritum ostenderet,
Hæc uota dixit nuptijs:
Et masculini, & fœminini gignite,
Generisq; neutri filios.

Αἰνολογ.

οἶνον, καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ ἡ πόσις λίπριν ἐρωπὴν,
ὁ ξυτερον πρὸς τὴν ὁδὸν εἰς αἰδιν.

MORVS.

Si quis ad infernos properet descendere manes,
Huc iter accelerant balnea, uina, Venus.

G. LILIVS.

Nos caligantis rapiunt ad regna tyranni
Præcipiti cursu balnea, uina, Venus.

Huc pertinet & hoc.

Balnea, uina, Venus, corrumpunt corpora nostra.

Sed

Sed uitam faciunt balnea, uina, Venus.

ΕΙΣ ΘΕΟΥΣ.

Λεκιανθ.

Ἀνδρῶν μὲν ἴσως λησδς, ἄτοπὸν τι ποιήσας.

ἢ λησδς δὲ θεὸς ὃδὲ λογιζόμενθ,

BERGIVS.

Improbe mortales quamuis tua crimina celes,

Fallere coelestes non potes ipse deos.

SOTER ITA.

Impostor licet usq; homines celaueris, atqui

Celare haud ulla quiueris arte deos.

ΑΔΕΥΠΟΤΟΝ.

Ζεὺς, λύκνος, ταῦρος, σάτυρθ, χερσὸς, δὲ ἐρωτᾷ

λησδς, ευζώπης, ἀντίόπης, δαναῆς.

MORVS.

Taurus, olor, satyrusq;, ob amorē Iuppiter aurū est,

Europes Ledes, Antiopes, Danaes.

G. LILIVS.

Taurus, olor, satyrus, per amorem Iuppiter aurum,

Europæ, Ledes, Antiopæ, Danaes.

C. VRS. VELIVS.

Iuppiter Europam niuei sub imagine tauri

Uilectum Cretes per mare uexit onus.

Duxit olorinas candenti corpore plumas,

Cum deus ad Ledaë tecta uolaret amans,

Et clausam pluuiο Danaen delusit in auro,

Semihominis satyri cornibus Antiopen.

Amphitryona fuit regem mentitus, in unam

Mirifice noctes cum coiere duæ.

Et

Et si te uideat sed ne te uiderit oro,

Cynnama, in amplexus & uolet ire tuos.

Non aurum, nō taurus, olor' ue, aut quilibet horum

Verum se maior si queat esse uelit.

Has Iouis metamorphoses sic narrat

OVIDIVS.

Mæonis elusam designat imagine tauri

Europam: uerum taurū, freta uera putares.

Ipsa uidebatur terras spectare relictas,

Et comites clamore suas, tamumq; uereri

Affiliētis aquæ, timidasq; recondere plantas.

Fecit & Alterien aquila luctante teneri.

Fecit olorinis Ledam recubare sub alis.

Addidit ut satyri celatus imagine pulchra

Iuppiter impleat gemino Nyctæida foetu.

Amphitryon fuerit cum te Tyrinthia cœpit.

Aureus ut Danaen: Asopida luserit ignis:

Mnemosynen pastor: uariusq; Deloïda serpens.

Νικάρχος.

Παρθενε τρεῖς γενέσθαι, τί τῇ Κύπρι μ' ἄρετι με λυπεῖς;

ἄρπαξάσα δ' ἐμὸν δῶρομ, ἔχδς παλάμῃ;

μῆμνησαι τὸ πάροιθερ ἐν ἰθαίοις σκοπέλοισιν,

ὥς Πάρις ἔσε λαλήμ, ἀλλ' ἐμ' ἐδογμάτισε;

σὸν δόρυ, καὶ σάκθ' ἐσιν. ἐμὸν δὲ τὸ μῆλον ὑπάρχει,

ἀρκεί τῷ μῆλῳ λείνθ' ὁ πρὶν πόλεμθ'.

MORVS.

Cur ita me lædis Venerem Tritonia uirgo,

Corripis in digitos cur mea dona tuos?

Scilicet Idæis memor esto in rupibus olim

G

Mc

Me, non te, pulchram censuit esse Paris.

Hausta tua est, ensisq; tuus. mihi uendico malum

Mars modo sit malo pristinus ille faris.

¶ Subijciā hic, quando ita ordo ipse tulit, hymnos duos, at eos non uersos, id quod præter nostrum institutum facimus: is enim eorū est genius, ut oratio neligata reddi non possint. Prior Bacchi, alter Apollinis nomina ac epitheta cōplectitur. Hunc interpretatus est Io. Alexander Brallicanus. Artificio sissimis uterq; est, ut qui alphabetica serie, cū singulis elementis singuli tribuantur uersiculi, decurrant.

Μελπωμεν βασιλῆα φιλέυιορ,
εἰραφιώτηρ.

Ἀεροκόμηρ. ἀγροῖκορ. αἰοῖδιμορ. ἀγλαόμορφορ.
βοιωτόρ. βρόμιορ. βακχεύτορα. βοτρυοχαίτηρ.
γῆθοσυνορ. γονοέντα. γιγαντολέτηρ. γελοῶντα.
διογενῆ. διγονορ. διθυραμβογενῆ. διόνυσορ.
εὐίορ. εὐχαίτηρ. εὐάμπελορ. εὐρεσίκομορ.
ζηλαῖορ. ζάχοιορ. ζῆλημονα. ζηλοδοτῆρα.
ἠπιορ. ἠδ' ὑπότηρ. ἠδ' ὑθροορ. ἠπεροπῆα.
θυρσοφόρορ. θρηῆκα. θιασώτηρ. θυμολέοντα.
ἰνδολέτηρ. ἱμερτόν. ἰσπλόκορ. εἰραφιώτηρ.
κωμασῆρ. κεραιόν. κισσοσέφανορ. κελαιοδόν.
λυδάρ. λυαῖον. λαθικηδεα. λυσιμέριμνορ.
μύσῃν. μαινόλιον. μεθυδωτην. μυριόμορφορ.
νυκτέλιον. νόμιον. νεβρώδεα. νεβριδοπέπλον.
ξυμβόλορ. ξυνόν. ξυνοδωτήρ. ξανθοκάρηνωρ.
ὄργιλορ. ὄβριμοθυμορ. ὄρεσκιμορ. ὄρεσιφοίτηρ.

πολυ

πολυπότην. πολυκτῆρα. πολυσέφανον. πολυκωμον.
ῥηξίνοορ. ῥαδινόν. ῥικνώδεα. ῥηνοχαρῆα.
σκιρκτην. σάτυρον. σεμεληγενέτην. σεμελῆα.
τερεπόν. ταυρωπόν. τυρῆνολήτην. ταχύμνηρ.
ὑπνοφάβην. ὑγρόν. ὑμνηκίον. ὑλκηντα.
φερομανῆ. φρικτόν. φιλομνηδεα. φοῖταλιώτην.
χρυσόκερυν. χαρίεντα. χαλίφρονα. χρυσιομίτην.
ψυχοπλανῆ. ψεύσῃν. ψοφομνηδεα. ψυχοδακτῆρ.
ὠριορ. ὠμνήσῃν. ὄρεσίτραφορ. ὠρεσίλοιπορ.

ὑμνείω παῖδ' ἄνα μέγαρ θεορ
ἀπόλλωνα.

Ἀβροτορ. ἀγλαόμορφορ. ἀκερσεκόμην. ἀεροχαίτηρ.
βριθυνοορ. βασιλῆα. βελεσιχαρῆ. βιοδωτηρ.
γῆθοσυνορ. γελοῶντα. γιγαντολέτηρ. γλυκυθυμορ.
διογενῆ. διόπαιδα. δρακοντολέτηρ. διαφνογηδῆ.
εὐλαλορ. εὐρυδίην. ἐκπτήβολορ. ἐλπίδοδωτηρ.
ζωογόνορ. ζαθεορ. ζηνόφρονα. ζηνοδοτῆρα.
ἠπιορ. ἠδ' ὑπότηρ. ἠδ' ὑθροορ. ἠπιόχρεα.
θηροφόνον. θαλερόν. θελξίφρονα. θελγεσίμυθον.
ιαφετήν. ἱμέρον. ἱκῖον. ἱππορυσῃν.
ἰσομοπλόκορ. ἰλάριον. ἰρατερόφρονα. ἰατρογενεθῆ.
λητογενῆ. λαρόν. λυρογηδεα. λαμπετόωντα. (λορ.
μυσοπόλορ. μάντιρ. μεγαλητορα. μυριόμορφορ.
νεβροχαρῆ. νοερόν. νηπενθεα. νηφαλέον τέ.
ξυνοχαρῆ. ξυνόν. ξυνόφρονα. ξυνοδοτῆρα.
ὀλβιορ. ὀλβιοεργορ. ὀλυμπιονόρεσιφοίτην.
ὠρηύρ. ὠανδέρεκῃ. ὠαναπήμονα. ὠλδοδοτῆρα.

G 2 ῥυσί

ῥυσίπονον. ῥοδόχρεον ῥηξηνορα. ῥηξικελευθον.
 σιγαλοέντα. σοφόρ. σελακηγενετην. σωτηρα.
 τερτίχορον. τίτῃνα. τελεσορα. τιμίντα.
 ὑμναγορον. ὑπαῖτον. ὑψαύγενα. ὑπέντα.
 φοιβον. φοιβάζοντα φιλοσέφανον. φρενογυθῆ.
 χρεσμογόρον. χρύσεον. χρυσοχροα. χρυσοβέλεμνον.
 ψαλμοχαρῆ ψάλτην. ψυσίσυγα. ψυχόδοτηρα.
 ὀνύπορ. ὠκυπέτη. ὠκύσκοπορ. ὠρεσιδῶτην.

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ.

Εἰς Ἴπποκράτην.

Ἴπποκράτης φάσθ' ἦν μερόπων. καὶ σώετο λαῶν
 ἔθνεα, καὶ νεκῶν ἦν σπάνισιν αἰδῶν.

SOTER ITA.

Hippocrates decus est hominum, seruator ab orco,
 Plutonis potuit hic premere ingluuiem.

Αντισρεφορ.

Εἰν αἰδῶ σπάνις ἦν νεκῶν. καὶ ἔθνεα λαῶν
 σώετο. καὶ μερόπων ἦν φάσθ' ἱπποκράτης.

IDEM.

Ingluuiem premere hic potuit Plutonis, ab orco
 Seruator, hominumq; est decus Hippocrates.

Sunt libro i. hæc,

Νικομήδ' ἠρακλεώτῃ.

ΠΑΝΣ

Ῥηελόπη, τὸ δ' εἰ σοι φάσθ', καὶ χλαῖναν ἐδουασεύς
 ἦνεγκεν, δολιχὴν ἐξανύσας ἀτραπόν.

ΤΑ

Τὸν τραγόπερ ἐμὲ Πᾶνα φίλον βρομίοιο, καὶ νύον
 ἀρκῶ

ἀρκασθῶ, ἀντ' ἄλκας ἐγραφεμ ὠφελίωρ.

ΑΝΣ

Αερότης δάκρυον ἱερῆς, καὶ λίψανα δειπνωρ
 δύσνομα, καὶ ποινὴν ἐγραφεμ ὠφελίωρ.

ΤΙΣ

Πραξιτέλης ἐπλασε δανάην, καὶ φάρεα νυμφῶν
 λυθίνα, καὶ πειτρῆς Πᾶνα με πεντελικῆς.

ΣΤΡΕΣ

Κύπριδι λυροτρόφῳ δάμαλιν ῥέξαντες ἔφθοι.
 χαίροντες, νύμφας ἐκ θαλάμων ἀγόμεν.

ΦΟΝΣ

Αἰδομένης ὑπὸ γάσιν ἐν εὐρυχωρῶ πατρὸς οἴκῳ,
 παρεθενεν ἐκ χερῶν ἠγαγόμεν Κύπριδι.

ΤΑ.

Ἀσκανίη μέγα χαῖρε καλῇ, καὶ χρύσεια βάκχῃ
 ὄργια, καὶ μύσαι πρόκριτοι εὐίτω.

¶ Primum Soter, quando nimis laboriosum est
 ἀντισρεφόντα cudere, plusq; molestiæ habet quàm ar
 tifici, simpliciter sic uertit.

Hanc tibi Penelopæ uestem cum pallio Vlysses
 Misit longinquum quum ingrederetur iter.

ΕΙΣ ΑΕΙ ΝΟΣΟΥΝΤΑΣ.

Λεκιλλῖς.

Τὸς ἑταίρειψαντας γλυκερόν φάσθ' ἔτι θρηνῶ,
 τὸς δ' ὡς προσδοκίῃ ζῶντας αἰεὶ θανάτῃ.

NICOL. HAMERVS.

Non ego iam uitæ defunctos lumine, sed quos
 Mortis habet uiuos sæpe cupido, flecto.

G 3

Εἰς

Εἰς Νικάνδρον.

Καὶ κολοφῶν ἀρίστη ἐνὶ πόλεσσι τέτυκται,
 τοῖς θρεψαμένη παῖδας ἀριστόνους.
 πρῶτοτόκον μὲν ὁμηρον, ἅτῃρ Νικάνδρον ἐπέτα,
 ἀμφοτέρους μύσαις ὕμνῳσι φίλους.

IOAN. SLEIDANVS.

Inter præcipuas Colophon caput exerit urbes.

Infantes quippe nutrit illa duos.

Alter Homerus erat, post hunc quoque numine diuum

Nicander, Musis gratus uterque sacris.

Ἀδελφον.

φάρμακα πολλὰ μὲν ἑδλά μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρὰ
 Νικάνδρῳ κατέλεξεν, ἐπισκάνει δὲ πᾶσι πάντων
 ἀνθρώπων. ἢ γὰρ παῖκονός ἐστι γενέθλης.

IDEM.

Multa quidem retulit Nicander Apolline cretus
 Pharmaca, suntque ex his bona, sunt mediocria quedam,
 Sunt mala. Quid mirum præstat mortalibus ille,

¶ Alluditur ad hunc locum Homeri Odys. d.

ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε ἑλένη διὸς ἐκγεγάα,
 αὐτὴν ἄρ' εἰς οἶνον βάλε φάρμακον ἐνθεῖν ἑπινον,
 νηπενθὲς τ' ἀχολόν τε λακῶν ἐπίληθον ἀπάντων.
 ὅς τοι καταβρόχθεν ἐπὶν κρατὶσι μιγείν,
 οἷον ἔφημεριός γε βάλοι κατὰ δάκρυ παρδάων,
 ἔδ' εἰ δὲ καταΐθναίην μήτηρ τε πάτερ τε,
 ἔδ' εἰ δὲ προπαρόιθην ἀδελφεὸν ἢ φίλον υἱόν
 χαλκῶ δηϊώωμι, ὃ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρωτο.
 τοῖα διὸς θυγατρὸς ἔχε φάρμακα κητιέεντα,

ἑδλά

ἑδλά, τὰ οἱ πολυδάμνα πόρε θῶντο πρᾶκοις
 αἰγυπῆν, τῇ πλεῖστα φέρει ζείδωρ ἄρσρα
 φάρμακα, πολλὰ μὲν ἑδλά μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρὰ

BVD AEVS.

Hic Helenæ subijt uino miscere uenenum,
 Soluere quod lucus, iras sopire minaces,
 Quod memori fertur residens abstergere sensus
 Sortis acerbæ animo, atque obliuia ferre malorum,
 Qui semel id patera mixtum nepenthes Iaccho
 Hauserit, inde diem totum non fuderit ullam
 Ille oculis lachrymam: non si suauissima proles,
 Si germanus ei charus, mater uel pater uel
 Oppetat ante oculos ferro confosus atroci.
 Tyndaris hæc habuit summo Ioue nara uenena,
 Quæ Polydamna dedit coniunx Aegyptia Thonis
 Commoda, consulte medica composita sub arte:
 Ipsa etenim Pharia solers tellure uenena
 Noxia multa legit, mixtimque salubria multa.

Γαλαδᾶ.

οὐκ ἀλόγως ἐν δίζυθοις δύναιμι τινα θείαν
 εἶναι ἴφην. χθὲς γὰρ δίζυθον ἐν χρονίῳ
 ὑπὸ κλῶ κάμνοντι τέσσαρσι αἰῶσι πόρην φασ,
 καὶ γεγονεν ταχέως διὰ Κρότων ὕλης.

ERASMVS,

Diuinum quiddam, uimque admirabilem inesse
 Dizythyis certe diximus haud temere.
 Nam modo quem febris longa & quartana tenebat,
 Iamque fatigatum conficeret miserum,
 Dizythion admoui, neque erat mora longa, Crotonæ,

G 4 Hoc

Hoc ubi fecissem, sanior ille fuit,

¶ Hic obiter illud aduerte cadide lector, διζυβον, qd nos Erasmus imitati posuimus, in codice Græco esse διζυβον, quanq̃ Io. Bar. Pius ζιζυβον legendū cēseat.

Τὸ αὐτὸ,

Κονδίτα μοι δεῖ. τὸ δὲ Κονδίτον, ποθεν ἔσχε

τὸ νομα; τὸ φωνῆς ἐστὶ γὰρ ἄλλοτριον.

τῆς τῶν ἑλληνων. εἰ ῥωμαϊκῶς δὲ λαλεῖται,

αὐτὸς αὐτὸ εἰδένος ῥωμαϊκῶς τῶν ὡν.

σκεύασον ἔρ μοι αὐτὸ. τὸ γὰρ κατέχωρ με νόημα

τὸ σωμαχῶ, χρῆζέμ τὸ δὲ λέγουσι πῶς.

IO. BAR. PIVS.

Condito mihi opus Conditi nominis unde

Propositum: Græcis uox aliena sonis.

Si bene Romana Conditum uoce loquuntur

Ipsæ scies, linguæ qui decus es Latine.

Id quodcunq; para, stomacho penetralia morbus

Occupat, hoc potu tinguier illa iuuat.

ΕΙΣ ΙΧΘΥΑΣ.

Αντίπατρος Θεπάλῳ.

Πόλυπος εἰναλὶν πῶς τ' ὡς προβλητὶ ταυνοδαῖς,

πυλὶν ψυχῆν πολλὰν ἀνῆκε πιδά.

ἔγω δ' ἢ ὡς ἑτέρῃ ἐκελῶ χρέα. τὸν καὶ καί μιν

αὐτὸς ἐκ νεφελῶν ὄξυς ἑμαρτέρῃ ἰδῶν.

πολοχοῖς δ' ἐλὶ χέρας, πῶς ἐρῶς ἀλλὰ δ' ὅς μοι μορὸς. ἡρᾶ

ἄμφω, καὶ θνητὸς ἀμβροτὸς καὶ βιότῳ.

IOAN. SLEIDANVS.

Extendit Polypus bibula porrectus harena

Multi

Multiplicem nuper solis amore pedem.

Nec dum corpus erat lapidi conforme. iacentem

Ales corripuit lapsa repente Iouis.

Quæ tamen in pontum, mox ut perplexa fuisset,

Corruit, & præda dein quoq; luce carens.

Αντίφιλος Βυζαντινῶν.

Αἰγιαλὸς τενέχῃσιρ ποπλῶν τῶν λαβραῖν

εἰρεσίν, φαίδωρ εἰσίδε πολυποδῆρ.

μαρτῶς δ' ὄξυς ἐριτέρῃ ὡς χθονα, πρὶν πῶς χείρας

πλέξασθαι βρύγδῃρ ὀκταῖοντες ἑλικας.

Ποικυθεῖς δ' ὡς θαμνορ ἐς οἰκίαν διὰ λαγῶν

ἐλιδῶρ τῶν πῶκος ἐδῶκε πῶδας.

εἰλερ' ἀλῶς. σὺ δ' ἀελπτορ ἔχῃς γέρας ἀμφοτέρωθεν.

ἄγρης χερσαῖνς πρὶς θῦ, καὶ εἰναλῖνς.

Τὸ αὐτὸ.

Ἀνέρα θῆρ χερσαῖων ὁ πόντιος, ἄπνοορ ἔμπνοος,

ἀράμην ἁλοφῖνς ὕγρον ὑπερθε νεκυρ,

ἐς ψαμάθους ἐκίμισα, τὸ δὲ πῶλερ, ἐξ ἀλῶς εἰς γῆν

νεκράμην, φόρτου μιδῶρ ἔχω θανάτορ.

δαίμονα δ' ἀλλήλων ἡμείψαμην. ἡ μὲν ἐκείνου

χθῶρ, ἐμὲ. τὸν δ' ἀπὸ γῆς, ἐκτάνε τὸ μὲν ὕδωρ.

IO. SLEIDANVS.

Orbum luce uirum uitali munere fretus

Piscis ego uexi fluctibus & medijs.

At mihi pro tanto merces miseranda labore

Proq; pio studio mors cita munus erat.

Læsit utrunq; nimis fors immutata, grauiq;

Pontus ei damno, sed mihi terra fuit.

G 5 ΕΙΣ

Γαλαδᾶ.

Ἦν ὁ φίλος τι λάβει, δόμινε φράτερ εὐθύς ἔγραψεν.
ἂν δ' αὖ μή τι λάβει, τὸ φράτερ εἶπε μόνον.
ᾧνιὰ γὰρ καὶ ταῦτα τὰ ῥήματα. αὐτὰρ ἔγωγε
οὐκ ἐθέλω δόμινε, δ' γὰρ ἔχω δόμναι.

IOAN. SOTER.

Munere te accepto dominum fratremq; uocabunt
Cuncti: ubi nil dederis uix mihi frater eris.
Magni emitur domini cognomen, & ægre tenetur.
Ast ego quod do, minus, sum nemini dominus.

¶ Huc respexisse uidetur

MARTIALIS.

Quod te nomine iam tuo saluto,
Quem regem & dominum prius uocabam,
Totis pilea sarcinis redemi.
Neme dixeris esse contumacem,
Reges & dominos habere debet
Qui se non habet, atq; concupiscit,
Quod reges dominiq; concupiscunt,
Seruum si potes Ole non habere,
Et regem potes Ole non habere.

IDEM.

Cum te non nossem, dominum regemq; uocabam,
Cum bene te noui iam mihi Priscus eris.

IDEM.

Mane salutavi uero te nomine casu,
Nec dixi dominum Cæciliane meum.
Quanti libertas constet mihi tanta, requiris?

Centum

Τὸ αὐτὸ.

Ῥῶ καὶ λάμβδα, μόνον κόρακας κόλακας τε διῶ.
ὅκρταν το κόραξ βαμολόχος τε κόλαξ.
τὸν ἐκὰ μοι βέλῃσι τόδ' ὥον πεφύλαξο,
εἰδὼς καὶ ζώντων τὸν κόλακας, κόρακας.

¶ Hoc epigramma Soter, agnominatone τὸ κόλακας
κος καὶ κόρακος relicta, sic reddidit.

Rho Lambdaq; solum κόλακας κόρακαςq; dirempti,
Cætera nil distant scurra κόλαξ, ἢ κόραξ.
Oseruandum igitur caute hoc animal tibi, gnaro
Viuorum haud aliud quàm κόρακας, κόλακας.

Τὸ αὐτὸ.

οὐχ ὅτ' ἔγω βλάπτει μισεῖν ὁ λέγων ἀναφανδόν,
ὥσπερ ὁ τὴν καθαράν ψευδόμενον φιλεῖν.
τὸν μὲν γὰρ μισεῖν, προφθόγους ἐκτρεπόμενα.
τὸν δὲ λεγόντα φιλεῖν, ὃ προφυλασσόμενα.
ἐχθρόν ἐγὼ κείνον κείνῳ βαρύν, ὃς ποτὶ λάθρῃ
τὴν ἀπὸ τ' φίλης πίσιμ ἔχων ἀδικεῖ.

MORVS.

Non æque nocet hic, qui sese odisse fatetur,
Atq; hic qui puram fingit amicitiam.
Osorem monitus fugio: fugisse sed illum
Quomodo qui me se fingit amare, queo?
Pessimus hic certe est inimicus, quisquis amicis
Creditus, occulta subdolos arte nocet.

G. LILIVS.

Non is tam lædīt, liquide qui dixeris, odi,

Quam

Quam qui synceram fingit amicitiam.
 Vitabis certe quem noueris esse nocentem.
 Ast illum nunquam qui tibi dixit, amo.
 Ille mihi grauis est hostis, qui clam nouisse
 Gaudet, quiq; fidem fert in amicitia.

C. VRS. VELIVS.

Non æque damno est odiū ore professus aperto,
 Ac qui synceram fingit amicitiam.
 Vitatu facilis nobis qui cognitus hostis,
 Vitari qui se dicit amare, nequit.
 Nichostis capitalis erit, quicumq; nocebit,
 Prætextu fidæ fretus amicitia.

Huc pertinet & illud:

πιστὸν τὸν ἄνδρα τὸν διπλῶν πεφυκότα,
 χερσὶν λόγοισι, πολέμιον δὲ τοῖς τρεπτοῖς.

ERASMV.S.

Equidem uirum o di duplicem, sermonibus
 Probis amicum, cæterum hostem moribus.

¶ Pertinet & iucunda illa de Momo fabella,
 quam his uerbis conscripsit

ERAS. EBNERV.S.

Festa dies aderat maiorum ex more deorum
 Venerat in sacrum cum pia turba locum.
 Floribus ornatam tulerat sibi quisq; coronam,
 Cingebantq; pias mollia ferta comas.
 Vina dabat Bacchus, uinoq; expellere curas,
 Falluntur uarijs tempora longa iocis.
 Cumq; animum læti multo sermone leuant,
 Est quoq; de studijs mentio facta bonis,

Atq;

Atq; inter superos certamina magna fuerunt
 Quis magis egregium condere posset opus.
 Diuum nemo suæ uult cedere laudibus artis
 Ingeniumq; cupit quisq; probare suum.
 Neptunus ualidum præstanti corpore primus
 Effingit summa sedulitate bouem.
 Attica magnificis immensam turribus arcem
 Ac altam magna construit arte domum.
 At Vulcanus, atrox cui seruit turba Cyclopum
 Quisq; hac perpetuo clarus ab arte fuit:
 Quin Neptune tuas pascis sub gurgite phocas,
 Et lanas carpis Attica uirgo rudes.
 Nos labor ille decet, traçant fabrilia fabri.
 Dixit, opusq; Dijs attulit ille suum.
 Istud ad humanam confinxerat ille figuram,
 Formam mortalis indueratq; uiri.
 Quisq; suum collaudat opus, operumq; labores
 Quenq; iuuat longa commemorare mora.
 Cedere nemo cupit, studijs certamina crescunt,
 Ac illis magnæ uincere laudis erat.
 Cumq; diu in dubio diuis uictoria staret,
 Fertur ad arbitrium res tibi Mome tuum.
 Ille diu in reliquis dum culpat multa figuris,
 Illic Mulciberis nobile cernit opus.
 Omnibus hic alijs id præfert, Attamen unum
 Hoc operi uitium dicit inesse suo.
 Quod non humano finxisset corde fenestras,
 Et nullas animo fecerit ille uias,
 Ut cerni posset falso quid corde lateret,
 Blandaq; ne quenquam lædere lingua queat.

AB

Λοκίανδ.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποις φύσις χαλεπώτερον εὖρεν
 Ἀνθρώπου, καθαρὰν ψυχομένην φιλίην.
 ὅ γ' ἔθ' ὡς ἐχθρόν προφυλασσόμεθ'. ἀλλ' ἀγαπῶντες
 ὡς φίλον, ἐν τῷ πλείονα βλαπτόμεθα.

IOAN. IORDANVS.

Provida mortales inter natura scelestos
 Maiori inuenit, crede, labore nihil,
 Quam mentiretur ficta qui fronte dolose
 Veram & amicitiam, cordis & ima sui.
 Nunc tamen ut fide nunquam uitamus amantem
 Sed nobis fidum credimus esse probè.
 Atq; ita mentitum sinceri nomen amici
 Diligimus, quare lædimur usq; magis.

Αδ'ηλον.

Γλάσσαν ἔχῃς τὸν ἔρωτα, φόβω δὲ φιλεῖς καὶ ἀνάγκη,
 τὸ δὲ φιλεῖν ὅπως οὐδὲν ἀπιστότερον.

NICO. HAMERVS.

In speciem firmi uenerare coactus amicis
 Perfidius dici quo quid amore potest?

ΕΙΣ ΧΡΙΤΑΣ.

Αδ'ηλον.

Θερσαῖοι Κελτοὶ, ποταμῷ ἡλημονι ῥήνω
 τέκνα Τελαντεῖουσι καὶ ὁ πάρος εἰσὶ τοκήες,
 πρὶν πᾶν ἀβήσωσι λευκὸν ὕδαϊ σεμνῷ,
 αἶψα γὰρ ἥνικα μήτερος ὀλιθίσας διὰ λολῶν
 νηπίαχ', πρῶτον προχέει δάκρυ, τὸν μὲν αἰέρας
 αὐτὸς ἐπ' ἀσπίδι θῆκε νέον πᾶν, ὅδ' ἀλεγίζε.

ἔπειτα

ἔπειτα γὰρ γενέταο φίρῃ νόον, πρὶν γ' ἐσαθρήσῃ
 λευκὸν λευκοῖσιν ἐλεγχέμεσθαι ποταμοῖο.
 ἢ δὲ μετ' εἰλεῖται ἐπ' ἀλγεσιν ἄλγος ἔχουσα
 μήτηρ, εἰ καὶ παῖδος ἀλγέα οἶδε τοκήα,
 ἐκδέχεται τρομέουσα, τί μήσεσθαι ἄσπετον ὕδωρ.

IO. BAP. PIVS.

Audaces rapido Celtæ noua pignora Rheno
 Explorant: non hos genitrix prius ubere largo
 Alma fouet, uitreas fluuij quam uenit ad undas.
 Lympha noui capit alta genus, quod remigis instar
 Umbo regit, fluidiq; effulcit corpus alumni.
 Et foetum sic unda probat, lectumq; iugalem:
 Damnât adulteri fœdo si decolor igne.
 Post dubios genitrix casus memor Ilithyia
 Ancipitis, fulcit gelidis in fluctibus ortum
 Anxia dispiciens cui mobilis annatat unda.

ANTO. CALCATERRA.

Audaces rapido dubios in gurgite partus
 Explorant Celtæ, donec diiudicat unda.
 Hæ nunquam capiunt gentes noua pignora matrū,
 Quam prius imponat clypeo: tū flumina mōstrant
 An genus obliquum fuerit, post mater ad undas
 Egeriam tendit natos uisura recentes,
 Et suspensa tenet censoris flumina Rheni.

ΕΙΣ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑΝ,

ἥτοι ἐποποιίαν.

Κυρίλλος.

Πάντα καλὸν ἐστὶ ἐπίγραμμα τὸ διείχον, ἢ παρελθὺς
 τοὺς Τρεῖς, ῥαψωδίας, καὶ ἐπίγραμμα λεγέται.

Ome epigrāma uenustū est distichū, ubi auxeris ultra,
Dulce poema canis, non epigramma facis.

ΕΙΣ ΜΑΘΗΜΑΤΑ.

Πτολεμαίου.

Οἶδ' ὅτι θνατὸς ἐγὼ καὶ ἐφάμερ Θ'. ἀλλ' ὅταν ἄσφαλ
μασεύω πυκινὰς ἀμφιδρόμους ἑλικας,
ἔκ' ἐτ' ἐπιψάύω ποσι γαίης, ἀλλὰ παρ' αὐτῶ
συνὶ δίοτρε φέθ' ὀϊμπλαμαι ἀμβροσίης.

RAPHAEL VOLATER.

Mortalem quamuis norim me forte creatum,
Dum tamen astrorum scrutor in orbe uias.
Sum pedibus tellure procul, iuxtaq; Tonantem
Assideo diuus, pascor & ambrosia.

ΕΙΣ ΜΕΤΡΙΟΤΗΤΑ.

Αδύλορ.

Γὰν τὸ πόριτ' ὁμ' ἀκαιρορ, ἐπεὶ λόγ' ὅδ' ὡς παλαιός,
ὥς καὶ τ' μέλιτος τὸ πλεον ὅδ' ὡς χολή.

MORVS.

Ingratū est quicquid nimīū est, sic semper amarū est,
Vt uerbū uetus est, mel quoq; si nimium est.

ERASMVS.

Insuaue est quicquid nimīum est. Nam dicitur olim
Mel quoq; si immodica est copia, bilis erit.

ΕΙΣ ΜΗΤΡΥΑΝ.

Καλλιμάχου.

Στήλην μητρυνῆς μικρὰν λίθον ἐσεφελῶρ Θ'.
ὥς δίορ ἡλλάχθαι, καὶ τροπὸν αἰμῶν Θ'.

ὦ δέ, τάφω λινθεῖσα, κατεκίανε παῖδα πεισῶσα,
φεύγετε μητρυνῆς καὶ τάφορ οἱ πρόγονοι.

ERASMVS.

Exiguo lapidi puer addit serra nouerca,
Mutasse ut uitam sic ratus ingenium.
At puerum extinguit tumulo hæc illapsa, nouerca
Priuigni exanimem uel tumulum fugite.

MORVS.

Flore nouercalem cingis priuigne columnam,
Morte ratus mores interisse malos.
Tetamen illa premit subito inclinata, nouerca.
Si priuigne sapís, ipsa se pulchra fuge.

LVSCINVS.

Priuignus tentat statuam decorare nouerca,
Mutatos mores cunctaq; morte putans.
Mole cadens miserum mox comprimit illa : nouerca
O uos priuigni busta etiam fugite.

C. VRS. VELIVS.

Dat puer exiguo monumento serra nouerca,
Cum uita & mores deposuisse ratus.
Illa pium oppressit tumulo delapsa, nouerca
Vos quoq; priuigni busta cauete procul.

IOAN. SLEIDANVS.

Busta coronauit priuignus sacra nouerca,
Mores ut uitam sic abiisse ratus.
Cum subito iuuenem compressit petra. Nouercam
Quisquis es, infidam post quoq; fata, time.

IOAN. SOTER.

Forter edimibat priuignus busta nouerca,

H

Sertio

Sertis, mores ut uitam, ab ille putans.
 Priuignum perimunt hæc heu collapsa Nouerca
 Priuigni exemplo hoc bulla cauete simul.
 ¶ Simile casum Tarchotis cuiuspiam ab ultrice hostis
 statua oppressi, eleganti epigrammate depinxit
 PET. CRINITVS.
 Marmoream effigiem Tarchon cum cerneret hostis
 Substitit, & niueam despuat in faciem,
 Protinus & gladium stringens quem forte gerebat,
 Incipit inuisum sæpe ferire latus.
 Sed statua indignos ceu si pernosceret istus,
 Paulatim e proprio concidit acta loco.
 Et simul infensum dum prona inclinatur hostem,
 Contriuit miserum certa ruina caput:
 Sic pietas diuinum sceleratæ conscia mentis,
 Sustinuit partes uindictis & statuæ.

Αδελφον.

Μητρὶ καὶ προγόνοισιν αἰεὶ λακόν. ὃδὲ φιλεῖσαι
 σώζεσιν, φαίδρα γυνῶν, καὶ ἱππολύτου.

MORVS.

Priuigno uel amans infortunata nouerca est,
 Hippolyto grauis hoc Phædra docere potest.

IOAN. SLEIDANVS.

Priuignos etiam perdunt in amore nouerca.
 Phædra sit exemplo, castus & Hippolytus.

Πατριων & μακεδόνων.

Μητρὸς δὲ θυμῷ καὶ χόλῳ. ὃδὲ ἐν ἐρωτὶ
 ἀπὸ τοῦ οἴδρα πᾶν σώφρονος ἱππολύτου.

IOAN. SLEIDANVS.

Ira

Ira nouercarum quid non delignat amando
 Lædens: Hippolyti me docet ista malum.

ΕΙΣ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ.

Λεκιανῶν.

Ἀρ' ἴστωρ ἐπ' ἐὼν γλώσσῃ σφρηγὶς ἐπικεῖσθαι.
 ἑρμῶν γὰρ μύθων, ἢ τεσσάρων φυλακῇ.

IOAN. SOTER.

Sermoni occulto linguam obijcitote sigillum.
 Verbi nam rerum longe custodia præstat,

ΕΙΣ ΝΑΟΥΣ.

Αντιπαύλου.

Καὶ ἑρμῶν βαρυλῶν ἐπὶ δρομοῦ ἄρμασι τεῖχος,
 καὶ τὸν ἐπ' ἀλφειῶν ζῆνα καὶ ἱνυασάμην,
 λατῶν τ' αἰῶνμα, καὶ κελίοιο κολοσσόν,
 καὶ μέγαρ ἀπὸ πύργου πυραμίδων λακμάστον.
 μὲν μὰ τε μαυσώλοιο πελώριον. ἀλλ' ὅτ' ἐσιείδω
 ἀρτέμιδ' ἐν νεφέων ἀχρὶ θεόντα δόμον,
 καὶ ναὶ μὲν ἡμῶν τὸ τελεῖν ἰδεῖ νόσφιν Ὀλύμπου
 ἄλλοι. ὃδὲ ἐν πῶ τοῖον ἐπαυγάσασθαι.

Ex hoc sumptum est illud

MARTIALIS.

Barbara pyramidum sileat miracula Memphis,
 Assyrius iactet nec Babylona labor,
 Nec Triuix templo molles laudentur honores,
 Dissimuletq; deum cornibus ara frequens,
 Aere nec uacuo pendencia Mausolea
 Laudibus immodicis Cares in astra ferant.
 Omnis Cæsareo cedat labor amphitheatro.

H = Vnum

Vnum pro cunctis fama loquatur opus.

ΕΙΣ ΝΑΥΑΓΙΟΝ.

Ισλιζ Λεωνίδης.

Ἐν ἐνὶ λινδύναις ἐφυγον δύο μυρτιλὸν ὄπλῳ,
τὸν μὲν ἀγριεύσας, τὸν δὲ ἐπινεξάμενον.
ἀγρίους ὅτ' ἐδύσε νῆας τρόπιν· ἀσπίδα δ' ἔσχορον.
σάθεις λεκρυμμένην ὑδάτι καὶ πολέμῳ.

IOAN. SLEIDANVS.

Vnum bina mihi repulit discrimina telum,
Cum premerer pugna, cumq; necarer aqua.
Caurus enim puppi costam conuulsiat ipse
Scutum subnectens, sic quoq; tutus eram.

Ισλιζ Διοκλῆς.

Οὐκ οἶδ' εἴτε σάκῳ λήξαιμί σε, τὴν ὡὲν πολλὰς
ἀντιστάλας πρὶν σύμμαχον ὀπλισάμενον,
εἴτε δὲ βαιὸν ἐμοὶ πόντος σκάφῳ· ἢ μ' ἀπὸ νηὸς
ὀλυμπίης, λείμισας νηκτὸν ἐπ' ἡϊόνας.
ἄρεῳ ἐν πολέμοις ἐφυγον χόλον· ἐν δὲ θαλάσσῃ,
νηεῖν δὲ ἄρ' ἢς ὄπλον ἐν ἀμφοτέροις.

IO. SLEIDANVS.

Nescio te scuti compellem nomine, cuius
Robur in extremos transijt usq; uiros.
An cymbæ potius, qua tum sistebat harena
Postquam dissilijt rupta carina mihi.
Quod Martem fugi, quod Nerea triste furentem,
Acceptum refero gratus utrunq; tibi.

ΕΙΣ ΝΗΑΣ.

Ζηλωτής.

Ἐ τί πίτυρ πελάγῃ πρὶν ἐνέετε γομφωτῆρας,
ἢς πολλὸς ἐξ ὄρεων ῥίζαν ἔλυσεν νότος;
αἴσιον οὐκ ἔσομαι πόντος σκάφῳ, ἐχθρόν ἀνίσχουσιν
διενδρείον, ἐν χερσὶν τὰς ἀλὸς οἶδ' αὖ τυχας.

IOAN. SLEIDANVS.

Pinus ego à uobis fabri quid ducor in altum?
Auster me ualidus præcipitauit humi.
Sum uentis exosa, mari quoq; inutilis arbor,
Fortunam pelagi nunc bene tuta scio.

Τῶν αὖτ'.

Ἐκλάδην ὡὲν γῆς ἀνέμῳ πίτυς· ἐς τί με πόντος
σελῆτε ναυγὸν κλῶνα πρὸ ναυτιλίας.

Ἀδελφοί.

Ἐκλάδην ἀνέμοισι πίτυς· τί με τεύχετε νῆα,
ναυγῶν ἀνέμων χερσὶν γευσάμενον;

MORVS.

Ventis pinus humo sternor, quid mittor in undas?
Iam nunc passa prius quàm nato naufragium.

Ἀδελφόν.

Τί πῆε με τὴν ἀνέμοισιν ἀλώσιμον ἢ λείπε τεκτὸν,
τὴν δὲ πίτυρ τεύχεος νῆα θαλασσοπόρον;
οἶον ὅτι εἰδὼς, ὅτι βορέης μ' ἐδ' ὡς ἐν
ἐν χθονί, πῶς ἀνέμους φεύξομαι ἐν πελάγῃ;

MORVS.

Pinus ego uentis facile superabilis arbor,
Stulte quid undiuagam me facis ergo rarem?
An non augurium metuis? quum persequitur me
In terra, Boream qui fugiam in pelago?

Ut mare perlustrem quid me faber impie adornas?
Sum pinus, uentis præda futura tamen.
Ten' mouet augurium? Borea uexabar & usq;
Cum starem. Pontus quæ mala porro dabit?
Λεωνίδ' α ταραντίνος.

Ολκάδα πύρ μ' ἀνέφλεξε, τόσην ἄλα μετρήσαντα
ἐν χθονί, τῇ πένκας εἰς ἐμὲ λυραμένη.
ἢρ πελαγῷ δέσωσεν ἱπ' ἰόντας, ἀλλὰ θαλάσσης
τῇρ ἐμὲ γήναμένην ἔντρον ἀπισυτέρην.

MORVS.

Iam ratis æquoreas oneraria fugerat undas,
Matris at in terræ deperijt sinibus,
Corripitur flammis, atq; ardens auxiliaries
Quas maris hostiles fugerat, optat aquas,

ΕΙΣ ΟΙΝΟΝ.

Αντίπατρος.

Υδάτος ἀκρετὸς λιπορηνὴν ἄγχι πρᾶσας
χθιζὸν ἐμοὶ κοτέων Βάκχῳ, ἐλεξε τάδε,
Εὐδαὶς ἀξιορ ὕπνον ἀπεχθομένην ἀφροδίτη.
εἰπέ μοι ὦ νηφῶν, πειθεαι ἱπολυτῆς;
τάρεβδ' μὴ τι πάθος ἐναλιγκιορ. ὡς ὁ μὲν ἱπῶν,
ᾤχετ'. ἐμοὶ δ' ἀπότ' ἔκ' ἐτι τερπνὸν ὕδιος.

ΙΟΑΝ.. SLEIDANVS.

Hesterno mihi forte die, cum fonte bibissem
De liquido, Bacchus talia uoce refert:
Scilicet est somnus Veneri gratissimus iste,
Hippolyti nunquid cognita fama tibi?

SI

Si sapias, hanc metuas. Mox, hæc ubi dicta, refugit,
Nec mihi potus aquæ postea dulcis erat.

Φιλιππύ.

Εὐθαλία πλάττανον με νοτὸν βαρυλαίλαπις αὐραὶ,
ρίψης ἐξ αὐτ' ἐσθρῆσαν δ' ἀπ' ἐδῶ.
Λοσαμένη βρομίῳ δ' ἐσμ' πάλιν, ὁμῆρον ἔχουσα
χείμασι, καὶ θάλλει τὸ δι' ἡδ' ὕπερον.
ἐλλυμένη δ' ἔχουσα, μόνῃ δὲ πῶσσα λυαίον,
ἄλλων ἐλινομένων, ὀρθότερην βλέπομαι.

ΙΟ. SLEIDANVS.

Nuper me platanum ualida cum stirpe reuulsam,
Exuccamq; notus præcipitauit humi.
At superinfuso facies mihi pristina uino
Ad fuit, hoc summi plus ualet imbree Iouis.
Cumq; propinqua suo iam robore deficit arbor,
Hausto conspicior læta uirere mero.

Μελεάγρος.

Αἱ νύμφαι τὸν Βάκχον, ὅτ' ἐκ πυρός ἦλθ' ὁ ἑξῆς
νύμφαν, πρὶν τέφρης ἄρτι λυλίομενον.
Τόνεκα σὺν νύμφαις βρόμιος φίλῳ. ἢρ δὲ νιν εἰργῆς
μίσηται, δέξῃ πῶρ ἐτι λαιομένην.

ERASMVS.

Bacchus ut ē flammis puer exiliisset, in undis
Tinxerunt nymphæ sordidum adhuc cinere.
Hinc iunctus nymphis est Bacchus gratus, at ignem
Ardentem capies, hunc nisi miscueris.

Εἰς οἶνον ἀπὸ ἐρυθρῆς.

Ἰσλιανὸς βασιλεὺς.

H 4 τίς

Τίς, πόθεν εἶς Διόνυσε; μὰ γὰρ τὸν ἄλκιυ Βάκχον,
 ὃ σ' ἐπιγινώσκω, τὸν Διὸς οἶδ' αὖ μόνον.
 Λεῖνθ' ἔκτισας ὁδὸς δὲ. σὺ δέ, τράγος. ἢ γὰρ σε Κελτοὶ
 τῇ πηνίῃ Βοστρούων τεύξαν ἄπ' ἀσαχύνων.
 Ἐφ' σέ, χεῖρ καλεῖν Διμήτριον, ὃ Διόνυσον,
 πυρογενὴ μάλλον, καὶ Βρόμον ὃ Βρόμιον.

ERASMVS.

Bacche quis? unde uenist? Verum tibi deiero Bacchū,
 Te haud noui, tantum est cognitus ille Iouis.
 Is nectar redolet, hircum tu. Dic age num te
 E' spicis finxit Gallia uiris inops?
 Non igitur Bacchum re dixero, sed cerealem,
 Et frumentigena, nec Bromium, imò Bromum.

ΝΙΚΗΡΑΤΥ.

Οἶνός τοι χαρίεντι μέγας πῖλός ἱπποῦ ἀοιδῶ
 ὕδωρ δὲ πίνων, καλὸν ὃ τέκοις ἐπ' οὖ.
 ταῦτ' ἐλεγεν Διόνυσε, καὶ ἔπνευεν ὃχ' ἐνός ἄσκῳ,
 Κρατὶνθ', ἀλλὰ παντὸς ὁδοδῶς πῖθ' οὖ.
 τοι γὰρ ὑπὸ στεφάνοις μέγας ἔβριυν. εἶχε δὲ λίσσῳ
 μέτωπον, ὥσπερ καὶ σὺ λευκοκωμῶν.

¶ Soter Elegiaco carmine sic uertit.

Est sonipes uati uelox in carmine Bacchus:
 Viuida nam uirtus hoc sine inesse nequit.
 Hæc ait, haud spirans utrem, dulcissime Bacche,
 Plurima Cratinus dolia sed redolens.

Læta coronatus cantabat carmina, frontem
 Nanq̃ habet ut Liber tu redimitam hedera.

¶ Citatur à quibusdam primū huius epigramatis
 distichon

distichon paulo diuersius, idq; nomine

Διμήτριος ἀλικαρνασσεως.

Οἶνθ' που χαρίεντι φέρει ταχύς ἱπποῦ ἀοιδῶν,
 ὕδωρ δὲ πίνων χρυσόν ὕδερ ἄν τεκος.

VOLATERRANVS.

Dulce merum musis equus est in carmine uelox,
 Si quis aquam potes nil bene paraturies.

LVSCINIVS.

Præbet equum docto uinum gratoq; poetæ,
 Frigebit carmen mox ubi potat aquam.

Huic affine est illud

MARTIALIS.

Possū nil ego sobrius, bibenti
 Succurrunt mihi quindecim poetæ. Et hoc

HORATII.

Fæcundi calices quē nō fecere disertū Et hoc

PINDARI.

Θαρσαλία δὲ πρὸ ἀρετῆς φωνὰ γίνεται. Et

EAP. MANTVANI.

Fluit melius post pocula sermo.

EIS OPNIS.

γαλαδία.

ἵπποι μὲν σφικῶν γένεσις, ταῦροι δὲ μελίσσων.

SOTER ITA.

E' tauro nascuntur apes, uespæq; caballo.

¶ Hanc metamorphosin sic narrat

OVIDIVS.

Nonne uides quæcunq; mora fluidoq; calore
 Corpora tabuerint, in parua animalia uerti.

H s Iquoq;

I quoq; delectos mactatos obrue tauros,
(Cognita res usu) de putri uiscere passim
Florigeræ nascuntur apes, quæ more parentum
Rura colunt, operiq; fauent, in spemq; laborant.
Pressus humo bellator equus crabronis origo est.

¶ Prolixius autem hoc reparandarum apum
artificium his uerbis docet

VERGILIUS.

Tempus & Arcadij memoranda inuenta magistris
Pandere, quoq; modo cæsis tam sæpe iuuentis
Insyncerus apes tulerit cruor, altius omnem
Expediam, prima repetens ab origine famam,
Nam quæ Pellæi gens est formata Canopi
Accolit effuso stagnantem flumine Nilum
Et circum pictis uehitur sua rura phaselis,
Quaq; pharetrata uicinia Persidis urget,
Et uiridem Aegyptum nigra fecundat arena,
Et diuersa ruens septem discurret in ora
Vsq; coloratis amnis deuexus ab Indis,
Omnis in hac certam regio iacit arte salutem.
Exiguus primum, atq; ipsos contractus ad usus
Eligitur locus, hunc angustiq; imbrice tecti,
Parietibusq; premunt arcus, & quatuor addunt
Quatuor a uentis obliqua luce fenestras.
Tum uitululus bima curuans iam cornua fronte
Queritur, huic geminæ nares & spiritus oris
Multa reluctanti obstruitur, plagisq; perempto
Tonsa per integram soluuntur uiscera pellem.
Sic porcum in clauso linquunt, & ramea costis
Subijciunt fragmenta, thymum, caliasq; uirentes.

Hoc

Hoc geritur zephyris primum impellentibus undas,
Ante nouis rubeant quædam prata coloribus, ante
Garrula quædam tignis nidum suspendat hirundo.
Interea teneris tepefactus in ossibus humor
Aestuat, & uiscenda modis animalia miris.
Trunca pedum primo, mox & stridentia pennis
Miscentur, tenuemq; magis magis aera carpunt,
Donec ut æstiuus effusus nubibus imber
Erupte, aut ut neruo pulsante sagittæ
Prima leues ineunt si quando prælia Parthi.

ΕΙΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΝ.

Παλαδά.

Προσδοκῇ θανάτῳ πολυῶδυνός εἰσι νῆν,
ἔσθ' δὲ κερδαίνῃ θνητὸς ἀπολλύμενος.
μὴ τοίνυν λεάυσης τὸν ἀποιχόμενον βίῳ τοιο,
οὐδὲν γὰρ θανάτῳ δειντερόν ἐστι πάθος.

IO. SLEIDANVS.

Expectare necem, res plena doloribus hæc est:
Qui perijt, tacite gaudeat ille sibi.
Desine nunc tandem defunctos plangere uita,
Certus, post cineres nil superesse mali.

ΕΙΣ ΠΛΟΥΤΟΥΝΤΑΣ

Αδ'ηλον.

Ἦν νέος, ἀλλὰ πένης. νῦν γηρῶν, πλεσιός ἐμι
ὦ μὲνθ' ἐκ πάντων οἰκτρὸς ἐν ἀμφοτέροις,
ὅς τότε μὲν χρῆσθαι δυνάμεν ὅπου δ' ἐν εἰχῇ,
νῦν δ' ὅπου χρῆσθαι μὴ δύνανται, τότε ἐχῶ.

C. VRS. VELIVS.

Pauper

Pauper eram iuuenis, natus modo grandis abundo,

Hei, quia sum cunctis solus utroque miser.
Cum mihi nulla foret poteram feliciter uti:
Nunc ubi res large suppetit, usus abest.

L VSCINIUS.

Pauper eram iuuenis quondam, modo diues, utraque

Heu uideor nimium iam mihi sorte miser.
Nam fortuna, frui rebus dum rite liceret,
Nil dedit: at præbet nunc, minus apra seni.

I D E M.

Pauper eram iuuenis quondam, nunc esse beatus

Cœpi, utraque senex, hei mihi sorte miser.
Namque uti ut poteram rebus, fortuna negauit,
Serius ut ueniunt rite frui nequeo.

ΠΑΛΑΔΙΑ.

Χρυσὲ πάτερ κολάκων, οδύνης καὶ φροντίδος ἴσθι,
καὶ τὸ ἔχθρ' σε φόβος, καὶ μὴ ἔχθρ' σ' οδύνη.

IOAN. SOTER.

Palpantum pater æs, filii curæ atque doloris,
Qui te habet is metuit, qui caret usque dolet.

Huc, pertinent qui à Seneca citantur, de pecuniæ et
rannide, uersus EVRIPIDIS.

Sine me uocari pessimum, ut diues uocer.
Nemo an bonus, an diues omnes quaerimus.
Non quare & unde, quid habeas, tantum rogant,
Vbiq; tanti quisque, quantum habuit, fuit.
Quid habere nobis turpe sit, quaeris: nihil.
An diues, omnes quaerimus: nemo, an bonus,
Aut diues opto uiuere, aut pauper mori.

Bene

Bene moritur, quisquis moritur dum lucrum facit.
Pecunia ingens generis humani bonum
Cui non uoluptas matris, aut blandæ potest
Par esse prolis, non sacer meritis parens.
Tam dulce si quid Veneris in uultu micat.
Merito illa mores cœlitum atque hominum mouet.

¶ Posteriores ex hisce græcos ex Athenæo citat

E R A S M V S.

Ὁ χρυσὲ διεξιῶμα κάλλιστον βροτοῖς,
ὡς ὅτε μήτηρ ἡδονᾶς τοῖας δι' ἔχθρ,
ὡ παῖδες ἐν δόμοισιν, ὡ φίλος πατήρ
οἷας σὺ, χ' οἱ σὲ δάμασιν λεκτηρῶναι,
Εἰ δ' ἢ κύπρις τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ὄρα,
ὡ θαυμ' ἐρωτας μυρίους αὐτὴν ἔχθρ.

¶ Pertinent & illi Comædia quapiam.

Τὰργύριον ἐστὶν αἷμα καὶ ψυχὴ βροτοῖς.
ὅσις δὲ μὴ ἔχθρ' ἔστω μηδὲ λίτ' ἔστω,
ὅντ' μετὰ ζώντων τεθνηκὼς πόριπ' ἔστω.

E R A S M V S.

Argentum & anima & sanguis est mortalibus.
Hoc qui caret, nec sibi parauit sedulo,
Viuos hic inter, mortuus circumambulat.

ΛΟΚΙΑΝΟΣ.

Πλὸς ὁ τ' ψυχῆς, πλὸς ὁ μόνος οὖν ἀληθῆς.
τὰλλα δ' ἔχθρ' αὐτὴν πλείονα τῶν λίτ' ἀνῶν.
τόνδ' ἐκ πολυτέλειαν, καὶ πλεονέκτιον ἐστὶ δικαίον
ἐλπίσιν, ὡς χρῆσθαι τοῖς ἀγαθοῖς δύνασθαι.
εἰ δὲ τις ἐν ψυχαῖς κατὰ τὴν ἡμετέραν, ἄλλοι ἐπ' ἄλλοι

σωρεύειν αἰεὶ πλοῦτον ἐπιδόμεινθ',
 ὅτ' ἐποῖα μέλισσα πολυτρήσις ἐνὶ σύμβλοις
 μοχθήσῃ, ἐτέρων δρεφομένων τὸ μέλι.

MORVS.

Diuitias animi solas ego iudico ueras,
 Qui rebus pluris se facit ipse suis,
 Hunc adeo direm, hunc opulentum rite uocamus,
 Magnarum quis sit qui uidet usus opum.
 Calculus at si quem misere numerandus adurit,
 Qui misere semper diuitias cumulet,
 Hic ut apes paruo crebroq; foramine fossio
 Sudat in alucolo, mel alij comedunt.

IO. SLEIDANVS.

Nobilis est animi thesaurus, nobilis ille
 Postrema quisquis parte locabit opes,
 Diues erit uere qui fidos inter amicos
 Largiter effundit parta labore bona.
 Sed genium quisquis defraudat, opesq; tenacem
 Congerit in testam, quo numerare queat,
 Qualis apes, frustra studio complebit auaro
 Vascula, mox fucō diripiente fauos.

ΓΑΛΑΤΑ.

Πολλοί εἰς καὶ τί τοιοῦτον ἀπερχόμενθ', μετὰ σάυτ' αὐτῶ
 πρὸς πλοῦτον σὺνδὲς εἰς σορόν ἐλκόμενθ';
 τὸν πλοῦτον συναχθεὶς διαπαντὶ χρόνον ὃ δυνάσται δὲ
 ζωῆς σωρεύσαι μέτρα περισσότερα.

IO. SLEIDANVS.

Quo tibi diuitiarum num post quoq; fata sepulchro
 Ingeris? & socias putre cadauer habes?

Ne

Ne tenuis uideare, perit male temporis ingens
 Portio, nam uitæ nil potes adijcere.

ΣΟΛΩΝΘ'.

Πολλοὶ μὲν πλοῦτευσιν ἁλοκοί ἀγαθοὶ δὲ πένονται.
 Ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοῖς ὃ διαμείβεσθαι
 τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον, εἴπει τὸ μὲν ἔμπεδόν ἐστι
 χρεῖματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλοθ' ἔχει.

L O D O. I A V S S E R A N D V S.

Ditescunt pleriq; mali: contra urget egestas
 Sæpe bonos: nobis sors tamen ista placet.
 Tutæ diuitiæ uirtutis: cætera fumus,
 Ex hominumq; bonis est alijs aliud.

ΕΙΣ ΡΟΙΗΤΑΣ.

Ερώτησις Ομήρου.

Ἄνδρες ἀπ' ἀρκადίης ἀλκίβορες ἢ β' ἐχομέν' ἵ;

IOAN. SOTER.

Numquid Arcadij cepistis? dicite amici.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

ὅσ' ἐλομεν, λιπόμεθα. ὅσ' ὅχ' ἐλομεν, φερόμεθα.

VITVS VVINTZ.

Quod captū est, perijt: sed quæ nō cepimus, adsunt,
 ¶ Hoc responso audito, hoc distichon fecit

HOMERVS.

Τοίων γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐκγεγάσθαι
 ὅτε βαθυκλήρων, ὅτ' ἀσπείρα μῆλα νεμόντων.

VITVS.

Qui uos o pueri tales genuere parentes
 Certe non humili penitus, nec sorte suprema.

L

¶ Libet & hoc loco adscribere Homeri Caminū,

καὶ τὰ Εἰρεσιώνη.

KAMINOS.

Εἰ μὴ δώσωτε μῖθον, αἰέσω ὠκεραμῆες.
 Διὸ γ' ἄθνηαι, καὶ ὑπερῆχε χεῖρα λαμῖνα.
 ἐν δὲ μελανθεῖεν λίστυλοι, καὶ πάντα μάλ' ἱρά.
 φρυγθῆναι τε καλῶς, καὶ τιμῆς ὄνομ' ἀρεῖσθαι.
 πολλὰ μὲν εἰρ' ἀγορῇ πωλεῦμενα, πολλὰ δ' ἀγυαῖς,
 πολλὰ δὲ λερῶναι, ἡμῖν δὲ δὴ ὡς σφι νοῦσαι.
 ἢν δ' ἀπ' ἀναιδέϊν Τρεφθέντες Ψενδὴν ἀρεῖσθαι.
 συγκαλέω δ' ἡπείτα λαμῖνῳ διληγῆρας.
 σύντριβ' ὁμῶς μάραγόν τε καὶ ἄσβεστον, ποδ' γ' ἄβακτον,
 ὠμοδάμον θ' ὅς τ' ἔσθ' ἐτεχνῇ πολλὰ λακὰ πορίζῃ.
 πεῖθε' πυραῖθ' ἄσπερ, καὶ δώματα, σὺν δὲ λαμῖνῳ
 πᾶσα λυκκείη λεραμῶν μὲγα λυκκυσάντων.
 ὡς γνάθῳ ἱππείῃ βρύθῃ. βρύκοι δὲ λαμῖνῳ.
 πάντ' ἐν τοῦτ' αὐτὸν λεραμῆα λεπῆα ποιεῖσα.
 Διὸ καὶ κελὶς θυγάτης πολυφάρμακε Κίρκη,
 ἀγρία φάρμακα βάλλει, λακὰ δ' αὐτὸς τε, καὶ ἔργα
 Διὸ καὶ χεῖρων ἀγέτω πολέας λευγαύρους
 οἱ θ' ἡρακλίδες χεῖρας φύγον, οἱ τ' ἀπὸ λόντο.
 τύπτοιεν τὰ δ' ἔργα λακῶς, τύπτοι δὲ λαμῖνον.
 αὐτοὶ δ' οἰμῶζοντες ὀρώατο ἔργα πονηρά.
 γνῶσθω δ' ὀρώων αὐτῶν λακοδαίμονα τεχνήν.
 ὁ δ' ἔχ' ὑπερκύνει ποδὲ ταῦτα πᾶν τὸ πρόσσω πορ
 φλεχθεῖν. ὡς πάντες ἐπισαίντ' αἵσιμα ρεῖζιν.

VITVS.

SI

Si mihi mercedem dabitis figuli, ista canemus.
 Huc ades ὁ Pallas dextraq; foueto caminum,
 Pulchre ut durescant calices, & mollia cuncta
 Siccenturq; probe, & figulis lucra magna reportent
 Vendita, perq; forum multa & per compita multa,
 Sic illis quaestus crescat, prudentia nobis;
 At si deposito iuuat irridere pudore,
 Huc precor ut pestes ueniant quaecunq; per orbem
 Grauantur, fundant & in hunc mala cuncta caminū.
 Contere tu Pallas flammamq; & uasa camini,
 Ille licet rapido multum nunc ferueat aestu.
 Insuper Omodamum perdas qui damna dat arti.
 Omnia misceto, fornacem, uasa, domumq;
 Vt fragor immensus fiat, figuliq; tremiscant,
 Non lecus ac malae crepitu clauduntur equinae.
 Sic subita fornax crepitetq; cadatq; ruina,
 Inq; lutum redeant calices & uasa minuta.
 Huc quoq; Solis ades nata incantare perita,
 Inq; ipsos & opus tua noxia sparge uenena.
 Huc ducat longo centauros agmine Chiron,
 Quiq; manu Herculea cecidere superq; fuerunt.
 Illi contundant opus omne, ipsumq; caminum
 In nihilum penitus redigant; figuli illa uidentes,
 Plorent & lachrymis spectent ingentia damna.
 Improbitalis ego spectabo haec praemia laetus.
 Deniq; qui pronus fornacem respicit, illi
 Flamma uorax faciem rapiat, penitusq; perurat.
 Sic scelus agnoscent omnes, atq; inde cauebunt.

ΕΙΡΕΣΙΩΝΗ.

I

Δῶμα

Δῶμα προσεΐραπόμειδ' ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο,
 ὃς μέγα μὲν δύναται, μέγα δὲ βρέμει ὄλβιοι αἰεὶ.
 αὐτὰρ ἀνακλινέει θύραι, πλὸς τ' ἄρ' εἶσσι
 πολλός, σὺν πλῶτα δὲ καὶ εὐφροσύνη τεθιγῆα
 εἰρήνη τ' ἀγαθὴ, ὅσα δ' ἄγχι μετὰ μὲν ἔην.
 λυγβαῖν δ' αἰεὶ κατὰ λαρδόπ' ἔρποι μάζα.
 τὸ παιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ διφράδα βῆσέ ται ὕμνι,
 ἥμιονοι δ' ἄξεισι κραταίποδες ἐς πόλε δῶμα.
 αὐτὴ δ' ὑφαίνοι ἴσον ἐπ' ἡλεκτῶν βεβαῖα.
 νεῦμαι σοι νεῦμαι ἐνιαύσιον, ὥς τε χελιδῶν,
 ἔσκη' ἐν προθύροισι, καὶ εἰ μὲν τι δῶσθι, εἰ δὲ μὴ,
 ἔχ' ἐσθλοῦν, τ' ἄρ' συνοικήσονται ἐνθάδ' ἥλοβον.

VITVS.

Venimus ad magnas ædes, ciuemq; potentem,
 Cuius diuitijs resonat domus atq; redundat.
 Vos aditum præbete fores, foeliciter intrent
 Diuitiæ, & requies hilaris charitesq; sequantur.
 Vasa opibus tument, nihil hic uideatur inane,
 Sintq; laboratæ Cereris repleta canistra.
 Excelso curru hic mirus portetur, & ipsam
 Veloci cursu reuehant ad limina muli.
 Hæc premat electrum pedibus, telaq; labore,
 Ast ego uos repetam, repetam profecto quotannis,
 Non secus atq; redit sub tectum garrula Progne.
 Assumus in porta seu munera ferre placebit,
 Seu nihil, est tamen hinc abeundi certa uoluntas.
 Non etenim hic habitare diu nec adesse putamus.

Ἀδελφοί.

Ζῆτα

Ζῆτα σεαυτοῦ δόξαν ἐγκαταλιπεῖ.
 Καλῶς ἀκούει μάλλον ἢ πλεῖστον θέλει.
 Κενὸς δὲ δόξης ἔδει ἀθλιώτερον.

LODO. IAVSSERANDVS.

Stude tibi ipsi gloriam relinquere.
 Audire malis bene, uocari quàm potens.
 Nam quid leui miserius habet as gloriæ

ΦΙΛΙΠΠΟ.

Οὐρανὸς ἄστρα τάχιστα ἀποσβέσσει, ἢ τάχα νυκτὸς
 ἡλιοῦ φαιδρὴν ὄψιν ἀπεργασεῖται.
 καὶ γλυκὺ νῆμα θαλάσσης βροτοῖς ἀροτήσιμον ἔξει.
 καὶ νεκρὸς εἰς ζωῶν χάρον ἀναδράμεται,
 ἢ ποτὲ μαιονίδας βαθὺ λυγέει, ὄνομα' Ὀμήρου,
 λήθην γυρὰ λῶν ἀρπάσσειται σελίδων.

IO. SLEIDANVS.

Astra prius cælo deerunt, & sole sub ipso
 Obscuræ facies splendida noctis erit,
 Ante, maris fuerit dulcis quoq; fluxus acerbis.
 Mortuus è tumulo surget & ante suo,
 Quàm pcreat magni cultissima Musa poetæ,
 Qui nunc à cæco lumine nomen habet.
 Huc pertinet incluta illa Auieni apud Macrobiū
 de Homero sententia, quam sic expressit

C. VRS. VELIVS.

Sed prius Alcidae nodosæ robora clauæ
 Abstuleris, fulmenq; Ioui, quàm carmen Homero.

IDEM.

Tu prius Alcidae clauam, fulmenq; Tonanti,
 Mæonio uersus abstulerisq; feni,

I : Quam

Quim cyathum excutias Germano. Quatuor ista
Vllius fieri posse negantur ope.

Attamen efficies tu quatuor ista, priusquam,
Aufonio pueri. Dicere cuncta pudet.

IDEM.

Cum tria sint passim fieri quæ posse negantur,
Quæ nemo abstulerit quamlibet ipse ualens:
Robur ab Alcida, fulmen Ioue, carmen Homero,
Pontice quartum addis, pocula Theutonico.
Quatuor his grauius liceat coniungere quintum,
Aufonio pathici. Scis puto quid sequitur.

ΕΙΣ ΣΑΡΦΩ.

Πλάτων.

Ἐννέα τὰς μῦσας φασὶν τινες ὡς ὀλιγώρους.
ἡνι δὲ καὶ Σαρφῶ λεσβόθεν ἡ δεκάτη.

AVSONIVS.

Lesbia pierijs Sappho soror addita Musis,
ἔμ' ἐνάτῃ λυρικῶν, ἀονιδῶν δεκάτῃ.

MORVS.

Musas esse nouem referunt, sed prorsus aberrant,
Lesbica nam Sappho pieris est decima.

G. LILIVS.

Quam temere dixere nouem quidam esse sorores
Musarum, en Sappho Lesbia adest decima.

HERM. A' NOVA AQVILA CO.

Esse nouem falso quidam dixere camœnas,
Ipsa etenim Sappho Lesbia iam decima est.

Ὅσαι μῦσαι, καὶ οἶαι.

Καλλιόπη, σοφίην ἡρώιδος ἔννευ ἀοιδῆς.

Κλέω

Κλέω Καλλιχόρῳ λιβαρίς μελιχόρῳ μολπήν.
Εὐτέρπῃ, τραγικῷ χορῷ πολυχέα φωνήν.
Μελπομένῃ, θνήτοισι μελίφρονα βάρβιτον ἤρε.
Τερψιχόρῃ χαρίεσσα, πόρῃ τεχνήμονας αὐλῆς.
Ἕμνης ἀθανάτων ἐρατῷ πολυτερεπείας ἔννευ.
Τερψίας ὀρχηθμοῖο πολύμνια πάνσοφον ἔννευ.
ἁρμονίῃ πάσαισι πολύμνια δῶκεν ἀοιδῆς.
οὐρανίῃ, πόλον ἔννευ, καὶ ὕραν ἡρώδ' ἄστρων.
Κωμικῷ ἔννευ θάλῃ βίον τε, καὶ ἡδὲ κεδνῶ.

¶ De Musis & earum inuentis sic
VERGILIUS.

Clio gesta canens transactis tempora reddit.
Melpomene tragico proclamat mœsta boatu.
Comica lasciuo gaudet sermone Thalia.
Dulciloquis calamos Euterpe statibus urget.
Terpsichore affectus citharis mouet, imperat, auge.
Plectra gerens Erato saltat pede, carmine, uultu.
Carmina Calliope libris heroica mandat.
Vrania cœli motus scrutatur & astra.
Signat cuncta manu, loquitur Polyhymnia gestu.
Mentis Apollineæ uis has mouet undiq; Musas.
In medio residens complectitur omnia Phœbus.

FAVSTVS ANDREL.

Nanq; meas uarijs mulcebat cantibus aures
Cœlestes referens Musa nouena sonos.
Has medias nitida lustrabat lampade Phœbus,
Rectus & ex illo principe cœtus erat.
Priscaq; conuoluens & gesta recentia Clio
Retulit in fastis tempora scripta suis.

I, Eu

Euterpe calamos inflabat læta sonoros.
 Terpsichore cantus associante pares.
 Et quæ uincta manet tenui comœdia focco,
 Prolata est uerbis blanda Thalia tuis.
 Stabat Melpomene rubeis induta cothurnis,
 Et tragicum mœsta uoce canebat opus,
 Nec minus ô Erato terram dimensa profundam
 Monstrabas spatia quanta sit illa suo.
 Ipsaq; rhetoricis sacunda Polyinnia neruis.
 Miscuit Astei dulcia mella faui.
 Quinetiam allidua rapti uertigine cœli,
 Vrania citum docta notabat iter.
 Heroum ingenti carmen reboabat hiatu
 Excellens reliquas Calliopea deas.
 At tu Phœbe potens Cyllenia pectine dona
 Tangebās longis conspiciende comis.

Αδελποῖς.

Ἡρόδοτος μῦθας ὑπολέξατο. τῶν δ' ἅρ' ἐκάστω
 ἀντὶ φιλοξενίας βιβλὸν ἔδωκε μίση.

IOAN. SLEIDANVS.

Herodotus, cum se Musis præberet amicum,
 Abstulit à quauis gratificante librum.

IOAN. SOTER.

Dona olim Herodoto donarunt singula Musæ
 Librum unum, extorres cum hospitio exciperet.

ALITER.

Hospitio Herodotus Musas suscepit, at illæ
 Singula pro xenio uolumina docta dedere.

ΕΙΣ ΡΟΛΕΙΣ.

Γεγ

Γερμανικῶς.

Εκτερε ἀριστερὸν αἶμα, καὶ αἰ χθονό· ἔπειτα ἀκρίτε,
 χεῖρε, καὶ ἄμπνευσον βαιὸν ὑπὲρ πατρίδος.
 ἱλίοιρ' οἰκεῖται, λελένη πόλις, ἀνδρας ἐχρσα
 σὲ μὲν ἀφαιροτέρους, ἀλλ' ἐτ' ἀργυφίλους.
 μυρμιδόνες δ' ἀπόλοντο. παρίσασσο. ἢ λέγ' ἀχιλλεῖ
 θιόσαλιν κείδαι παῖσι καὶ αἰνεῖσθαι.

MORVS.

Gradiui genus Hector aue, si quid sub humo audis,
 Respira, & patriæ nomine cresce tue.
 Ilios urbs colitur nunc intelyta, gens colit illam
 Quam tu Marte minor, Martis amica tamen.
 Myrmidones pericere, ades & dic Hector Achilli,
 Esse sub Aeneadis undiq; Thessaliam.

ΕΙΣ ΡΟΝΗΡΟΥΣ.

Αἰέτοιοι.

Φασὶ προΐμιακῶς, ἵαν μὲν δάκνοι ἀνδρα τὸν κρόν.
 ἀλλὰ τόδ' ὅχ' ἔτω φημι προσέειπε λέων.
 ἀλλὰ δάκνοι ἵαν μὲν ἀγὰδες, καὶ ἀπράχμονας ἀνδρας,
 τὸν δὲ λακόν διεδίδως, διέξισαι ὑδὲ δάκνων.

MORVS.

Ausus erit mordere malum uel mus, uetus hoc est
 Verbum, sed longe res habet illa secus.
 Innocuus audet uel mus mordere, nocentem
 Tangere non audet territus ipse draco.

IOAN. SLEIDANVS.

Increbuit uulgo, uel murem lædere prauos,
 Me tamen hic sermo iudice falsus erit.

I 4

Mor

Mordeat imò uirum uel mus sine fraude doloφ.

Virabitq; timens anguis & ipse malum.

ΕΙΣ ΠΟΡΝΑΣ.

Παλλὰδ'.

Τὴν Κίρκην ὃ φημι λελῶς εἰρηκερ Ομηρεφ.

ἀντ' ἀνδρῶν ποιεῖν ἢ συας, ἢε λυκας,

Τὸς αὐτῇ προσιόντας, ἐταίρα δ' ὅσα πανδ'ργφ,

τὸς διελεαδέντας ἤωχοτάτας ἐποιφ.

ἢ δ' ἀνθρωπείων ἀποσυλίσασα λογισμῶν,

εἰτ' ἀπὸ τῶν ἰδίων μηδὲρ ἐχοντας ἐτι,

ἐτρεφερ ἐνδ'ορ ἐχυσα, δίκην ζωῶν ἀλογίσων,

ἐμφρων δ' ὡρ οδύσευς, τὴν νεότητα φυγῶν,

ἔχ' ἐρμῦ, φύσεως δ' ἰδίας ἐμφρονα λογισμῶν

εἶχε, γονταίας φάρμακον ἀντίπαλον.

ΙΟΑΝ. SLEIDANVS.

Non, ut Homerus ait, tristi medicamine, lectos

Hospitio Circe reddidit ipsa sues.

Pauperior sed, quisquis erat, discessit ab illa,

Nam meretrix quondam perniciofa fuit.

Exutosq; sua prorsus ratione maritos

Fortuice continuit, non secus atq; feras:

Et tamen hanc sirenuē delusani spreuit Vlysses

Insigni rerum cognitione ualens.

Mercurioq; datam nec fas est credere moly.

Ille sed ingenio reppulit usq; dolum.

ΕΙΣ ΠΤΩΧΟΥΣ.

Παλλὰδ'.

μηδ'ποτε ἦσας ὃ πένης βροτός, ἔδ' ἀποθνήσκει.

καὶ

καὶ ἦν γὰρ δοκέων, ὥς νεκὺς ἦν ὁ τάλας.

δι δὲ τύχας μεγάλας, καὶ χρήματα πολλὰ λαχόντες,

ἔτσι τὸν θάνατον ἤωσιν ἐχρσι βίου.

MORVS.

Nunquam uixisti ὁ pauper, nunquam morieris.

Nempe miser, uisus uiuere, mortuus es.

At quibus immensa est fortuna, pecunia multa,

His uitæ finem mors aliquando facit.

ΙΟΑΝ. SLEIDANVS.

Parcunt fata uiro, quem rerum pressit egestas,

Nunquam uixit enim, qui modo uixit in opa.

At quibus est res ampla domi, fortunaq; mater,

Abstrahit hos opibus parca seuera suis.

ἀδ'εσποτον.

Χρήματα καὶ πόρνοις πρᾶξι γινέται, καὶ ἀλεγιζα.

μισείτω με τάλας χρυσὸς ὁ πορνοφίλας.

ΙΟ. SLEIDANVS.

Aurum uile mihi est, auro quoque scorta beantur.

Me, quod scorta fouet, non amet opto, bonum.

ΕΙΣ ΣΙΩΦΗΝ.

Παλλὰδ'.

Ἡ μεγάλη παιδείνσις ἐν ἀνθρώποισι, σιωπῇ.

μάρτυρα πωθαγέραν τὸν σοφὸν αὐτὸν ἐχ.

ὅς λαλεῖν εἰδώς, ἑτέρους ἐδίδασκε σιωπᾶν.

φάρμακον ἐσυχίης ἐγκρατὲς εὐράμνιφ.

MORVS.

Rebus in humanis magna est doctrina tacere.

Testis erit sapiens hic mihi Pythagoras.

I , Non

Nempe loqui doctus, reliquos docet ille tacere,
Magnum hoc ad requiem pharmon inueniens.
Incerti interpretis.

Non mediocre bonum seruata silentia præbent,
Huius Pythagoras non leuis autor erit.
Qui fari callens, alios reticere docebat,
Inueniens monitis corda quæta suis.

Τὸ αὐτὸ.

ὡς τις ἀπαίδευτος φρενιμώτατος ἐσι σιωπῶν,
ὁμολογοῦν ἐγκρητῶν ὡς πᾶσι τοῖς ἀσχροτάτοις.

IOAN. IORDANVS.

Dum tacet indoctus, tum est prudentissimus: atq;
Turpe uelut uitium pectore uerba tegit.

ΕΙΣ ΣΟΦΙΑΝ.

Γαύλος Σιλεντάρης.

οὐ τὸ ζῆν χαρίεσσαν ἔχει φύσιν, ἀλλὰ τὸ ζῆναι
φροντίδας ἐκ σέθεν τὰς πολιορκητάφας.
πλεῖστον ἔχειν ἐθέλω τὸν ἐπαρκίον, ἢ δὲ πλεονάζον
θυμὸν αἰκατεδὲ χρυσομανῆς μελέτης
ἐνδὲρ ἐν ἀνθρώποισιν ἀρεῖονα πολλὰκι διῆς
καὶ πένιν πλεῖστον, καὶ θάνατον βίον.
ταῦτα σὺ γινώσκων, βασιλεὺς ἴθιεν λελευθες,
εἰς μίαν εἰσορόων ἐλπίδα, τὴν σοφίαν.

IOAN. SLEIDANVS.

Ni quis ab immodicis animum subduxerit omnem
Curis, iam uita gratus abibit honos.
Quod satis est, cupio, mihi porro displicet auri
Sæuus amor, mentem lædere nanq; solet.

Diui

Disiitq; fere, (nimium peccatur utrinq;)
Pauperies, uita morsq; petenda magis.
Propterea, quocunq; demum fortuna uocarit
Consilio prudens res moderare tuas.

ΕΙΣ ΣΥΓΚΡΙΣΙΝ.

Αδελφον.

Εἰ Λύκνω δύναιται κόρυδι πρᾶπλιντιον ἄδῃ,
τολμῶν δι' εἶσαι σκῶπες ἀκρόνισιν.
εἰ Λόκκωξ τέπηγ' ἐρεῖ λιγυρώτερος εἶν,
ἴσα ποιεῖν καὶ ἐγὼ Παλλαδίῳ δύναιμαι.

C. VRS. VELIVS.

Si corydus cantu queat esse propinquus olori,
Aut ululæ tecum si philomela sonent,
Cuculus & cupiat uocalior esse cicada,
Tum uel ego uersu par ero palladio,

IOAN. SLEIDANVS.

Si corydus cigni uocem formare canendo,
Lusciniaq; potest reddere pica sonum,
Obstreperam si forte queat superare cicadam
Coccyx, perscribam qualia Palladius.

ΕΙΣ ΣΩΦΡΟΣΥΝΗΝ.

Αδελφον.

Σωφροσύνη, καὶ ἔρως, κατ' ἐναντίον ἀλλήλοισιν
ἐλθόντες, ψυχὰς ὤλεσαν ἀμφοτέρω.
Φαίδρην μὲν κτείνειν πυρός, πόθος ἱππολύτοιο,
ἱππολύτου δ' ἀγνὴν ψέφει σωφροσύνη.

MORVS.

Hi duo detraxere duos, incestus & almus,
Dum contra occurrunt, hinc amor, inde pudor.

Phæ

Phædra amor Hippolyti cōsumpserat igneus, ipsum
Interimitq; sacer proh dolor Hippolytum,

Γαλαδᾶ.

Νηδὺν ἀναισχύντον σιβαροῖς ἡσυχνα λογισμοῖς,
σωφροσύνην λολάσας ἐντερον ἀργαλέον.
εἰ γὰρ ἐχὼ τὸν νῦν ἐπικείμενον ὑπόθι γαστρός
ὥς μὴ νικήσω τὴν ὑποτακτομένην;

IOAN. SLEIDANVS.

Quamquam uentris erat gurgēs nimis usq; molestus,
Hunc mihi subieci sobrietate tamen.
Cumq; sit inferior uenter ratione magistra,
Nōne queat facili uincier ille manu.

ΕΙΣ ΤΥΧΗΝ.

Αδύλον.

Ἐλπίς, καὶ σὺ Τύχη, μέγα χαίρετε, τὸν λιμὲν ἔυρον,
ὃ δὲν ἐμοὶ χύμῳ παίζετε τὸς μετ' ἐμέ.

MORVS.

Iam portum inueni, Spes & Fortuna ualete.
Nil mihi uobiscum est, ludite nunc alios.

G. LILIVS.

Inueni portum, Spes & Fortuna ualete.
Nil mihi uobiscum, ludite nunc alios.

Λεκιανῶ.

Ἀγρὸς ἀχαιμνίδος γενόμεν ποτὲ, νῦν δὲ μενίππος.
καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου βησομαι εἰς ἕτερον.
καὶ γὰρ ἐκεῖν' ἔχον με πότε ὤψο, καὶ πάλιν οὗτος
παύται, ἐμὲ δ' ὅλως ἔθενός, ἀλλὰ Τύχης.

G. LILIVS.

Nuper

Nuper Achæmenidæ, sed nunc sumus arua Menippi,
Et nunc hunc rursus, nunc alium petimus.
Ille etenim nuper, nunc & nos alter habere
Se putat, at nobis nil nisi usus inest.

MORVS.

Nuper Achæmenidæ fueram, nunc ecce Menippi,
Adq; alium rursus deueniam ex alio.
Me proprium nūc iste putat, proprium ille putabat.
Ait ego nullius sum, nisi sortis ager.

C. VRS. VELIVS.

Fundus Achæmenidæ fueram nunc cedo Menippo,
Mox alium rursus, mox aliumq; sequar.
Vtq; suum hic credit, sic me prius ille putauit,
Sed me, Fortunæ sum, quia nullus habet.

Αγαθὸς.

Γριπεύς τις μογέσκειν ἐπ' ἰχθύσι, τὸν δ' ἐσιδῶσα
ἐνκτεανὸς κέρυ, θυμὸν ἔκαμνε ποθῶ.

καί μιν θῆκε σύνευνον, ὃ δ' ἐκ βιότοιο πενιχρῶ
δέξατο παντοῖος ὄγκου ἀγνωροῖος.

ἢ δὲ Τύχη γελῶσα, παρίστατο, καὶ ποτὶ Κύπρι
ὃ τιὸς ἔτ' ἀγῶν, ἀλλ' ἐμὸς ἐστίν, ἔφη.

MORVS.

Pisces dum caprat piscator, diuitis illum
Nata uidet, uisū flagrat amore uiri.
Deinde uiro nubit. Sic illi ex paupere uita,
Magna superbarum copia uenit opum.
Aspexit & ridens Fortuna ait, heu Venus haud iam
Mars erat iste tuus, Mars erat iste meus.

A LITER.

Mars

Mars erat iste meus, Venus inquit, uerba retorquēs,
Illico fors eadem, Mars erat iste meus.

Εἰς ἄρχοντα ἀνάξιον τ' τοιαύτης
προαγωγῆς.

Οὐκ ἔβλεψα τύχῃ σε προήγαγε, ἀλλ' ἵνα δείξῃ,
ὥς ὅτι καὶ μέχρι σὺ πάντα ποιεῖν δύνῃται.

MORVS.

Non tibi quod faueat, sic te fortuna leuauit,
Sed de te liqueat, uult tibi quid liceat.

παλαδᾶ.

Οὐ λόγον, δ' νόμον οἶδε τύχῃ. μερόπων ἢ τυραννῆι
τοῖς ἰδίοις ἀλόγως ρεύμασι συρομένη.
μᾶλλον τοῖς ἀδικοῖσι ρεπτῇ, μιστὶ ἢ δικαίᾳς
ὥς ἐπιδηκνυμένη τὴν ἀλογον δυνάμιν.

IO. SLEIDANVS.

Iudicio Fortuna carens mortalibus ægris
Imperat, ac uarie quælibet una regit.
Quinetiam est inimica bonis, ac semper iniquos
Promouet, imperium damnat & ipsa suum.

παλαδᾶ.

παῖγνιόν ἐσι τύχης μερόπων βίῃ, οἰκτρὸς ἀλήτης
πλοῦτος, καὶ πενίης μεσσοῖι ρεμβομένη.
καὶ τὰς μὲν λαΐαρχεσσά, πάλιν σφαιρηδὸν αἰείδῃ.
τὰς δ' ἀπὸ τῶν νεφελῶν, εἰς αἰδὼν λαΐαρχῃ.

Incerti Interpretis.

Sola hominum uitam præceps Fortuna gubernat,
Inter diuitias pauperiemq; locans.
Quos prius euertit, rursus sublime uolutat.

Quos

Quos leuat ad nubes, hos ad auerna trahit.

IO. SLEIDANVS.

Ludit in humanis rebus Fortuna, & ab omni
Parte repentinus nascitur usq; dolor.
Euehit hæc rursum, misere quos presserat ante,
Præcipitatq; solo, quos modo ad asira culit.

Αδνηλον.

Πολλὰ δ' δαιμόνιον δυνάσαι, καὶ ἢ πρᾶδ' οὐξα.
τὰς μικρὰς ἀνάγῃ, τὰς μεγάλους λαΐαρχῃ.
καὶ σὺ τὴν ὀφρὺν, καὶ τὸν τυφὸν λαΐαπαυσθῇ,
καὶ πῶτα μὲν χρυσὸν νάμαϊ ἄσσοι παρεχῇ.
δ' ὕρνον, δ' μαλαχὴν ἀνεμῷ ποτε, τὰς δ' ἐμεγίστας
ἢ δρύας, ἢ πλατάνους, οἶδ' ἐχαμαὶ λαΐαρχῃ.

IO. SLEIDANVS.

Multra potest Fortuna, uel insperata, potenteis
Deiicit, ac tenuis subuehit illa uiros.
Illa supercilium tibi protinus auferet, & si
Aurifero madeat flumine tota domus.
Ventus enim malua, limosaq; abstinet ulua,
Sed ueteres ornos exagitare solet.

¶ Fortunæ inconstantiam optime sic descripsit

VERGILIUS.

Fortuna omnipotens insipientibus,
Tantum iuris atrox quæ tibi uendicas,
Euertisq; bonos, eligis improbos,
Nec seruare potes muneribus fidem.
Fortuna immeritos auget honoribus.
Fortuna innocuos cladibus afficit.
Iustos illa uiros pauperie grauat.

In

Indignos eadem diuitijs beat.

Hæc aufert iuuenes, & retinet senes,

Iniuſto arbitrio tempora diuidens.

Quod dignis adimit, tranſit ad impios,

Nec diſcrimen habet, rectaq; iudicat,

Inconſtans, fragilis, perfida, lubrica,

Nec quos clarificat, perpetuo ſouet.

Nec quos deſeruit, perpetuo premit.

ΕΙΣ ΥΠΕΡΟΥΙΑΝ.

Παλλάδα.

Αν μνήμης ἀνδραπε λάβης ὁ πατήρ σε τί ποιοῶν
ἰσπέρει, πᾶσι δ' μεγαλοφροσύνης.

ἀλλ' ὁ πλάτων σοι τύφοι ὀνδρῶσάμ ἐνεφυσίμ,
ἀθάνατον σε λέγαμ, καὶ φυτὸν ὕδανιόν.

ἐκ πολλῶ γεγόνας, τί φρονεῖς μεγαλῶ μὲν ὅτως
ἔπ' ἂν τις κοσμῶν πλάσματι σεμνοτέρῳ.

εἰ δὲ λόγον ζητεῖς τὸν ἀληθινόν, ἐξ ἀκολάστ
λαγνείας γεγόνας, καὶ μισῆς ῥανιδῶ.

MORVS.

Heus homo ſi memor es, quid te dum gigneret, egit

Tum pater, ex animo iam tumor ille cadet.

At Plato te factum dum ſomniat, inflat inanī,

Aeternumq; uocat ſemen & æthereum.

Factus es ecce luto, quid ſuſpicias altæ ſed iſtud

Plasmate qui te ornat, nobiliore feret.

Quin ſi uera uoles audire, libidine fœda

Natus es ē coitu, guttula & ē miſera.

C VRS. VELI VS.

Quid pater egit, homo, cum te tuus ederet olim

Sire

ſi recolas, tumida mente ferere minus.

Sed Plato te faſtu complet, dum cœlitus ortum

Somniat, æthereæ ſtirpis & eſſe genus.

Nate luto nam quid turgeſ: ſic plasmate dicco

Si quis honeſtatum nobiliore uelit.

Quin ſi uera peris, te flagitiōſa libido

Seuit, & ē ſpurco uita liquore tua eſt.

ΕΙΣ ΦΘΟΝΟΝ.

Τῶν Ἰδ.

Ὁ φθόνος οἰκτιρῶ μετὰ πίνδαρον ἐς αἰμείνων.

οἱ βαſκαίνοντο, λαμπρὸν ἔχουσι βίον.

τὸς δὲ λίαν ἀτυχεῖς, οἰκτιρομὲν, ἀλλὰ τις ἐκμ

μήτ' ἄγαν εὐδαίμων, μήτ' ἐλεῖνος ἐγώ.

ἢ μεσότης γὰρ ἀρίστον. ἐπεὶ τὰ μὲν ἀκρὰ πᾶν

λινδύνου ἐπάγδμ, ἐσχατὰ δ' ὕδριν ἔχδ.

MORVS.

Inuidia eſt peior miſeratio, Pindarus inquit.

Fœlici inuidiam ſplendida uita facit.

At nimium miſeros, miſeramur, Pindarus inquit.

Hei nimum fœlix, nec miſerandus ego.

ſcilicet extremis longe mediocria præſtant.

Inſima calcantur, ſumma repente ruunt.

ERASMVS.

Peior liuore eſt miſeratio, Pindarus inquit,

Nam ſunt fœlices quos petit inuidia.

Horum nos contra miſeret, quorum aſpera ſors eſt.

At mihi donari non cupio alterutrum,

Vt nimium fœlix, uel ſim miſerabilis ulli,

Nam præſtat cunctis rebus adeſſe modum.

K

Quan

Quandoquidem celsæ uicina pericula sorti,
Imaq; deprimitur non toleranda ferens.

NICO. HAMERVS.

Multo est quàm miseri melior sors inuidiosâ.
Est magis inuisis splendida uita uiris,
Me ærumnis nimium confectorum miserecit,
At quibus æqua parum sors, nihil inuideo.
Optima sunt semper mediocria, summa periclis
Vexantur crebris, inîima conuictis.

Αδύλορ.

Ο φθόνος ὅστις λάκισον, ἐχθρὸν δὲ τὶ καλὸν ἐν αὐτοῖς.
τῆκε γὰρ φθονερῶν οὐμαῖα καὶ λευκότηρ.

IOAN. SOTER.

Pessima res liuor, solamen quoddam habet in se,
Liuido enim exagitat lumina corq; simul.

Αδύλορ.

Ο φθόνος αὐτὸς ἐαυτὸν τοῖς βέλτεσι διαμάχῃ. SOTER.
Liuidus ipse domat proprio se uindice telo.

¶ Liuorem graphice sic nobis depinxit

AVREL. AVGVRELLVS.

Ibam forte, salubribus
Quæ lymphis Aponus perfurit, anxius
Quæ tantum liquido ignium
Nais concipiat pectore Marsili
Aeternum sophiæ decus,
Seu uiuo tumeat sulphure, seu nitro.
Nigrantis ue bituminis
Interfusa graues æstuet halitus.
Siue hinc semita deserat

Vn

Vndas Tartarei fontis ad igneas
Diris peruia fontibus,
Heu tristis mihi cum belua deuio
Horrenti subito specu
Visa est se celerem tollere, cui manus,
Et frons, & caput, & pedes
Humani, reliquo corpore squalidus
Serpens inseritur uagis
Instratus leuiter tergora pinnulis.
Huic dextra geminæ faces,
Quarum mox ubi me contigit altera,
Infesto sibi pectori
Grassantem subigit sæuius alteram:
Atq; istis, ait, ignibus
Hic me perpetuis ardeo, uiderim
Si quando meritis bene,
Nunquam læta nisi nobilium malis.
His sic attonito mihi,
Ambustoq; hominum tunc genus excidit,
Qui monstro huic penitus dati
Despectant oculis omnia liuidis,
Vt iam nil cupiam magis,
Quæ tecum miseros effugere inuidos.
¶ Sed audiendus est de liuore &

VERGILIUS.

Liur tabificum malis uenenum
Intactis uorat ossibus medullas,
Et totum bibit artubus cruorem,
Quod quisquis furit, inuidetq; sorti,
Ut debet, sibi pœna semper ipse est.

K 2 Te

Testatur gemitu graues dolores,
 Suspirat, gemit, incutitq; dentes,
 Sudatq; frigidus, intuens quod odit,
 Effundit mala lingua uirus atrum.
 Pallor terribilis genas colorat,
 Infœlix macies renudat ossa.
 Non lux, non cibus est suauis illi,
 Non potus inuat, aut sapor Lyxi.
 Nec si pocula Iuppiter propinet,
 Atq; hæc porrigat & ministret Hebe,
 Aut tradat Ganymedes ipse nectar.
 Non somnum capit, aut quiescit unquam,
 Torquet uiscera carnifex cruentus.
 Vefanos tacitus mouet furores
 Inrentans animo faces erinnys.
 Letalis Tityq; uultur intus,
 Qui semper lacerat, comestq; mentem.
 Viuit pectore sub dolente uulnus,
 Quod Chironia nec manus leuarit,
 Nec Phœbus, soboles'ue clara Phœbi.

ΕΙΣ ΦΥΛΑΡΓΥΡΟΥΣ.

Πλάτωνος. οἱ ἦ, Ἀντίπατρα.

Platoni tribuit Laertius.

Χρυσὸν ἀνὴρ, ὃ μὲν εὐρεῖ, ὃ δὲ ὤλεσε. ὦρ ὁ Μ. εὐρῶν,
 ῥίψιμ. ὅσ' ἔχ' εὐρῶν, λυγρὸν ἔδωκε Βρόχον.

Στατυλίδης Φλακκου.

Χρυσὸν ἀνὴρ εὐρῶν, ἔλιπε Βρόχον. αὐτὰρ ὁ χρυσὸν
 ὅρ' ἔλιπε, ὃν εὐρῶν, ῥίψιμ. ὅρ' εὐρε Βρόχον.

LAER. INTERP.

De

Deposuit laqueos, aurum uir nactus, at aurum
 Non nactus, laqueis tristitia colla ligat.

MICHAEL BENTINVS.

Aurum qui reperit laqueum abiicit, alter amisso
 Auro, collo aptat quem reperit laqueum.

AVSONIVS.

Qui laqueum collo nectabat, repperit aurum,
 Thesauriq; loco deposuit laqueum.

At qui condiderat, postquam non repperit aurum,
 Aptauit collo quem repperit laqueum.

IDEM.

Thesauro inuento, qui limina mortis inibat,
 Liquit ouans laqueum quo periturus erat.

At qui, quod terræ abdiderat non repperit aurum,
 Quem laqueum inuenit nexuit, & perijt.

ALEANDER.

Aurum qui reperit, laqueum proiecit, at aurum
 Qui meruit nexit quem reperit laqueum.

ΕΙΣ ΦΙΛΙΑΝ.

Αδ'ηλον.

Θεσαυρὸς μέγας ἐς' ἀγαθὸς φίλος ἡλιόδωρε,
 Τὸ καὶ τηρῆσαι εἴς' ἐπισαμείω.

IO. SLEIDANVS.

Siquis amicitiae legum perdoctus, amicū
 Deligat, haud paruum repperit bonum.

IOAN. IORDANVS.

Est ingens homini thesaurus fidus amicus
 Heliodore diu qui retinere potest.

K 3 LVS

Ingens thesaurus, bonus est & dulcis amicus,
Si quis seruare hunc, Heliodore sciat.

Αδ' ἡλ' ο'υ.

Γνησιός εἰμι φίλος. ὁ γὰρ φίλος ὡς φίλος οἶδ' α'.
τὸς δὲ λακός, διόλου πάντας ἀποσεύφομαι.
ὅθεν α' θωπεύω πρὸς ὑποκρισιν, ὅς δ' ἀρα τιμῶ,
τὸς τ' ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀγαπῶ.

IO. SLEIDANVS.

Ipse ego, qui fidum noui tractare sodalem,
Ne qua commaculer parte, repello malos.
In speciem nulli palpor, sed quisquis amatur,
Vel semel, ad cineres hic mihi amicus erit.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ.

Εἰς Ἐμπεδοκλήν.

Ἦδ' ἡ γὰρ ποτ' ἐγὼ γενόμεν' ἑσπέρους τε, ἑσπέρῃ τε,
θ' ἄνθρωπος τ', οἷονος τε, καὶ ἐξ ἁλὸς ἔμπυρ' ἰχθύς.

BENTINVS.

Nam, memini, fueram quondam puer, atq; puella,
Plantaq; & ignitus piscis, pernixq; uolucris.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

¶ Sunt autem Empedoclis de seipso uersiculi.

Ω φίλοι, οἱ μεγά' αὖ κατὰ ξανθὸν ἀκράγανθ' ὀ-
ναίετ' αὖν ἀκρά' πόλιν, ἀγαθῶν μελεδ' ἡμονες ἐργαί-
χαιρετ'. ἐγὼ δ' ὑμῖν θεὸς ἄμβροτ' ὅς ἐτι θνητὸς,
παλευμαι μετὰ πᾶσι τετιμν' ὥσπερ εἴκοι,
ταυνίαις τε πόρσις ἡ, σ. φεσὶν τε, θαλαίαις.

¶ His uersibus, sequentes nectit Diogenes Laertius

τοῖς

τοῖσι μ' εὐτ' ἀρ' ἴκωμαι εἰς ἄστρα τηλεθώοντα
ἀνδράτιν ἠδὲ γυναιξὶ σεβίζομαι. οἱ δ' αὖ ἐπονται
μύριοι, ἐξερέον τε ὅπ' η' πρὸς ἑσπέρ' ἀταρπός,
ἢ μὲν μαντοσύνην ἀεὶ χρημύνει, οἱ δὲ τινέσωρ
παντοίων ἐπύθοντο ἑλνὴν εὐσικέα βᾶξιν.

BENTINVS.

Vrbem qui flauit ad ripas Acragantis amici
Incolitis magnam, res & curatis honestas
Saluete. Immortalis ego conuerfor apud uos
Vt par est, deus, & tali me dignor honore,
Formosis uinctus uirtutis, roseisq; corollis.
Queis quando egregias ueniam comitatus ad urbes,
Mulieribus maribusq; colar, comitesq; sequentur
Innumeri, ad lucrum quos ardens semita ducit,
Quiq; prophetiam exercent, qui discere morbi
Omnigeni curam cupiunt artesq; salubres.

Αποφθεγματα τῶν ἐπὶ ἀσοφῶν.

Επὶ ἀσοφῶν ἔγω κατ' ἔπος πόλιν, ὄνομα, φωνήν.
μέτ' οὐ μὲν κλεῖδ' αὖ ὁ λίνδι' εἴπερ ἄριστον
Χίλων δ' ἐν κοίλῃ λακεδαίμονι, γυνῶθι σεαυτὸν.
ὅς δὲ κορινθίον ἔναϊε, χολὰ ἑσπέρ' ἐπερίανδ' ὅς.
Πιπλῆκος, ὅδ' ἄν' ἀγαρ, ὅς ἐν γέν' ἐν μιτυλίνῃς.
τέμα δ' ὁρᾶν βιότοιο, Σόλων ἑσπέρ' ἐν ἀθηναίς.
τὸς πλεονέξ' ἑσπέρ' δὲ, βίαις ἀπέφηνε πρηνέως.
ἐγγὺν φεύγει δὲ, ὅπλ' η' μιλησι' ἠδ' α'.

GEORG. HERMONYMVS.

Verba loquor septem sapientum, nomen, & urbem.
Cerne Solon uitæ finem, sacris in Athenis.

K 4 In

Inq; caua Chilon temer Lacedæmone nosce.
Optima mensura est, Cleobulus Lindius inquit,
Turba, Bias Priene fatus, canit, ampla malorum,
Nil nimis, est genitus qui Pittacus ex Mity'ene.
Et Periander agens, iræ moderare, Corinthi.
Miletoq; Thales ortus, uadimonia linque.

HERM. A' NOVA AQVILA CO.

Nomina, dicta, urbes, septem canimus sapientum.
(Optima mensura est,) Cleobulus Lindius inquit,
Pittacus aist (ne quid nimis) effatur Mitylenis.
(Te cognosce ipsum) Lacedæmonis incola Chilon.
Quiq; Corinthius est (iram rege) ait Periander.
Atticus hinc Solon (uitæ, inquit, respice finem.)
(Non spondere) Thales Milesius utile censet.
(Plena malorum cuncta) Bias canit urbe Priene.
¶ Est lib. Γ'. Epig quod solum patriam recēset,

ΑΝΤΙΠΕΤΡΟ.

Πῶς σοφῶν Κλεόβουλε, σε μὲν τεκνύσαστο λίνδιος.
ἀμφὶ δὲ σισυφία χθῶν περὶ ἀνδρῶν ἔχθ.
Πιττακόρ, ἀμιτυλῆνα. Βιάνη δὲ, διὰ πρίηννα.
μίλητος δὲ θαλῆν, ἄκρον ἔρσμα δίκαας.
Ἐσπάρτα χίλωνα. Σόλωνα δὲ λεκροπὶς αἴα.
πάντας ἀριζᾶλσ σωφροσύνας φύλακας.
Sapientes ipsos sic recenset

ARCHITHRENIVS.

Cleobolus Lycios, Mitylenen Pittacus auxit
Consilijs, Spartæ Philon illuxit, Athenis
Sol hominum Solon, Periandro summa Corinthi
Paruit, & ualuit Bias famulante Priene,

Hos

Hos sibi cum magno gaudet peperisse Thalete
Græcia, quos senior sapientes iactitat ætas.

Mundus ne titubet, ne cæcus & inuius erret
Hos habeat seruetq; duces, stillabit Vlysiem
Lingua, senex Pilius animi purgabit amurcam.

Εἰς Ἡράκλειτον.

Μὴ ταχὺς Ἡρακλείτης ἐπ' ὀμφαλὸν εἴληε βιβλόν
τῶφροισι. μάλα τοι δύσβατος ἄρα πηκτός.
ἔρφον, καὶ σκότος ὅσιν ἀλάμπωτορ. ἢ δὲ σὲ μύσῃ
ἰσαγάγῃ, φανερὸν λαμπρότερον ἡλίου.

LAERTII INTERP.

Noli Heraclitum rapido percurrere passu,
Est uia difficilis, luce papyrus eget.
In sua si doctus reduxerit atria uates,
Cuncta uidebuntur lucidiora die.

Εἰς Πυθαγόρα.

Μήνα πυθαγόρης τὸ περικλῆες εὐράϊο γράμμα,
κεῖν' ἐφ' ὅτῳ ἑλάνην ἦγαγε βουθυσίην.

BENTINVS.

Pythagoras quondam dñs fecit nobile sacrum,
Inuenta est illi litera quod celebris.

¶ Tetraastichon sequens quod hoc distichon In g^{ra}
co epigrammatum codice inseparatim sequitur, dia
uersum ab ipso est, teste q; Laertio, Xenophanis
cuiusdam est elegiographi.

Ἀν τότε μιν συμφελίζομαι σκύλακ' παριόντ'
φασὶν ἐπαικτεῖραι, καὶ τόδε φάσθαι ἐπ' ὅ.
Γαῦσαι, μὴ δὲ ῥάπιζ', ἐπὶ φίλῳ ἑνέρος δὴ

K 1 ↓

Ψυχὴ, τὴν ἔγω, φθειγξαμένης αἰῶν.

BENTINVS.

Qui catulum duro miseratus ierbere cæsum
Cum, ut fama est, olim præterisset, ait:
Desine, ne miserum cædas, nam charus amici
Est animus, quod uox indicat ipsa mihi,

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΙΑΝ.

Αδ' ἡλὸν.

Ἐκ πυρὸς ἰλιακῶ, δολοῦ τῶν μίσου ἡρπασεν ἥρως
αἰνείας, ὅσιον παῖδι, βάρθ' πατέρα.
ἐκλαγε δ' ἄργείοις μὴ φανέτε, μικρὸν ἐς ἄρ' αἶ
ἑρδλος δ' ἡραλίδ' ὅδ' δὲ φέρον' ἵ, μέγα.

MARVLLVS.

Cum ferret medios proles Cytheræa per hostea
Impositi collo languida membra patris,
Parcite, ait, Danaï, leuis est sene gloria rapto.
At non erepto gloria patre leuis.

C. VRS. VELIVS.

Iliaco Aeneas igni per tela, per hostes,
Eripuit, nati pondera sancta, patrem:
Atq; ait hæc Graïs, huic parcite, parua duello
Hic, mihi gestantī præda sed ampla pater.
¶ Venit hic obiter in mentem iocī illius in
Neronem, quem refert Suetonius.
Quis negat Aenææ magna de stirpe Neronem
Sustulit hic matrem, sustulit ille patrem.
Dum tendit citharam noster, dum cornua Parthus,
Noster erit Pæan, ille Hecatebeletes.
Roma domus fiet, Veios migrate Quirites,

Si

Si non & Veios occupat ista domus.

¶ Extat inter Hutteni epigrammata præcedenti non
dissimile, id quod de suo ipsius discrimine, cū in Para
uina olim obsidione ab hoste premeretur, iussit

HVTTENVS.

Erraram à castris ad clausam Antenoris urbem,
Continuo flamma missilibusq; pector.
Certe equidem fateor timui, nec ut ante mouebam
Inuidiam lingua, sed bona uerba dedi.
Parcite, qui Pataui muros arcemq; tenetis,
In me uulnifica mittere tela manu.
Parcite me Veneti ferro disperdere & igni,
Ne de tot pessum milibus unus eam.
Non ea fortuna est, ut nunc ego usq; manuq;
Horrida commori Cæsar's arma sequar.
Huc me sola trahit uestri admiratio regni,
Noscere uos cupio, perdere non cupio.
Ut uideam ueni, non ueni euertere bello,
Altini sedes, Euganeasq; domos.
Alter ab arctoa uobis furor imminet alpe,
Germanum peditem ducit Iberus eques.
Has ruite in uires. Nam quæ tum gloria parta est,
Si de tot pessum millibus unus eam?
Nullæ hostem mouere preces. mihi terga relapso
Heu quā difficili consulere fuga.
Ut cæso me nullus honor fuit, haud ita uobis
Pulchrum est me ciaudos eripuisse pedes
Dicebam. & fessus media inter millia curū
Tutus in effosso delitui tumulo.
¶ Commonefacit me & Altini sedes, atq; ipsa Antea
noris

noris urbs, Marci Huttenici, quem quia festiuus est
 μιμητικός τε τ' τῷ Ομήρῳ βατραχομουμαχίας
 adscribam.

MARCVS HVTTENI.

Ruperat Adriaci stagnantia claustra profundī
 βατραχὸς ὑψώσας ὤχρῳ δέμας ὕδατι λευκῷ.
 Imprōuīsum orbi monstrum illud, δεινὸν ὄραμα.
 Nec soliti generis, uel qualem sæpe uidemus
 σκιρτῆσαι κατὰ γῆν, ἐφ' ὕδατι σῶμα καλὸν ἄσπετον.
 Vastum corpus erat, quædamq; in corpore uires,
 Et non contemnenda animi uis. infima temnens.
 Alta petens, longeq; sua se à sorte mouebat.
 Audebatq; loquens ingentia, πολλὰ δ' ἐβόα.
 Vicinosq; ad se populos regesq; uocabat,
 Magna locutura, & graue de communibus actis
 Consultura uiris: rana os, humerosq; pedesq;
 Omnia rana, sed Euganei regina profundī,
 Quæ titulum adseruit, iam non contenta paludes,
 Et luteas habitare casas cœnumq; relictum.
 Aptum humeris, aptum ceruici immane leonis
 Induerat tergo, uillosq; aptarat & ungues.
 Tum Venetos inter populos, Athesina fluenta,
 Altinīq; arces iuxta, atq; Antenoris urbem
 Sedit, & indura uoluit leo pelle uideri.
 In medioq; uirūm, quanq; εἰς φύσιν ὁδὸν ὁμοίαν,
 ἀνθρώποις τε θεοῖς τε, καὶ ὑβανίοις περὶ πνοῖς,
 Aut illi foret, aut se dissimulare quid esset,
 Ipsa satis posset, tamen hæc aggressa loquendo est:
 καὶ τοῖον φάτο μῦθον ἀπὸ στομάτων δ' ἀγόρευεν.
 Res

Res Itali uestræ, uestra & fortuna coegit,
 Cum possem Adriacas moderari tutius undas,
 Regnis usa meis, animum ad maiora referre.
 Namq; ut bellorum transmissa ex alpe procellas
 Teutona terra diu ferali effuderit ira,
 In uos arma mouens, nostras accessit ad aures,
 Utq; erat ingenio, & rebus communibus æquum,
 Indolui facto, remq; indignata, peregi
 Mecum ægras noctes, gemituq; urgebar anhelō,
 Cum uacue curis, placidoq; sopore quietæ
 Sors Romana mihi, fugiens à sede Quirini
 Tarpeias arces, miserando squalida luctu,
 Ederet has uoces: Tu nunc tranquilla superbos
 Imperio Venetos premis, & tuto æquore regnas,
 Romani securi mali, securi cadentis
 Italiæ, diuesq; tuæ gratare quieti.
 Non equidè immerito. At si quid noua gloria cægit,
 Ociaq; ob solidam potes interrompere laudem,
 Ut facias, modus est. Ego te caput orbe subacto
 Efficiam rerum. Per me Europea subibunt
 Regna tibi, facientq; Asiæ tua iussa tyranni,
 Pœnorumq; urbes, Afrīq; à sole perusti.
 His ego reliquias Troum, Phrygiōsq; penates,
 Aeneadasq; deos, maiestatemq; sepultæ
 Adhuc Romæ, Vestamq; ex urbe potentem,
 Imperij excubias, uigilemq; huc transfero flammam
 Tantum hortare uiros, Libertatemq; ruenti
 Fortiter Italiæ refer, & moto adsere bello.
 Regnatum Latīo satis est, honor immutari
 Te penes Imperij est. Ea fata simillima uento

Et leuibus Boreis, in mollem euauit auram.
 Me sopor, & domitrix curarum diua reliquit.
 At superum monitus, tantiq; oracula fati,
 Oenotri ciues non est contemnere tutum.
 Εἰμὶ δ' ἐγὼ φυσίγναθ' ὅς λατ' ἀ λήμνην
 Τιμῶμαι, βατράχων γόμοι' ἡμᾶτα πάντ' α.
 Καὶ με πατὴρ πηλεὺς ποτὶ γυνάϊο, ὕδρομεδύσσῃ
 Μιχθεὶς ἐν φιλότῃ, παρ' ὅχθας ἡριδανοῖο,
 Σκηπτοχὸν βασιλῆα, καὶ ἐν πολέμοισι μαχητὴν,
 Οὐδ' ἐποτ' ἐκ πολέμοιο λακκὴν ἀπέφυγον αὐτὴν.
 Αλλ' αὐτὸς μετ' αὐτὸν ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθην.
 Οὐδ' ἐδὶ ἀνδρῶπων, λατὸρ μέγα σᾶμα φοροντα.
 Αλλὰ δυνά μάλα πάντ' α τὰ δειδία πᾶσαν ἐπ' αἶαν.
 Erigite infractos animos, lassataq; corda,
 Inq; uicem audentes fessis succurrite rebus.
 Quoscunq; in populos emittite me duce bellum.
 At grandi eloquio, & uerbis acuentibus iras,
 Nemo fortis eget. Postquam est ea fata, silentes
 Obstupere animi, digna admiratio factis
 Iussit inaudita populos nouitate pauere.
 Confestim adcurrunt Veneti, regemq; salutant;
 Quoq; aliquid posset quæsitæ accedere famæ,
 Dant alas, Marcumq; uocant. Illa accipit omen,
 Accepτοq; animis pro conditione superbit,
 Et Venetis ranis, & adhuc stipata nouorum
 Accessu procerum, tunc regna inuasit, & urbes,
 Perdomuitq; duces, regesq; eiecit, opesq;
 Condidit immodicas, toto stupor unus in orbe
 Λιμνόχαμῖς πολύφημος erat. Timuere tyranni,

Et

Et uictas tribuere manus, regna omnia Marco
 Territa sunt Veneto. Sola huic Germania monstro
 Indignum duxit famulum summittere collum.
 Illa Tridentinos tamen est inuadere montes,
 Herciniumq; nemus, qua parte obnubilat Istrum,
 Ausa, sub hac specie, simulatiq; ore leonis,
 Per fas, perq; nefas, recta & praua omnia miscens,
 Extollensq; malos, meritosq; in tartara mergens,
 Quos potuit, quorumq; fides sibi credita. Sontes
 Hæc eadem sibi coniunxit: socijsq; sub omnes
 Vsa est euentus. Tum quos non uincere bello
 Aut uirtute sua potuit, miscente ueneno
 Cunctantes uicit: sacra omnia, & omnia iura
 Polluit egrediens. Vis atq; iniuria belli
 Omnis caussa fuit. Pacem bellumq; perinde
 Duxit amare fidem, & iuratum nescia pactum,
 Armata insidijs semper. Qua cum arte parasset,
 Πολλὰ μάλ' ἐν λίμνῃ ἢ αὐτὸν χθονί, θαύματ' ἰδεῖσθαι,
 Conata est leuibus cælum contingere pennis.
 Cum quidam euentu gaudentem, & nomine Marci,
 Fertur præmonuisse feram: Ne rana superbi,
 Neu caput hoc, istos' ue oculos sublimius effer,
 Quàm tua fors permittit: ἐχθ' θεὸς ἐνδικορ ὄμμα,
 Ποινὴν σὺ τίσῃς. Ne cælum insurgere contra
 More giganteo, maioraq; uiribus aude,
 Οὐ λίσσῃς τε θεὸς φυσίγναθι ταῦτα ποίνσας.
 Spreuit eos monitus: nec adhuc temeraria cæpto
 Abstinuuit uetito. καὶ ἀλευάϊο λήρᾳ μέλαιναν.
 Tum uero iratus, postquam tot uiderat annos

Cris

Crimina ranarum, & Venetæ incrementa paludis
Iuppiter, hac aquilam, qua despicit omnia ab arce
Demittit, ranisq; super non mollia iussa
Imperat, ut ficto sacra derogat omnia Marco,
Et doceat non esse deum: raptoq; ferocem
Exuat, & spolijs, palantesq; æquore ranas
Arceat Adriaco, pelagoq; remergat auito.
Huic dicto concessit, *επει μέγα οἱ δῖον* πέν
Et rostrum, & laceros acuens Iouis armiger unguibus,
στεινὸ δὲ πορθήσων βατράχων γένος αἰχμητῶν.
Vtq; in uindictam disparsum colligat hostem,
Ferrus ab alpino, *ἐνναίρην βατράχους* βλεμεαίνων,
In Venetos speculata iugo. Quo uix bene uiso,
Rana fugax, *ὄχθαισι βαθείαις* ἐμπεισι φεύγων,
Abhiciens sceptrum, & torui simulacra leonis,
Regnorumq; omnes curas, ueniamq; precando,
Adflexa est aquilæ genibus. quam cum illa negaret,
Ἀχρεσὸν μετάνοιαν ἐμέμφετο πολλὰ διακρύων,
Diffidensq; sibi, auxilioq; exuta suorum,
Δύνει δ' ἐπεσονάχιζε, φόβος ἄρυνεν *ἑὸν* ἀνάγκη,
Extremum turбата, *μόρον δ' ὅκ' ἦν* ὑπαλύξαι.

Αρχὴ.

Ἰῖαν ὀλην, νῆσος τὲ διττῆς αμύνει σὺ χελιδῶν,
μηδ' αἰὲς γραπτῇ πυκνίδι νεοσσοῖ φορεῖς.
Ἄλ' ἢ δ' ὀρταλίχων πῖσην σὶο τήνδ' *ε* φυλάξῃ
κολχίδια, μὴ δ' ἰδίων φθισαμύνειν *τεκνῶν*.

MARVLVS.

Quid uaga tot terras urbesq; emensa uolucris,

Colo

Colchidos in sæuo nidificas gremio:
Pignoribusq; tuis credis male sana fidelem,
Ipsa subs partus quæ lanauit atroxs
Ni foetus exosa tuos Pandione nata,
Phasiaca quæris perdere sæuitia.

Ab hoc argumento alienum non est,
quod libro Δ. habetur,

Φιλίππου.

Κολχίδια τὴν ὑπὸ παισίῳ ἀλλήτορα τραυλε *χελιδῶν*
πῶς ἔτλης τεκνῶν *μαίαν* ἔχθρ' *ἰδίων*;
ὅς ἐτι *καυθὸς* ὑφαιμῶ *ἐπασσάπῃ* φόνιον *πῶς*,
καὶ *πολὸς* γένων *ἀφροῦ* ἀποσαλά.
Ἄρτι *βρεχὺς* δὲ *σίδην* *ἐφ' αἰμασί*. *φευγὲ* *παρόλη*
μητέρα, *ὅταν* *ἡρώ* *τεκνοφονῶσα* *ἔτι*.

EIS ΦΡΟΝΗΣΙΝ.

Λακκιανῶ.

Ἡ *βραδύτης* *βόλη*, *μεγ'* *ἀμείνων*. *ἡ δὲ* *ταχέα*,
αἰὲρ *ἐφελκομένη* *τὴν* *μετάνοιαν* *ἐχθρ*.

IOAN. SLEIDANVS.

Sit mora consilij. Nam si moderamine tractes,
Prosunt, ut stulte præcipitata nocent.

EIS ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ.

Μιμνέμεν.

Τὴν *σαυτῷ* *φρενα* *τέρπει*. *δυσσηλεγέων* δὲ *πολιτῶν*
ἄλλῳ *τίς* *σε* *κακῶς*, *ἄλλος* *ἄμεινον* *ἔρει*.

MORVS.

Tu teipsum oblectes, & uulgi uerba loquacis
Sperne, bene hic de te dicet, & ille male.

L

EIS

Αἰὼν πάντα φερὲ δολιχὸς χρόνος οἶδεν ἀμύβην,
 οὐνομα, καὶ μορφὴν, καὶ φύσιν, καὶ τύχην.

IOAN. SLEIDANVS.

Omnia fert ætas, mutant quoq; sæcula nomen,
 Et genus, & formam, diuitiasq; simul.

Αδελφον.

Τῆς ὥρας ἀπόλαυε πρᾶγμα τὰ χυ πάντα
 ἐν θεῷ, ἐξ ἐρίφου τρηχὺν ἔθηκε τράγον,

IOAN. SLEIDANVS.

Æstas una potest hæc dum mutare tenellum
 Hircus ut existat. Gaudia carpe puer.

Αδελφον.

τὸ ῥόδον ἀκμάζει βαιὸν χρόνον, ἢν δὲ παρέλθῃ,
 ξητῶν ἐνερῆς τὸ ῥόδον, ἀλλὰ βάτον.

LVSCINIVS.

Arridet rosa quum floret, mox præterit, illie
 Dumq; rosas quæris, plurima spina patet.

IO. IORDANVS.

Exiguo rutilans floret rosa tempore, cuius
 Aetatis florem surripit una dies.

Postquam si ipse rosas quæres decerpere, nullam
 Inuenies, spinas sed riguisse rudes.

ΕΙΣ ΩΡΑΣ.

Αδελφον.

Ἐξ ὥραι μὲν οἱς ἰκανώταται, αἱ δὲ μετ' αὐτάς,
 γραμμασι διηκνύμεναι, καὶ λέγουσι βροτοῖς.

Vo

Bex horæ tantum rebus tribuuntur agendis,
 Viueq; post illas, litera Zeta monet,

Σχολιον.

Φησὶ, δὲ μέχρι τῆς ἑκτῆς ὥρας τῆς ἡμέρας ἐργάζεσθαι. μετὰ τὴν ταυτὴν, ἐπ' αἵρετον ἐρχομαι, ὅθεν δὲ φησὶ
 ἀγλῶν καὶ τὸ ὠρολόγιον, τὰ γὰρ μετὰ τὴν ἐκτὴν σὺν
 μεία, τοῖσι τὸ τ' ἐβδόμης, τὸ Z, καὶ τ' ογδόης τὸ H,
 καὶ τ' ἐννάτης τὸ Θ, καὶ τ' δεκάτης τὸ I, καὶ τὰ συλλαβὰς
 συναπόμενα, ZHΘI διδῶσιν ἀναγινώσκον,
 τοῖσι, προτρέπεται φάγε, ἵνα ζῇς ἔχης.

Huc alluisse uidetur hoc epigrammate

MARTIALIS.

Prima saluantes atq; altera continet hora.

Exercet raucos tertia cauidicos.

In quintum uarios extendit Roma labores.

Sexta quies lassis, septima finis erit.

Sufficit in nonam nitidis octaua palæstris.

Imperat extructos frangere nona thoros.

Hora libellorum decima est Eupheme meorum,

Temperat ambrosias cum tua cura dapes,

Et bonus ætherio laxatur nectare Cæsar,

Ingentiq; tenet potæla parca manu.

Tunc admitte iocosa, gressu timetire licenti

Ad maturinum nostra Thalía louem.

FINIS EORVM QVAE EX
 PRIMO LIBRO.

L 2

164. CAPITA TOY ΔΕΥΤΕΡΟΥ
 τμήματ^ο, nō omnia quidem, sed
 ea, ex quibus desumpta sunt,
 quæ huc congesimus, epi
 grammata.

ΕΙΣ			
Αγωνιστῆς	Pag.	165	190
Αδυνατῶν			191
Ανοήτης.	166	Μεθυσοῦς.	192
Ἀστυλόγος		Μιλιαγίου	
Βραχίτης	170	Νομικός	
Γραιός		Οκνηρὸς.	
Γραμματικός.	173	Ορχιστῆς.	193
Γυναικας.	174	Ποιητῆς.	195
Δυσφθής.		Πολυτεχνεύς.	197
Δυσφθής.	177	Ρονηρὸς	198
Δύτης.	178	Ρορδην.	199
Δύτης.	179	Ρεγοριστῆς	200
Ζωγράφος		Ρήτορας.	201
Ιατρὸς.	181	Συμποσιακὸς ἀστίσματῆς	
Κισσαρδός	186	203	
Κλεπίης.		Τολμηρὸς	216
Κερίας.		Φθωλὸς.	217
Κωφός	187	Φιλοσόφος.	221
Λαιμάργος.	188	Χωλός.	224
			ΕΙΣ

ΕΚ. ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ.
 ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

165

ΕΙΣ ΑΓΩΝΙΣΤΑΣ.

Λακκιανῶν.

Εἰκοσέτης σωθέντος οδύνατος εἰς τὰ πάρεθρα
 ἔγνω τὴν μορφήν ἀργὸς ἰδὼν ὁ κύων.
 ἀλλὰ σὺ πυκίνευσας στράτοφωρ ἀπὸ τεσσάρων ὥρας,
 ὃ κύων ἀγνώσκει, τὴν δὲ πόλιν γεγονας.
 ἢν ἐβέλεις δὲ πρόσωπον ἰδὼν ἐς ἑσπέρην σελήνην,
 ὃκ εἰμὶ στράτοφωρ αὐτὸς ἐρεῖς ομοίως.

ΜΟΡΥΣ.

Dux Ithacus, patria bis denos absuit annos,
 Quum rediit, celeri cognitis usq; cani est.
 Te pugilo Stratophon, certantem quatuor horas,
 Et canis & populus dedidicere simul.
 Quin etiam speculum de te si consulis ipse,
 Iuratus Stratophon, te Stratophonta neges.

C. VRS. VELIVS.

Iam Laertiadæ bis post duo lustra reuerfi
 In patriam segnis nouerat ora canis.
 At tu luctatus Stratophon uix quatuor horis,
 Non canibus, sed ne nosceris à populo.
 Si tamen ipse tuos speculo uis cernere uultus,
 Iuratus dices, non egosum Stratophon.

ΕΙΣ ΑΔΥΝΑΤΟΝ.

Λακκιανῶν.

Εἰς τὴν μάτην νύπτης δέμας ἰνδικόν, ἰσχυροτέχνης.
 ὃ δύνασαι δινοφερὴν νύκτα λαβηλιάσαι.

ΙΟΑΝ. SLEIDANVS.

L. Aetio

Aethiopem quid stulte lauas: Nam splendida nunquā
Nox fuerit, lumen sole negante suum.

ΕΙΣ ΑΝΟΗΤΟΥΣ.

Βοεῖσι τὸν λύχνον μωρῶ, ψυχῶν τῶν πολλῶν
διακνόμενῶ, λίξας, ἔκ ἐτι με βλέπετε.

MORVS.

Quem mordent pulices extinguit morio lychnon,
Non me, inquit, cernent amplius hi pulices.

ΕΙΣ ΑΣΤΡΟΛΟΓΟΥΣ.

ΑΣΚΙΛΙΣ.

Τῶ πατρί μου τὸν ἀδελφόν, οἱ ἀστρολόγοι μακρόχρονον
πάντες ἐμαντεύσανθ' ὡς ἀφ' ἐνὸς σώματ' ὅ.
ἄλλ' ἐρμολκλείδης, αὐτὸν μόνῳ εἶπε πρὸ μοιρον,
εἶπε δ' ὅτ' αὐτὸν ἔσω νεκρὸν ἐκοιμήμεθα.

MORVS.

Sæpe patri frater quod debuit esse superstes,
Hoc uelur uno omnes astrologi ore canunt,
Ast Hermoclidis obituum præ patre solus
Dixit, sed dixit postquam obisset uider.

ΙΟ. SLEIDANVS.

Vitalem fore dixerunt bis terq; rogati
Astrologi fratrem sollicitante patre.
Vnus at Hermoclidēs annos numerauerat illi
Paucos, cum rapuit mors properata uirum.

Τῶ ΑΥΤῷ.

Πρὸς τὸν μάντιν ὀλυμποῦ οἰκισιμῶ ἤλθεν ὁ πύκνης,
ὡς μέλλει γράψαι βαλομένῳ προμαθεῖν.

ἑκκείνῳ ναὶ φησιν, ἔαν ἦδ' ἡ καταλύσῃς.
ἔρ δ' ἐγὼ πικρὴν εὐροβίτην σε κρόνῳ.

MORVS.

Nesimus ecce pugil uatem consultat Olympum,
An uentura sibi sera senecta foret.
Fors rude donatus uiues ait ille, minatur
Certanti gelidus sed tibi falce deus.

ΑΣΚΙΛΙΣ.

Πρὸς τὸν μάντιν ὀλυμποῦ, οἰκισιμῶ ἤλθ' ὁ παλκιεύς,
καὶ πένταθλῳ ὕλας, καὶ σάδ' οὐκ ἐμεικλῆς,
τίς μέλλει νικᾶν ἐν τῷ τῶν ἀγῶνα θελοντῆς
γνώσκει. ἑκκείνῳ τοῖς ἱεροῖς ἐνιδῶν.
πάντες ἐφη νικᾶτε, μόνον μῆτις σε παρέλθῃ,
καὶ σὲ καταστρέψῃ, καὶ σὲ πᾶσι ροχάσῃ.

AVSONIVS.

Doctus Hylas cæstu, Phegeus catus arte palæstra,
Clarus Olympiacis & Lycus in stadijs,
An possent omnes uenturo uincere agone,
Hammonem Libyæ consulere deum.
Sed deus ut sapiens, Dabitur uictoria uobis
Indubitata quidem, si caueatis, ait:
Ne quis Hylam cæstu, ne quis certamine luctæ
Phegea, ne cursu te Lyce prætereat.

ΠΑΛΑΟΪ.

εἰπέ πόθεν σὺ μετρέεις λόσμον, καὶ πείρατα γαίης,
ἐξ ὀλίγης γαίης σῶμα φέρων ὀλίγον;
σαυτὸν ἀριθμῶσιν πρότερον, καὶ γνώθι σιαντὸν,
καὶ πῶς ἀριθμῶσις γαίαν ἀπὸ φρεσίνης.

εἰ δ' ὀλίγον πηλὸν ἢ σώματος ἔκτατα
 πῶς θύνασαι γνῶναι τῶ ἀμέτρῳ τὰ μέτρα

LVSCINIVS.

Vnde age tu cœlum metiris, & ultima terræ
 Quum tenue ē tenui sit tibi corpus humo.
 Te metire prius moneo, & te nosse labora,
 Atq; sati hinc orbis discere perge modum.
 At mensura luti tenuis quum te fugiat, qui
 Nosse rei innumeræ tu poteris numerum.

C. VRS. VELIVS.

Fare age qui cœlum metiris, & ultima terræ,
 Cum tibi de modica sit breue corpus humo,
 Te prius explores, & nosce: hinc plurima uastæ
 Sunt loca telluris dinumeranda tibi.
 Corporis at si non glebam metire pusilli,
 Qui potes innumeræ nosse rei numerum?

IO. SLEIDANVS.

Te modica finxit prudens tellure Prometheus,
 Et uarie terram diuidis ipse tamen.
 Disce tui primum mensuram corporis, & mox
 Huc refer ingenium, si placet, usq; tuum.
 Nam tua ni certò perspexeris omnia, rerum
 Innumeram faciem dinumerare nequis.
 ¶ Huc pertinet iocus de Thalete, quem sic expressit

IO. SILBERBORNER.

Ardua forte Thales cœli dum sydera lustrat,
 In foueam gressu præcipitante ruit,
 Hunc anus ut quædam delapsum rustica uidit,
 Quæ uitreo liquidas fonte petebat aquas,

Sic

Sic super illudens cum peruenisset ad ipsum,
 Alloquitur quatiens uoce tremente caput:
 Astra quid inspectas cœli sublimia stulte,
 Nec tibi quæ prosint inferiora uides.
 Dumq; futura studes alijs prædicere fata,
 Cernere quæ iaceant non potes ante pedes.
 ¶ Eum in tetrastichis iambicis, sic refert

ΓΑΒΡΙΑΣ,

Ἀστροῖς πόρισκα πῶρ τις ἀεὶ σκοπῶ,
 τί πῃ δὲ λεληθὼς πρὸς φρεῖν. Τυχὼν δὲ τις
 ὁδοιπόρος σένοντι, ταύτ' ἔφη λέγων,
 οὐκ εἴς ἀνὼ, βέλτιστε τὴν γῆν ἔβληπες.

IO. IORDANVS.

Quidam astra spectans astrologus altam cadit
 Hallucinatus in foueam: cæter tenens
 Tunc quispiam dixit gementi, isthæc, habens
 Mentem in supernis Optime haud terram uides.

Ἀδελφον.

Ἀντικράτης ἡδὲ τὰ σφαιρικά μᾶλλον ἀράτῃ
 πολλῶν τὴν δ' ἰδίην οὐκ ἐνόη γενέσιν.
 Δυσάρετον γὰρ ἔφη πότερ ἐν κριῶ γενέσθαι,
 ἢ διδύμοις, ἢ τοῖς ἰχθύσι ἀμφοτέροις.
 εὐρηταὶ δὲ σαφῶς ἐν τοῖς τρισὶ καὶ γὰρ ὀχυντὸς,
 καὶ μῶρος, μαλακὸς τ' ἐστὶ καὶ ὀφθαλμῶ.

IOAN. SLEIDANVS.

Anticrates, docto quamuis præstaret Arato,
 Ignarus quonam sydere natus erat:
 Num gemini fuerint, Arctos, num Falcis antea

L s Qua

Qua primum coepit uiuere luce puer.
Hæc tria iam nato regnabant sydera, Mollis
Nans, fututor erat, stultus, edaxq; simul.

ΕΙΣ ΒΡΑΧΕΙΣ.

Ιουλιανῷ,

Ἀσφαλὲως οἰκησον ἐν ἀστὶ, μὴ σὶ κολάφῃ
αἵματι πυγμαίων ἡδονῶν γάρκνῃ.

MORVS.

Grus ne te rapiat pygmæo sanguine gaudens,
Si sapias, media tutus in urbe mane.

LVSCINIVS.

Ne te conficiat pygmæo sanguine gaudens
Grus, habitans urbes tutior esse potes.

C. VRS. VELIVS.

Tutus in urbe mane, ne te grus bellica rosiro.
Pygmæo gaudens sanguine, confodiat.

IOAN. SLEIDANVS.

Ne grus pygmæi uictor te sanguine foedet,
Sit tibi in urbe domus, qua bene tutus ages.

ΕΙΣ ΓΡΑΙΑΣ.

Ανκιλλίῳ.

Τὰς τρεῖς ὧ νύκλας, τινὲς βάπτει σὶ λήγῃσι,
ὡς σὺ μελαινοτάτατος ἐξ ἀγορᾶς ἐπείω.

MORVS.

Tinguis capillos formina, at qui scis rogast
Nigri fuere quum referres e foro.

Τὸ αὐτῷ.

Τὰς πολὺς βάψασα θιμεινὸν τρικῶραν,
γίγνεται ἐξαπίνης, ὃ νύα, ἀλλὰ γὰρ.

IOAN. SOTER.

Canos tinxisset postquam ipsa Themistonoë, μοχ
Non iuuenis facta est, facta sed ipsa Rhea est.

Λεωνίδῳ.

Γρῦν ἐγὼ μὲ φιλῶν ὅτ' ἦν νέῃ. κνέκα πρεσβύς,
δωδ' ἐκείνῃ. παφίῃ δ' ὡρεῖ ὅδ' ἐπ' ὅτ' ἔστι.
καὶ γὰρ ἀπαις διέμεινε πῶς σπείρων ἐς ἀκαρπία.
νῦν δ' ἐτέρους γήμας, ἀμφοτέρων εἰσέρχεται.

ALCIATVS.

Nuplit anus iuueni, uetulo tibi iuncta puella est
Onimum ex omni tempore inepta Venus.
Aut alijs ducis, sterili uel conseris agro,
Coniuges nec frueris, nec frueris sobole.

C. VRS. VELIVS.

Duxit anum iuuenis, bis sex modo nata Rhilinus
Annos iuncta seni est, commoda neutra Venus.
Orbus enim, sterilem nunc semina iecit in agrum,
Nunc alijs ducta coniuge, utrisq; caret.

Ανκιλλίῳ.

Λούεθαί σε λεγχοσι πολὺν χρόνον ἡλιοδώρα,
γρᾶται ἐπ' ἑκάστον μὴ κατ' αὐτομνήν.
πλὴν ἐγὼ καὶ τίνῃ ποιεῖς χάριν, ὡς ὁ παλαιός
ἐλπίζῃς πελίας ἐφορμῶν νύασαι.

ALCIATVS.

Tempore te dicunt multo Heliodora lauari
Centum natam annos & neq; adhuc uietam;
Cur facis id noui, num quod iuuenescere credis
Elixata senex fecerat ut Pelias.

Τὸ αὐτὸ.

τὴν κεφαλὴν βάψῃς, τὸ δὲ γῆρας ὅποτε βάψῃς,
 ὅδὲ παρὰ τῶν ῥυτίδας ἐκτανύσῃς.
 μὴ τοίνυν τὸ πρόσωπον ἅπαν ψιμυθῶ καὶ ἀπλαστῇ,
 ὥς τῇ προσωπείῳ, καὶ χεὶρ προσωποῦ ἔχῃ.
 ὅδ' ἐν γὰρ πλεονεσί, τί μαίεται; ὅποτε φῦκ' ὦ,
 καὶ ψιμυθῇ, τῷ δὲ τὴν ἐκάβην ἐλένην.

MORVS.

Sæpe caput tinguis, nunquam tinctura senectam,
 Aut tonsura genis quæ tibi ruga tuis.
 Desine iam faciem stibio perfunderè totam,
 Ne persona tibi hæc sit modo, non facies.
 Quum nihil assequeris fucò stibioq; quid amens
 Vis tibi nūquam Hecuben hæc facient, Helenen.

C. VRS. VELIVS.

Inficis ora, dies nunquam tinctura seniles,
 Nunquam rugosas explicitura genas.
 Desine iam stibio faciem depingere totam,
 Ne laruam, haud faciem quis putet esse tuam.
 Nil reliquum, quæ est hæc dementia: nam neq; fucus,
 Nec cerussa Helenen fecerit ex Hecuba.

IO. SLEIDANVS.

Tu licet unguento caput illinis, haud tamen unquam
 Corpore pelletur cana senecta tuo.
 Ne uultum mentire nouo medicamine, nec
 Pro facie laruam suscipe uilis anus.
 Proficis hac adeo nil fraude, colorq; paratus
 Non Helenen, Hecube quæ fuit ante, facit.
 Huic concinit hoc epigramma

MAR

MARTIALIS.

Formosam faciem nigro medicamine uelas,
 Sed non formoso corpore lædis aquas.
 Ipsam crede deam uerbis tibi dicere nostris,
 Aut aperi faciem, uel tunicata laua.

IDEM.

Dentibus atq; comis, nec te pudet, uteris emptis.
 Quid facies oculo Lælia non emitur.

ΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥΣ.

Λοκίλλια.

Αν τὸ γραμματικὸν μνηστῶ μόνον ἡλιοδώρῃ,
 εὐθὺ σολοικίῳ τὸ σῶμα μεθιδέταται.

MORVS.

Quum mihi grammaticus mētem subit Heliqdorus,
 Nostra solœcismos illico lingua timer.

Αδ' ἡλιν.

Οὐδ' εἰς γραμματικῶν δύναται ποτὶ ἀρετῇ εἶναι,
 ὅς γ' ἡν, καὶ μὲν, καὶ χόλον εὐθὺς ἔχωρ.

Huc alluisse uidetur.

AVSONIVS.

Fœlix grammaticus non est, sed nec fuit unquam:
 Nec quisquam est fœlix nomine grammaticus.
 Sed si quis fœlix præter fatum extitit unquam,
 Is demum excessit grammaticos canonas.

Λοκίλλια.

Ἐξω παιδείας Πάριδι κακὰ, καὶ Μενελάῳ,
 ἐνδον ἔχωρ πολλὰς σῆς Ἑλένης Πάριδος.

IOAN. SOTER.

Extra doctes mala tu Paridis; legis & Menelai,

Multos.

Multos intus habes cur Helenes Paridas.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ.

παλαδᾶ.

πᾶσα γυνὴ χόλῳ ἔστιν. ἔχῃ δ' ἐγὰρ δύο ὥρας,
τὴν μίαν ἐν θαλάμῳ, τὴν μίαν ἐν θανάτῳ.

LVSCINIVS.

Omnis cum mala sit mulier, geminas tamen horas
Illa bonas praestat, mortis & in thalamo.

ΕΙΣ ΔΥΣΕΙΔΕΙΣ.

Λακκίλιν.

ῥύχῳ ἔχων τοιοῦτον ολυμπικὴ, μήτ' αὐτὴ κρήνη
ἔλθῃ, μήτ' ἐν ὄρῳ πρὸς τι διαυγὲς ὕδωρ.
καὶ σὺ γὰρ ὡς Νάρκισσος ἰδὼν τὸ πρόσωπον ἐναργὲς
τεθνήξῃ, μισῶν σαυτὸν ὡς θανάτῳ.

C. VRS. VELIVS.

Rostro adeo cum sis turpi, nec Olympice fontes,
Nec pete perspicuas ad loca montis aquas.
Nam facie inspecta, ueluti Narcissus, obibis
Lethifero teipsum praecipitans odio.

Αἰθλοῦ.

Ἡ εἰς Κάσσορος εἰσὶν ὅταν σκάψῃ τί, δίκελλα.
σαλπιγξ δ' ἂν ξέγῃ. τῇ δ' τρύγῃ, δρεπανόν.
ἐν πλοίοις, ἀγκυρά, κατασπείροντι δ' ἄροτρον.
ἀγκιστρον ναύταις, σφοδράγοις κρεῖα γρά.
ναυπηγοῖς, κενόδουλα, γεωργοῖς δ' ἡ, πρᾶσσοι κευρον.
τεκτοσιν, ἀξίνη. τοῖς δὲ πυλῶσι, κόραξ.
οὕτως ἐν χρήστῳ σκένῳ Κάσσορ τετύχηκε,
εἶνεκ φερων πάσης ἀρμενὸν ἐργασίας.

Lu

LVSCINIVS.

Castoris est nasus ligo cum fodit. Huic ubi stertit,
Arguta est tuba, uindemiatur inde mucro.

Nauibus ancora erit nasus mihi, uomer & aruis,
Piscibus est hamus, fuscina carniuoris.

Hinc scalprum lintres cauat, hinc uicti utile ferrum.
Afcia tum fabris, coruus erit foribus.

Breuius est nactus Castor simul omnia naso
Commoda, nam confert, uisibus innumerus.

C. VRS. VELIVS.

Cum fodit, esse solet nasus ligo Castoris illi,
Buccina cum stertit, falx ubi uina legit.

Ancora nauigij accommoda, uomis aranti,
Hamus & est nautis, fuscina carniuoris.

Ligna cauaturis scalprum, culterq; putanti,
Afcia sed fabris, uncinus est foribus.

Castoris hinc adeo res est accommoda nasus,
Quem cunctis habet hic uisibus appositum.

Θεοδῶρος.

Ἡρμοκράτης τῶν ῥήτορας, ἐπεὶ τὴν ῥήναι λέγοντες
Ἡρμοκράτης, μικροῖς μακρὰ χαρίζομεθα.

C. VRS. VELIVS.

Hermocrates nati, paruis aptamus iniquis
Grandia, si nasum dicimus Hermocratis.

Αμμόνιδος.

Ἀντιπάτρα γυνὴ ἢ τις παρθεῖσι μὴ δέξῃ,
ἐκ τοῦ ἑρμηνῶν ἡρακλέους ἐφυγοῦ.

MORVS.

Fugerit ad Parthos, uel ad Herculis usq; columnas

Vifi

Visa semel, positis uestibus, Antipatra.

Αντιπάτρα.

Ψευδὲς ἔσοπ' ἔσθ' ἐχθ' Δημοδένει· εἰ γὰρ ἀληθὲς
ἔβλεπε, οὐκ ἂν ὁλῶς ἠθέλειν αὐτὴ βλέπειν.

MORVS.

Te speculum fallit, speculum nam Gellia uerum
Si semel inspiceres, nunquam iterum inspiceres.

Αμμιανός.

Οὐ δύναται τῇ χερί· Πρόκλος τὴν εἶν' ἀπομόσσει,
τ' εἶνός γ' ἔχθ' τὴν χερά μικροτέρην.
ἔδ' ἔλεγε Ζεὺ σῶσον· εἰ μὴ πᾶρ' ἔσθ' ἀκρόν,
τ' εἶνός· πολὺ γὰρ τ' ἀκοῆς ἀπ' ἐχθ'.

MORVS.

Nunquam Procle manu nares emungere possis,
Nam tua nare manus, magna licet, minor est.
Quando Iouē inclamas sternutās, quippe nec audis,
Tām procul ab nasus prominet aure tuus.

Παλαστιά.

Ο τὴν γυναῖκα τὴν ἀμορφὸν διενυχῶν,
λύχνος ἀνάψας ἐσπέρας, σκότος βλέπει.

MORVS.

Qui miser uxorem deformem duxerit; habebit
Vespere, iam accenso lumine adhuc tenebras.

Τὸ αὐτὸ.

Ἠγόρασας πλοκάμους, φῦκος, μέλι, κηρόν, ὀδόντα,
τ' αὐτὸ διαπύκνους ὄψιν ἂν ἠγόρεκας.

MORVS.

Quur emitur fucus, coma, dens, mel, ceraq; posset
Quum

Quum persona tibi tota minoris emis

LVSCINIVS.

Mel, fucum, ceram, dentes emis atq; capillos,
Quur ita? Num potuit larua minoris emis

Ισλιανός.

Ὅψιν ἐχθ' ἐρεθῶ πανομοίον· ἢ γὰρ σὲ Κίρκη
ἐς πῆνην μετέθηκε φύσιν, λυκεῶνα πιοντα.

IOAN. SOTER.

Passeri habes uultum similem, Circe ipsa reuera
Te ex homine fecit uolucrum cyceona bibentem.

Τραϊανός βασιλεὺς.

Ἀντίον κελί· σήσας εἶνα· καὶ σόμα χάσκων.
διδίξας τὰς ὥρας πᾶσι παρέρχομεν.

MORVS.

Si tuus ad solem statuatur nasus, hiant
Ore, bene ostendas dentibus, hora quora est.

LVSCINIVS.

Oris hient ridus, soliq; opponito nasum,
Ostendes horam dentibus ipse tuis.

ΕΙΣ ΔΥΣΩΔΕΙΣ.

Λυκιανός.

Οὔτε χίμαιρα τοῖσ' ἔπνευ' ἑλκὸν ἢ καθ' ὅμους,
οὐκ ἀγέλη ταύρων ὥς ὁ λόγος· πυρρίπνους,
ὃ λῆμν'· σύμπασ'· οὐκ ἄρπηγ' τὰ πέρσιον,
ὃ δ' ὁ φιλοκλήτου πρὸς ἀποσκηπόμενον.
ὥς τέ σε παμφηφεί νικᾷ Τελεσίλλα χιμαίρας,
σηπτερόνας, ταύρας, ὄρνεια, λημνιάδας.

IO. BAP. PIVS.

M Mxo

Mæonides non tale malum spirasse Chimæram
 Trigeminam, aut tauros credidit igniuomos.
 Non omnē Lemnon, uolucrum excrementa sororū,
 Aut Philoetææ uulnera dira pedis.
 Quare iudicio populi Telefilla Chimæram
 Vince, boues, sanies, Lemniadas, uolucres.

HERM. A' NOVA AQVILA CO.

Tale Chimæra malū non spirat, ut author Homerus,
 Non, ut fama, boum grex ferus igniuomū,
 Tota etiā Lemnos, nec fœdis uentribus Harpæ,
 Pes' ue Philoetææ marcidus ille senis.
 Quot numeris igitur uincis Telefilla Chimæras
 Putores, tauros, Lemniadas, uolucres.
 ¶ Huic dissimile non est hoc de Thaidē,

MARTIALIS.

Tam male Thais olet, quā non fullonis auari
 Testa uetus, media sed modo fracta uia.
 Non ab amore recens hircus, non ora leonis,
 Non detracta cani translyberina cutis.
 Pullus abortiuo nec cum putrescit in ouo,
 Amphora corrupto nec uitiata garo.
 Virus ut hoc alio fallax permutet odore,
 Deposita quoties balnea ueste petit.
 Psilotro nitet, aut acida latet oblita creta,
 Aut tegitur pingui terq; quaterq; faba.
 Cum bene se tutam per fraudes mille putauit,
 Omnia cum fecit, Thaida Thais olet.

ΕΙΣ ΔΟΛΙΟΥΣ.

ΛΕΚΚΙΝ.

Εἰ με φίλεις, ἐργῶ με φίλῃ, καὶ μὴ μ' ἀδίκη σὺ.
 ἀρχὴν τῷ βλάπῃ τὴν φίλῃν θεωροῦ.
 πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισι μὲν γὰρ πολὺν κέρτασιν ἀφ' ἑμὲ
 τὴν φανεράν ἔχθραν τ' ἀπολερῆς φίλῃς.
 πᾶσι δὲ καὶ νηυσὶν ἀλιπλάνεσσιν χερσίων
 τὰς ἐφ' ἄλκας πειρασ τῇ φανερῇ σπιλάδωρ.

IO. SLEIDANVS.

Officio mecum certes, ac desine fraudes
 Nectere, si uere sum tibi amicus ego.
 Perniciosus enim, quisquis simulabit amorem,
 Et minus ille nocet, qui nocet usq; palam.
 Quisq; latent pelago scopuli plus nauibus obsunt,
 Quā, quos extanteis nauita cernit aquis.

ΕΙΣ ΔΟΥΛΟΥΣ.

ΑΔΗΛΟΝ.

Βαλεὺς Ἀγαθὴν τὸ βῆτα δὲ τὸτ' ἐπρίω νῦν
 εἰπεῖ πόσης τιμῆς. δέλτα γὰρ ἦν πρότερον.

C. VRS. VELIVS.

Βαλεὺς Ἀγαθὴν, sed emptum hoc obsecro quanti
 Βῆτα tibi est cedò, quod modo δέλτα fuit.
 ¶ Huic simile est & hoc præcedens,

ΑΔΗΛΟΝ.

Τὸτο τὸ βαλεὺς εἶχε πάλαι. ἀλλὰ τὸ βῆτα
 ἐκ ἐπιγινώσκω, δέλτα γὰρ ἐγράφετο.

ΕΙΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥΣ.

ΛΕΩΝΙΔΗΣ.

Εἰκόνα Μνηοδότου γράψας Διόδωρος, ἔθηκε
 πλὴν τῷ Μνηοδότῃ πᾶσι δμοιοτάτην.

M 2 MO

Hæc tua quam nuper pinxit Diodorus imago,
Cuiusvis magis est, quam tua Menodote.

IDEM.

Sicte totum isthac expressit imagine pictor,
Vt nulli tam sit, quam tibi dissimilis.

IOAN. SLEIDANVS.

Menodoti effigiem pinxit Diodorus, eratq;
Viuo Menodoto nil mage dissimile.

Τὸ αὐτὸ.

Γράψας Δευκαλίωνα μένεις ρατε, καὶ φαέθοντα,
Ζητεῖς τίς τῶτων ἀξίός ἐστι τίνος.

τοῖς ἰδίοις αὐτὸς τιμήσομαι. ἀξίος ὄντως
δὲ πυρὸς φαέθων, Δευκαλίω δ' ὕδατος.

L VSCINIVS.

Quæris Deucalion Phaetonq; Menestrate picti,
Quem capiat meritum dignus uterq; locum.
Cuiq; suus debetur honos, hunc urere flammis,
Illum submergi protinus amne decet.

C. VRS. VELIVS.

Deucalione tibi & Phaetonte Menestrate pictis,
Iam pretio quo sit dignus uterq; rogas.
Ambo forte sua digni, mittiq; meretur
In flammæ Phaeton, Deucalion sub aquam.

¶ Huc alludit ad Bassum

MARTIALIS.

Colchida quid scribis? quid scribis amice Thyestene?
Quid tibi uel Niobe Bassæ uel Andromacher?
Materia est mihi crede tuis aptissima chartis

Deu

Deucalion, uel si non placet hic, Phaethon.

Λεκιλλίς.

Εἴκοσι γεννήσας ὁ ζωγράφος Εὐτυχὲς ἦδ',
δὲ ὡς τῶν τεκνωμάτων ὁμοίον ἔχει.

IO. SLEIDANVS.

Proles uiginti dedit Eutychus, & tamen ipsum
Non est, qui referat filius ore patrem.

Τὸ αὐτὸ.

Ζωγράφε, τὰς μορφὰς ἑλέπης μόνου, & δύνασαι δὲ
φωνὴν συλῆσαι, χρώματι πεθομένην.

IDEM.

Corpora nuda potes rerum depingere. Vocem
Addere corporibus non potes arte simul.

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ.

Λεκιλλίς.

Τὸ λιθίνου Διὸς ἔχθες ὁ Ἀλινικός ἠΨάτο Μάρκον,
καὶ λιβὸν ὦν, καὶ Ζεὺς, σήμερον ἐκφέρειται.

AVSONIVS.

Alcon hesternum signum Iouis attigit: ille
Quamuis marmoreus, uim patitur medici.
Ecce hodie iussus transferri ex æde uetusta
Effertur, quamuis sit deus atq; lapis.

Τὸ αὐτὸ.

Ερμολόγος τὸν ἰατρὸν ἀερολόγος Διοφάντης
εἶπε μόνος ζωὴς ἐννέα μῆνας ἔχειν.

ἀπένειναι γέλασας, τί μὲν ὁ Κρόνος ἐννέα μηνῶν
φασὶ λεγέειν, σὺ νῶς, τὰ μὰ δὲ σύντομα σοί.

εἶπε, καὶ ἐκτείνας, μόνον ἠΨάτο, καὶ Διοφάντης

M 3 αλ

ἄλλου ἀπελπίσῃ, αὐτὸς ἀπιστῇ καὶ ρισεῖ.

AVSONIVS.

Languenti Marco dixit Diodorus haruspex

Ad uitam non plus sex superesse dies.

Sed medicus diuis fatisq; potentior Alcon

Falsum conuicit illico haruspiciū,

Tractauitq; manum, uideturi, ni tetigisset;

Illico nam Marco sex periere dies.

Στράτωνος.

Ἰκτὺρὸς καὶ πύργου Χρύσην ἐνέχρησε, ὁρῶντα

ὁκτὼ μὲν μακρὸν πύργον ἀπὸ σαδείων,

ἄνδρα δ' ἀπὸ σαδείων, ὅσα δὴ δέκα δ' ὀρτυγα πηχῶν,

φθίρεα δ' ἀπὸ σπιθαμῶν καὶ δύο διεκόμενον.

νῦν δ' ἀπὸ μὲν σαδείων, πῶλιν δ' βλέπει, ἐν δ' διπλήθερος,

καὶ ὁ μὲν κατὰ τὴν τὸ φάρον δ' δύναιται.

ἵππον ἀπὸ σπιθαμῆς δὲ μόλις βλέπει, ἀντι δ' ὅτι πρὶν

ὀρτυγος, ὅδε μέγαν σερβὸν ἰδεῖν δύναιται.

ἂν δὲ προσεγγίσας αὐτὸν φάσκει ὅδε ἐλεφαντα

ὅκ' ἐτι μὲν ὅτ' ἰδὼν ὡλησίον ἐσάοτα.

C. VRS. VELIVS.

Vngebat Chrysen Capito, cui culmina turris

A' stadio octo uisa fuere prius.

Visus homo a stadio fuit: ad duodena coturnix

Brachia, pes palmos per duo lende satus.

Nunc urbem a stadio, uix cernere iugera porro

Per duo lucentem nec Pharon ille potest.

Sed nec equum palmi spatio: proq; alite parua

Passeris immanis membra uidere nequit.

Quem

Quem modo si medicus perrexerit ungere, cernet

Admotum propius uix elephanta sibi.

Ἀδῆλον.

ἰατρὸς ἀδόλεσχος νοσῶντι πάλιν νόσος.

πολλῶν ἰατρῶν εισοδὸς μ' ἀπώλεσε.

LODO. IAVSSERANDVS.

Est garrulus ægro medicus alia infirmitas.

Multus aditus medentium me perdidit.

IDEM.

Garrulus ægroto medicus si forte medetur,

Alter adest morbus, continuusq; dolor.

Multos ipse adiit medicos, neq; profuit unquam:

Sed multi interitus causa fuere mei.

Λυκούρις.

Ερμολέων τὸν ἰατρὸν ἰδὼν Διοφάντης ἐν ὑπνοῖς,

ὅκ' ἐτ' ἀνηγέρθη, καί περ ἰαμα φέρον.

MARTIALIS.

Lotus nobiscum est hilaris, cœnauit & idem,

Inuentus mane est mortuus Andragoras.

Tam subitæ mortis causam Faustine requiris?

In somnis medicum uiderat Heimocratem,

Γαλλοδῶ.

Βέλτερον ἡγεμόνος λησολύοντος ἐλπίσιν εἶλθιν,

ἢ τ' ἡφιστὸν γέννα δ' ἴσως παλάμας.

ὅς μιν γὰρ φρονέας ὁσίως συγῶν κατατέμνει.

ὅς δὲ λαβὼν μιδὸς, εἰς αἰδὼν κατατάττει.

LVSCINIVS.

Iudicium melius fuerit subisse latronis,

M 4 Gen

Gennadij medicas quim petijſſe manus.
Ille etenim cædes ſancte execratur & odit,
Hic pretium capit, & ducit ad Elyſios.

Αγαθὶς.

Ἰντῆς τις ἐμοὶ τὸν ἔορ φίλον γοῦν ἐπεμψεν,
ὥς τὸ μαθεῖν παρ' ἐμοὶ ταῦτα τὰ γραμματικὰ.
ὥς δὲ τὸ μῆνιν ἀφδὲ, καὶ ἀλγέα μυρὶ' ἔθηκεν
ἐγνώ, καὶ τὸ τρίτον τοῖς δ' ἀκόλuthον ἐπὶ,
πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς αἰδὼι προΐαψεν,
ὅτι ἐτι μιν πεμπὴ πρὸς με μαθησόμενον.
ἀλλὰ μ' ἰδὼν ὁ πατήρ, σοὶ μὲν χάρις ἔπεμπε ἑταῖρε,
αὐτὰρ ὁ πᾶς παρ' ἐμοὶ ταῦτα μαθεῖν δύνανται.
καὶ γὰρ ἐγὼ πολλὰς ψυχὰς αἰδὼι προΐαψα,
καὶ πρὸς τὸτ' ὕδην γραμματικὸς δέομαι.

IOAN. SOTER.

Consuevit medicus natum mihi mittere charum
A me quo liceat discere grammatica.
Qui postquam, Iram diua refer, Posuitq; dolores
Innumeros, didicit: uersus & alter habet,
Robustasq; animas multas præmisit ad orcum:
Haud me iterum est natum passus adire suum.
Sed me conspecto, tibi maxima gratia amice,
Ex me, inquit, potuit hæc didicisse puer.
Mitto ego nanq; animas inferno sæpe potentes,
Adq; hoc nullo opus est grammatici auxilio.

IOAN. SLEIDANVS.

In medica quidam mihi uir non infimus arte
Natum, quò posset Græca sonare, dedit.

Qui

Qui postquam Iliados modulari carmina prima,
Istaq; iam potuit dicere uerba puer:
Complureis orco dedit hic animasq; uirosq;
Extemplo puerum detinet ille domi.
Meq; ubi uidisset grateis tibi debeo magnas
Inquit, At hæc natum cuncta docere queo.
Plurima nam per me Plutoni mittitur umbra,
Et mihi grammatici nil opus hic opera.

¶ Huc pertinet de medico iocus,

GEORG. ANONYMI.

Romanus quidam medicus procul ibat Athenas,
Vt Græce Latio disceret ore loqui.
Prima nouæ linguæ qui cum præcepta teneret,
Iam rude Grammatices & superasset opus,
Mæonium uatem sibi mox proponit Homerum,
Talia sunt cuius carmina scripta libro.
Iram Pelidæ memora mihi diua superbi,
Pestiferam Græcis quæ mala multa dedit,
Et fortes animas sub tristitia tartara misit
Heroum, quos nunc pallidus orcus habet.
Scilicet hæc medicus cum primum carmina legit,
Edidit insigni dicta faceta ioco:
Si meruit laudis tantum bellator Achilles,
Hæcque suæ famæ gloria magna fuit,
Quòd stygio multas animas Acheronte subegit,
Pro Danais quando fortiter arma tulit;
Me reor & simili celebrabit Græcia laude,
Ars mea nam quiddam grandius instar habet:
Non quia sic gladijs, rigido nec deniq; ferro
Est unquam cædes ulla peracta mihi.

M s Her

Herbis simplicibus tantum curator, ad orcum

Multorum medica corpora mitto manu.

ΕΙΣ ΚΙΘΑΡΩΔΟΥΣ.

Λεωνίδης.

Νυκτικώραξ ἄλλ' θανάτῳ φόρον. ἀλλ' ὅταν ἄσπ
Δημόφιλον, θνήσκῃ καὶ τοῦτο ὁ νυκτικώραξ.

ΙΟ. SLEIDANVS.

Nycticorax mortem cantu prædicit: Ar ille
Demophilo moritur triste canente melos.

Τὸ αὐτὸ.

Σιμόλος ὁ ψάλτης, τοῦ γείτονος ἔκτανε πάντας,
νυκτὸς ὅλης ψάλλων, πλὴν ἐνὸς ὠριγένους.
Κωφὸν γὰρ φύσις αὐτὸν ἐβίκατο. τὸν κεν εὐλοῖ
ζῶν ἄντ' ἀκοῆς δ' ὤκε πορροστοῖον.

IDEM.

Nocte canens tota uicinos perdidit omneis
Simylus, haud nocuit sed tamen Horigeni,
Surdus enim fuit: atq; deus, quò tanta leuaret
Damna, dedit uitæ tempora longa breui.

ΕΙΣ ΚΛΕΡΤΑΣ.

Λουκιλλίς.

Εἰσίδειν Ἀντίοχος τὴν Λυσιμάχου ποτὲ τύλην,
ὡς ἔτι τὴν τύλην εἰσίδει Λυσιμάχου.

C. VRS. VELIVS.

Lyfimachi pateram postquam uidisset Opheltæ,
Non uidit pateram postea Lyfimachus,

ΕΙΣ ΚΟΥΡΕΑΣ.

Λουκιλλίς.

Τὸν

Τὸν Διόσκου ἐρμολόγη ζῆτε πότερ ἀρξέται κερεὺς
λείπει τὴν κεφαλὴν, ὅνθ' ὅλον ὡς κεφαλὴν.

ΙΟΑΝ. SOTER.

Hermogenem frustra aggreditur tondere magister,
Multiplicem ob crinem nam caput haud repperit.

ALITER.

Hermogenem tonsor confusus, frustra requirit
Cervicem, hispidior cætera namq; fuit.

ΕΙΣ ΚΩΦΟΥΣ,

Νικάρχος.

Δυσκώφω δύσκωφος ἐκγίνετο, καὶ πολὺ μᾶλλον
ἢν ὁ κρείσσος τῶν τῶν δύο κωφότερος.
ἔν ὁ μὲν, ἀνέλεγεν τὸ ἐνοήσιον αὐτὸν οφείλει
μηνῶν πένθ' ὅδ' ἔφη νυκτὸς ἀλλήλεοναι.
ἐμβλέψας δ' αὐτοῖς ὁ κρείσσος, λέγει, τί μάχεσθε;
μήτηρ εἰδ' ὑμῖν; ἀμφοτέρω, τρέφει.

ΜΟΡΥΣ.

Lis agitur, surdusq; reus, surdus fuit actor,
Ipse tamen iudex surdus utroq; magis.
Pro ædibus hic petit æs, quinto iam mense peracta.
Ille refert, tota nocte mihi acta mola est.
Aspicit hos iudex, & quid contenditis inquit.
An non utriq; est mater: utriq; alite.

LV SCINIVS.

In ius forte trahit furdum, mirabile dictu,
Surdus, & his iudex surdior ipse fuit.
Eq; domo censum in quintum mensem petit actor,
Nocte reus tota dixit ego molui.
Intuitos iudex ambos. Quæ licis origo

Huius

Huius ait matrem mando fouete simul.

ΕΙΣ ΛΑΪΜΑΡΓΟΥΣ.

Λακίλιν.

Οὐδὲρ ἀφῆκερ ὅλως Διονύσει λείψανον Αὐλῶ
Εὐτυχίδης διψνῶν. ἤγε δὲ πάντ' ὀπίσω.
καὶ νῦν Εὐτυχίδης μὲν ἔχῃ μέγα δειπνον ἐν οἴκῳ
μὴ κληθεὶς δ' Αὐλῶ ξερσφαγεὶ καθίσας.

IOAN. SLEIDANVS.

Eutychides Aulo semper conuiuia, reliquit
Nil magis, & quod edat, iam nihil Aulus habet.
Aulus ab Eutychide spreus, dum lautius ille
Viuat, difficili disperit usq; fame.

Τὸ αὐτὸ.

Ἦν βρεθείς Εὐτυχίδης σαρκοδρόμος, ἀλλ' ὡς δειπνον
ἔτρεχερ, ὥς τε λείψανον Εὐτυχίδης πᾶτα τῆς.

MORVS.

Stare putes stadio Eutychides quum curreret, at quū
Curreret ad cœnam, nempe uolare putes.

ΕΙΣ ΛΕΡΤΟΥΣ.

Αμμιανῶ.

Τὸν μικρὸν μακρῶνα θεός τοι μῶμλον εὐρώμ
εἰς τρώγλην μικρὴν τῶ ποδὸς εἰλκυσε μῦς.
ὅς δ' ἐν τῇ τρώγλῃ φίλος τὸν μὺν ἀποπνίξας,
Ζεῦ πάτερ, ἔπινεν, ἔχῃς δ' εὐτερον ἡρακλῆα.

LVSCINIVS.

Dormierat nanus die Macron forte sub æstu
Heu caua cū miserum mus pede in antra trahit.
Wie specum sonitu replet Marte ut cecidit, mus.

AI

Alcidem ecce tibi Iuppiter hic alium.

HERM. A' NOVA AQUILA CO.

Exiguum Macrona uidens sub sole iacentem
Mus tenero prensu traxit in antra pede.
Ast ubi iam murem brevis occidisset in antro,
Iuppiter, en tibi nunc Hercules alter, ait.

C. VRS. VELIVS.

Paruulus æstiuo dormiuit tempore Macron
Quem sua mus gracili traxit in antra pede,
Qui leuis in fouca clamauit, mure perempto,
Iuppiter, Alcides ecce tibi alter ero.

IO. SLEIDANVS.

Pumilio cum forte Macron sub sole cubaret,
Mus pede non magno traxit in antra uirum.
Qui simul atq; suis tantum colliferat hostem
Viribus, En ego nunc Hercules alter ait.

Λακίλιν.

Ἐξ ἀτόμων ἐπίνετο ὅλον τὸν κόσμον ἔγραψεν,
εἶναι ὅσοι δοκῶν ἀλκιμὲν λεπτότατον.
οἱ δὲ τότε ἦν Διοφάντης, ἔγραψεν αὖν ἐκ Διοφάντης,
τὸ καὶ τῶν ἀτόμων πολλὸν τι λεπτότερον.
ἡ τὰ μὲν ἀλλ' ἔγραψε συνεισάγει ἐξ ἀτόμων αὖ,
ἐκ τῶν δ' αὐτὰς ἀλκιμὲν τὰς ἀτόμους.

MORVS.

Ex atomis Epicurus totum fabricat orbem
Alcime, dum nihil his credidit esse minus.
Ex te fecisset si tum Diophante fuisses,
Nempe atomis multo es tu Diophante minor,
Aut forte ex atomis iam cætera scriberet esse,

Ast

Ast ipſas ex te ſcriberet eſſe atomos.

Τὸ αὐτὸ.

Ἰππεύων μύρμηκι, μένεραιος ὥς ἐλεφαντί,

Δύσμορος ἔξαπίνης ὑπὶ ἑξέταθι.

λακτιδὲς δ' ὥς ἔιχε καίριον, ὦ φθόνε φησὶν,

ὅτως ἰππεύων ὤλετο καὶ φέβων.

AVSONIVS.

Fauſtulus inſidens formicæ, ut magno elephantō,

Decidit, & terræ terga ſupina dedit.

Moxq; idem ad mortem eſt multatus calcibus eius,

Perditus ut poſſet uiu retinere animam.

Vix tamen eſt fatuſ: quid rides improbeliber

Quod cecidi: cecidit non aliter Phaeton.

Λευκμήδ.

Βεβλόμενος ποθ' ὁ λεπτός ἀπαγχαδαὶ Διοφαντί,

νημα λαβὼν ἀράχνης, αὐτὸν ἀπηγχόνισεν.

MORVS.

Vt fugeret miſeræ Diophantus tædia uitæ,

Viuſ arachneo eſt ſtamine pro laqueo.

LVSCINIVS,

Pygmæo eſt laqueus quod fecit aranea filum,

Quando miſer ſeſe ſtrangulat atq; perit.

C. VRS. VELIVS.

Cum macer optaret laqueo Diophantus obire,

Pendulus eſt filo factuſ araneoli,

IOAN. SOTER.

Pendulus eſſe uolens tenuiſ cum olim Diophantus,

ſtamine araneoli ſe miſer ipſe necat.

ΕΙΣ ΜΑΚΡΟΥΣ.

Αμ

Αμμιανῶ.

Τῷ ſτρατονικείῳ πόλιν ἄλλην οἰκοδομεῖτε,

ἢ τοῖς ἄλλῃ οἰκοδομεῖτε πόλιν.

C. VRS. VELIVS,

Urbem aliam Stratoniceo nunc condite ciues,

Aut iſtis urbem condite nunc aliam.

ΕΙΣ ΜΕΘΥΣΟΥΣ.

Γαλαδῶ.

Ξιθανὸς δύο παῖδας ἔχων, οἶνον τε καὶ ὕπνον,

ἐκ ἐτι τὰς μῦθας, ὅτε φίλος φίλῃ.

ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ λεχέων νιν εὐρύσοις ἐς φρένα θελγῃ.

ἄλλ' δ' ἐν θαλάμοις βεγχόμενον κατέχευ.

IOAN. SLEIDANVS.

Silvano cum ſint geminæ, Somnuſq; Meruſq;

Proles, iam muſas negligit, atq; ſuos.

Alter a delectat molles diſfuſa per artus,

Alter a mox placido membra ſopore grauatur.

Αδύλορ.

τῶς φίλῃς ὦ μῆτερ ἐμὲ πλεον ἔχοις οἶνον;

δὸς πῖνε οἶνοιο, ἐπεὶ γάλα τοπρεῖν ἐδωκας.

ὦ παῖ, σὺ μὲν δίδαν ἐμὸν γάλα τοπρεῖν ἔπαυσε,

σὺν δ' ἔθε πῖνε ὕδωρ, καὶ σβεννυ τὴν σὺν δίδαν.

IOAN. SLEIDANVS.

FILIVS.

Sic ne tibi mater Bacchuſ me charior ipſoſ

Lac puero quondam, nunc uinum porrige mater.

MATER.

Noſtra tibi puero manarunt ubera lacte,

Sed

Sed modo fontis aqua sitienteis collue fauces,

ΕΙΣ ΜΙΛΙΑΡΙΟΝ ΨΥΧΡΟΝ.

Νικαρχος.

Ηγόρασας χαλκῶν μιλιάριον Ἡλιοδωρε
τὸ ποδὶ τὴν θράκην ψυχρότερον βορεῶ.
μὴ λάμνῃ, μὴ φύσῃ, μάτηρ τὸν λαπνὸν ἐγείρῃ,
εἰς τὸ θερθεῖ χαλκῇ βαυκλίῃ ηγόρασας.

ALCIATVS.

Aeratum emisti miliarion Heliodore
Per Thracas flantis frigora habens Boreæ.
Ne suffla, fumum' ue cites, sumasq; laborem,
Aerata æstati Bauculis empta fuit.

ΕΙΣ ΝΟΜΙΚΟΥΣ.

Λακκίλιδ.

Φαίδρος πραγματικός, καὶ ζωγράφος ἤριστος ῥῆφος,
τίς θᾶσσον γράψῃ, καὶ τίς ὁμοιότερον.
ἐλλ' ἐν ὅσῳ ῥῆφός τριβῇ τὰ χρώματ' ἐμελλε,
Φαίδρος ἔγραψε, λαβὼν εἰκονικὴν ἀποχὴν.
τὸς πόδας εἰ κράττερός, καὶ τὰς χεῖρας εἰχ' ὀλοκλήρης,
ὅκ' αὖ τὴν κεφαλὴν εἶχε, τοιαῦτα γράφων.

ALCIATVS.

Acta notans Phædrus, pictor quoq; pignore certat
Rufus, uter citius scribat, uter propius.
Sed dum concretas terit hic, soluitq; colores,
Descriptis uariam protinus ille apocham.
Sorte pedes, palmasq; pari si Phædrus habebat,
Nullius certans pictor erat capitis.

ΕΙΣ ΟΚΝΗΡΟΥΣ.

τῷ

Τὸ αὐτῷ.

Τῆς νυκτὸς τροχάσας ἐν ὕπνοις ποτὲ Μάρκος ὁ ἀργός,
ὅκ' ἐτ' ἐκοιμήθη, μὴ πάλι ποτὶ τροχάσῃ.

LVSCINIVS.

In somnis currens Marcus piger, arcet & odit
Perpetuo somnum, currat ut haud iterum.

C. VRS. VELIVS.

Nocte fatigatus cursu per somnia Marcus
Peruigilat, ne iterum somniet ista piger.

¶ Soter in pigrum ac somnolentum
sic iocatus est.

Εὐδίδης πάννυχος, καὶ ἡμᾶς πάντα φίλυπνε
ἐνδίαψῃς, θαλάμῳ ῥεγχομένῳ μαλακῷ,
ἀλλὰ διυπνίξ, κ' ἰάωρ λάμν', ὅπως σ' ὕπνῳ
τρεψῇ, ὡς εἰδὸς τὸς ἀπαλοτρεφίας.

Sicq; Paraphrasticos reddidit.

Nulla tibi ad somnum nox sufficit, at mage lecto
Ipse diem stertis somniculose tuo.

Excute tu somnum porius, uigilansq; labora,
Nunquam etenim ut glirem, te bene somnus alet.

ΕΙΣ ΟΡΧΗΣΤΑΣ.

Λακκίλιδ.

Ἐκ τοίωρ ὁ πατήρ σε δρυὼν τέτυκκεν Αἰείωρ,
ἢ ποῖός σε μύλας λειψάτο λατομίων;
ἢ γὰρ ἀπὸ δρυὸς ἐστὶ παλαιφάτος, ἢ ἀπὸ πέτρης,
ὀρχηστῆς, Νιόβης ἔμπνοον ἀρχέτυπον.
ὥς με θαυμάζοντα λέγδν, ὅτι καὶ σὺ τίς Ἀητοῖ
ἤριστος. ὃ γὰρ αὖ ἡς αὐτομάτως λίθινος.

N C.

C. VRS. VELIVS.

Nam quo te genitor de robore fecit Ariston,
Aut ex qua secuit te lapicida molar'
Fatidica quondam ē quercu, aut ex caute recisa
Saltator Niobes uiuus es archetypus.
Hinc adeo miror matrem si tu quoq; Phœbi
Læseris, haud ultro saxeus esse potes.

Τὸ αὐτὸ.

πάντα λαβ' ἰσορίην ὀρχήμενον, ἐν τῷ μέγιστον
τῶν ἔργων παριδῶν, ἠνίκας μεγάλας.
τὴν μὲν γὰρ Νιόβην ὀρχήμενον, ὡς λίθον ἔσῃς.
καὶ πάλιν ὡν Καπανεὺς, ἐξαπίνης ἐπέσις.
ἀλλ' ὡς τὸ Κανάκης ἀφύως, ὅτι καὶ ξίφος ἦν σοι,
καὶ ζῶν ἐξάλλετο, ὡς παρ' ἰσορίην.

AVSONIVS.

Deceptæ felix casus se miscuit arti:
Histrio saltauit qui Capanea ruit.
Idem qui Nioben saltauit saxeus: ut tum
Spectator ueram crediderit Nioben.
In Canace uisus multo felicior ipsa,
Quod non hic gladio uiscera dissecuit.

MORVS.

Cætera ad historiā, quiddam tamē, id quoq; magnū
Iam tibi saltatum contra erat historiā.
Dum Nioben ageres, stabas tanquam lapis esses,
Quum fieres Canapeus, ecce repente cadis.
At Canacem gladio referens quum uiuus abisti,
Hoc tibi saltatum contra erat historiā.
HERM. A' NOVA AQUILA CO.

Omnia

Omnia perbelle dum luderet histrio, tantum
Vnus & hic ingens error in arte fuit.
Nam saltans Nioben subito stetit ut graue saxum,
Cumq; foret Canapeus terga supina dedit.
Ast ubi iam Canacen stricto mucrone referret,
Quod uiuens abiit contra erat historiā

Γαλαδ' α.

Δάφνην, καὶ Νιόβην ὀρχησάτο Μεμφίδος ὁ σιμός.
ὡς λίθον, Δάφνην, ὡς λίθον Νιόβην.

AVSONIVS.

Daphnen & Nioben saltauit simius idem:
Ligneus ut Daphne, saxeus ut Niobe.

MORVS.

Saltauit Nioben, saltauit Daphnida Memphis
Ligneus ut Daphnen, saxeus ut Nioben.

ΕΙΣ ΡΟΙΗΤΑΣ.

Πολιανθ.

Εἰσὶ καὶ ἐν μύσῃσι ἱερὴν νῦν, αἱ σε ποιεῖσι
ποιητὴν, ἀνθ' ὧν πολλὰ γράφεις ἀκρίτως.
τοῖν μὲν σε δέομαι γράφει πλείονα, μείζονα γὰρ σοὶ
εὐξαδαι ταύτης ὃ δύναμαι μανίην.

MORVS.

Sunt etiam in Musis furie, quibus ipse poeta,
Fis, per quas temere carmina multa facis.
Ergo age plurima scribe precor, tibi nempe furorē
Non ego maiorem quem precer inuenio
GERM. BRIXIVS.
Sunt furie & Musis, quæ te fecere poetam
Hinc sine iudicio, carmina multa facis.

N z Plu

Plura ergo, precor, ede poemata, quando precari
Maiorem hac nequeo Mœre tibi maniam.

IOAN. SLEIDANVS.

Carmina multa facis, faciunt te carmina uatem.

Quis furias Musis credat abesse suas?

Nunc precor ut scribas quàm plurima, Nanq; precari
Maius non possum nunc (mihî crede) malum.

Αράξω.

Αἰᾶζω Διότιμον, ὅς ἐν ψέλτραισι καθήσται,
Γαργαρέων παῖσι βῆτα & ἄλφα λέγων.

¶ Hoc Arati distichon cum in omnibus Macrobia
nis exemplaribus hætenus impressis desideraretur,
primus Votter nuper cum eundem autorem excuderet
restituit, ubi tamē paulum uariavit, commonitorem
secutus Ianum Parrhasium, sicq; uertit.

Miseret in perris solus Diotime sedes quod,

Gargaream pubem beraq; & alpha docens.

Ασθλον.

μισῶ δὲ σποῖα καῖσαρ, ὅσοις νέῃ δ' ἐποτ' ὀδὲς
ἤρεσκε ἱαν εἰποι, μὲνιν ἄδ' ἔθ' ἑα.

ἀλλ' ἢν μὴ πριάμετ' τίς ἔχῃ χρόνον ἡμιφάλακρον,
εἰ καὶ λυγρὸς ἄγαρ, δ' δύναντ' ἄλφα γραφεῖν.

εἰ δ' ὄντως ὄτω τὸτ' ἐς ἔχον ὧ ὑπάτε Ζεῦ,
εἰς τὸς ληληθῆες ἐρχέται ἡ σοφία.

C. VRS. VELIVS.

Hos odi, quæis nemo nouus placet optime Cæsar,

Vel si nunc, Iram dic mihi musa, canat.

Ac nisi quis Priami canus propere contigit annos

Sic

Sic licet incuruus, scire nec alpha potest.

Si uerum est, o summe deum, tantummodo docti

Extriterint quosquos hernia dura tenet.

Aliter paraphrastice,

Odi maxime Cæsar insolentes

Quosdam, nemo nouus quibus poeta

Quamuis egregius potest placere.

Non si Mæonio excitatus æstro

Iram dic mihi Diua personaret.

Ac nisi Priami peregit annos

Iam tum edentulus atq; semicanus.

Non si cernuus ille claudicarit,

Quicquam proficiet: nec Alpha credent

Ipsam scribere posse non uel unum.

Si sic res habet o supreme regum,

Vates nemo nec eruditus extat

Præter coeliacos & herniosos.

ΕΙΣ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΣ.

παλαδά.

Τεκνον ἀναιδείης, ἀμαθῆσ' ἑ, θρέμμα μορίης,

εἰπὲ τί βρενθύν, μηδὲρ ἐπισάμινθ.

ἔρ μὲν γραμματικοῖς, ὁ πλατωνικός ἀρ δὲ πλατωνος

δλογματὰ τίς ἴσῃ, γραμματικός σὺ πάμινθ.

ἔξ ἑτέρου φεύγεις αὐτὸν θάττορον, ὅτε δὲ τέχνην

οἶδα γραμματικὴν, ὅτε πλατωνικός εἰ.

πάντα μὲν οἶδα λεγεις. ἀτελὴς δ' ἔρ πᾶσι πικρὸς

γινόμενθ' ὅλων, ὅδ' ἔρ ἔχεις ἰδίον.

C. VRS. VELIVS.

O cui stultitia est alitrix, audacia mater,

N 3 Dic

Dile mihi cunctorum nescius, unde tumes
Inter Grammaticos conare Platonius esse,
Grammaticumq; inter scita Platonis agis.
Inq; aliud fugis ex alio, nec dia Platonis
Dogmata, grammatices nec documenta tenens.
Omnia nosse tamen te dicis, egenus ubiq;
Cui nil gustatis omnibus est reliquum.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΗΡΟΥΣ.

Αμμιαν.

Εἴη σοι κατὰ γῆς λόνις οἰκίρ' ἐκείρῃ,
ὄφρα σε ῥηϊδίως ἐξεύσωσι λύνες.

IOAN. SLEIDANVS.

Te pulvis tegat exiguus post fata Nearche,
Vt facile effodiant, turba molesta, canes.

Τὸ αὐτὸ.

Θάπτον ποίησ' μέλι λάνθαν', ἢ γάλα λάνω',
ἢ σὺ τι ποίησ'ς, σκορπί' ὡς ἀγαθόν.
ὅτι γὰρ αὐτὸς ἐκὼν τι ποιεῖς, ὅτ' ἄλλον ἀφίης.
ὡς ἄσπερονικός πᾶσι περὶ χόμην.

IDEM.

Lacte culex, & melle prius Scarabeus abundet,
Quam facias, meriro quod quis amare queat.
Laude nihil dignum facis, & tamen omnibus obstas
Sydere Saturni plus metuende nequam.

Αμμιαν.

Μασαίρων ἀφελὼν δινο γράμματα μαρκεῖται πρώτα,
ἀξι' ὅτι πολλῶν ἢ πολλοῖ πομπῶν.

MORVS.

Ma

Mastauron elementa tibi duo subtrahere prima,
Nemo te reliquis dignior esse potest,
LVSCINIVS.

Mastauron elementa duo si Marce priora
Sustuleris, reliquis tum mihi dignus eris.

Δημοδοκ.

Καππαδόκη πρὶν ἔχιδνα κακὴ δάκνῃ, ἀλλὰ γὰρ αὐτὴ
κατθανε, γευσάμενη αἵματος ἰοβόλου.

MORVS.

Vipera Cappadocē mordēs mala, prtinus hausto,
Tabifico periit sanguine Cappadocis

Αντιοχ.

Υψηλὴν μὲν γράφαι, χαλεπὸν μορφήν δὲ χαράξαι,
ῥάδιον. ἀλλ' ὡς σοι τὸ μπαλιν ἀμφοτέρω.

τὸ μὲν γὰρ ψυχρὸς τὸ δὲ ἀσφοδὸν ἐξω ἄγασα
ἐν τοῖς φαινομένοις ἢ φύσις ἐργάσατο.
πρὶν δ' ὡς τὸ μορφῆς θόρυβον, καὶ σώματι ὕβριν.
ὡς ἂν τις γράψῃ, μὴ δ' ἐπιστῇ ἐβελων.

MORVS.

Pingere difficile est animum, depingere corpus,
Hoc facile est, in te sunt tamen ambo secus.
Nam prauos animi mores natura reuelans,
Fecit ut emineant undique perspicui.
Sed formæ portenta tuæ deformia membra
Quis pingat: quando hæc cernere nemo uelit

ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΑΝΗ.

Νικάρχ.

Πορδὴ ἀποκτείνῃ πολλὰς ἀδελφὰς ὅσα,

N 4 πορ

πορδὴ καὶ σώζῃ Τραυλὸν ἱεῖσα μέλθ.
 ἔκαστ' εἰ σώζῃ καὶ ἀποκτείνῃ πάλι πορδὴ,
 τοῖς βασιλευσὶν ἴσην πορδὴ ἔχῃ δύναμιν.

MORVS.

Te crepitus perdit, nimium si uentre retentes:
 Te propere emissus seruat item crepitus.
 Si crepitus seruare potest & perdere, nunquid
 Terrificis crepitus regibus æqua potest?

IAN. LASCARIS.

Interimit crepitus uentris detentus in aluo:
 Et seruat, blæsum dum canit ille melos.
 Ergo si perimit crepitus, seruatq; canendo:
 Regibus imperium par habet hic crepitus.

ΕΙΣ ΠΑΡΟΡΙΣΤΑΣ.

Αμμιανῶ.

Κἂν μέχρις ἡρακλεῖδς σκλαῶν ἐλθῇς πῆρορίζων,
 γῆς μερὶ ἀνθρώποις πᾶσιν ἴσον σε μένῃ.
 λείσῃ δ' ἴρω ὁμοῖος, ἔχωρ' ὀβολῶ πλεον ἔδῃ,
 εἰς τὴν ἔκ' ἐτι σὴν γῆν ἀναλνόμενῃ.

MORVS.

Victor ad Herculeas penetres licet usq; columnas,
 Te terræ cum alijs pars manet æqua tamen.
 Iro par moriēre, obolo non ditior uno,
 Et tua te (sed non iam tua) soluet humus.

IOAN. SLEIDANVS.

Quamuis ad Herculeas tendant tua iura columnas,
 Te capiet terræ portio parua tamen.
 Nanq; iacebis humi misero infœlicior Iro
 In terram uersus non modo, ut ante, tuam.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΠΗΤΟΡΑΣ.

Λακκίλῃς.

Χοιρίδιον, καὶ βῶν ἀπολώλεκα, καὶ μίαν αἶγα,
 ὧν χάριν εἰληφας μισθάριον Μενεκλῆς.
 ἔτε δέ μοι λοινόν τι πρὸς θερναδάαν γεγενῆται,
 ὅτ' ἀπάγω λελήσας τὸς ἀπὸ Θερμοπυλῶν.
 ἀλλὰ πρὸς Εὐτυχίδην ἔχομεν ἑρίσιμ, ὥς τι ποιεῖ,
 ἐνθάδε μοι Ξερξῆς, καὶ Λακεδαιμόνιοι;
 πλὴν λαμῶ μνησθῆναι νόμος χάριν, ἢ μέγα ἡράξω,
 ἀλλὰ λέγῃ Μενεκλῆς, ἀλλὰ τὸ χοιρίδιον.

ERASMVS.

Succula, bos, & capra, mihi periēre Menecles,
 Ac merces horum nomine, pensa tibi est,
 Nec mihi cum Othryade quicq; est ue fuit ue negoti,
 Nec fures ullos huc cito Thermopylis,
 Sed contra Eutychidē nobis lis, proinde quid hic mi,
 Aut Xerxes facit, aut quid Lacedæmonij?
 Ob pactum & de me loquere, aut clama uero clare,
 Multo aliud dicit sus, aliud Menecles.

¶ Cum huius epigrammatis argumēto conueniē
 & illud MARTIALIS.

Non de uī, neq; cæde, nec ueneno,
 Sed lis est mihi de tribus capellis,
 Vicini queror has abesse furto,
 Hoc iudex sibi postulat probari,
 Tu Cannas, Mithrydaticumq; bellum,
 Et periuria Punici furoris,
 Et Syllas, Mariosq; Mutiosq;

N s Ma

Magna uoce sonas, manuq; tora.
Iam dic Posthume de tribus capellis.

Αδελφον.

Εἰκὼν ἢ Σέξτος μελετᾷ, Σέξτος δὲ σιωπᾷ,
ῥήτωρ ἢ ἐἰκὼν, ὁ δὲ ῥήτωρ, εἰκόνος εἰκὼν.

MORVS.

Ipse tacet Sextus, Sexti meditatur imago,
Ipsa est rhetor imago, ab imagine rhetor imago est.

LVSCINIVS.

Ecce silet rhetor Sextus, meditatur imago,
Recte, cum statuæ statua est, sine pectore rhetor,

¶ Et Secundo huius distichij uersu
tetrastichon confinxit

AVSONIVS.

Ore pulchro, & ore muto scire uis qui sim:uolo:
Imago Rufi rhetoris Pictauici.
Diceret sed ille uellem rhetor hoc mi: non potest.
Cyr: ipse rhetor est imago imaginis,

IDEM.

Rhetoris hic Rufi statua est: si saxeæ Rufus:

Cur id ais: semper saxeus ipse fuit.

¶ Et huc referri potest eiusdem.

Rhetoris hæc Rufi statua est, nil uerius ipsa,
Ipsa adeo linguam non habet & cerebrum.
Et riget, & surda est, & non uidet, omnia Rufi,
Vnum dissimile est, mollior ille fuit.

¶ Idem in Rufum pictum.

Hæc Rufi tabula est: nil uerius, ipse ubi Rufus:
In cathedra, quid agit: hoc quod & in tabula.

Αἶψα

Αἰβιανῶ.

Επὶ ἅσολοιμισμὸς φλάκκων τῶδ' ῥήτορι δῶρον
πέμψας, ἀντέλαβον πεντάκι διακοσίους.
καὶ νῦν καὶ φημι τὸς ἀριθμῶ σοι ἐπέμψα.
τὸ λοιπὸν δὲ μέτρω, πρὸς λῦπραν ἐρχόμενός.

MORVS.

Quinq; solocisimis donauit rhetora Flaccum,
Quinq; statim decies reddidit ille mihi.
Nunc numero hos, inquit, paucos cōtentus habeto,
Mensura accipies quando redibo Cyprio.

Αἰμμιανῶ.

Αὐτὸν ὁρῶ σε μέσων τὸν ῥήτορα φῦ, τί τὸ θαῦμα.
σφλάμενός σιγᾶς; ὃ δὲ ὁμοιότερον.

LVSCINIVS.

Picte Medon rhetor, similis tibi cerneris. An non:
Mutus eras, poterit nil simile esse magis.

Τὸ αὐτὸ.

Ῥήτορος ἂν δ' εἰκὼν, ὁ δὲ ῥήτωρ, ῥήτορος εἰκὼν.
καὶ πῶς; ὃ λαλῆς, ὃ δὲ ὁμοιότερον.

LVSCINIVS.

Rhetoris est statua, & iam rhetor rhetotis Icon:
Quid ita: si taceat nil sibi tam simile.

ΣΥΜΠΟΤΙΚΑ ΑΣΤΕΙΣΜΑΤΑ.

Αδίσποτον.

Μὴ μύρα, μὴ σφάνος λιθίναις σήλαισι χαρίζου,
μὴ δὲ τὸ πῦρ φλέξῃς, εἰς λεονὸν ἢ λαπάνη.
ζῶντί μοι εἴ τι θέλῃς, χάρισσαι, τέφρην δὲ μεθύσκων,
πῆλόν ποίνης, καὶ ὁ θανὼν τίτται.

ΜΟ

Serta, unguenta, meo ne gratificare sepulchro:
Vina, focus, lapidi sumptus inanis erit.
Hæc mihi da uiuo, cineres miscere falerno,
Nempe lutum facere est, non dare uina mihi.

Λεωνίδου.

Μη παλι μοι μετὰ δόξαν ὅτ' ἔκ' ἐτι γαστέρα πείθω,
ἔθαια, καὶ χοίρων ἄρτι τίθεται μάχη.
ἔδ' ἔργονόμοισι μετὰ σάχυν ὁμβροῦ ἀκαιροῦ
χρήσιμῳ, ὃ ναύταις ἐν λιμνῇ ζήφυροῦ.

C. VRS. VELIVS.

Ne cum fastidit, post sumpta cibaria, uenter
Vbera cum fartis pone suilla mihi.
Nancq; nec agricolis post messem commodat imber
Nec Zephyrus nautas in statione iuuat.

Στρατῶν.

καὶ πίνει, καὶ τέρετ' ἀνμόκρατες. ὃ γὰρ ἐς αἰεὶ
πιόμεθ', ἔδ' αἰεὶ τέρετ' ἐξόμεθα.
καὶ σεφάνοις κεφαλὰς πυκασώμεθα, καὶ μυρίσωμεν
αὐτοὺς, πρὶν τύμβοις ταῦτα φέρειν ἔτερος.
νῦν ἐν ἐμοὶ πίετω μέθυ τοπλέον ὅσα ταῦτα,
νεκρὰ δὲ δευκαλίων αὐτὰ λατὰ κλυσαίω.

GERARD. BVOLD.

Sis lætus, bibe Democrates, nam tempora nobis
Pocula non semper deliciasq; dabunt.
Cingamusq; caput fertis, ungamus & ante
Corpora, quam tumulto condat amara dies.
Nunc mea dum uiuo plus uini uiscera sumant,

Mor

Αντίπαιρος.

Οὐ μοι Πλειάδων φοβερὴ δύσις, ἔδ' ἐθαλάσσης
ὀρνύμενον συφελῶ λυμα ποδὶ σκοπέλω,
ἔδ' ὅταν ἀεράπῃ μέγας ἔρανος, ὥς λακὸν ἀνδρα
ταρβῶ, καὶ μύθων μνήμονας ὑδροπότας.

IDEM.

Haud ita Pleiadum occasus mihi terror, & alti
Fluctus aquæ circum spumea saxa fremens.
Aethere nec toto metuendum fulgur, ut omnis
Potor aquæ dicti qui memor esse solet.

ΟΥΕΣ.

Μῆσης νοθεσίην φιλοπαίγμονα εὐεξο βακχοῦ,
ὦ σικυῶν, ἐν σοὶ λιῶμον ἄγων χαρίτων.
ὅτ' ἔλεγχον ἔχ' ἡλυκερῶτατον, ἐν τε γελῶσι
κέντρων. καὶ ὡ μεθύων, ἄσόν ἐσωφρόνισεν.

IDEM.

Musarum memores lætarum reddit Iacchus
O Sycio, qui te grata referre facit.
Quandoquidem leuiter taxat, ridendoq; pungit,
Ebrius & ciuem carpere sæpe solet.

Τὸ αὐτὸ.

Αὐτοβελὴς ἡδύς αἰεὶ πότος. ὃς δὲ καὶ ἀνάγκη,
ὕβρις οἶνον τ' ἔσθ' καὶ οἶνοπότη.
ὅτ' ἡμεῖς γὰρ γαίῃ προχέει λυμφα, τὸν δὲ ἔπειτα γαίῃ
πολλὰ πρὸς λήθης ἡγάγε πικρὸν ὕδωρ.
πυλουμεθεῖς, χαίροιτε. τὸ δὲ ὁππόσοι ἡδὺ ποθῆναι
μέτρον, ἐμοὶ πᾶσις ἄρκιον εὐφροσύνης.

IDEM

Quem cupis, hic potus iucundus, at ille coactus
 Baccho potiorq; una inimicus erit.
 Illum mittit humo tellus, hunc sæpe sub ipsa
 Condit, & ad lethe's stagna odiosa trahit.
 Lurcones ualeant: mihi maxima gaudia sunt o,
 Omnibus in rebus non superasse modum,

Ανακρεοντῷ.

Οὐ φίλῳ ὅς ἱερατῆς πρὸς πλείων οἶνο ποτίζω
 Νείκεα καὶ πόλεμον διακρυέντ' αὖ λυγρῷ.
 Ἀλλ' ὅστις μαστέρω τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἀφροδίτης
 Συμμίσγων ἱερατῆς μνήσκεται σωφροσύνης.

IO. IORDANVS.

Non is amicus erit cyathis conuiuia refertis
 Iurgia qui narrat, tristia bella quoq;
 At qui Musarum Venerisq; illustria dona
 Commiscens placidos suggerit inde sales.

Αὐτομέδοντι Κυζικηνῷ.

Ἀνθρώποι δειλὴς, ὅτ' ἐπίνομεν. ἢρ δὲ γίνετ' αἰ
 ὀρθῷ, ἐπ' ἀλλήλους θήρες ἐχθρόμεθα. MORVS.
 Vespere cum bibimus homines sumus, atq; benigni:
 Mane homini siccus, trux fera surgit homo.

¶ Hæcenus sine controuersia sequens Epigramma
 Anacreontis fuisse existimatum est: Atqui nuper An-
 dreas Alciatus iure consultorum facile doctissimus,
 Automedonti ueluti γνησίῳ autori asseruit, non as-
 sia, quam equidem sciam, ratione ductus, quam quod
 ἀνεπιγέφυκτος Automedontis distichon sequitur:
 quæ fragilis admodum uidetur ad id conuincen-
 dum

dum ratio, cum multa sint eius generis in opere epi-
 grammatum.

Ανακρεοντῷ.

Οὐ μοι μέλ' ἴγυαο
 τὸ Σαρδίων ἀνακτῷ,
 εἴθ' αἰετὸς με χρυσός,
 ὃ δὲ φθονῷ τυράννοισ,
 ἐμοὶ μέλ' μύροις
 καταβρέχῃ πῶνῃν,
 ἐμοὶ μέλ' ῥόδοις
 κατασέφῃ κάρην.
 τὸ σήμερον μέλ' μοι,
 τὸ δ' αὐριον τίς οἶδ' αἰ.
 τὸν ἄργυρον πορεύσας
 ἠφαισε μοι ποίνισον,
 ποτῆριον δὲ κοῖλον
 ὅσον δύνῃ, βαθυνοῖ.
 ποίῳ δὲ μοι κατ' αὐτὸ
 μῆδ' ἄερα, μῆδ' ἀμάξας,
 μὴ συγνοῖ ὠρίωνα,
 ἀλλ' ἀμπελους χλωσας,
 καὶ βότρυνας γελῶντας
 σὺν ἱερῷ καλῷ λυαίῳ.

MORVS.

Non est curæ mihi Gygis,
 Qui rex Sardibus imperat.
 Aurum non ego persequor,
 Reges non miser æmulor.

Curæ

Curæ est, barba suauibus
Vnguentis mihi perfluat.
Curæ est ut redolentibus
Cingam tempora floribus.
Curæ sunt hodierna mi,
Nam quis crastina nouerit?
Tornato bene Mulciber
Argento mihi poculum,
Iam nunc effice concuuium,
Et quantum potes imbibum,
Et fac illud ut ambiant
Non currus, neq; sydera,
Orion neq; flebilis:
Vites fac uirides mihi,
Botri fac mihi rideant
Pulchro cum Dionysio.

Incerto Interprete.

Iambicum dimetrum acatalecticum.

Non cura magnificentum
Me principum laceffit,
Nec æmulor tyrannos,
Nec me retentat aurum,
Sed hoc die curabo
Perfundier nitescentes
Comas odoribusq;
Sertis roseis coronas
Ri tempora, crastinum sed
Quis nouerit probe, quin
Vulcanæ poculum fac
Amplum quidem & profundum

Quan

Quantum potes, nec intra
Curram nec astra quæq;
Nec Oriona cude
Hunc terribilem, at uirentes:
Vitesq; racemulos cum
Dulci mero, ridentes.

¶ Anacreonticos uersus sic imitatus est

LABERIUS.

Non mi cupio aurum, non diuites diuitias,
Non sceptrum curo minitanti principum.
Nil ad me triumphantes cum decora fascibus,
Nil instructæ acies armis præfulgentibus.
Mihi est uiuendum teneris in amoribus.
Mi sunt deliciae, & suaueolentia fruuiâ,
Viuiamus hodie, uiuiamus dum licet,
Lætiq; carpamus quicquid id est boni.
Libet nunc crines liquidis perfundere odoribus,
Interq; iocos agere & lepidas Veneres.
Quin tu age Vulcanæ potens, Mulciber ignee,
Excude mi amplum, insigne argenteum cymbium.
Inq; eo non mi astra, non bootem, non pleiadas,
Non Martem ferreum, non cruenta prælia.
Qui cum syderibus, cum Marte, cum bellis mihi:
Sed intus cude Bromium uino madidum,
Vitesq; molleis, & frondentes palmites,
Racemosq; & fluentes uirides hederas,
Amoremq; spirantem colores undiq;.

¶ Huc pertinent & Vlyssis uerba apud
Homerum Odyss. I.

O

ov

Οὐ γὰρ ἔγωγε τι φημι τέλει χαρίεσσαν εἶναι,
 ἥ ὅταν ἐνφροσύνῃ μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἀπάντα,
 Δαΐθυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκασάζονταί αἰοῖδ'·
 Ἡμεῖοι ἑξέως, πρὶν δὲ πλῆθωσι τραπέζαι.
 Σίτῃ καὶ λιβάνῳ, μέθυ δ' ἐκ λιβάνου ἀφύσων
 Οἶνοχοοι φορέουσι, καὶ εὐχέων διαπάσσει.
 Τὸτο τί μοι χάρις ἐνὶ φρεσὶν εἴσεται εἶναι.

Ea sic uertit

GEORG. ANONYMVS.

Illā quidem longe est finis gratissima rerum,
 Perpetuo uacuam curis traducere uitam.
 Ut si cum populi conuiuia læta frequentent,
 Auscultent Cytharæ lufus, iuuenesq; canentes,
 Stentq; cibus iuxta mensæ dapibusq; repletæ,
 Insuper adferrens pleno & cratere minister,
 Infundat pateris dulcissima munera Bacchi.
 Hoc mihi nil quicquam iucundius esse uidetur.

¶ Anacreontico affinis est Monodia

illa de chorō Sybaritico

PETRI CRINITI.

Hæc uirtus Sybaritica
 Per molles choreas uago
 Saltatu, & tremulis modis
 Exercere iuuentam.
 Graduius ualeat furens.
 Non hic horrida tympana,
 Non uultu Cicones truci, aut
 Sæuis Bistones armis.
 Sed læti atq; hilares ioci,

Et

Et molles Veneres simul
 Inter delitias fluant
 Grato non sine luxu.
 Sic poscit Veneris calor,
 Dum noster genius uiget,
 Et blandas Charites refert:
 Dulces fungite amores.
 Carpatum celerem diem,
 Dum uitæ breuitas monet
 Et cantus teneri uocant:
 Nil sub sole perennat.
 Hic multum sapiet sibi
 Qui magnos calices rapit
 Vidantes ueteri mero,
 Et se proluit auro.
 Iam nunc comites boni
 Inter grandia pocula
 Certemus Venerem sequi &
 Dulces promere fructus.
 ¶ Huc allusisse uidetur

QVINTIANVS.

Veneres, ioci, lepores,
 Variosq; mensa cantu,
 Variæq; cantiones,
 Volucrum, choriq; amorum
 Maneant domo beata.
 Hodie cibo fruamur,
 Dubia est dies futura.
 Veniet necis libido,
 Rapiet cibum merumq;

Ο α Ho

Hodie cibo fruamur.

παλαδά.

Δός πιδέμ, ἵνα βάκχῳ ἀποσκεδάσῃ μερμίνας
ῥυγνυμένας καθαρὰς ἐνυάλοις φιάλαις,

GERAR. BVCOLD.

Da potum, ut curas animo dispellat Iacchus
Multiplices, puro (quæ nocuere) mero.

μακεδονίῳ.

Ἡβελον ὃ χρυσὸν Τε, καὶ ἄστια μυρία γαῖης,
ἔδ' ὅσα τὰς θήβας, ἔπειρ Ὀμηρῷ, ἔχεν.
Ἄλλ' ἵνα μοι τροχόεσσα λυλῖξ βλῦσθι λυαία.
χείλεος ἀενάῳ νάμασι λομπλῦ.

καὶ γεραρῶν συνέπινε φίλων χορὸς, οἱ δὲ πόριστοι
ἄντρες ἐργατῖναι, λάμνοντο φ' ἡμερίσιμ.

ἔτ' ἐμοὶ πολὺς ὄλθος ἄε φίλῳ. ἔδ' ἀλεγίζω
τῷ χρυσέῳι πᾶσι τῇ φιάλῃ κατέχω.

GERAR. BVCOLD.

Non aurum optavi, non oppida plurima terræ,
Non quas Thebarum dixit Homerus opes,
Sed mihi ut orbiculata Lyco pocula spument,
Vdæq; perpetuo labra liquore fluant.
Turba senum ueneranda bibant sua uina sedendo,
Dum uineta colant rustica turba sua.
andudum hæc mihi uisa est uita potissima, reges
Non moror auratos, pocula plena tenens.

τὸ αὐτῷ.

Χθιρὸς ἐμοὶ νοσέοντι παρίστω δῆϊος ἀνὴρ
ἰσθρὸς, διεπάρω νεκτάρ ἀπὸ πᾶμεν.

εἰπε

εἰπε δ' ὁ ὕδωρ πίνειν ἀνεμῶλι. ἔδ' ἐδιδάχθη
ὅτ' ἡ μῦθος μερόπων οἶνον Ὀμηρῷ ἔφη.

C. VRS. VELIVS.

Visit heri inclemens ægrum, uenitq; Lyæi
Sutmere nectareum uir medicus laticem.
Vanus ad hæc lymphis, ait utere, nescius hic, quod
Vina hominum instaurant robur, Homerus ait.

IO. SLEIDANVS.

Astitit ægroto medicus mihi nuper iniquus,
Me uitare meri pocula plena uolens.
Scilicet edoctus necdum fuit illud Homeri,
Qui scribit Baccho robur inesse suum.

¶ Ab hoc alienum non est de Marullo hoc
MORI.

Admonuit medicus lippum Theodore Marullum
Ne uinum (cæcus nî uelit esse) bibat.
Pareat ut medico (quanquam ægre) abstemius esse
Ecce duos totos sustinet usq; dies.
Post sitit assueti reuocatus imagine uini,
Iamq; foras medico uera minante ruit.
Ventum erat ad uinum, quum sic sua lumina mœstus
Affatur, posito iam peritura mero.
Huè iter, huc uos me fidi duxistis ocelli,
Nunc bibite, & dulces ambo ualete duces.
Gustus odor que manent, miratur abire colorem,
In nigras subeunt lumina dum tenebras.
Hoc tamen aduersum lenit solamine casum,
Dote meri minima quod cariturus erat.

Ἀδ' ἡλόν.

ο 3 οκὺ

Ωκυμορόν με λέγῃσι διακμονες ἄντρες ἄστρον.
 εἰμι μὲν, ἀλλ' ὃ μοι ῥῶσ' Σελευκε μέλει.
 εἰς αἰδῆν πάντεσι λαταῖαισιν· εἰ δὲ τάχιον
 ἡμετέρῃ, μινῶ θάσσον ἐποφόμεθα.
 πίνωμεν, καὶ γὰρ δὴ ἐτήτυμον εἰς ὁδὸν ἵππος
 οἶνῳ, ἐπεὶ περὶ τοῖς Ἀτραπὸς εἰς αἰδῆν.

IOAN. SLEIDANVS.

Me brevis esse ferunt uitæ, qui sydera norunt.
 Sed curæ non sunt ista Seleuce mihi.
 Fata manent omneis certò. Minoia regna
 Aspiciam primus lumine callus ego.
 Quo dum non liceat pedibus pertingere, Vina
 Nunc potemus, Equi Bacchus eritq; loco.

Ἀδελφον.

Γέντε θανῶν λείσιν λατέχωρ πόδας. εἰ δὲ τὰ τετραπύ-
 λων, ῥῶσ' αὐγὰς ὄφειται ἡελίῳ.
 ὥς τε λαβῶν βάκχῳ ζωρὸν δέπας, ἔλκε γεγῆως
 Κίγκει, λαλίστην ἀγκὰς ἔχωρ ἄλοχον.
 εἰ δὲ σοι ἀθάνατος σοφίης νοῦ, ἰδίῳ κλειάνθε, καὶ
 Ζήνωνι, αἰδῆν ὅρ βαθύν ὥς ἐμολον.

C. VRS. VELIVS.

Quinq; pedes spatium post fata cadaver habebis
 Lucis inops, uitæ delicisq; carens.
 Sume igitur Bacchi mera pocula lætus, & inter
 Formosæ uxoris brachia Quinte bibas.
 Si tamen æternæ est sophiæ mens gnara, Cleanthē &
 Zenona ad stygium noueris ille forum.

Ἀδελφον.

Η ΠΩ

Η Πωχῶν χάριεσσα πανοπλῖα ἀρτολαγυνῶ
 αὐτῇ, καὶ δροσερῶν ἐκ πίπλων σεφανῶ.
 καὶ ῥῶσ' φθιμύλοιο προαΐσιον ἱερὸν ὅστιν,
 ἐγκεφάλῳ ψυχῆς φρεσίου ἀκρότατον.
 εἶνε λεγέ τὸ γλύμμα, καὶ εἰδιε καὶ πόρικτος
 ἀνθεα. τοῖσιν γηγνόμεθ' ἐξαπίνης.

IDEM.

Pauperis hæc grata est, cum pane, lagæna supellex
 Et quæ roranti fronde corona madet.
 Hæc quoq; summa animæ sedes, tutela cerebri
 Extrema defuncti calua resecta uiri.
 Hæc nos sculpta monent cœna, bibe, fume corollas,
 Tales supremo finis ab interitu.

Δὸς μοι τὰς γαίης πεπονημένον ἀνὲρ λυπῖλλον,
 ἃς γενομένη καὶ ὑφ' αὐτῆς λείσομ' ἀποφθιμένῳ.

MORVS.

Et terra genitus, sub terram morte recondar,
 Ergo lagæna mihi terrea plena ueni.

C. VRS. VELIVS.

Fictile uas terra factum mihi dulce ministra
 Quæ genitus, rursum post mea fata tegar.

IOAN. SLEIDANVS.

Pocula da uini, Tellus quod protulit alma
 Quæ genuit, quæ me conder amica sinu.

Ἀδελφον.

Βάκχῳ μέτρον ἄριστον, ὃ μὴ πολὺ, μὴδ' ἐλαχίστον.
 εἰσι γὰρ ἢ λυπῆς αἰτίῳ, ἢ μανίης.

Ο 4 ΧΑΙ

χαίρει λιγνόμενος τρισὶ νύμφαις τετραῖος αὐτός.

τῆμ' καὶ θαλάμοις δῶν ἐτοιμοτάτος.

εἰ δὲ πολὺς πνεύσφει, ἀπέτραπῆται μὲν ἔρωτας.

Βαπτίζεται δ' ὑπὸν γείτονι τῷ θανάτῳ.

C. VRS. VELIVS.

Sumere nec nimium, Bacchi ualet optimus usus

Nec minimum: hinc mœror, prouenit inde furor,

Quartus & ipse tribus nymphis misceat optat,

Tunc quoq; sic lecto conuenit ille magis.

Sin nimius spiret, placidos auertit amores,

Mergit & hunc leto proximus ipse sopor.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΜΗΡΟΥΣ,

Ραλαδᾶ.

Μηδὲς ζητήσῃ μερόπων ποτὲ καὶ θεὸς εἴη,

μηδ' ἀρχὴς μεγάλῃς κόμπον ὑπερφίαλον.

Γίανθ' αὐτὸς εἰδὼς, κατὰ νῆχθι γὰρ ἐπαρθεῖς,

θνητῆς εὐτυχίης μηδὲρ ἀνασχόμενθ'.

ὦ γένθ' ἀνθρώπων ἀνιμώλιον, αὐτοχόλωτον,

μέχρι τέλους βίωτῳ μηδὲρ ἐπισάμενον.

IOAN. SOTER.

Non sibi diuinis mortalis quispiam honores

Arroget, aut magni fastum amet imperij,

Sortis & impatiens humanæ Gessius olim,

Exemplum exhibeat alta ruina tibi.

O genus humanum, uanum, tumidum atq; superbum,

Non nisi post fatum quod sua fata sapit.

IOAN. SLEIDANVS.

Quilibet humana contentus uiuere sorte,

Nec

Nec deus, aut titulis auctior esse uelit.

Gessius hoc docuit, Quem fors deiecit in imum

Oblata ignarum conditione frui.

O genus humanum nihil est te uanuis uno.

Nec nisi morte sapias, quæ properata uenit,

ΕΙΣ ΦΕΙΔΩΛΟΥΣ.

Αδ'ηλον.

Πλατεῖν φασὶ σε πάντες, ἐγὼ δὲ σε φημί πένεσθαι,

χρησὶς γὰρ πλὴτος, μαρτυρῶς Απολλόφανες.

ἂν μετέχης αὐτῷ σύ, σὰ γίγνεται, ἂν δὲ φυλάτῃς,

κληρονόμοις, ἀπὸ νῦν γίγνεται ἀλλότρια.

MORVS.

Te ditem appellant omnes, ego plane inopem te,

Nam facit usus opes, testis Apollophanes.

Si tu utare tuis, tua sunt, sin tua serues

Hæredi, tu iam nunc aliena facis,

Αντὶφάνες.

Ὑπερβόλῃς λακδόλαιμον, ὁ δὲ χρόνος ὡς τόκον, ἔτω

καὶ πολὺον τίμηθ' ὑπὲρ ἀνθρώπων ἐπερχόμενον.

ὥστε πῶν, ἔτ' ἀνθ' ὧν ἡροταφοῖς ἀναδίσσας,

ὃ μύρον, ὃ γλαφυρὸν γνῶς τι μελισμάτιον.

τεθνήκεν, πλεῖστον ἀφῆς μεγάλῃν θάβηκην,

ἐκ πολλῶν οὐδ' αὖν μὲνον ἐνεγκάμενθ'.

IOAN. SLEIDANVS.

Tempore crescit usura, Dies quoq; tempore crescit,

Qui te conficiet mox (mihi crede) senem.

I nunc, & Bacchum spernas, nec tempora fertis

Cingito, & unguentum negliges parca manus.

O 5 Quas

Quas modo cernis opes unā cum luce relinques,
Vixq; obolus de tot milibus unus erit.

Νικάνδρου.

Δακρυῖς φείδωρ ὁ φιλάργυρος, ἔχ' ὅτι θνήσκει.
ἀλλ' ὅτι πέντε μνῶν τῶν σορὸν ἱππίατο.
ταῦτ' αὐτοῖς χαρίσαδι. καὶ ὡς τῆπος ὅστις ἐν αὐτῇ,
τῷ πολλῶν τικνίων ἐν τι προσέμβλετε.

MORVS.

Chrysalus heu moritur diues, dolet, ingemit, unquā
Nemo magis tristi pectore fata tulit.
Non quoniam ipse perit, cui nil se uilius ipso est.
Sed nummi pereunt quatuor in tumulum.

Γαλακτιά.

Πλῆθον μὲν πλεῖστοντος ἐχέει, ψυχὴν δὲ πένητι,
ὣ ποῖς ἡληρονόμοις πλάσσει, σοὶ δὲ πένης.

LILIUS.

Diuitias locupletis habes, animam sed egenā.
Hæredi ò diues, sed tibi solus agens.

MORVS.

Diuitias locupletis habes, inopis tibi mens est,
O miser hæredi diues, inopsq; tibi.

Αμμιανῶ.

ὧς ἡν πορ τεθυκὼς, δειπνον παρ' ἐθικεμ ἀπειλῆς,
οἰόμεντο βόσκην ἀντι φίλων πρὸς βίαν.
ἡν ῥα φανίς. σέρις ἡν. τῆλος. θρίδιακες πρὸς σα. βολβοί.
ὡκυμον. κ' ὡς σμον. πῆγανον. ἀσπάραγος.
διδίσας δ' ἐκ τῶν μὴ καὶ χόρτον πρὸς αὐτοῖς,
διδίπνησας θέρμους ἡμιβρεχεῖς ἱφύγον.

LV

LV SCINIVS.

Cœnam; quid cœnā. uere hortum præbet Apelles.
Dumq; cupit socios pascere, pascit oues.
Aegoceras, porri, raphanus, menta, intyba, bulbi.
Asparagus, lactuca, ocyma, ruta, aderant.
Hinc ueritus gramen parcus ne apponeret hospes.
Liqui te male mox unctelupine fuga.

¶ Similis argumenti est hoc

MARTIALIS.

Atreus Cæcilius cucurbitarum
Sicillas quasi filios Thyestæ
In partes lacerat, secaturq; mille.
Gustu protinus has edes in ipso.
Has prima feret, altera' ue cœna.
Has cœna tibi tertia reponet:
Hinc seras epidipnidas parabit,
Hinc pistor fatuas facit placentas,
Hinc & multiplices struit tabellas,
Et notas cariotidas theatris,
Hinc exit uarium coco minuta
Ut lentem positam, fabamq; credas,
Boletos imitatur, & botellos,
Et caudam cybæ, breuesq; mænas
Hinc cellarius experitur artes,
Ut condar uario uaser sapore,
In rutæ folium capelliana.
Sic implet gabatas, paropsidasq;
Et leues scutulas cauasq; lances,
Hoc lautum uocat, hoc putat uenustum.
Vnum ponere ferculis tot assen.

LV

Λακκιδῷ,

γεννηθέν τὸ τέκνον, λάτρεπόντισερ Αὔλος ὁ λινπὸς
 ὕψιζωρ αὐτῷ σωζομένη διαπάνας.

IO. IORDANVS.

Natam Aulus pelago prolem demersit avarus
 Dum reputat quanti uiueret illa diu.

Τὸ αὐτῷ,

ποίησας διαπάνην ἐν ὕπνοις ὁ φιλάργυρος Ερμῶν,
 ἐκ πῶρι δυνίας αὐτὸν ἀπνυχόνισεν.

LVSCINIVS.

Apparat in somnis cœnam cum sordidus Hermon,
 Mox dolor, hinc laqueus abstulit orbe uirum.

Εἰς εἰκόνα Ἀνασασίᾳ βασιλῆως
 ἐν τῷ ἐνρίπῳ.

Εἰκόνα σοὶ βασιλεῦ λεσμοφθόρε τὴν δὲ σιδῆρεν
 ἀνθεταν, ὡς χαλκῷ πολλὸν ἀτιμότερην.
 ἀντὶ φόνης, πεινῆς τ' ὀλοῆς, λιμῷ τε, καὶ ὀργῆς,
 οἷς πάντας φθείρης ἐκ φιλοχρημοσύνης.

MORVS.

Effigiem statuere tibi rex perditor orbis
 Ex ferro, ut longe uilius ære foret,
 Hoc fecere fames, cædes, furor æris, egestas.
 Hæc tua, queis omnes perdis auaritia.

Λακκιδῷ,

Μῦν Ασκληπιάδης ὁ φιλάργυρος ἴδμεν ἐν οἴκῳ
 καὶ τί ποιεῖς φησιν φίλτατε μὴ παρ' ἐμοί;
 ἦ δὲ δ' ὁ μὲν γέλασας, μηδὲν φίλε φησι φοβηθεῖς;
 εἴ τι τρυφῆς πρὸ σοὶ χρεῖζομεν, ἀλλὰ μόνῃς.

MO

MORVS.

Murem Asclepiades ut apud se uidit avarus,
 Mus quid in æde facis, dixit, amice meae?
 Mus blande arridens, tolle, inquit, amice timorem,
 Hic ego non uisum quæro, sed hospitium.

G. LILIVS.

Murem Asclepiades in testro uidit avarus,
 Et quid apud me ò mus, inquit, amice facis?
 Mus ridens, inquit, nihil ò uerearis amice,
 Non abs te uisum, sed mihi quæro domum.

LVSCINIVS.

Murem Asclepiades cum uidit, dixit avarus,
 Chare domi nostræ mus quid amice facis?
 Ridens dulce, timor mus absit ait rogo, tecum
 Veni quo hic habitem sordide, non ut edam.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ.

Αμμιανῷ.

Οἶδ' ὅτε πῶγονα φρενῶν ποικτικὸν εἶναι,
 καὶ διὰ τῶν τρεφῆς φίλτατε μῆσοῖβον;
 Κεῖρον ἐμοὶ πῶδας ταχίως, ὅτε γὰρ ὁ πῶγων,
 φθέρων ποικτῆς, εἴ τι φρενῶν γεγενει.

IOAN. SLEIDANVS.

Credis, quod barba prudentia crescat, eoq;
 Quali uel muscas pellere possis, habes.
 Rade, mihi credens, sylvam, quæ nutriet usq;
 Vermiculos, Mentem nam dare nulla potest:
 Εἰς Θεμισιον τὸν φιλόσοφον, γενόμενον ὑπάφον
 Χον Κωνσταντινῶν πόλεως, ὑπὸ Οὐαλεντίαν
 νῶ, καὶ Οὐαλεντος.

Παλ

Παλλὰδᾶ.

Αντυγὸ θρανίος περιήμενθ', ἐς πόθον ἤλθες
 ἀντυγὸς ἀργυρέης, αἰσχρὸς ἀπ' ἀρεσίου.
 ἦδ' αὖ κατὰ κρείσσων. ἀνάβας δ' ἐγένετο μέγα χεῖρων.
 διὐρ ἀνάβηθι κατὰ νῦν γὰρ ἄνω κατέβης.

BBATVS RHENANVS.

Cœlestem super axem lato argenteus axis
 Perplacet, est hæc res usq; pudenda quidem.
 Inferius melior fuieras, scandens modo peior,
 Infera quin scandis defiliens superis.

Τὸ αὐτὸ.

Εἰ γὰρ τρέφῃς πωγῶνα δοκεῖ σοφίαν ποιεῖν,
 καὶ τράγῳ εὐπῶγων, εὐκολὸς εἰσι Πλάτων,

MORVS.

Sipromissa facit sapientem barba, quid obstat
 Barbatus possit quin caper esse Plator

Τὸ αὐτὸ.

ὦ μοναχοί, τί ποσοίδ' εἰ, πόσον δ' εἰ τειπῶς παλιμῶνοις
 ὦ πλεθρὸς μοναχῶν, φεισάμενος μονάδ' αἰ.

BERGIVS.

Simonachi, cur tanta cohors, cur tot simul estis?
 Quid mentimini eo nomine uos monadem?

¶ Soter fulius iambico dimetro.

Quid uestro inani nomine
 O monachi estis tumidi?
 Cum non genus mortalium
 Sit urbis frequentius
 Aliud, & obuium magis

Fal

Falso ergo solitudinem,
 Cum tanta turba obstrepera,
 Mentiti inepriac monada
 O uestro inani nomine.

Τὸ αὐτὸ.

Τὸ πωγωναφόρον κυνικὸν τὸ βακτροπροσαίτε,
 εἶδομεν ἐν δειπνῷ τὴν μεγάλην σοφίην.
 Θέρμων μὲν γὰρ πρῶτον ἀτίσχειτο, καὶ ῥαφανίδων,
 μὴ δέιν διελύφην γαστρὶ λέγων ἀρετὴν.
 εὐτε δ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδέν χοινῶδεα βολβόν
 σφυγνῆν, πινυτὸν ἦδ' ἡ ἐκλεπτε νόον.
 ἔτρησεν πρὸς προσδοκίαν, καὶ ἐτραγεν ἀληθῶς,
 καὶ δὲν ἔφη βολβόν τὴν ἀρετὴν ἀδικεῖν.

MORVS.

Barbari Cynici, Baculoq; uagantis egeni
 In cœna magnam conspiciamus sapiam.
 Scilicet hic raphanis Cynicus primum atq; lupino,
 Ne uirtus uentri seruiat, abstinuit.
 At niueum postquam bulbum conspexit ocellis,
 Iam rigidum & sapiens excutit ingenium.
 Flagitat atq; auide spem præter deuorat omnem,
 Virtuti bulbus, nil ait officiet.

Εἰς ΧΩΛΟΥΣ.

Παλλὰδᾶ.

Χωλὸν ἔχεις τὸν νῦν, ὥς τὸν πόδα καὶ γὰρ ἀληθῶς
 εἰκόνα τῆς ἐν πύσιν φύσεως ἔχεις.

MORVS.

Clauda tibi mens est, ut pes, natura notasq;

Exte

Exterior certas interioris habet.

G. LILIVS.

Tardus es ingenio, ut pedibus, natura etenim dat
Exterius specimen, quod latet interius.

IO. SLEIDANVS.

Vt pes, sic animus tibi claudicat, indicioq;
Pes fuerit, quali præditus es animo.

Τὸ αὐτὸ.

ὅσον ἔχῃς τὸν Εὐρωπα, γυναικα δὲ τὴν Αφροδίτην.
ὅκ ἀδίκως χαλκεῦ, τὸν πόδα χαλόν ἔχῃς.

MARVLLVS.

Et Venus est uxor, & tu claudusq; faberq;
Si dederis Martem, Mulciber es Baraba.

Αδελφον.

Λυσιμελὲς Βάκχῃ, καὶ λυσιμελὲς Αφροδίτῃς,
γεννᾶται θυγάτηρ λυσιμελὲς ποδάγρα.

IOAN. SOTER.

Membra humana Venus, nimiusq; ut soluit Iacchus,
Soluere sic artus nata podagra soles.

FINIS EORVM QVAE

EX SECVNDO.

ΤΑ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΤΜΗΜΑ

Θ κεφαλαῖα, ex quibus hæc
quæ sequuntur, desumo
primus.

ΕΙΣ

Αγαθὸς ἄνδρας	216	Γέροντας	247
Αγωνιστὸς	227	Γυναικας.	
Αδελφὸς	228	Δόλος	250
Ανδρείος		Ἡρώας	
Ἄνδρας ὅκ ἀδελφὸς		Ἰατροὺς	254
236		Μεθύους	255
Ἀρχαῖος τινᾶς	242	Ναυαγισαντας.	
Αὐλητᾶς	246	Ποιητᾶς	257
Βρίφη.		Φιλοσόφους	261

P

ΕΙΣ ΑΓΑΘΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ.

ΕΙΣ ΠΛΑΤΩΝΑ.

Ωφροσύνη προφερωρ θνητῶν, ἥδ' ἰδὲ Δικαίᾳ,
 2 ἐνθάδε κεῖται ἀνὴρ θεῖος ἄριστοκλῆς.
 εἰ δέ τις ἐκ πάντων σοφίης μέγαρ' ἔσχερ' ἔπαι
 ἔσθ' ἔχθ' ὡς λήρ, καὶ φθόνου δ' φέρεται. (νομ,

GVA. VERONEN.

Ante alios castus, iusti quoque amoris amator
 Diuus Aristoclees occubat hoc tumulo.
 Si cui de cunctis magnæ est sapientia laudi,
 Maiorem hic habuit, nec comes inuidia est.

LAER. INTERP.

Mortales cunctos excedens moribus æquis,
 Diuus Aristoclees hoc iacet in tumulo.
 Si Sophiæ quisquam præconia magna secutus,
 Hic sibi multa tulit liuor & omnis abest.

BENTINVS.

Iustitia cunctis præstans, uitaque modesta,
 Hoc situs in tumulo diuus Aristoclees,
 Si quenquam ad magnos sapientia uexit honores,
 Hunc citra inuidiam uexit & ipsa uirum.

IOAN. SLEIDANVS.

Hic iacer ille Plato uitæ moderamine clarus,
 Diuorum numero dignus & ille Plato.
 Si quis ab ingenio laudem tulit, unicus omnem
 Occupat, & liuor carpere nulla potest.

Αἰετοπατρ.

Μὴ σὺ γε θνητὸς ἔωρ, ὡς ἀθανάτιός τι λογιζῶ,
 εἰδὲρ γὰρ βιάτῃ πεισὼν ἐφημερίοις.

εἰ καὶ

εἰ καὶ τόνδε Κάσσανδρομ ἔχθ' σαρὸς ἡδὲ θανάτῳ,
 ἐνθρονον φύσεως ἄξιον ἀθανάτου.

LODO. IAVSSERANDVS.

Cum sis mortalis, fatoque obnoxius usque,
 Nil reputes tanquam non moriturus agas.
 Nulla etenim fragilis certa est fiducia uitæ,
 Sed quocunque peras mors datur una comes.
 Mortuus est igitur Cassander, humique sepultus,
 Natura indignus uir tamen ille mori,

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Τίς λήθῃ ἐκ ἐδάκρυσε, σέθεν φθιμῶσι Κάσσανδρε;
 Τίς πέτρῃ, ὅς τ' οὖν λήσεται ἀγλαΐης;
 Ἀλλὰ σε νηλεὺς, καὶ βάσκανθ' ὤλεσε Δαίμων.
 ἥλικιόν ὀλίγον ἑκοσιεξέτεων.
 ὅτ' ἤνεκ' ἄλοχον θήκεν, μογερός τε τοκῆας
 γηραλέος συγερῶ πένθει τέτρομνός.

LODO. IAVSSERANDVS.

Qui non te absumpto lapides fleuere Casandere
 Splendoremque tuum quæ petra non memoret
 Inuidus at sæue dæmon te perdidit, ætas
 Dum uigena tibi sexta, breuisque foret.
 Fecit & uxorem uiduam, tristeisque parentes
 Iam senio adfectos, atque dolore graui.

ΕΙΣ ΑΓΩΝΙΣΤΑΣ.

Σικωνίδης.

εἶπον τίς, τίνθ' ἐσὶ, τίνθ' παῖρ ἰδὲ, τί δὲ νικῆς;
 Κάσμιλλθ', Εὐαγόρῃ, Πύθια, Πύξ, ῥόδιθ'.

P 2 SO

Dic quis, quo genitus, cuius tu, uiceris aut quidē
Casmylus, Euagora, Rhodius sum, pythia, cæstu.

ALITER.

Casmylus hic iaceo quondam qui Pythia cæstu
Vici, me genuitq; Euagoras Rhodius.

ΕΙΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ.

Αγαθίς.

Δις δὲ ἀδελφίδες ἐπέχθ' τάφος. ἐν γὰρ ἐπισχορ
ἡμᾶς καὶ γενεῆς οἱ δὲ δύο, καὶ θανάτου.

LILIVS.

Quatuor hic tumulus fratres habet, una duobus
Lux & natalis, mortis & una fuit.

MORVS.

Quatuor hic tumulus fratres complectitur, ex his
Lux simul una duos & parit, & perimit.

IDEM.

Quatuor hic tumulus fratres complectitur, ex his
Proh dolor una duos lux parit, ac perimit.

ΕΙΣ ΑΝΑΠΕΙΟΥΣ.

Ανακρεοντίος.

Κάρτερος ἐν πολέμοις Τιμόκριτος, ὃ πόδε σάμα.
ἄρως δ' ἐκ ἀγαθῶν φειδύεται, ἀλλὰ λακῶν.

MORVS.

Fortis erat bello Timocritus, hic iacet ergo.
Fortibus haud parcat Mars ferē, sed timidus.

IO. SLEIDANVS.

Conditur hoc saxo ualidus Timocritus armis.
Parcitur ignauis Marte uolente uiris.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣ.

Ορνι Διὸς Λεονίδας διακρίσσει, τεῦ χάριν ἔσκα
γοργὸς καὶ μετὰ τὸν ἄριστον ἄριστον
ἀγγέλλω μετὰ τὸν ἄριστον ἄριστον
οἰωνῶν γενόμεαν, πᾶσαν δὲ ἡμιθῶν.

Διχαί πῃ διχλοῖσιν ἐφειδύσσει πῇ λῆται.

ἄμμις δ', ἀτρεῖσιν ἀνδράσι τερπόμεθα.

C. VRS. VELIVS.

Nuntia fare Iouis, præpesq; uolatibus ales,

Cur magni ad tumulum sidis Aristomenis?

Hæc homines moneo, uolucris quantū optima uius

Tantum hic heroas optimus inter erat.

Stiparint pauidæ timidorum busta columbæ,

Ast ego delector fortibus usq; uiris.

Εἰς ΕΠΙΚΥΡΟΝ καὶ

ΘΕΜΙΣΟΚΛΕΑ,

ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ.

Χαῖρε Νεοκλείδα, δίδυμον γένος. ὃν ὁ μὲν ὑμῶν
πατρίδα δούλοσύναν ὄνσας, ὁ δ' ἀφροσύνας.

MORVS.

Ista Neoclidæ gnatos habet urna gemellos,

Seruitio hic patriam liberat, hic uitio.

ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΔΟΣ.

Τὰ πῖλ' ἀναθεῖς ὄνσας ἐπ' ἀσπίδ' ἡλυθ' ἄπνευς
ἐπ' ἄσπετον ἀργεῖον τραύματα διεξάμυν',
διδυμὸς πρὸς δὲ πᾶν ἴα. καὶ αἰματὸν ἴα δ' ὁ πρὸς ὄνσας
παῖδ' ὡς πυρκαϊῆς πύρνηχ' εἶπε τιθείς.

Διχλοῖς λακῶσιν, ἐγὼ δὲ σὲ τέκνον, ἀδελφεύς

P 3 θάψο

θαίτω, ὅς κ' ἐμὸν, καὶ Λακεδαιμόνιον.

AVSONIVS.

Excipis aduerso quod pectore uulnera septem,
Arma superueheris quod Thrasybule tua,
Non dolor hic patris, Pitanae sed gloria maior,
Rarum tam pulchro funere posse frui.
Quem postquam mœsto socij posuere feretro,
Talìa magnanimus edidit orsa pater:
Flete alios, natus lachrymis non indiget ullis,
Et meus, & talis, & Lacedæmonius.

FRAN. PHILEL.

Exanimis Pitanen clypeo Thrasybulus in acri
Confossus septem uulneribus redijt.
Passus ab Argiuis, quæ tergo nulla gerebat.
Tynnichus hunc igni cum daret, hæc loquitur:
Flere decet timidos, oculis te nate sepulchro
Condo meum siccis ac Lacedæmonium.

CRINITVS.

Traiectus hasta pectus infensa Lacon
Cruentus in bellum ruit
Ac dum inter arma & hostium fertur neces
Tandem peremptus concidit.
Hunc postquam amici collocant mœsti rogo,
Augentq; funus lachrymis,
Miratus hanc inertiam parens (ait)
Abite non prorsus uiri,
Abite procul, o patriæ quondam genus,
Olim Lacones uiximus.
Quid uos inertes impios luctus datist?
Hic natus est meus & Lacon.

Huc

¶ Huc pertinet quod a Plutarcho refertur.

FRAN. PHILEL.

Quod Lacedæmonius fueris tibi nate sepulchrum
Læta paro, timidos cætera turba gemat.

¶ Huic non absimile de fortitudine
Byzantiæ.

MARVLLI.

Senserat exanimum mater Byzantia natum,
Forte facit patrijs dum sua sacra deis.
Vniusq; dolor totam concusserat urbem,
Atq; erat in luctu uir, mulierq; nouo.
Illa immota diu, postquam stata sacra peregit,
Respicit aduerso pectore uulnus hians.
Impositumq; suis iuuenem quæ gesserat armis,
Et madida hostili tela manusq; nece.
Mox nec scissa comam mater, nec territa casu,
Fœmina, fortuna celsior ipsa sua,
Nate ait, egregium patriæ per sæcula nomen,
Quam non degeneri funere nate iaces.
Agnosco quæ sæpe mihi promittere suetus,
Oraq; adhuc hosti pene tremenda tuo.
Nunc demum peperisse iuuat, dolor omnis abesto.
Nunquam ego renato non bene mater ero.
De Lacone alio.

CRINITVS.

Lacon relicta parmula
Cum se trideret faucium
Cedentibus passim suis
Cruentus in bellum redit,
Clypeoq; adepto nobili

P 4 Inclamat

Inclamat ad suos statim

Adeste, quo decurritis?

Non sunt timenda uulnera,

Præstat mori quàm cedere.

De matre Lacæna

AVSONIVS.

Mater Lacæna clypeo obarmans filium,

Cum hoc, inquit, aut in hoc redi.

POLITIANVS.

Ραιδί' λάκαινα σάκ' πολέμῳσι ἰόντι διδῶσα,

παῖ εἴη ἢ σὺν τῷ δ', ἢ ὡτ' ἔσθ' ἐνέε.

Εἰς τὸς ἐν Θερμοπύλαις

θανόντας.

Μυριάσιν ποτὲ τῆδε τρικκοσίαις ἐμάχοντο

ἐκ πελοποννήσου χιλιάσιν τέτορες.

LAVREN. VALLA.

Ter decies centum hic certarunt millibus olim

EPeloponneso bis modo mille uiri.

Εἰς τὸς αὐτοὺς.

Ὡ ξῖν' ἀγῆλον λακεδαίμονίσις, ὅτι τῆδε

λείμεθα, τοῖς λείνων ξήμῳσι πρὸ θόμβῳ.

IDEM.

Nos Lacedæmonijs refer hic peregrine iacentes.

Exhibito illorum uocibus obsequio.

STRAB. INTERP.

Dic Lacedæmonijs hac hospes parte iacere,

Dum illorum rigidis iussibus obsequimur.

Εἰς τὸς αὐτοὺς.

Ἀκμάς ἐσκηῶν ὡτ' ἐντὶ ἑλλάδα πᾶσαν.

ταῖς

ταῖς ἢ μῶν ψυχῶς λείμεθα ζυσαμένοι.

Εἰς τὸς αὐτοὺς.

Εἰ τοῖς καλῶς θήσκειν ἀρετῆς μέρο' οὐκ ἔστι μίγιστον,

ἡμῖν ἐκ πάντων τούτ' ἀπένεμει τύχη.

ἑλλάδι γὰρ σπεύδοντες ἐλευθερίην προῖναι,

λείμεθ' ἀγχεῖν ἡρώωνι εὐλογίῃ.

IOAN. SOTER.

Maxima si uirtus, quem fortiter occubuisse,

Fortuna hoc nobis ante alios tribuit.

Nam asserere afflictam properantes Hellada, cuncti

Acterno utentes sternimur elogio.

Ἀδελφοί.

ῥαῖδος ἀθηναίων, πρὸς τὸν στρατὸν ἐξολέσαντες,

ἤρκεσαν ἀγαλὲν πατρίδι δαλοῦνται.

IOAN. IORDANVS.

Cecropidæ iuuenes Persarum milite caeso,

Seruitio patres eripuerunt graui.

Πλάτων.

Οἱ δ' ἐποτ' αἰγαίοιο βαρύβρομον οἰδμελιπόντες,

ἐκ βατάνων πεδῶν λείμεθ' ἐνὶ μεσάτῳ.

χαῖρε λυτὴ πόσι πατρίς ἐρετρία, χαίρειτ' ἀθῆναι

γείτονες εὐβοίης, χαῖρε θάλασσα φίλη.

PHILOST. INTERP.

Qui quondam Aegæi ruimus salis ære profundum

Ecbaranum, hoc campo conregimur medio.

Patria clara olim uale Eretria, uos & Athenæ

Vicinæ Eubæes, Ponteq; amice uale.

Ἀδελφοί.

P s Pla

Platoni tribuit Laertius.

Εὐβοίης γένος ἐσμὲν Ερετρίκον. ἄγχι δὲ Σάτωρ
 λείμεθα. φῦ, γαίης ὅσον ἀφ' ἡμετέρης.

INTERP. LAER.

Euboeæ nunc gens, sed eramus Eretria fusi,
 Condimur à nostra nos regione procul.

MICHAEL BENTINVS.

Euboeæ fuimus Eretrum genus, ac prope Sufas
 Condimur, heu nostra tam procul à patria.

Τύμνω.

Τὸν πατέρα νόμος δαμάτριον ἔκτανε μάτηρ
 ἃ λακεδαιμονία, τὸν λακεδαιμόνιον.
 θηκτόν δ' ἐν προβολᾷ θεμνύα ξίφος, ἔπειρ, ὀδόντα
 ὄξυν ἐπιβρύκτο' οἷα λάκαινα γυνᾶ,
 ἔρρε λακὸν σκυλάκεισμα, λακὰ μέρις, ἔρρε ποθ' ἄδαρ.
 ἔρρε, τὸν δ' σπάρτας ἄξιον ἐτρέφομες.

¶ Citatur à Plutarcho huius epigram-
 matis distichon in Apoph.

FRAN. PHILEL.

Hunc timidum mater Damatrimon ipsa peremiss
 Nec dignum matre, nec Lacedæmonium.

ERASMVS.

Transgressum leges mater Damatria natum
 Ipsa Lacæna necat non Lacedæmonium.

¶ Est huius argumenti & hoc paulo superius positi.

Ερυκίς.

Ανὴρ ἀπὸ πόλεως τρεῖς ἀντὶ σε δὶ ξάτο μήτωρ
 πάντα τὸν ὀπλίσην κόσμον ὀλωλεκέτα.

ευ

αὐτὰ πινύαμ δαμάτριον αὐτίκα λόγχαρ,
 ἔπει διὰ πλατέων ὡσαυτὰ λαγόνων,
 λίσσθαι, μὴδ' ἔχω σπάρτας ψόγον. ὃ γὰρ ἐκείνα
 ἡμπακερ, εἰ δὴ λῶς πύμον ἔβρεψε γάλα.

IOAN. IORDANVS.

Quum bello exciperet profugum te mater omisiss,
 Quæ tuleras, armis omnibus ante fuga.

Hæc tum letali Damatrie protinus hasta
 Dixit transfodiens uiscera lata tibi.

Iam moriare, habeat ne Sparta hoc dedecus ingens,
 Quæ solita est forteis semper habere uiros.

Nam nihil illa tuis uitijis peccauit: at ipsa,
 Hubera degenerem quòd te aluere mea.

¶ Citatur & illud ab eodem in
 Apophthegmatis.

ἔρρε λακὸν φύτευμα δὴ σκότος ὃ δὴ μίσος,
 εὐρώτας διφλάς μὴ δ' ἐλάφοιαι ῥεοί.
 ἀχρεῖον σκυλακεῦμα, λακὰ μέρις, ἔρρε ποθ' ἄδαρ,
 ἔρρε, τὸ μὴ σπάρτας ἄξιον, ὃ δὲ τεκῶν.

FRAN. PHILEL.

Vade malum tenebras germen pete queng; perofus,
 Eurotas ceruas ne fluat ad timidas.

Si catulus nequam perexeris, ito sub umbras
 Nec Sparta dignus, nec generis titulis.

ERASMVS.

Germen iners abeas ad tartara, teq; perofus
 Eurotas ceruis nec det aquam timidis.

Ignauus catulus, mala sors, hinc uade sub orcum,
 I, Sparta indignus, quem nec ego reperì.

Αδλκ

Αδελον.

Ημαθίην ὅς πρῶτ' εἰς ἄγρια βῆσα φίλιππ',
 αἰγαίην κείμεναι βῶλον ἐφεισάμεν'.
 ῥέξας οἱ ἔπω βασιλεὺς ποτρίην· εἰ δέ τις αὐχὴ
 μείζον ἐμὲν, καὶ τῶθ' αἰμαῖ' ἡμετέρῃ

C. VRS. VELIVS.

Primus ego Aemathiam bellis agitare Philippus
 Ausus, in Aegæa sum tumulatus humo.
 Rex mihi par factis nemo, si se tamen ullus
 Altius extulerit sanguinis ille mei est.

ΕΙΣ ΑΝΔΡΑΣ ΟΥΚ ΕΠΙΣΗΜΟΥΣ.

Αδελον.

D. Laertius sibi asserit.

Οὐ μὰ τὸν, ὃ δὲ Λύκωνα παρήσομεν, ὅττι ποδὶ ἐλγὴς
 ἑλὼς θανέει, θαυμάζω ὅτ' ἄλλ' ἄλλ' ἔγω,
 τὴν ἔσως αἰδέομαι μακρὴν ὁδόν, ἂν πρὶν ὁπποῦν
 ἄλλοι τρὶσι βαδίσας, ἔδραμε νυκτὶ μίαν.

LAER. INTERP.

Prætereunda mihi non sunt & fata Lyconis,
 Fecerat infirmum quem valetudo pedis.
 Namq; pede alterius semper cum nixus adiret,
 Tam longam miror nocte uolasse viam.

Αδελον.

Ὁκῶν ὁ με λείνας λευκήν φόνον, εἰ δ' ἐ με τύμβῳ
 δωρεῖται, πῶς ἀντιτύχοι χάρι'.

IOAN. SLEIDANVS.

Abdidit hac tellure latro me fraude necatum.

O utinam talem sentiat ille necem.

Αδελον.

Αδελον.

Ζῶν συλῆσας, δώρ' ἐτάφον, ἀλλὰ με λευκήν,
 ὃ θάψῃς. ποῖον ἑλὼς ὄναιο τάφῳ.

IDEM.

Decultas modo, non sepelis me lumine uitæ
 Exutum, Tibi nunc talia busta precor.

Αδελον.

Κἂν με κατὰ κρύψῃς ὡς ὀφειλὸς ἀνδρὸς ὀρώντ',
 ὅμμα δίκης λευκῶν πάντα τὰ γιγνομένα.

ALCIATVS.

Me sepelis tanquam nemo conspexerit: atqui
 Iustitiæ ipse oculus omnia facta uidet.

IOAN. SLEIDANVS.

Me licet occultes ueluti sine teste peremptum,
 Hæc tamen usq; uident uindictis ora dei.

Αδελον.

Εἰ με νεκρὸν κατέθαπψῃς, ἰδὼν οὐκ εἰς μοι θυμῷ,
 εἶχες ἂν ἐκ μακρῶν μισθὸν ἐπ' εὐσεβείῃ.
 Νῦν δ' ὅτε δὴν τύμβῳ με κατὰ κρύψῃς ὁ φονεύσας,
 τῇ αὐτῇ μετεχοῖς, ὥν περ ἐμοὶ παρὲς χεῖς.

IOAN. IORDANVS.

Si tegeres miserans hac me tellure peremptum,
 Præmia dñs ferres iusta labore pio.
 At tumulo occultas iam me, quod fraude necasti,
 Hæc tibi contingant, quæ mihi sæue facis.

Αλεξάνδρου.

Ἀνδρῶν, ὃ λευκὸν λευκὸς τάφον, ἀλλὰ γὰρ ἀνδρὸς
 χερσὶν ἑμῶν, μικρὸς τύμβος, ἐμοὶ δ' ἱκανός.

IO.

Non Cræsi monumenta uides, at pauperis olim
Busta uiri, exigua est hæc mihi tumba satis.

ΠΛΑΤΩΝΘ.

Ἀστὴρας εἰσαὐτοῦ ἀστὴρ ἐμός. εἴθε γυνοίμην
ἔρπνος, ὥς πολλοῖς ὄμμασιν εἰς σὲ βλέπω.

GVA. VERONEN.

Ardentes stellas lucens mea stella tueris,
Cælum utinam fierem, te ut multo lumine cernam.

LAER. INTERP.

O utinam cælum fierem cum sydera cernis
Stella mea, ut multo lumine te aspicerem.

BENTINVS.

O utinam cælum fierem cum sydera cernis
Mi stella, ut multis in te oculis tuerer.

Τὸ αὐτὸ.

Ἀστὴρ πρὶν μὲν ἑλάμπες ἐνὶ ζωοῖσιν ἦν.
νῦν δὲ θανάων, λάμπεις ἵσπερ ἐν φθιμύλοισι.

AVSONIVS.

Stella prius superis fulgebas lucifer, at nunc
Extinctus cassis lumine uester erit.

GVA. VERONEN.

Stella prius fulgebas lucifer, at nunc
Hesperus ah fulges manibus occiduus.

BENTINVS.

Iamdudum uiuis lucebas lucifer, at nunc
Exinctus lucēs Hesperus Elysijs.

LAER. INTERP.

Iamdudum sydus lucebas uiuentibus matutinum
Nunc

Nunc Hesperus fulges uita functus mortuis.

IDEM.

Iamdudum uiuis fulgebas lucifer, at nunc
Defunctis lucēs Hesperus exanimis.

MARVLLVS.

Lucebas superis mea Lucia lucida Phœbe,
At nunc Persephone tertia regna tenes.

PLATONIS est & hoc,

Τὴν ψυχὴν ἀγάθωνα φιλοῦν ὑπὸ χεῖλεσιν ἔσχορ.
ἦλθε γὰρ τλήμων ὥς διαθεσσομένη.

GELLIVS.

Suauia dans Agathon animam ipse in labra tenebā,
Aegra etenim properans tanquam abitura fuit.

¶ Amicus quidam Gellij non ἄμεινον, in plures uer-
siculos licentius liberiusq; uertit.

Dum semihulco suauio
Meum puellum suauior,
Dulcemq; florem spiritus
Duco ex aperto tramite,
Anima ægra & saucia
Cucurrit ad labias mihi.
Rictumq; oris peruium,
Et labra pueri mollia
Rimata itineri transitus
Vt transileret nititur.
Tum si moræ quid plusculæ
Fuiſſet in coitu osculi
Amoris igne percita
Transiſſet, & me linqueret,

Et

Et mira prorsum res foret
 Ut ad me fierem mortuus,
 Ad puerum intus uiuerem.

Huc allusit

CRINITVS.

Cum te Næra suauior,
 Gratumq; florem spiritus
 E semiulcis suauis
 Per mutuas uices traho:

Tum mi labella pressula
 Tenello amore faucia,
 Animam tenere gestiunt,
 Ne se relinquat protinus:
 Tuisq; labris mollibus
 Decepra dulci suauio
 Sensim reperto transitu
 Labatur in pectus tuum,
 Et dicat esse gratius
 Seruare tam bonos lares,
 Tecumq; semper uiuere,
 Vbi alma Cypris incales,
 Blandusq; germinat lepor
 Et grata lussat charis.

Quod si Næra aduenerit,
 Vt igne amoris percita
 Animula mea misellula
 Me linquat in cœtu osculi,
 Et me relicto transeat.
 Remitte quàm primum potes,
 Et redde mi uicam precor,

Vt

Vt seruiam semper tibi,
 Fidemq; firmam comprobem.

Videtur & huc allusisse Marullus.

Suauiolum inuitæ rapio dum casta Næra,
 Imprudens uestris huius animam in labijs.
 Exanimusq; diu, cum nec per se ipsa rediret,
 Et mora lætalis quantulacumq; foret,
 Misi cor quælitum animam, sed cor quoq; blandis
 Captum oculis nunquam deinde mihi redijt.
 Quod nisi suauio, flammam quoq; casta Næra
 Hauissem, quæ me sustinet exanimus.
 Ille dies misero mihi crede supremus amanti
 Luxisset, rapui cum tibi suauiolum.

¶ Cum hoc argumento fere conueniunt
 uersus illi quos citat A. Gellius,

Q. CATVLLI.

Aufugit mi animus, credo (ut solet) ad Theotimum
 Deuenit, sic est, perfugium illud habet.
 Quid, si non interdixem ne illuc fugitiuum
 Mitteret ad se intro, sed magis eniceret
 Ibimus quæsitum, uerum, ne ipsi teneamur
 Formido. quid agor da Venus consilium.

¶ Extat & de forma Rosciji elegantiss. hoc

EIVSDEM.

Constiteram exorientem auroram forte salutans,
 Cum subito læna Roscius exoritur.
 Pace mihi liceat cœlestes dicere uestra,
 Mortalis uisus pulchrior esse deo.

Αδ' ἐσπέρου. οἱ δὲ, Νέγων.

Q

E48

Εμὲ θανόντι, γαῖα μεχθήτω πυρί.
ὃδὲρ μὲλός μοι. τὰ μὲν γὰρ λαλῶς ἔχθ.

ALCIATVS.

Me terra functo misceatur ignibus,
Id curo nil, mea probe se continent.

Σιμωνίδης.

Πολλὰ φάγομαι, καὶ πολλὰ πίνω, καὶ πολλὰ λαλῶ ἐπὶ πόρῳ,
ἀνθρώπων, καί μοι Τιμοκρέων ῥέδεται.

VOLATERRANVS.

Multa bibens, tum multa uorans, male deniq; dicens
Multis, hiciaceo, Timocreon Rhodius.

Καλλιμάχης.

Δαίμονα τίς δ' εὖ οἶδε τὸν αὐριον; ἡνίκα καὶ σὺ
χαρμὶ τὸν ὀφθαλμοῖς χθίζον ἐν ἐμετέροισι,
τῷ ἐτέρῳ λαύσαντες ἐθάπτομεν ὃδὲρ ἐκείνῳ
εἶδε πατὴρ Διοφῶν χεῖρ' ἀνιερότερον.

IO. SLEIDANVS.

Vilius heri nobis longo dignissimus æuo
Charmitus, in terram conditus est hodie.
Ula fuit soboles multum dilecta parenti.
Vsq; eadeo nullus crastina nouit homo.

ΕΙΣ ΑΡΧΑΙΟΥΣ ΤΙΝΑΣ.

Εἰς Σαρδανάπαλον.

Εὖ εἶδώς σε θνητὸς ἔφυς, τὸν θυμὸν ἄλεξε,
τρεπόμενος θαλίῃσι, θανόντι σοι, ὅτι ὄνησις.
καὶ γὰρ ἐγὼ σποδὸς εἴμι, νῦν μεγάλῃ βασιλεύσας
πῶς ἔχω δὸς ἔφαγον, καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ' ἐρωτός.
τίρπον' ἰδὲ αὖν. τὰ δὲ πολλὰ, καὶ ἄλβια λείπειται.

242

ἥδε σοφὴ βίωσις ἡρώων ἀνθρώποισι.

INTERP. STRA.

Ede bibe iude, &c.

Cum te mortalem noris, præsentibus exple
Delictis animum, post mortem nulla uoluptas.
Namq; ego sum pulvis, qui nuper tanta tenebam.
Hæc habeo quæ edi, quæq; exaturata libido
Hauit, at illa manet multa, & præclara relicta.
Hoc sapiens uitæ mortalibus est documentum.

Εἰς Νιδέην.

Αγκυβίς.

Ὁ τύμβος ὅτος, ἐνδὸν ἔκ' ἔχθ νεκρῶν.
ὁ νεκρὸς ὅτος, ἐκδὸς ἔκ' ἔχθ τάφου.
ἀλλ' εὐχὸς εὐτὶς νεκρὸς ὅτι, καὶ τάφος.

AVSONIVS.

Habet sepulchrum non id intus mortuum,
Habet nec ipse hic mortuus bustum super.
Sibi sed est ipse hic sepulchrum & mortuus.

POLITIANVS.

Hoc est sepulchrum intus cadauer non habens,
Hoc est cadauer & sepulchrum non habens,
Sed est idem cadauer & sepulchrum sibi.

C. VRS. VELIVS.

Hoc in sepulchro mortuus non conditur,
Et conditorium hic habet nec mortuus,
Bustum sed ipse est sibi, itemq; mortuus.

Εἰς Ἡρώ, καὶ Λεάνδρον.

Αντίπατρος.

Ὁντος ὁ Λεάνδρου διὰ πλεον, ὅτος ὁ πόντος

Q. 2. πορ

πορθμός, ὁ μὴ μόνω τῷ φιλεοντι βαρύς.
 ταυτ' ἥρως τὰ πάροιθε ἐπαύλια. ὅτ' ἔτι πύργῳ
 λείψανον ὁ προσότης ὡς ἐπέκτιστο λύχνῳ.
 λεινὸς δ' ἀμφοτέρως ὁ δ' ἐχθ' ἰάφῳ. εἰσέτι κ' νῦν
 λείνῳ τῷ φθονερῷ μεμφομένως ἀνέμῳ.

GVLIEL. DE MARA.

Hic est tranatus, miseri & uectura Leandri.
 Hoc fretum amatori fiat reliquisq; graue.
 Nobilis hæc Herus domus extitit, hæc quoq; turris
 Reliquiæ, hic Veneris signa lucerna dedit.
 Hos ambos cōmune tenet monumentum, etiā nunc
 Venti execrantes illius inuidiam.

Εἰς Τίμωνά τ' ὁρμισανθ' ἄνθρωπον.

Εὐθαδ' ἀπορρήξας ψυχὴν βαρυδαίμονα, λείμαι,
 ὄνομα δ' ὃ πένθειδε, ληκοὶ ἤ, ληκῶς ἀπόλοιθε.

VOLATER.

Hic sum post uitam miseramq; inopemq; sepultus:
 Nomen ne quæras, dii lector te male perdant.

IOAN. SLEIDANVS.

Hic iaceo postquam mea spiritus ossa reliquit:
 Nomen celabo, uobis aduersa precatus.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Καλλιμάχῳ.

Τίμων, ὃ γὰρ ἔτ' ἐστὶ τί τοι φάθῃ, ἢ σκότῳ ἐχθρόν;
 τὸ σκότῳ. ὅμως γὰρ πλείονες εἰμ' αἰῶν.

IOAN. SLEIDANVS.

Ten' magis oblectant superi, uel regia Ditis:
 Iam superi, Multos regia Ditis habet. TIMON.

Ομη

Ομηρ.

¶ Homero tribuit Herodotus. Sunt tamen ut testatur
 Laertius, qui Cleobulo tribuant.

Χαλκῇ παρθενῳ εἰμι, μίδ' ὃ δ' ὡς σήματι λείμαι
 εὐτ' ἂν ὕδωρ τε νῆα, κ' δένδρεα μακρὰ τεθλητ,
 ἥλιος τ' ἀνέων λάμποι, λαμπρὰ τε σεληνῇ,
 καὶ ποταμοὶ ῥέωσι, ἀνακλῦν τε θάλασσα
 αὐτὸς τῇ δ' ἐμύσσα πολυκλαύσω ὡς τὸ μῦθῳ,
 ἀγγέλω παρῖσι, μίδ' ὃς ὅτι τῇ δ' ἐμύσσα.

LAER. INTERP.

Aenea uirgo Midæ celebri sum nixa sepulchro,
 Alluit unda flumen, & plurima germinat arbor,
 Phœbus at exoriens, & splendida luna refulget,
 Flumina labuntur, placidæ de montibus undæ
 Littora commiscet, defleto hic marmore multum
 Fixa, Midam moneo qui præterit esse sepultum.

BENTINVS.

Aenea sum uirgo Midæ quæ incumbo sepulchro.
 Dum fluit unda leuis, sublimis nascitur arbor,
 Dum sol exoriens, & splendida luna relucet,
 Dum fluuîj labuntur, inundant littora fluctus
 Hic constanter ago, lachrymisq; in litore tincto
 Fixa, Midam moneo, hic tumulatum chare uiator.

VITVS.

Virginis ora gero solido conflata metallo
 Præsidium formata Midæ custosq; sepulchri.
 Hædulcis fluat unda, ferat quoq; terra uiuentes
 Arboribus sylvas, & gramina uestiat agros,
 Ipseq; sol radijs luceat & aurea phœbe.

Q 3 Interim

Interim ego hic maneo monumenta q̃ tristia seruo:
Hoc bustum ut regis ex me sciat esse uiator.

ΕΙΣ ΑΥΛΗΤΑΣ.

Αδ' ἄλλοι.

Ορφῆος μὲν λιθάρα πλείστον γέρας ἔειλεν θνητῶν,
Νέστωρ δὲ γλώσσῃς ἡδ' ὁ λόγος σοφίῃ.

Τεκτασύνῃ δ' ἐπέων, πολὺν ἴστω θεῖος Ὀμηρος.

Τηλεφάνης δ' αὐλοῖς, ὅ τ' ἀφ' ὧν ὄδ'.

ΙΟ. SLEIDANVS.

Orpheæ cytharæ celebratur gloria semper.

Nestoris est linguæ suauiloquentis honoꝝ.

Carimine Homerus habet laudem multis scius omne.

Telephanes tibia. Hic cuius & ossa iacent.

ΕΙΣ ΒΡΕΦΗ.

Λακκιανῶ.

Γαῖδ' ἄ με πέντε τετρεσθ' ἀκκοῖα θυμὸν ἔχοντα,
νηλὲς αἰδὼς ἤρπασε Καλλιμάχου.

Ἄλλ' ἄ με μὴ λακίοις, καὶ γὰρ βίοτιο μετέσχοι
πάντες, καὶ πάντων τὴν βίοτιο βακύν.

C. VRS. VELIVS.

Quinquennem rapuit puerum immiserabilis Orcus

Curarum uacuum nomine Callimachum.

Sed me flere caue, nam paucos, ut breuis, annos

Vixi, sic uitæ pauca sinistra tuli.

ΙΟΑΝ. SLEIDANVS.

Callimachus quinquennis ego puer atra subiit

Limina Plutonis, cura q̃ nulla fuit.

Parce sed lacrymis, Vitam ut mihi parca negauit

Lon

Longam. Sic uitæ incommoda nulla dedit.

ΕΙΣ ΓΕΡΟΝΤΑΣ. Μενεκράτης.

Τῆρας ἐπ' αὐτὸν μὲν ἐπ' ἡ, πᾶς εὐχεται. ἢν δὲ ποτ' ἔλθῃ,
μὲν φέσται. ἐσθ' αἰετὶς τοῦ οφειλόμενου.

ΛΟΔΟ. ΙΑΥSSERANDVS.

Quilibet absentem quærit q̃ optat q̃ Senectam,

Ille tamen paucis sæpe cupita uenit.

Venerit hæc eadem, quis non incusat & odit

Sic melior semper debita, crede mihi, est,

Λεωνίδ'.

Ἡ γρη῏ς Νικῶ, μελίτης τάφοι ἐσεφάνωσε
παρθενικῆς. αἰδ' ἡ, τὰ δ' ὁσίως λεκρίμας

ΙΟ. ΙΟΡΔΑΝVS.

Texit anus Nico, Melites hic uirginis ossa,

Pluto, hoc uidisti iudicio ne pio?

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ.

Εἰς Λαίδ' α, Αγαθίς.

Ερπῶν εἰς ἐφύρην, τάφοι ἔδραμον ἀμφικελευθον

Λαίδ' α, ἀρχαῖς, ὡς τὸ χάραγμα λέγει.

Δάκρυ δ' ἐπισπείσας, χαίροις γυναῖκα. ἐκ γὰρ ἀκοῆς
οἰκτιρῶ σε ἔφη, ἢν πᾶρ α, ὅτι ἰδ' ὁ μὲν.

ὦ πόσον ἡθελῶ νόον ἡ καχέ. ἀλλ' ἰδ' ἡ λήθη

ναίς, ἀγλαίην ἐν χθονὶ λατθεμένη.

ΙΟΑΝ. SLEIDANVS.

Laidis antiquæ uidi monumenta Corinthi.

Nam fuit indicio litera sculpta mihi.

Tum plorans dixi, Mulier sis salua, Tibi q̃

Quam prius haud uidi, lachryma nostra detur.

Q 4 O quo

O quoties magnos læsisti perfida reges,
Quæ nunc sub terra putre cadaver habes.

Αδισπόστον.

Ἴκοσι Καλλικράτεια, καὶ ἐννέα τέκνα τέκῃσθα,
ὑδενός, ὑδεμῖς ἐδρακόμην θανάστον.

Ἄλλ' ἐκαστὸν καὶ πέντε δινυσάμην ἐνιαυτὸς,
σκηπτῶνι τρομερὰν οὐκ ἐπιβῆισα χεῖρα.

AVSONIVS.

Viginti atq; nouem genitrici Callicrateæ
Nullius sexus mors mihi uisa fuit.

Sed centum & quinq; expleui bene mēlibus annos,
In tremulam baculo non subeunte manum.

ΣΑΠΦΩΣ.

Τιμάδ' ἄδ' ἐκόνις, τὰν δὴ πρὸ γάμοιο θανῃσθα,
διέξατο περσεφόνος λυάνειο θάλαμον.

Ἄς καὶ ἀποφθιμῶνας πᾶσαι νεοθυγῆι χαλκῷ
ἀλικίς, ἱμερίαν ἱερὰς ἐθεντο λώμαν.

POLITIANVS.

Timadis hic pulvis, quæ dulces ante hymenæos
Excepta est nigro Persephones thalamo.

Illius heu fato cunctæ de uertice amatam
Aequales ferro subsecuere comam.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΣ.

Ἀρχεάνασσαν ἔχω τὴν ἐκ κολοφῶν' ἑταίραν,
ἃς καὶ ὑπὸ θυρίδων ὁ γλυκὺς ἐρετ' ἔρω.

ἢν νεορὴν ἢ βησασαν ἀποδρέψαντες ἔρασαι,
πρωτόβολοι δεισῆς ἤλθετε πυρκαϊῆς.

¶ Epigramma hoc Platoni tribuit Diog.

Laer

Laertius, sicq; refert.

Ἀρχεάνασσαν ἔχω, τὴν ἐκ κολοφῶν' ἑταίραν,
ἢς καὶ ὑπὸ θυρίδων ἐρετὸ δρυμὺς ἔρω.
ἃ διφλοὶ, νεότητι' ἀπαντήσαντες ἐκείνης
πρωτόπλοσ, δι' ὅσας ἤλθετε πυρκαϊῆς.

POLITIANVS.

Archeanassa mihi meretrix Colophonía nunc est
Cuius & in rugis insidet acer amor.

Ah miseri & prima tetigit quos illa iuuenta
Igne suo, medij uos rapuere rogi.

INTERP. LAER.

Archeanassa iacet meretrix Colophonis, in ore
Illius ægroτæ sedit acerbis amor.

O miseri duxit quos fors inimica uagantes
In tam crudelem lumina ferre rogam.

BENTINVS.

Archeanassa mihi est meretrix Colophonía, seris
Cuius & in rugis sedit acerbis amor.

Quas miseri flammæ, per quanta incendia ab ista
Libata illa quibus prima iuuenta fuit.

ΑΔΗΛΟΝ.

Ορᾶς πρόσωπον Κασσίης σῶφρον';
εἰ καὶ τεθνηκε, ταῖς ἀρεταῖς γνωρίζεται,
ψυχῆς τοῦ ἀλλοῦ μᾶλλον, ἢ τοῦ σώματος.

C. VRS. VELIVS.

Nunquid pudicæ Cassiæ uultum uides?
Defuncta quamuis nota uirtute est sua,
Animæ est uenustas corporis præstantior.

ΑΛΙΕΡ.

Q 5

An

An ora cernis hæc puidica Cassiæ
Virtute elaret ipsa quamuis mortua,
Præstat decori corporis mentis decor.

ΕΙΣ ΔΟΥΛΟΥΣ.

Δαμασκίς.

Ζωσίμην, ἢ πρὶν ἔσσαι μόνον τῶν σώματι δόλῃ,
καὶ τῶν σώματι νῦν ἔσσαι ἐλευθερίῃ.

MORVS.

Ante fuit solo Solime corpore serua,
Nunc fatis pars est hæc quoq; nulla manu.

Αδύλορ.

Μάνης ὅτ' ἀνὴρ ἦν ζῶν ποτὶ νῦν δὲ τιθνηκώς,
ἴσον διαρείω τῶν μεγάλῃ δύνανται.

MORVS.

Hic seruus dum uixit erat, nunc mortuus idem,
Non quàm tu Dari magne minora potest.

IO. SLEIDANVS.

Viuus, erat miser hic, Sed nunc post fata Dareo
Magnifico seruus non minus iste potest.

ΕΙΣ ΗΡΩΑΣ.

Εἰς Λαέρτην.

Αδίσποτον.

Ψυχὴ καὶ πνεῦμα ὁ πολὺς χρεόν, οὐδὲ σιδήρεα
φείδεται, ἀλλὰ μὴ πάντ' ὀλέκῃ διαπύρην.
ὥς ἢ Λαέρτης πόδ' ἠρίον, ὃ σχεδὸν ἀκίαν
βαίον ἀπο, ψυχρῶν λείβεται ἐξ ὑπὸν.
ὄνομα μὴν ἠρώας ἀεὶ νέον, ὃ γὰρ ἀοιδὰς
ἀμβλύνει ἀίωρ ἢν ἐλευθερίαν.

IO.

IOAN. SLEIDANVS.

Saxa cauat tempus, ferro nec tempora parant,
Omnia sed mollit tempore longa dies.
Laertæ sic busta terit quoq; litorea propter
Aethere de summo defluus imber aquis.
Immortale sed heu nomen delere uetustas
Heróis, Musa uindice, nulla potest.

Εἰς Ετεοκλέα καὶ Πολυνείκην.

Βιάνορος.

Οἰδ' ἵπποδ' οὐδ' αἰδ' ὄντων, θνήσκει τάφος, ἀλλ' ὁ πάντῃ
τύμβος, ἐπεὶ ζώντων ἀιδανταὶ διαστάτων.
Λίνος ὅτ' αἰδ' οὐδ' ἐσθ' ἀμάρτυς, λίν' ἀχρεόντι
μάρτυς, λίνων χῶ τάφος ἀντίπαλος.
καὶ πῦρ πῦρ ἤλεξεν ἐναντίον, ὃ ἐλεῖν οὐ
παῖδες, ἀκοιμήτων ἀφ' ἁμύνει διαστάτων.

AVSONIVS.

Nec stygîs lucis ineunt sua fœdera fratres
Oedipodionidæ de misero ah miseri.
Nanq; etiam ex uno surgentes aggere flammæ
In diuersa sui dissiliunt cineres.
Infandos iuuenes, quos nec discordia cassos
Luce, nec in semet linquit atrox animus.
Atq; utinam & Thebas quisissent partirier ipsas
Regnorum & metas, ut cinerum nebulas.

Εἰς Αχιλλέα καὶ Πάτροκλον.

Ανδρεὶ δ' ὡς φιλότισι, καὶ ἐν τεύχεσσιν ἀρίστῃ
καίρετον, αἰακίδην, καὶ σὺ μελαιντιάδην.

IOAN. SLEIDANVS.

Insignes pietate, simul præstantibus armis

Saluete

Saluete, Acacida, τυῆς Menœtiada.

Εἰς Αἰάντα.

Ἀσκληπιάδης.

Αἰὲν ἔγωγε τλάμων ἀρετῆς πρὸς τῷ δὲ λάθηναι
 Αἰάντῳ τύμβω, λήρα μὲν πλοκάμους.
 θυμὸν ἄχθ' ἐμεγάλω βεβόλη μὲν, οὐνεκ' ἀχαιοῖς
 ἂν δολόφρων ἀπατῶ, λυγρὸν ἔμῳ ἐκρίσσει.

C. VRS. VELIVS.

Dilaniata comas, uisus miserabilis eheu
 Consideo ad cineres hic Telamoniadae.
 Ista dolore graui, mihi quod fraus callida quondam
 Iudicibus Grai ante locata fuit.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἐκτὼς αἰάντι ξίφος ὥπασεν, ἔκτορι δ' αἶας
 ζωστήρ, ἀμφοτέρων ἢ χάρις, εἰς θάνατῳ.

ERASMVS.

Aiaci datus ens, ab Hectore, baltheus Aiae
 Hectori, utriq; suum donum erat exitio.

Εἰς τὸ αὐτό.

Πικρὴν ἀλλήλοισιν ἔκτῳς χάριν, ἡδὲ φέρασπις
 αἶας, ἐκ πολέμου μνήμ' ἔπορον φιλίας.
 ἔκτῳς γὰρ ζωστήρα λαβὼν, ξίφος ἔμπαλι δῶκεν.
 τὴν δὲ χάριν δῶρων, πείρασεν ἐν θανάτῳ.
 τὸ ξίφος εἰλ' αἰάντα μεμνῶσα, καὶ πάλι ζωστήρ,
 εἰλκυσεν ὑπὸ φριάμει δόφρα συρόμενον.
 ὅπως ἐξ ἐχθρῶν αὐτοκτόνα πέμπετο Λῶρα,
 ἐν χάριτ' ὡς φασὶ μοῖραν ἔχοντα μοῖρα.

AL

ALCIA FVS.

Bellorum coepisse ferunt monumenta uicissim
 Scutiferum Aiacem Hectoraq; Iliacum.
 Balthea Priamides, rigidum Telamonius ensen,
 Instrumenta suae coepit uterq; necis.
 Ensis enim Aiacem confecit, at Hectora functum
 Traxere Aemonijs cingula nexa rotis.
 Sic titulo obsequij quæ mittunt hostibus hostes
 Munera, uenturi præscia fata ferunt.

Huius epigrammatis ultimum distichon sic uertit

ERASMVS.

Αἰὲν ἔγωγε τλάμων ἀρετῆς πρὸς τῷ δὲ λάθηναι
 Αἰάντῳ τύμβω, λήρα μὲν πλοκάμους.

Ἀντίπατρος εἰς Πριάμον.

Ἡρώδης Πριάμον βασιὸς τάφῳ, δὲ ὅτι τοῖς.
 ἄξιον, ἂν' ἐχθρῶν χερσὶν ἐχωννύμεθα.

IOAN. IORDANVS.

Tumba breuis Priami Herois, maiore sepulchro
 Dignus erat, sed sic obrutus hoste iacet.

Ἀνθράξ εἰς ἔκτορα.

Ἐκτὼς, ὁμηρεῖοισιν ἀεὶ βιβλίοις, βιβλίοις,
 θεοδόμου τείχεος ἔρκον ἐρυμνότερον.
 ἐν σοὶ μακρονίδης ἀνεπαύσατο, σὸς δὲ θανόντῳ
 ἔκτορ, εἰσιγῆθη καὶ σελίς Ἰλιάδῳ.

IOAN. IORDANVS.

Semper Homeri Hector claris celebrate camœnis,
 Diuinæ columen splendidiusq; domus.
 In te Maconides requieuit teq; perempto
 Nobilis Iliados conticuere libri.

EIZ

Αθήνων.

Θεσσαλὸς Ἱπποκράτης, ἡὼς γένετο, ἐνθάδ' ἐκίπται,
οὐδένα ἀπὸ ζήτης ἀθανάτου γεγάως.

πλείστα τρόπαια νόσων σήσας ὅπλοις ὑγίαις,
δόξα μ' ἐλὼν πολλὰν ὅ τ' ἔχῃ, ἀλλὰ τέχνη.

MORVS.

Theſſalus Hippocrates, Cuius genere, hac iacet urna,
- Phœbi immortalis ſemine progenitus.

Crebra trophea tulit morborum armis medicinæ,
Laus cui magna, nec id ſorce, ſed arte fuit.

Αθήνων.

Παιſανίην ἡγήσθ' ἐπώνυμον Ἀγχιτίω ἦορ,
πένδ' ἀσκληπιάδην πατρὶς ἔθαψε λέωνις.
ὅς πλείους ἑρπεταῖσι μαρκαίνοντάς ὑπὸ νόσοισι
φῶτας, ἀπὲρρεψεν περσεφόνος βαλάμων.

Empedocli tribuit Diogenes Laertius,
apud quem ſic legitur.

Παιſανίην ἡγήσθ' ἐπώνυμον, Ἀγχιτίω ἦορ,
φῶτ' ἀσκληπιάδην πατρὶς ἔθαψε Γέλας.
ὅς πολλὰς μογεροῖσι μαρκαίνοντάς ἁμάρτους
φῶτας, ἀπὲρρεψεν περσεφόνος ἀδύτων.

INTERP. LAERTII.

Pauſaniæ medico Anchito cognomine nato
Aſclepiadeo patria clara Gela eſt.

Qui languſcentes uario pleroſq; labore
Dæpe acheronteum linquere fecit iter.

BENTINVS.

Pau

Pauſaniæ Anchitū natum, Phœbiq; nepotem
Clarum aluit medicum patria clara Gela.
Qui multos diris homines languoribus ægros
Eripuit furuis Perſephonæi thalamis.

ΕΙΣ ΜΕΘΥΣΟΥΣ.

Αντιπάτρει σιδωνί.

Τῆς πολίης τόδε σῆμα μαρωνίδ' ὅς ἦν ἂν τύμβος.
γλυπτήν ἐκ πέτρης αὐτὸς ὄρεῖς λυλικά.
ἢ δὲ φιλακρήσθ', ἢ καὶ λάλειν, ἢ καὶ τέκνοισι
μύρεται, ὃ τέκων ἀπὲρρεψεν πατρί.
ὅν δ' ἔπειτ' αἰάζει καὶ ὑπὸ ἡέριον, ὅτι τὸ βάκχος
ἄρμαρον, ὃ βάκχος πλεῖς ἐπιτετάφω.

IO. SLIDANVS.

Hæc uetula ſunt buſta Maronidos, illius aſta
Sculptilis ē petra cantharus iſte notat.
Ebria ſemper erat, tum garrula, Sed neq; prolis
Exhauſtiue patris nec dolet illa uicem.
Hoc queritur craſſa nunc ſub tellure uel unum,
Quod deſit Bacchi copia larga ſibi.

ΕΙΣ ΝΑΥΑΓΗΣΑΝΤΑΣ.

Πλάτωνος.

Ναυηγὸς τάφος εἰμ' ὅδ' ἀντίον ὅθι γιωργὸς,
ὡς ἀλή, καὶ γὰρ ξυνοῖς ὕπαι' αἰδ' ἦς.

MORVS.

Naufragus hac ſitus eſt, iacet illa ruſticus urna.
Ad ſtyga ſiue ſalo, par uia, ſiue ſolo.

¶ Similem ferē ſententiam habet,
CONR. CELTIS.

Quo

Qui canere heroum præstantia facta solebat.

Εἰς Ὀρφεα.

Αντιπάτρως.

Οὐκ ἔτι θελγομένης Ὀρφεὺς δ' ὕρας, ἔκ' ἔτι πύτρας
 ἀξίδος, ὃ θηρῶν ἀνυπόμους ἀγέλας.
 ἔκ' ἔτι κοιμάτης ἀνέμων βρόμων, ἔχ' ἡ χάλαζαν,
 ὃ νιφετῶν συρμας, ὃ παναγευσαν ἄλα.
 ὦλεθ' ὦν. σέ γ' πολλὰ κατ' ὠδύρατο θυγάτρις
 νυκτοσύνας. μάτηρ δ' ἔξοχα καλλιόπεια.
 τί φθιμνοῖς σοναχέμεν ἐφ' ἡσίν, ἀνὴρ' αἰαλκείρ
 τῶν παίδων αἰδῶν ὃ δὲ θεοῖς δύναιμι;

IO. SLEIDANVS.

Non quercus, non saxa modo de rupibus Orpheum
 Non armenta tuo carmine mota trahes.
 Iam neq; mulcebis uentos, nec grandine cælum
 Tristius, aut niueis nubila facta globis.
 Nam tua Mnemosynes lachrymantur fata sorores,
 Et genitrix multum Calliopeia dolet.
 Mortua quiv fletus natorum corporat quando
 Diui non possunt asserere inde suos.

Εἰς ἀρχιλόχον ἰταλιανὸν ἀπὸ ὑπάρχων
 αἰγυπτίου.

Κέρβερε, δίδμαλέην ὑλακκὴν νεκυέσιν ἰάλλων,
 ἥδη φρεκαλέον δειδύβει καὶ σὺ νέκυν.
 ἀρχιλόχῳ τέθνηκε. φιλάσσει θυμόν ἰάμβων
 δριμύν, πικροχόλῳ τικτομένην σωματός.
 οἶδα βέβηκειν οἶοι μὲγα δένον. εὖτε λυκάμβειος
 νηὺς μία σοι, διαστὰς ἤγαγε θιγατέρας.

IOAN.

IOAN. IORDANVS.

Cerberē qui timidis terras latratibus umbras
 Hanc umbram horrentem iam quoq; iure time.
 Archilochus pergit, rabioso armatus iambo
 Natus erat, bilis fouit iniqua uirum.
 Quid potuit sat uoce tenes. ratis una Lycambis
 Natas quando duas attulit ante tibi.

Εἰς Ἀνακρέοντα.

ἰταλιανὸν ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.
 Πολλάκι μὲν γὰρ ἀΐσα, καὶ ἐκ τύμβου γ' βόησα,
 πίνετε, πρὶν ταύτην ἀμφιβάλλουσι λόβιν.

INCERTI.

Sæpius hoc dixi, quod post mortem quoq; dicam;
 Nunc potate, prius quam tegat ossa cinis.

Εἰς Ἴβυκον.

Αντιπάτρως.

Ἴβυκε, ληΐσαι σὲ κατέκτανον ἐκ ποτὲ νηὸς
 δάντες ἐρημαῖον ἀσιβον κίονα,
 πολλὰ ὑλῆσά μενον γεράνων νεφθ. αἰ τοὶ ἱκόντο
 μάρτυρες, ἄλγισον ὀλνυμένη θανάτῳ.
 ὃ δὲ μάτην ἰάχκοις, ἐπεὶ ποινὴ τις εἰρινύς
 τῷ δὲ δὴ λαγῆν τίσασθ' οἶοι φόνον,
 σισυφίην κατὰ γαῖαν. ἰὼ φιλοκέρδεια φύλα
 ληΐσεων, τί θιῶν ἔπι φόβουδε χόλον;
 ὃ δὲ γὰρ ὁ προπάρουσι λεόντων αἰγιδόθ' αἰοῖδον,
 ὅμμα μὲλα μπεπλων ἐκφυγὴν εὐμνιδῶν.

PETRVS AEGIDIVS.

Quondam ad desertum uenientes Ibycelitus

R. Vb

Vitam prædones eripuerunt tibi
 Sæpe gruum nubem imploranti, quæ tibi testes
 Aduenere necis quum morerere tuæ.
 Attamen haud frustra, siquidem clangore uolucrum
 Sisyphio cædem est Eumenis ulta solo.
 Latro num genus heu cupidum lucri atq; rapinæ,
 Cur uos nequaquam terruit ira deum?
 Quando nec Aegisthus, uatem qui occiderat olim
 Attrarum occursum fugerat Eumenidum
 AVSON. in monastyl.
 Ibycus ut perijt uindex fuit altiuolans grus.

ΕΙΣ ΑΝΟΝΥΜΟΥΣ ΡΟΙΗΤΑΣ.

ΕΙΣ ΜΙΣΣΑΙΟΝ.

Εὐμόλπῃς φίλον ἦν ἐχθρὸν φαληρικὸν ὄδῳ
 Μισσαίου, φθίμενον σῶμα' ὑπὸ τῶνδε τάφῳ.

LAER. INTERP.

Eumolphi exanimem Musæum terra Phalerum
 Continet hoc tumulo pignora chara patris.

BENTINVS.

Eumolphi exanimem Musæum terra Phalera
 Claudic in hoc tumulo, pignora chara patris.

GVLIEL. DE MARA.

Eumolphi charum nunc terra Phalerica natum
 Musæum in cineres contegit hoc tumulo.

ΕΙΣ ΛΙΝΟΝ.

Ἡδὲ Λίνον θησαυρὸν ἐδέξατο γαῖα θανόντα,
 μύσῃς βρατίης ἦν εὐσεφάνη.

INTERP. LAER.

Candida purpureis redimitum tempora fertis
 Theba

Thebanum Vranix continet urna Linum.

ΕΙΣ ΟΡΦΕΑ.

Ορφέα χρυσολύρην τῆδ' Ορφέα μῦσαι ἔτασαν,
 ὃν ἑλάνεν ὑμνέδων Ζεὺς φολεῖντι Βέλῃ.

LAER. INTERP.

Orphea candenti transfixum fulmine Thracem,
 Cum curua aonides hic posuere lyra.

CHRIS. LANDINVS.

Orphea Chrysolyrā musæ hoc poluere sepulchro,
 Fulmine quem strauit Iuppiter alta uidens.

BENTINVS.

Orphea candenti traiectum fulmine Thracem,
 Cum aurata aonides hic posuere lyra.

¶ Lusit & in eius mortem sic

MARVLLVS.

Orphea dum miserranda parens tumularet adempti,
 Traiectaq; mellisui cerneret ora uiri,

At tu nate facis dixit præconia diuis.

Quid nisi damnatus fulmine & Enceladus?

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ.

ΕΙΣ ΠΛΑΤΩΝΑ.

Γαῖα μὲν ἐν κόλποις ἑρῶν τὸδε σῶμα Πλάτωνος,

Ψυχὴ δ' ἀθανάτων τάξιν ἐχθρὰ μακάρων,

ἡ δ' Αἰσίωνος πόρτις καὶ τιλοθι ναίων
 τιμᾷ ἀνὴρ ἀγαθός, θεῶν ἰδόντα Βίον.

GVA. VERONEN.

Tellus membra sinu condit moribunda Platonis,
 At foelix animam cætus habet superum.

Longinqui hoc celebrat, diuina huic cognita uita est,

R 3 Cla

Clarus Athenarum ciuis Ariston erat.

LAER. INTERP.

Occulit hic corpus diuini terra Platonis,

At superas sedes spiritus ipse tenet.

Aristone sati procul hunc diuina uidentem,

Longe habitans seruat uir bonus atq; colit.

BENTINVS.

Corpus habet gremio coniectum terra Platonis,

Mens sed habet superum tecta beata deum.

Diuinum quem iam ueneratur quisquis hon-
sus.

Et probus est, cuius uel procul est regio.

ΣΠΕΥΣΙΠΠΟ.

Σῶμα μὲν ἐν λόλποισι κατέχεται ποδὶ γὰρ πλάτωνος,

Ψυχὴ δ' ἰσοθέων τάξιν ἔχει μακάρεων.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Αἰετὶ, τί πη βέβηκας ὑπὲρ τάφον, ἢ τίν' ὑπὲρ

ἀστερόεντα θεῶν οἶκον ἀποσκοπέεις;

Ψυχὴς εἰμὶ πλάτων' ἀποσηκωθεὶς ἐς Ὀλυμπον

εἰκόν. σῶμα δὲ γῆ γαγενὲς, ἀτβίς ἔχει.

LAER. INTERP.

Quid monumenta super uolucrum regina uolastis?

Tu mihi dic superum quam tuare domum?

Astra petens animæ sum clara Platonis imago,

Progenitum terra corpus at Acthis habet,

BENTINVS.

Quid monumenta super uolucrum regina uolastis?

Tu mihi dic superum quam tuare domum?

Diua ego sublati in cælum feror umbra Platonis.

Terrenum at corpus Actica seruat humus.

υἱς

Εἰς τὴν αὐτὴν.

DIOG. LAERTII.

Καὶ πῶς, εἰ μὴ φοιβῶ αὐτὸν ἑλλὰς φῦσε πλάτωνα,

Ψυχὰς ἀνθρώπων γραμμασίην ἡκιστα;

καὶ γὰρ ὁ τῶς γεγώς, ἀσκληπιδίος δὲν ἰατὴρ
σώματος, ὡς ψυχῆς ἀθανάτοιο πλάτων.

INTERP. LAER.

En animas hominum quonam curasset Apollo

Lustrasset si non oppida Græca Plator

Corporibus medicans hic est Epidaurius ægris

Filius, ut sapiens est animæq; Plato.

BENTINVS.

Ni doctum Græcis genuisses Phœbe Platonem,

Prorsus nemo animis qui medeatur erat.

Corporis est medicus satus ex te Asclepius ægri,

Aeternæ ut sapiens est animæ ipse Plato.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

φοιβῶ ἔφουσε βροτῶν ἀσκληπιδίον, ἡ δὲ πλάτωνα.

τὸν μὲν, ἵνα ψυχὴν, τὸν δ' ἵνα σῶμα σῶσι.

Δαισάμεν' δὲ γάμον, πολὺν ἡλυθέρην ποθ' ἑαυτῶν
ἐκτίσει, καὶ δαπέδῳ Ζηνὸς ἐνιδρύσασθαι.

LAER. INTERP.

Occidit ut Titan, Epidaurion, atq; Platonem

Protulit, hunc animæ, corporis hunc medicum.

Coniugia at separans petijt quam condidit urbem,

Inq; tolo magni ponitur inde louis.

BENTINVS.

Produxit nobis Asclepion atq; Platonem

Phœbus, ut hic corpus curet, & ille animum.

R 4 Con

Cōiugum celebrare uolens, quam condidit olim
Urbem adit ipse, Iouis quamq; solo posuit.

Eis Δημόκριτον.

D. LAERTII.

Καί τις ἔφθ σοφός ᾧδ᾽; τίς ἔργον ἔρεξε τοῦτο, ποῦ,
δοῖτον ὁ παντοδύναμος κένυσε Δημόκριτον;
ὅς θάνατον παρὸν ἴα, τρεῖς ἡμέρας δώμασιν ἔσχευ.
καὶ θερμοῖς ἄρτων ἄδμασιν ἐξίνισεν.

LAER. INTERP.

Dixit opus sapiens unquam quis tale peregit
Fecit quale sciens omnia Democritus
Qui per tres tenuit præsentiâ funera soles
In panum calidis hospes anhelitibus,

BENT.

Quisnam tam sapiens uisus qui tale patrarit
Unquam, quale sciens omnia Democritus
Qui per tres tenuit præsentiâ fata dies, &
Illa recens coctû panis odore aluit,

Eis Διογένη τὸν κύναν.

Εἰπέ κύνων, τίς ἄνδρός ἐφείσας σῆμα φυλάσσας;
τῷ κύνος. ἀλλὰ τίς ἦν ὅστις ἄνθρωπος ὁ κύνων;
Διογένης. γένεσθαι; σινοπένος. ὅς πύθον ᾤκη;
καὶ μάλα νῦν δὲ θανὼν, ἀστράς εἶκοι ἔχθ.

AVSONIVS.

Dic canis, hic cuius tumulus? canis. at canis hic quis?
Diogenes. obiit? non obiit, sed abit.
Diogenes cui pera penus, cui dolia sedes,
Ad manes abiit? Cerberus ire uerat.
Quonam igitur clari flagrat quæ stella leonis,

Addi

Additus est iustæ nunc canis Erigonæ.

Eis τὸν αὐτὸν.

Βάκτρον. καὶ πήρη, καὶ διπλόον ἕμα σοφοῦ
Διογένης, βίος φέρτος ὁ κοφύτατος.

IO. IORDANVS.

Diogenis uitæ sapientis sarcina multum
Grata duplex uestis, pera, bacillus erat,

ὡς ἀπὸ τῷ Διογένη.

πάντα φέρω ποσειδῶνι. λοιπὰ γὰρ ἔδωκεν ἑστῶτος.

ἀλλὰ κύνων σαινοῖς κέρβερε τὸν με κύναν.

LODO. IAVSSERANDVS.

Omnia nauclero porto, nihil orbe reliqui,
At cane terretur Cerbere dire canis,

Eis Θαλήν.

Τόνδε Θαλήν μίλητος ἱὸς θρέψας ἀνέδειξεν
ἀστρολόγων πάντων πρεσβυτάτου σοφίην.

LAER. INTERP.

Hunc, quæ nutriuit Milefia terra Thaletem,
Consilio primum prodidit astrologum,

BENT.

Hunc, quæ nutriuit Milefia terra Thaletem,
Astrologum primi nominis ipsa tulit.

Eis τὸν αὐτὸν.

ἢ ὀλίγον τὸ σῆμα. τὸ δὲ κλέσθαι, ὁρανόμηναι
τὸ πολυφροντίσθαι τῶνδε ὁ Θαλής.

LAER. INTERP.

Nempe hic exiguus cumulus, sed sydera scandit
Gloria, sunt cuius hæc monumenta Thalæ.

Εἰς

Εἰς τὸν αὐτόν.

Γυμνικὸν αὖ ποτ' ἀγῶνα θεώμενον ἥλιε Ζεῦ,
τὸν σοφὸν ἀνδρὰ θαλῆν ἠρπασας ἐκ σταδίων·
κίεω δ' ἤι μιν ἐχρὺς ἀπὸ γαίης ἄστρας ἡδύνατο.
ἃκ' εἴδ' ὄραν ἀπὸ γῆς ἀέρας ἡδύνατο.

L A E R. I N T E R P.

Gymnicon aspiceret cum rursus agona, Thaletem,
Traxisti ē stadīis Iuppiter Eclie.
Hunc laudo cœlum propius quod duxeris, ultra
Non poterat terris astra uidere senex.

Εἰς Πιτῆακόν.

CALLIMACHI.

ἔειν' ἀταρνείτης τις ἀνείρετο Πιτῆακόν δ' ἔτα
τὸν μυτιληναῖον παῖδα τὸν ὑρῶαδ' ἴδ'.
ἃτ' ἄ γέρον, δόιος με καλεῖ γάμοι· ἢ μία μὲν δὴ
νύμφη, καὶ πλὴν τῶ, καὶ γενεῇ κατ' ἐμὴ.
ἃδ' ἔτερη, προέβηκε τί λώϊον; εἶδ' ἄγε μοι σὺ
βαλευσσον ποτέρην εἰς ὑμέναιον ἄγω.
εἶπερ, ὃ δέ, σκίπωνα, γεροντικὸν ὄπλον ἀέρας.
ἡνὶ δὲ κείνοί σοι παρέρχουσιν ἐπ' ὅ.
εἶδ' ἃς ὑπὸ πλεγκῶσι θοᾶς δέμβικας ἔχοντες,
ἔσραφον εὐρεῖα παῖδες ἐνὶ τριόδῳ.
κείνων ἐρχέο φησι μετ' ἔχνηα. καὶ μὲν, ἐπ' ἔση
πλεσιόμ. εἶδ' ἔλεγον, τὴν κατὰ στυτὸν ἔλα,
ταῦτ' αἶων ὃ ξείνο· ὀφείσασθαι μείζον· οἶκος
δραξαδάκι, παῖδων κληδονὶ συνδεδυμένον.
ἢ δ' ὀλίγην ὡς κείνο· εἰς οἶκον ἐπήγατο νύμφην.
ἔτω

ἔτω καὶ σὺ δίδων τὴν κατὰ στυτὸν ἔλα.

L A E R. I N T E R P.

Hospes Atarnites rogitaui Pittacon olim
Sic Mitylenæon Hyrrhadi oq; fatum.
Magne senex geminæ cupiunt mihi nubere, quarum
Et genere atq; opibus conuenit una mihi,
Altera præcellit, quid præstat consule, dicq;
Vtra ex his potius sit capienda mihi
Hic baculum tollens, sic, tela senilia, dixit.
Consilium pueri, quod petis, expedient.
Queis celer in gyrum iactatus uerbere turbo
Assiduo, latis uertitur in triujs.
I, sequere illorum monitus, sic fatur, at ille
Scitatur, referunt: tu tibi sume parem.
Quæ postquam audiuit, monitis puerilibus hærens
A' magnis hospes abstinuit thalamis.
Atq; parem, paruas lætus traduxit in ædes,
Sic Dionæqualem si sapis ipse cape.

B E N T.

Nuper Atarnæus rogabat Pittacon hospes
Hyrrhadi natum, quem Mitylena tulit.
Chare senex, gemina inuitat me teta, puella
Vna mihi par est gente, simulq; opibus.
Altera sed præstat: tu fare quod expedit oro.
Ducenda in thalamos utra mihi uxor erit
Dixerat, ille breui elato, senis arma, bacillo.
Ecce, ait, hi totam rem, mihi crede, docent.
Illi autem celeres scuticis leuioribus orbis
Gyrabant latis in triujs pueri

I, sequere

1, sequere illorum uestigia dicit, & ille
Accedit, recinunt, tu tibi sume parem,
Hæc ubi deprendit, iuuenū æquis lusibus hospes
Commonitus, magnis ædibus abstinuit,
Attenuem modicas uxorem duxit in ædes,
Ergo Dion posthac tu tibi sume parem.

Εἰς Βίαντα.

Κληνοῖς ἐν διαπέδοισι πρίηνυς φύντα καλὴν ἤδη
ἦδ' ἐβίαντα πέτρην, λόσμορ ἰωσι μέγαρ.

LAER. INTERP.

Petra Prienæum tegit hic commissa Biantem.
Ornamentum ingens qui fuit Ionij.

BENT.

Petra Prienæum tegit hæc bene culta Biantem,
Ornamentum ingens qui fuit Ionij.

Εἰς τὸν αὐτόν.

D. LAERTII.

Τῆδ' ἐβίαντα λίκευθα, τὸν ἀτρεΐμας ἤγαγεν ἐρμῆς
εἰς αἶδην, πολὺν γῆραι νιφόμενον.
εἶπε γὰρ εἶπε δίκην ἐτέρῳ τινός. εἶτ' ἀποκλινθεῖς,
παιδὸς ἐς ἀγκαλίδας μακρόν ἔτφεν ὕπνον.

LAER. INTERP.

Petra Bianta tegit stygiæ Cyllenius undas
Quem duxit niueum tempora canicie.
Perpetuam noctem pueri dormiuit in ulnis,
Dixerat ut socij credita iura sibi.

BENT.

Hic situs est Bias, Hermes quem duxit ad Orcum
Albenem niucis tempora cana pilis.

Vi

Vt causam dixit socij, inclinatus in ulnas
Mox pueri, somnum soluitur in tenuem.

Εἰς Ἀνάχαρσιν

D. LAERTII.

Ες σκυθίην ἀνάχαρσις ὅτ' ἤλυθε πολλὰ μογῆσας,
πάντας ἐπέθε διδρῆθ' ἡθεσιρ ἐλασθικοῖς.
τόνδ' ἐτι μύθον ἄκραντον ἐνι σομάτ' ἔχοντα,
ἦνός ἐς ἀθανάτους ἤρπασεν ὦκα δόναξ.

LAER. INTERP.

Suadebat Scythicas errans Anacharsis in oras
Moribus hos omnes uiuere Cecropidum.
Verba leuīs nondum modulata sub ore tenentem,
Hunc immortales traxit arundo deos.

BENT.

In Scythiam patriam rediens Anacharsis ad oras
Orabat Græco uiuere more suos.
Vix ea cum summo infœlix uersaret in ore
Verba, senem superis dira sagitta dedit.

Εἰς Δίωνα τὸν συρακόσιον.

πλάτωνος.

Δάκρυα μὲν ἐκάεβ τε, καὶ ἰλιαδίᾳς γυναιξὶ
μοῦραι ἐπέκλωσαν δὴ πῶτε γένομενάς.
σοὶ δὲ δῖωρ ῥέξαντι καλὸν ἐπινίκιον ἔργον,
δαιμονες εὐρείας ἐλπίδας ἔφεχαρ.
λεῖσαι δ' ἐνρυχόρῳ ἐνι πατρίδι τίμιον ἄσσοις,
ὦ ἐμὸν ὠμηνάς θυμὸν ἔρωτι δῖωρ.

BENT.

Et lachrymas Hecubæ, & Troianis fata puellis
Decreuere recens ex genitrice fati.

Ac

Attibi post partos præclaro Marte triumphos
 Spes reliqua est nullis clare Dion superis.
 Te patria ampla fouet, cumulat te ciuis honore,
 Quo mihi nunc mentem perdis amore Dion
 Εἰς θεόφρασον.

D. LAERTII.

Οὐκ ἄρα τῶν μάταιον ἔπος μερόπων τίν' ἐλέχθη,
 ζήγνυδαι σοφίης πόρον ἀνιέμενον.
 ἢ γὰρ καὶ θεόφρασος ἔως ἐπὶ νῦν μὲν, ἄπειρος
 ἢν δέμας. εἴτ' ἀνιέβης, κατθανε πηρομελής.

INTERP. LAER.

Non arcum frangi sapientis posse remissum
 Vana hæc nullius uerba fuere uiri.
 Dum fuit intento Theophrastus corpore uixit,
 Corpora sed postquam fessa remisit, obit.

BENTINVS.

Haud uane quidam, studij, si forte relaxes,
 Rumpi arcum dixit, quisquis homo ille fuit.
 Nam uegetus Theophrastus erat firmusq; labore,
 Laxauit postquam membra labore, obiit.

ERASMVS.

Ni foret intentus sapientis frangier arcum
 Veridici sanè uerba fuere uiri.
 Namq; opere assiduo ualuit Theophrastus, & idem
 Laxato studio, membra solutus obit.

Εἰς Ηρακλείδην.

D. LAERTII.

ἢ θέλεις ἀνθρώποισι λιπῆν φάτιν Ἡρακλείδην,
 ὥς ῥα θανῶν. ἐγὼ το ζῶος ἄπασιν Ἠράκλειον.

ἀλλὰ

ἀλλὰ Διευθενδης σεσοφισμένη. διὲ γὰρ ὁ μὲν θῆρ,
 ἢ δ' ῥάκων, σὺ δὲ θῆρ, ὁ σοφὸς ἄνθρωπος, ἰάλως.

LAER. INTERP.

Clarus Heraclide uoluisti uiuere fama
 Omnibus extinctus quod draco uiuus eras.
 Es male mentitus, fallens fuit aspera serpens
 Bellua, non sapiens tu fera capta iaces.

BENT.

Mirum Heraclides quid tantum optaueris amens
 Post mortem nobis ut uiderere draco.
 Falsus at es, mihi crede, fuit nam bellua uere
 Ille draco, sed eras bellua non sapiens.

Εἰς Πυθαγόραν.

D. LAERTII.

οὐ μόνον ἐμψύχων ἀπέχεις χήρας, ἀλλὰ καὶ ἡμῶν.
 τίς γὰρ, ὅς ἐμψύχων ἡ ψαῖο πυθαγόρε;
 ἀλλ' ὅταν ἐψήθητι, καὶ ὁπσηθῇ, καὶ ἀλειθῇ,
 διὰ τότε καὶ ψυχὴν μὴ ἔχον, ἐαδίον.

LAER. INTERP.

Non refugis solus, sed nos animata uetamus,
 Vinibla Pythagoræ fercula nullus edit.
 Ast ubi lixatum, uel coctum, siue salitum,
 Tunc edimus, quoniam spiritus omnis abit.

BENTINVS.

Haudquaquam solus tu animatis abstinuisti.
 Quisnam animata uorat, dic mihi Pythagoras
 Verum ubi quid rostum est, elixum, uel sale sparsum;
 Tunc edimus, quoniam spiritus omnis abest.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αἰ,

Αἰ, αἰ, Γυθαγόρης τί πόσον λυάμενος εἰσεβάδης;
καὶ θάνει δὴ τα φυτόις ἀμμιγα τοῖς ἰδοῖς.
χωρίον ἢν λυάμενος, ἵνα μὴ τῶτες δὲ πατήσῃ,
ἐξ ἀεργαγαντινῶν, λατθαν' ἐνὶ τριόδῳ.

LAER. INTERP.

Heu heu quid tantum proprio auditore seorsum
Pythagoras fabas perueneratus obis.
Ne loca fabarum pedibus calcaret iniquis
Agragantino mortuus in triuio est.

BENT.

Heu heu Pythagoras quid uile legumen adorare
Quem in proprijs fama est occubuisse fabis.
Nam ne forte fabas fugiens calcaret in agro,
Tandem Agragantino caesus ab hoste perit.

Εἰς Ἐμπειδοκλῆν.

D. LAERTII.

Καὶ σὺ ποτ' ἔμπειδοκλῆς, διερεῖ φλογὶ σῶμα λατῆρας,
πῦρ ἀπὸ λερνητρῶν ἐκπτες ἐθανάτων.
ὅκ ἐρεῶ δ' ὅτι σαρτὸν ἐκὼν βάλες ἐς ῥοὴν αἵτητος,
ἀλλὰ λαθεῖν ἐβελων, ἔμπεισες ὅκ ἐβελων.

INTER. LAERTII.

Empedocles rapida purgasti corpora flamma,
Aeternos ignes fortiter ore trahens.
Ulroneum taceam, te incendia sua petisse,
Incidis inuitus delituisse uolens.

BENT.

Empedocles rapida purgasti corpora flamma,
Aeternos ignes fortiter ore trahens.
Non dicam quod te in feruentem miseris Aetnam.
Lapsus

Lapsus es at nolens, delituisse uolens.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ναὶ μὴν ἔμπειδοκλῆα θανεῖν λόγῳ, ὥς ποτ' ἀμάξῃς
ἐκπτεσε, καὶ μὴρόν κλάσας το δειξετερόν.
εἰ δὲ πυρὸς λερνητρῶς ἐσῆλας, καὶ πῖε, τί ζῆν.
ὥς ἂν ἔτ' ἐν μεγάροις δεικνύῃς τῶδε τάφῳ.

LAER. INTERP.

Cruribus Empedocles contractis dicitur esse
Mortuus, e curru cum cecidisset humi.
Si se flagrantem uicturus iecit in Aetnam,
Quomodo nunc Megaris structa sepulchra uides?

BENTINVS.

Cruribus Empedocles collisis dicitur esse
Mortuus, e curru cum cecidisset humi.
Si se flagrantem malefanus iecit in Aetnam
Quomodo adhuc Megaris structa sepulchra uides?

Εἰς ἐπιχάρμον.

Εἰ τι πῦρ κλάσας φαείων μέγας ἡλιῷ ἄσπρον,
καὶ πόντῳ, ποταμῶν μείζον' ἐχέει δύναμιν,
φαμί ποσόντων ἐγὼ σοφία πρὸς ἔχον ἐπίχαρμον,
ὅν παῖσις ἐσιφάνωσ' ἄδῃ συγκαοσίαν.

LAER. INTERP.

Quim superat Phaeton ingentis sydera coeli,
Quanto uis Pelago maior inest fluuijs,
Tantum ego iam dico sophia praestare Epicharmum,
Cui dedit haec patria florida ferta comis.

BENTINVS.

Quantum sol uincit sublimis sydera coeli,
Quanto uis pelago maior inest fluuijs,

S Tan

Tantum ego profiteor sophia præstare Epicharmus,
Cui Syracusa comis patria ferta dedit.

Εἰς φιλόλαον.

D. LAERTII.

Τὴν ὑπόνοιαν πᾶσι μάλιστ' λέγω θεραπεύειν.
εἰ γὰρ καὶ μὴ θρασ, ἀλλὰ δοκῆις, ἀτυχῆις.
ὅτω καὶ φιλόλαον ἀνέειλε λερότων ποτὶ πάτρην,
ὥς μὴ εἰσοῖε θελήειν δῶμα τύραννον ἔχειν.

LAER. INTERP.

Suspicio dico cunctis est usq; cauenda.

Nil agis infœlix, cum uidearis agis.

Patria sic Croton Philolaum sustulit olim,
Regnum affectantes credula habere manus.

BENT.

Suspicio haud res est minimi, mihi crede, pericli,
Non pecces quicquam, si uideare, facis.

Sic Philolae Croton te patria perdidit olim
Te arbitrata truem uelle tyrannum agere.

MORVS.

Magnā habet in rebus uim ac pondus, opinio. nō uis
Lædere, uelle tamen si uideare, peris.

Sic & Philolaum quondam occidere Cretenses,
Quem falso credunt uelle tyrannum agere.

Εἰς Ἡράκλειτον.

D. LAERTII.

Πολῶς Ἡράκλειτον ἐθαύμασα, πῶς ποτὶ τὸ ζῆν
ὥς διαντλήσας, δίσκορον εἶπ' ἔθανεν.
σῶμα γὰρ ἀρσένεσσα λακκὸν νοσῶ ὕδασι, φεγγῶ
νοσήσι καὶ βλεφάρων, καὶ σκοτον ἀγάγετο.

LA.

LAER. INTERP.

Sæpe ego miratus quondam quonam modo posset
Vitæ Heraclitus uiuere difficilis.

Est tamen extinctus, cum corpora nanq; rigasset
Lympha, diem extinxit, attulit & tenebras.

BENT.

Mecum ego Heraclitum mirabar sæpe, quod olim
Sic uitam infœlix haurit, & inde obiit.

Nam malus ossa rigans, & aquosus corpore læguor
Extincto inuexit lumine mox tenebras.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἡράκλειτος ἐγὼ. τί με ὦ λατὼ ἔλκετ' ἀμφοισι
ἔχ' ὑμῖν ἐπόνην, τοῖς δὲ μ' ἐπισαμνέοις.
εἰς ἐμοὶ ἀνθρώπων, τρισμύριοι, οἱ δ' ἀνὰ ἑρῆμοι,
ἔσθ' αἰετ' αὐτῶ καὶ πρὸς πρὸς πρὸς πρὸς.

LAER. INTERP.

Heraclitus ego, quid me uexatis iniquis

Non uos, sed doctos, tam graue quaerit opus.

Est mihi solus homo triginta millia, plures,

Nullus homo, stygῆς hæc quoq; narro deis.

BENT.

Sum Heraclitus ego, quid me uexatis ineptis

Non uos, sed doctos, tam graue quaerit opus.

Vnus homo est nobis id quod ter mille, sed unus

Vix sunt innumeri, & manibus hæc recito.

Εἰς Σήνωνα τὸν ἐλαττον.

D. LAERTII.

ἤθελεις ὦ Σήνων λαλῶν, ἤθελεις ἀνδρὰ τύραννον
ἐκτίναν, ἐκκύναν διελυσσύναν ἐλαίαν.

S. 2. ἀλλ'

ἀλλ' ἐδάμης. διὴ γὰρ σε λαβὼν ὁ τύραννος ἐν ὄλμῳ
 ἔσπευε. τί ὅμως λέγω; σῶμα γὰρ, ὅχι δὲ σέ.

LAER. INTERP.

Tu bona quæsisisti crudelis scæna tyranni,
 Eleus ut populus, libera turba foret.
 Fractus es ast inter mortaria cæde tyranni
 Non ego te Zeno, sed tua membra cano.
 BENT.

Fortiter extincto uoluisti Zeno tyranno
 Tristi Eleam patriam seruitio excutere.
 Victus es infœlix sæui tamen arte tyranni,
 Arreptum qui te contudit ære cauo.

Εἰς Πρωταγόραν.

D. LAERTII.

Καί σε Πρωταγόρη. φάτιν ἐκλυον, ὥς ἄρ' ἀθηνῶν
 ἐκ ποτ' ἰὼν, καθ' ὅδον πρὸς θεὸν ἔωρ' ἔθανες.
 οἴλετο γὰρ σε φυγεῖν ἑκ κροτοῦ πόλιν. ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸ
 παλάστῃ ἄστυ φύγεις. πλεῖστα δ' οὐκ ἐφυγεις.

LAER. INTERP.

Te quoq; Protagoram redeuntem fertur Athenis
 Nigra senem media regna perisse uia.
 Cecropis urbs potuit, potuisti Palladis urbem
 Linquere, non potuit styx uiolenta fugi.
 BENT.

Te quoq; Protagoram redeuntem fertur Athenis
 Iam uetulum media mortem obiisse uia.
 Cecropis urbs potuit, potuisti Palladis urbem
 Linquere non potuit styx uiolenta fugi.

Εἰς Κρατῆρα ὁμοιοπῶτον ἔσπευε

εἰς

εἰς Σαρδανάπαλον.

Τόσος ἔγω, ὅσος ἔμαθον, καὶ ἐφρόντισα, καὶ μετὰ μισθῷ
 σέμην' ἐδάμην. τὰ δὲ πολλὰ, καὶ ὀλβία τῷ μισθῷ ἐμαρτέμην.

BENTINVS.

Tantum habeo quantum didici, quantumq; labore
 Percepi, & studio, rapuit sed cætera fastus.

Εἰς Επίκτητον, ἰσοκρίτου

Λεωνίδου.

Ἀλλ' ἐπίκτητος γενόμεν' καὶ σῶμ' ἀνάπνευσ',
 καὶ πινέμην ἔσπευε, καὶ φίλ' ἀθανάτοισιν.

GAZA.

Seruus Epictetus fueram qui corpore mancus,
 Pauperie pressus, charus eram superis.

VOLATER.

Seruus Epictetus genitus sum, corpore claudus,
 Paupertate lrus, dijs & amicus ego.

Καλλιμάχου.

Εἴπε τις ἠρακλῆς τε τοῦ μόρου, εἰς δὲ με δάκρυ
 ἤγαγεν. ἐμνησθὲν δ' ὅσα κίς ἀμφοτέρω.
 ἥλιον ἐν λείῳ χεῖρα τε δύσαμην. ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸ
 ξείν' ἀλικαρνασεὺς τέτραπαλαι σποδίην.
 αἰ δὲ τὰς ζωῶν ἀνδρόνες. ἡσυχία ὁ παῖς ἰσχυρῶς
 ἀρπακίης αἰδοῦς, οὐκ ὡς χεῖρα βαλεῖ.

INTERP. LAER.

Heraclite mihi quidam tua funera dixit
 Et subito lachrymis immauer genæ.
 Venit & in mentem, quoties accessimus ambo
 Ad solem, ut nobis mutua uerba forent.

S ; Pufb

Pulvis es exiguus nunc hospes, sed tua musa
Viuit, Plutonis non rimet atq; manus.

BENTINVS.

Heraclite mihi quidam tua funera dixit
Et subito lachrymis immauere genæ.
Cum memini longos quoties consumpsimus ambo
Soles, miscentes seria multa iocis.
Pulvis at es tenuis nunc hospes, sed tua musa
Viuit, Plutonis nec timet illa manus.

ΓΛΩΤΤΩΝ.

Νῦν ὅτε μηδὲν ὠλεξίς ὅσον μόνον εἶφ' ὅτι βαλός,
ὡπῆαι καὶ πάντα πᾶσι περιβλέπεται.
Θυμὲ τί μινυσθε λυσίμ ὅσιον; εἴτ' ἀνίσθης
ὕστιστον. ὅχ' ὅτω φαίδιστον ἀπωλεσαμεν.

INTER. LAERTIL.

Nunc quoniam nihil est quoquò se uerterit omnia
Solum quòd pulcher uisus Alexis ait.
Spiritus os canibus quid monstras, flereq; cogis
Posterius. Phædrum non ita perdidimus.

¶ Posterius distichon sic

BENTINVS.

Quid mi anime os canibus pdis, mox inde molestus
Derectas, Phædrum siccine perdidimus?

FINIS EORVM QVAB

EX TERTIO.

CAPITA ΤΜΗΜΑΤΟΣ

τὸ Τετάρτον, ex quibus po-
tissimum huc ascita sunt
epigrammata.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ.

Ἀνδρῶν ἀγαθῶν	280	Λίβυς	338
Ἀγκυμάρων	282	Λύτρον	332
Ἀρχαίων τινῶν	290	Νάξος	344
Ἡρώιδας	295	Ξενοδοχείου	346
Θεῶν	301	Ροιητῆς	
Ἰατρῶν	325	Φιλοσόφου	349
Καιρῶ	326		

ΕΙΣ ΕΙΚΩΝΑΣ ΑΝΔΡΩΝ

ΑΓΑΘΩΝ.

Εἰς εἰκόνα γαβρίηλ ἀρχὴ ἐν
βυζαντίῳ.

Λεοντίῳ σχολαστικῷ.

ΚΑὶ φαίτω γραφίδεσσιν ἔχθ' τύπον, ἀλλὰ χαλ
ράσθ'

ἡλιον τέχνη, λευκομύλων φαίτωρ.

καὶ σὲ σοφὲ πολίταρχε γραφὴ γαβρίηλ τεχνη,
ἐκὼς σὼν ἀρετῶν, ἐκπὸς ὧλων καμάτων.

ΙΟΑΝ. SLEIDANVS.

Artificis Phaetonta manus solemq; serenum

Pingit, non lumen pinxerit illa tamen.

Sicut ita describit pictor præles Gabrieli

Ora, sed haud mentem pingere quibit iners.

Θεαιτητον.

Τὸν Ἰουλιανὸν νομικὴς φάθ', εἶπον ἰδῆσαι

Ρώμῃ καὶ Βερόν, πάντ' αὖ φύσις δύναται.

ALCIATVS.

Iulianum Beroe leges mirata docentem:

Romaq; dñs possunt omnia, dixit, agi.

Εἰς εἰκόνα Καλλινίκου κυβερνητῆρος.

Λεοντίῳ σχολαστικῷ.

Καλλεῖ μὲν νικᾷς Ἀραβίης πόσον, ὅσον ὁπωπῆς.

τῆς γὰρ ἐπωνυμίας ἄξια πάντ' αὖ φέρεις.

αἰεὶ δ' ἐν θαλάμοισι κατ' ὄναζον βασιλῆα,

παῖσιν ὁποσπέρεις ἑασι μὲλιν χίμν.

ΙΟΑΝ. VENATORIVS.

Quanta

Quanta tibi formæ, tanta est quoq; gratia mentis,

Cuncta refers etenim nomine digna tuo,

Dum blando in thalamis regem, varioq; fufurro

Demulcens somnum semper mire doces.

Εἰς εἰκόνα Βερενίκης.

Ἀσκληπιάδου, οἱ δὲ, Γοσφδίππου.

Κύπριδ' αὖδ' εἰκὼν, φέρε ἰδῶμεθα, μὴ Βερενίκης.

Διακλῶ ποτέραν φῆ τις ὁμοιοτέραν.

ALCIATVS.

Ambigo an hæc Veneris sit imago, uel Berenice,

Sit mage utri similis, hospes amice refer.

Εἰς εἰκόνα Ἰουστινιανῆς βασιλῆως.

Ἀντιπάτρου.

Ζηνί, καὶ ἀπόλλωνι, καὶ ἀρεῇ, τέκνον ἀνάκτωρ

εἰκελὸν εὐκταίῃ μητέρ' αὖτοκῆν.

πάντ' αὖτ' ἐκ μοιρέων βασιλῆα, πάντ' αὖτε λῆα

ἤλθεν, ἐποίηθης δ' ἔργον αἰοιδόπολιν.

Ζεὺς σκῆπτρον βασιλῆον, Ἄρης δόρυ, καλλοσύνην δ'

φοῖβ' ἔχθ', πρὸς σοὶ δ' ἀθρόα πάντα λόντυ.

ΙΟΑΝ. SLEIDANVS.

Cum Ioue, cum Phœbo, par est cum Marte potestas

Regia progenies Iustiniane tibi.

Maxima quæq; tibi uenerunt numine diuûm

Carmine doctiloqui nunc celebrande uiri.

Iuppiter est sceptro insignis, Mars cuspidè, Phœbus

Cognitione, Sed hæc sunt data cuncta tibi.

Εἰς ἄγαλμα φιλίππου.

Ἡ θεὸς ἡλθ' ὑπὸ γῆν ἐξ ἄραν' εἰκόνα δαίμων

S s φιλίπ

φιδία, ἢ σύγ' ἔβης πρὸ θεοῦ οὐρανόθεν.

C. VRS. VELIVS.

Aut deus ē cælo Phidiaz affuit ante uidendus.

Aut hic spectatum uenit in astra deum.

ΑΔΗΛΟΝ.

Οὐκ ἄδ' αὖτις ἔγραφε Κίμων τάδε, παντὶ δ' ἐπ' ἔργῳ
μᾶλλον, ὅρ' ὅδ' ἤρως δαίδαλον ἔξοφυγεν.

ΙΟ. SLEIDANVS.

Est opere in nullo non Momus teste Cimone,
Hunc tamen haud fugit Dædalus ipse quidem.

ΕΙΣ ΑΓΓΑΛΜΑΤΑ ΞΩΩΝ.

Εἰς τῶν Μύρωνος Βῆρ.

In Myronis bouem multa sunt multorum epigrammata,
nos ut miræ pareant experientia, omnia ordine subijciemus.

Βοῖδ' ἰὸν εἰμι Μύρωνος. ὑπὲρ σῆλην δ' ἀνάκμας
βέκολε, λεντήσας εἰς ἀγέλας μ' ἀπαγε.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τίπῃ Μύρων μετὰ βοῖδ' ἰὸν ἐνταυθοὶ πρὸς βαμοῖς
ἰδρύσας; ἔκ' ἰβελθεῖς εἰσαγέμεν μέγαρον;

Ανακρεοντος.

Βέκολε τὰν ἀγέλας πόρῃς νύμει, μὴ τὸ Μύρωνος
βοῖδ' ἰὸν ὡς ἔμπνονυ βροτὶ συνεξιλᾶσθαι.

AVSONIVS.

Pasce greges procul hinc, ne quæso bubulce Myronis
Acs ueluti spirans cum bubus exagites.

Τὸ αὐτὸ.

Βοῖδ' ἰὸν

βοῖδ' ἰὸν ὃ χαάνοις τέτυπωμένον, ἀλλ' ὑπὸ γήρας
χαλκωθέν, σφιγερὰ ψεύσατο χεῖρὶ μύρων.

Εὐνυ.

Ἡ δὲ Πέρας χαλκωθὲν ὅλον βοῖ τάδε ἐπικέρας
ἐκτεθέν, ἢ ψυχὴν ἐνδον ὃ χαλκὸς ἔχθ.

C. VRS. VELIVS.

Aut pecudem hanc circum uelauit ahenea pellis,
Aut uis huic æri uiuida subtus inest.

Τὸ αὐτὸ.

Αὐτὸς ἔρει τάχα ὡς μύρωνος, ἔκ' ἐπλασα ταύσαν
τὰν δάμαλιν, ταύτας δ' ἐκόν' ἀπεπλασάμεν.

IDEM.

Ipse Myron dicer, non itæ non bucula dextræ
Ista, sed istius sculpsimus effigiem.

Λεωνίδης.

Οὐκ ἐπλασέν με Μύρωνος, ἐψεύσατο. βοσκομένην δ'
ἐξ ἀγέλας ἐλάσας, δῆσας βάσθ' λιθίνα.

IDEM.

Non ego mendaci sic sum celata Myroni,
Qui grege depulsam uinxit ad hunc lapidem.

Εἰς τὸ αὐτό.

Αντιπάτρειον Σιδωνίου.

Εἰ μὴ μου ποτὶ τάδε Μύρωνος πόδας ἤρμοσε πέτρας,
ἄλλαις ἂν νεμέμαν βροτὶν ὁμῶς δάμαλιν.

C. VRS. VELIVS.

Nime membra Myron fixisset marmore duro,
Bucula cum reliquo pasceret ipsa grege.

ΙΟ. SLEIDANVS.

155

Isti fixa petræ ni starem uacca Myronis,
Pascere cum reliquis herbida prata uelim.

Τὸ αὐτὸ.

Μόσχῃ, τί μοι λαγόνεας προσέρχεται; τί πῆε ἡ μυκᾶ,
ἃ τέχνα μαζοῖς οὐκ ἐνέθυκε γάλα.

AVSONIVS.

Errasti attendens hæc ilia nostra iuuence.
Non manus artificis lac dedit uberibus.

IO. SLEIDANVS.

Qua spe sic properas modo ad ilia nostra iuuence?
Nec etenim artificis lac mihi dextra dedit,

Εἰς τὸ αὐτό.

Τὰρ δ' ἄμαλιν βουφορβὴν παρέρχο, μήν' ἀπάνευθε
συρίσδ' ἔς. μαζῶν πόρτιν ὑπεκδ' ἔρχεται.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἄ μολιβ' ἑλπίσθ' ἔχ' με, καὶ ἃ λίθος. εἴνεκα δ' ἂν σιῶ
πλάσσει μύρων λωτὸν, καὶ θρίον ἐδρεπόμαρ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀ δ' ἄμαλιν δοκέω μυκήσεται, ἢ δ' ἐβραδύνη,
χαλκὸς ὃ μὴ νεῖωρ αἰτι' ἔχει μύρων.

Αντιπάτρως.

Ἄ δ' ἄμαλιν δοκέω μυκήσεται, ἢ δ' ὁ Προμηθεὺς
ἔχει μόν' ἔσθ' ὡς ἐμπνοα καὶ σὺ μύρων.

C. VRS. VELIVS.

Bucula, opinor, & hæc cito mugiet, ipse Prometheus
Haud solus, fingis tu quoq; uivua Myron.

Ας

Ἐν ἰδίᾳ ποτὲ βασί μύρων μιχθεῖσαν ἐρεῖνα,
εὐρε

εὐρε μόλις δ' αὐτὴν τὸς βόας ἐξέλασας.

VE.

Mista gregi reliquo sua uestigata Myroni
Vix alijs pulsus bucula nota fuit.

ΔΗ.

Ἄ βὼς ἃ τί κ' ἔσθ', ἀπὸ γαστέρ' ἑπλάσσει τὰρ βῶν,
ἃ δὲ μύρων' ἔχει, δ' ὡς πλάσσει, ἄλλ' ἔτεκεν.

LI.

Aut hanc forda sua pariens bos finxit in aluo
At non artificis facta, sed orta manu est.

ΛΑ.

Καὶ χαλκῇ περ ἔδωκε, λάλῃσιν ἂν ἢ κεραὶ βῶς,
εἰ οἱ σπλάγχνα μύρων' ἐνδ' ἔτεχνα σάσσο.

VS.

Mugiret, quamuis sit ahenea uacca bicornis,
Viscera fecisset si interiora Myron.

Αντιπάτρως.

Γαλῶν μοι τίς ἄρ' ἔσθ' ἐπ' αὐχένι, καὶ ζυγὰ θεῶν
εἴνεκα γὰρ τέχνης σέιο μύρων, ἄρ' ὅστω.

IDEM.

Et iuga, & huic aliquis ceruicem imponat aratro.
Artis amore tuæ cogar arare Myron.

Δημητρίους

Ἦν μ' ἐσίδει μόσχ' ἑπλάσσειται, ἢ δ' ὡς γὰρ ταῦθ',
βασίεται, ἢ δ' ἐνομεύς, εἰς ἄγελον ἐλάσσει.

AVSONIVS.

Me uitulus cernens immugiet, irruet in me
Taurus amans, pastor cum grege mictet amans.

Si uiculus me, immugiet: at si taurus, inibi-
Si uideat pastor, Me quoq; falsus ager.

Τὸ αὐτὸ.

Ὡς μύρων, μ' ἔσκει τὸ βοῖδιον, οἱ δὲ νυμφεῖς
βέλλουσι με λίθοις, ὡς ἀπολεπόμενον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Μάρκος Αργενταρίος.

Βεκόλον ἦν ἐσίδης τὸν ἐμὸν ξένε, τὸτ' ἔπειθ' αὐτὸς
εἶπον, οὐδ' ὁ πλάσσης ὥς μ' ἔδωκε μύρων.

Τὸ αὐτὸ.

Τὸν βὴν τᾶνδ' ὁ μύρων ξέν' ἀπλάσεν, ἦν ὁ δὲ μόσχος
ὡς ζῶσκν σαινὴ μητέρα διεκόμεν.

Διοκρίδης.

ταῦρε μάτην αὐτὴ πόστιν ἐπείγεται, ἔσι γὰρ ἄπνους.
ἀλλά σ' ὁ βεπλάσας ἐξαπάτησε μύρων.

Εἰς τὸ αὐτό.

Σὺο μύρων διαμάλ', ἀρακάτθανι μόσχῳ ἀναθείς,
καὶ γάλα πσιεύων χαλκὸν ἴσαθιν ἐχθρ.

Εἰς τὸ αὐτό.

οὐδ', ὁ μύρων πλάσας, ἔκ' ἐφθασας, ἀλλὰ σε χαλκὸς
πρὶν ψυχὴν βαλεῖν, ἐφθασε πηγνύμεν.

Εἰς τὸ αὐτό.

χαλκίην τύπῃς δάμαλιν, μέγα σ' ἤπαφε τέχνη
βεκόλε, τὴν ψυχὴν δ' προσέθηκε μύρων.
ἰελιανὸς ἀπὸ ἰωάρεχων.

πέρτῃς τένδε μύρων ἰδὼν, τάχα αὖτ' βοῖσδε

ἡ φύ

ἡ φύσις ἄπνους βὴν, ἡ ἐμπνοὸς ἐπλεῖο τέχνη.

Τὸ αὐτὸ.

Βεκόλε, ποῖ προθέει με βιάζεαι; ἴσχει νόστων.
δ' γὰρ μοι τέχνη καὶ πόδι ἔδωκεν ἐχθρ.

Τὸ αὐτὸ.

Ἡ χαλκὸν ζῶσκει μύρων σοφός, ἡ τάχα πόστιν
χάλκωσι, ζῶαμ ἐξ ἀγέλας ἐρύσας.

Τὸ αὐτὸ.

Πλάσα μύρων, σὺο πόστιν ὁδοιπόρος ἦλθεν ἐλάσων
χαλκῷ δὲ ψαύσας, φῶρ κενὸς ἐξεφάνη.

Τὸ αὐτὸ.

Εἰσορόων με λίωμ, χαίνε σάμα, χερσὶ δ' αἰείρῃ
γδοπὸν Ζευγλην, ἀγρονόμῳ λορυνν.

C. VRS. VELIVS.

Me leo conspiciens inhiat, sustollit arator
Mox iuga, mox clauam pastor & ipse mouet.

Τὸ αὐτὸ.

Τλῆθι μύρων, τέχνη σε βιάζεται ἄπνοον ἔργον.
ἐκ φύσεως τέχνημ, δ' γὰρ φύσιν εὐρεῖο τέχνη.

Τὸ αὐτὸ.

ἐν βοτ' τὰσ', ἐμάχοντο φύσις, καὶ πόστιν τέχνα.
ἀμφοτέραις δὲ μύρων, ἴσον ὅπασε γέρας.
διεκομμένοις μὲν γὰρ φύσις ἑρπύσας ἤρπασε τέχνα.
αὐτὰρ ἐφαπόμενοι, ἡ φύσις δὲ φύσις.

Τὸ αὐτὸ.

ἠπαφὲ καὶ σὲ μύωπα μύρων, ὅτι κενέρον ἐρύσδε
πλευραῖς χαλκοτύτοις ἀντίτυποιο β.

δ' ἡ

ὅς νημεσις δὲ μύωπι, τί γὰρ ὅσον, εἰ γε καὶ αὐτὸς
ὀφθαλμοῖς νομίων ἠπερόπωσε Μύρων;
Γεμίνω.

ἢ βάσις ἢ λατεχρῶσα ὃ βοῖδ' ἰον, ἢ πεπεδηται,
ἢ ἀφεθῇ ταύτης, φεύξεῖται εἰς ἀγέλην.
μυκάται γὰρ ὁ χαλκός, ἴδ' ὥς ἔμπνουν ὁ τεχνίτης
θήκατο, καὶ ζεύξας ἄλλον, ἴσως ἄροσθ.
τὸ αὐτὸ.

Χάλκε' ἦς, αὐτὸ σοὶ δὲ γ' ἰωτόμ' ἔειπεν ἄροτρον,
καὶ ζυγός, εἰς μα φέρων ψευδομνά διαμάλῃ.
καὶ Μύρων τέχνη πᾶν πεῖροχ', ὅς σε δι' ἔργων
ἔμπνοον, ὥς ἵνα βῶν ἔργα τιμ' ἐργάσασθαι.

Εἰς τὸ αὐτό.

Φιλίππο μακιδόν'.

Ἀπαιρὲ μὲ τένοντ' ὦ γ' ἰωπὸν,
λεπτάδινα, καὶ σίδερον ἀνλακ' ἐργάτην.
χαλκὸν γὰρ ἀμῶν δὲ ἐσάρεκας Μύρων.
τεκνὰ δ' ἐξ ἐπ' ὀνησιρ' ὅψιν ἔμπνοον,
ὥς πολλὰ μὲ καπομυκάσαι θέλειν.
εἰς ἔργα δ' ἔκ' ἔλασε προδ' ἡσας βάσθ.

IANVS LASCARIS.

Ζῆο Μύρων δ' ἀμὰ κλιν' θεινύμην' ἐννεπε Μῶμ',
εἴτ' ἀνάβηκε Μύρων. θῦμα δ' ἐνέκει θεοῖς.
ἐπ' ἴωμ' δ' ἀνάβηκε, ὅπ' ὅτ' ἠδ' ἐτό γ', αὐτὸς ἔφη
θῦμα μὲν δ' ἀκρῶν δ' ἄμμι τὰ δ' ἐπ' ὀφθαλμοῖς.
¶ In Buculam æream Myronis, lussit præterea
hæc quæ sequuntur epigrammata

AV

AVSONIVS.

Bucula sum cælo genitoris facta Myronis
Aerea, nec factam me puto, sed genitam.
Sic me taurus init, sic proxima bucula mugit:
Sicutulus sitiens ubera nostra petit.
Miraris quod fallo gregem, gregis ipse magister
Inter pascentes me numerare solet.

IDEM.

Vbera quid pulsas frigentia matris alienæ
O uicula, & succum lactis ab ære petis?
Hunc quoque præstare, si me pro parte paraffes
Exteriore Myron, interiore deus.

IDEM.

Dædale cur uana consumis in arte laborem?
Me potius clausæ subijce Pasiphææ.
Illecebras ueræ si uis dare Dædale uaccæ.
Viua tibi species uacca Myronis erit.

IDEM.

Aerea mugitum poterat dare uacca Myronis,
Sed timet artificis deterere ingenium.
Fingere nam similem uiuæ, quam uiuere, plus est,
Nec sunt facta dei mira, sed artificis.

IDEM.

Aerea bos steteram, mactata est uacca Mineræ,
Et dea proflata transtulit huc animam,
Sed modo sum duplex, pars ærea, pars animata,
Hæc manus artificis dicitur, illa dex.

IDEM.

Quid me taure paras specie deceptus inire?
Non sum ego Minoræ machina Pasiphææ.

T IDEM

IDEM.

Nec dum caduco sole iam sub uespere
Ageret iuuenas cum domum pastor suas.
Suam relinquens, me monebat ut suam.

IDEM.

Vnam iuuentam pastor ipse amiserat.
Numerumq; iussus reddere,
Me defuisse conquerebatur, sequi
Quæ noluissem cæteras.

EIS EIKONAS APXAI

ΩΝ ΤΙΝΩΝ.

Εἰς Τάνταλον.

Γάλλοι.

Οὐτὸς ὁ πρῶν μακάρεσσιν συνέσιτο, ὅτ' ὁ νῆδ' ἔν
πολλὰκι νεκταρεὺς πλῆσ' αἵματος,
νῦν λιβέδ' ἔθνηκ' ἡμεῖρεσαι, ἢ φθινερὴ δὲ
ἱρᾶσις, καὶ χεῖλεις ὅτι παρ' ἡνότερον.
πίνει λεγὼ τὸ πορευμα, καὶ ὄργια μάνθανι σιγῆς.
οἱ γλῶσση προπετείῃς ταῦτα ἰολαζόμεθα.

C. VRS. VELIVS.

Hic conuiuia prius superum, cui ne ceteris almi
Impleta est auidæ sæpius ingluuiæ.
Hic guttam nunc poscit aquæ mortalis, at imis
Defugit à labris inuida lympha uiri.
Hæc monet effigies legum bibe gnare tacendi.
Hæc superis pœnas garrula turba damus.

Εἰς τὰς Πύσμεκα ἀθλῶς

τὸ Ηρ κλεῖς.

Δίεκει μνημόμοχθα τεὰς ἡρεκλεις ἀγώνων

ὧς τλαῖς, ἀθανάτων οἶκον ὄλυμπον ἔβης.
 γηρυόνην, κλυτὰ μέγαρ πόνου ἀνγείας.
 πῶλως, ἐπολύτην, πολυκάρην ὄφιν.
 λαπρον θωῦκ' ἦρα, χάους κύνα, θῆρα νεμείης.
 οἰωνός, ταυροφ, μαιναλίνην ἔλαφον.
 νῦν δὲ λατ' ἄκρα πόλιν, ἀπορβήτοιο Βιβυκός
 περγαμῆς, μεγάλης ῥυτο τηλεφίδας.

Εἰς τὸ αὐτό.

Αδελφον.

κερῶτα μλν, ἐν τεμπε διαρομ ἡκτίπεφτε λισούα.
 διευτέρου, ἐν λερνμ πολυαυχενου ὤλισερ ὕδερν.
 ὡ τρίτορ αὐ τ' ὡτ τοῖς ἐρυμάνθιορ ἐκτανε λάπρου.
 χρυσάκερσρ δ' ἐλαφορ μεῖα ταῦτα ἡγρευσε τέταρτορ
 πεμπτόρ δ' ὄρνιθας συμφιλίδας ἐξεδίωξερ.
 ἔκτορ, ἀμαζονίδ' ὅτ κόμισε ζωστῆρα φαφνόν.
 ἑβδομορ, αὐγεῖς πολλήν λαπρου ἐξεκάθρεν.
 ὄγδοορ, ἐκ λερντης δὲ πυρίπτοορ πλάσε ταῦτορ.
 ἕνατορ, ἐκ θεάκης Διομῆδε' ἡγαγερ ἵππος.
 ἔφρυνον δὲ κῆατορ βόας ἡγαγερ ἐξ ἐρυθείης.
 ἡεθερορ ἐν δὲ κῆατορ λῖν' ἀνῆγαγερ ἐξ αἰΐδαο.
 δώδεκῆατορ δ' ἐκόμισερ ἐς ἐλλάδα χρυσεα μῆλα.
 ὡ τρεῖς καὶ δέκατορ, ποῖορ λυγροὶ ἔσχερ ἀθλομ.
 μνονου χί πενήκοντ' αἶ ξυνελέξατο ἱέραις.

¶ Hos celabores queribundus Hercules ipse
hunc in modum recense, apud
OVIDIVM.

Ergo ego foedantem peregrino templa cruore

Bulirum domuitæuoq; alimenta parentis
 Antæo eripuit nec me pastoris Hiberi
 Forma triplex, nō forma triplex tua Cerbere mouit,
 Vos nemanus ualidi pressistis cornua tauri
 Vestrum opus Elis habet, uestrum Stympthalides undæ
 Partheniumq; nemus, uestra uirtute relatus
 Thermodoontiaco cælatus baltheus auro, &c.

¶ Bifariam imitatus uidetur

VERGILIUS.

Prima Cleonæi tolerata ærumna Leonis,
 Proxima Lernæam ferro, & face contudit Hydram,
 Mox erymantheum uis tertia perculit Aprum.
 Aeripedis quarto tulit aurea cornua cerui.
 Stympthali pepulit uolucres discrimine quinto.
 Threiciam sexto spoliavit amazona baltheo.
 Septima in Augiæ stabulis impensa laboris.
 Octauo expulso numeratur adorea tauro.
 In Diomedeis uictoria nona quadrigis.
 Geryone extincto decimam dat Iberia palmam,
 Undecimum mala Hesperidum distracta trisiphum.
 Cerberus extremi suprema est meta laboris.

IDEM.

Compressit Nemeæ prima uirtute Leonem,
 Extincta est anguis, quæ pullulat Hydra secundo.
 Terrius euictus Sus est erymanthius ingens.
 Cornibus auratis Ceruum necat ordine quarto.
 Desicit horrifono quinto stympthalidas arcu.
 Abstulit Hippolytæ sexto sua uincula uitæ.
 Septimus Augiæ stabulum labore egerit undis.
 Octauo domuit magno luctamine Taurum.

Tum

Tum Diomedis equos nono cum rege peremit.
 Geryonem decimo triplici cum corpore uicit.
 Undecimo abstractus uidit noua Cerberus astra.
 Postremo Hesperidum uictor tulit aurea mala.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Φιλιππῶ.

Ωλεσα τὸν νεμέης θῆρ ἄπλετον, ὤλεσα δ' ὄδρην,
 καὶ ταῦρον. λάπρην δ' ἀμφετίναξα γένυν.
 ζωστῆρ ἐλκύσας πῶλιν Διομήδεος ἔϊλον.
 χρύσεια μῆλα ἑλάσας, Γερυόνην ἔλαβον.
 αὐγείαν ἐδάκην. λιμένας δ' ἐφύγετο ἑπ' ἄνον ὄρνις.
 Κέρβερον ἠγαγόμην, αὐτὸς Ὀλύμπου ἔχω.

L VSCINIUS.

Perdomui Nemees monstrum, mala bestia Lernæ
 Concidit, & taurus, deinde necatus aper.
 Threiciæ zonam rapui, Diomedis equos, hinc
 Geryonemq; premens aurea mala tuli.
 Augean noui, cecidit cerua, atq; uolucres,
 Cerberus abductus, lætus in astra feror.

C. VRSINVS VELIVS.

Extinxi Nemeesq; feram, Lernamq; peremi,
 Et taurum, cecidit dilaceratus aper.
 Baltheon abripui, Thracisq; armenta cecidi,
 Geryonem stravi, pomaq; fulua tuli.
 Augean noui, capta est fera, auesq; fugatæ,
 Hinc, cane deducto, præmia cælum habeo:

Aliter.

Infestum Nemees monstrum, Lernamq; cecidi
 Et taurum, malas dissecuiq; suis.

T 3 Ba

Baltheon abstraxi, Diomedis equitia fudi.
Aurea mala ferens, Geryonem domui.
Augtan noui, pressa est fera, auesq; necata,
Cerberon abduxi, hinc Diuus in alstra feror.

Εἰς τὸν αὐτὸν, καὶ Ἀνταῖον.

Χαλκὸν ἀποιμάζοντα τίς ἐπλασε, τίς δ' ὑπὸ τεχνᾶς
καὶ νόμον ἐκ μορφᾶς, καὶ θράσος, εἰργάσατο;
ἔμψυχον τὸ πλάσμα, καὶ οἰκτεῖται μογῶντα,
καὶ φρίττω κρατερὸν τὸν θρασὺν περικλιθῆ.
Ἀνταῖον γὰρ ἔχθ' ὡπιον κλυτὸν ἐκ παλαμῶν.
ἰδ' νῶθεὺς δέ, διοκεῖ καὶ σοναχὰρ ἵεναι.

IO. SLEIDANVS.

Quis uero lachrymas æri dedit atq; labores
Robur & arte sua duxit ab ære simul?
Istud opus uiuit, doleoq; in morte labantem.
Viribus Alcides terret & ipse suis.
Hic premit Antæi magno superata labore
Membra, cadensq; miser cernis ut ille gemis.

Εἰς τὸν αὐτὸν μεθύοντα.

Ἔπος ὁ νῦν ὑπναὶ βεβαρημένῳ, καὶ δὲ λυπώλῃ,
κιντὶ κύρως νήφων οἰνοβαρεῖς ὀλισσεῖ.

IOAN. IORDANVS.

Obrutus hic uino, gratoq; sapore peremis
Centaurus plenos sobrius ipse mero.

Εἰς ἱκαρόν χαλκῶν ἐν λυτρώ

ἰσαμλόν.

Ἰσλιανῶ.

ἱκαρε, λυρὸς μὲν σε δυνάμει, νῦν δὲ σε λυτῶ
ἄγα

ἤγαγεν εἰς μορφὴν αὐθις ὁ χαλκοτύπῳ.
ἄλλ' ἄγε μὴ πῆρ' ἀπάλλε κατ' ἡέρα, μὴ τὸ λαιτρώ
ἡερόθεν πῆλ' ὡν, ἱκαρίου τελεσθῆς.

I D E M.

Cera tibi uitam prius abstulit Icare, sed nunc
Te cera hinxit denuo docta manus.

Immotas liquidum seruato per aera pennas,
Balnea ne fiant nomine clara tuo.

Εἰς σὺλκν Ἀλεξάνδρου τὸ μακεδόνῳ.

Ἀρχελάου δὲ ἢ, Ἀσκληπιδῶ.

Τόλμαρ Ἀλεξάνδρου, καὶ ὅλαρ ἀπειμάξατο μορφᾶν
λύσιππῳ, τιν' ὁδὸν χαλκὸς ἔχθ' δύναιμι;
αὐδ' ἄσσοντι δ' εἰκερ ὁ χάλκιῳ, εἰς Δία λεύσσω,
γὰρ ὡς ἐμοὶ τίθεμαι. Ζεῦ, σὺ δ' ὀλυμπον ἔχε.

¶ Posterius distichon sic ueruit

BVD AEVS.

Aereus in cœlum suspectans, fare quid aiat.
Iuppiter asserui terram mihi, tu asserere cœlum.

ΕΙΣ ΗΡΩΙΔΑΣ.

Εἰς ἀγαλμα Νιόβης.

Εκ ζωῆς μὲ θεοὶ τεύξαν λίθον, ἐκ δὲ λίθοιο,
ζῶνν πραξιτέλης ἐμπαλιν εἰργάσατο.

MORVS.

Dij ex uiua lapidem fecere, at quum lapis essem,
Me uiuam fecit denuo Praxiteles.

LILIVS.

Ex uita saxum Dij me fecere, sed ipse
Ex saxo uiuam denuo Praxiteles.

T 4 IOAN.

Ira deum uiolenta petram me fecit, At ipse
Praxiteles hominis reddidit effigiem.

AVSONIVS.

Viuebam, sum facta silex, quæ deinde polita
Praxitelis manibus uiuo iterum Niobe.
Reddidit artificis manus omnia, sed sine sensu,
Hunc ego, cum læsi numina, non habui.

Εἰς εἰκόνα Μηδείης ἐν ῥώμῃ,

Ἀθῆλον.

Τέχνη Τιμομάχῃ σοργὴν, καὶ ῥῆλον ἰδίῃ
Μηδείης, τέκνων εἰς μόρον ἐλκομένων.

τῇ, μὲν γὰρ συνένευσεν ὑπὸ ξίφους· ἡ δ' ἀνανεύει,
σώζων, καὶ ἑλκιδὴν βελομένη τέκνα.

POMPO. GAVRICVS.

Quod natos feritura ferox Medea moratur,
Præstitit hoc magni dextera Timomachi.
Tardat amor facinus, strictum dolor incitat ensen,
Vult, non uult, natos perdere & ipsa suos.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀντιφίλῃ Βιζαντίῳ.

Τὰ μὲν ὅλα κ' ἔμελλεν ὅτ' ἔγραφε Τιμομάχῃ χεῖρ,
ῥῆλον, καὶ τέκνοισι ἀντιμεβελκομένων,
μυρίον ἄρα τὸ μόχθον, ἐν' ἥθειά διότ' ἀχράξῃ.
ὦν τὸ μὲν, εἰς ὄργανον νεύει, πῶς εἰς ἔλεον.
ἔμψα δ' ἐπληρώσεν, ὅρα τυποῖ, ἐν γὰρ ἀπὸ φλά,
διὰ φρονος, ἐν δ' ἐλπίδι, θυμὸς ἀναστροφεται.
ἄρα κ' εἰ δ' ἂν μάλα σὺν ἰσχυρῇ σφοδρῇ, ἅμα δὲ τέκνων.

ἔπειτα

ἔπειτα Μηδείῃ, καὶ χεῖρ Τιμομάχῃ.

AVSONIVS.

Medeam uellet cum pingere Timomachi mens
Voluentem in natos crudum animo facinus.
Immanem exhaust rerum in diuersa laborem
Fingeret affectum matris ut ambiguum.
Ira subest lachrymis, miseratio non caret ira.
Alterutrum uideas ut sit in alterutro.
Cunctantem satis est, indigna est sanguine mater
Natorum, tua non dextera Timomache.

Εἰς τὸ αὐτό.

Φιλίππῳ.

Τίς σε κολχίς ἀθίσμε συνέγραφε εἰκόνι θυμῷ
τίς καὶ ἐν εἰδώλῳ βάρβαρον ἐργασάτο;
αἰεὶ γὰρ διψᾷς βρεφίων, φόνον ἢ τίς ἴσται
διούτερος, ἢ γλαυκῆ; τίς πάλε σοι πρόφασις;
ἔρρε κ' ἐν λυρῷ παιδοκτόνε, σὼν γὰρ ἀμετρῶν
ῥήλων εἰς ἂν θελῇ, ὡς γραφὴς αἰδοῦνται.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀδελφῷ ποίτῳ.

Διὸς ἰδὲ παιδοκτόν' ἐν εἰκόνι, διευρὶ δ' ἀγαλμῇ
κολχίδα Τιμομάχῃ χεῖρ τυπωσάμεν.
φάσανον ἐν παλάμῃ, θυμὸς μέγας, ἄγειον ὄμμα.
παισὶν ἐπ' οἰκτίστοις, δάκρυ κατερχόμενον.
πάντα δ' ὁμῶς συνέχεν, ἀμικτὰ τίς εἰς ἐρ' ἀγνίσκει,
ἅμα τ' ἢ μὴ χρῶσαι φάσανον παλάμῃ.

Ex his duobus unum confinxit

AVSONIVS,

T s Quis

Quis te pictorum simulauit pessima Colchis
 In natos crudum uoluere mente nephase?
 Usque adeo ne sis iris puerorum haurire cruorem,
 Ut ne picta quidem parcere cæde uelis?
 Num nam te pellex stimulat? num' ne aliter Iason,
 Altera uel Glauce sunt tibi causa necis?
 Quin ne picta quidem sis barbara, uisq; tui amens
 Creta tenax cæli concipit immodicam.
 Laudo Timomachum, matrem quod pinxit in ense
 Cunctantem, prolis sanguine ne maculet.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑ ΔΙΔΥΣ.

ΑΔ' ΟΣΠΟΡΟ.

Ἀρχιτυπὸν Διδύς ἐρικυδέϊ ὤφεινε λένουσι,
 εἰκόνα θεοπεσίῳ καλλιῇ λαμπομένῃν.
 πῶς καὶ γενόμεν. ἀλλ' ὁ νόον, οἷον ἀκούσας,
 αἰσχρὸν, ἐπ' εὐφημοῖς δόξαν ἐνεγκαμένην.
 ὅδ' ἔγ' Αἰνείαν πῶς ἑσέδρακον, ὅδ' ἐχρόνοισι
 Τροίης περθομένης, ἤλυθον εἰς λιβύν.
 ἀλλὰ βίης φεύγουσα ἱερβάων ὑμναίων,
 πῆξεν κατὰ κραδίης φάσγανον ἀμφίτομον.
 πικρὶδες, τί μοι ἀγνόη εἰπωπλίσσαςδε Μαρωνάς;
 τοῖα καθ' ἡμετέρας ψεύσαστο σωφροσύνης.

IOAN. SLEIDANVS.

Olim talis eram uenerando splendida uultu,
 Quum populis dixi regia iura meis.
 Pectoribus non illa tamen mens insita nostris
 Qualem circumfert publica fama, fuit.
 Aeneas etenim nunquam mihi uisus, & illo

Nec

Nec Libyæ campus tempore noster eras.
 Ancipiti sed ego pectus mucrone peregi,
 Quum fugerem lectos improbe Iarba tuos.
 Dicite Pierides, Quis enim furor iste, Maronem
 Carmine non meritam sic lacerare suos?

AVSONIVS.

Ille ego sum Dido uultu quam conspicias hospes,
 Assimulata modis pulchraq; mirificis.
 Talis eram, sed non Maro quam mihi finxit et at mēs,
 Vita nec incestis læta cupidinibus.
 Namq; nec Aeneas uidit me Troius unquam,
 Nec Libyam aduenit classibus Iliacis.
 Sed furias fugiens, atq; arma procacis Iarba
 Seruauī fateor morte pudicitiam,
 Pectore transfixo, castos quod pertulit enses,
 Non furor aut læso crudus amore dolor.
 Sic cecidisse iuuat, uixi sine uulnere famæ,
 Ultra uirum, positis mœnibus oppetij.
 Inuida cur in me stimulaſti muſa Maronem?
 Fingeret ut nostræ damna pudicitia.
 Vos magis historicis lectores credite de me,
 Quam qui furta deū concubitusq; canunt.
 Falsidici uates temerant qui carmine uerum,
 Humanisq; deos assimulant uitij.

MARVLLVS.

Tu qui me casusq; meos in imagine parua
 Aspicias, & digito tristia fata refers,
 Vera hæc effigies, nec uera est hospes Elysiæ,
 Sed non uera necis causa pudendus amor.
 Nec mihi Phryx nocuit, nec em Phryga nouimus ullū,
 Cura

Cura sed antiqui casta tenaxq; thori.
 Quam ne coniugio Libyci uiolare tyranni
 Cogerer, hac cecidi fortiter usa manu.
 At uos ouates si sunt hæc præmia laudi,
 Quæ feret incesti sæmina adulterijs

Εἰς ἄγαλμα ἡχῶς,

Εὐόδ'.

Εἰχὼ μιμολόγον, φωνῆς τεύγα, γήμα'τος ὕμν.

IOAN. SOTER.

ECHO DE SE.

Sum sermonisequa, ac uocis fex, caudaq; uerbi.

¶ In pictorem deæ Echus sit lulit

AVSONIVS.

Vane quid affectas faciem mihi ponere pictor,

Ignoramq; oculis sollicitare deam.

Aeris & linguæ sum filia, mater inanis,

Iudicij uocem quæ sine mente gero.

Extremos pereunte modos à fine reducens,

Ludificata sequor uerba aliena meis,

Auribus in uestris, habito penetrabilis Echo,

At si uis similem pingere, pingesonum.

¶ Extrat de Echo elegans epigramma,

IO. GAZOLDI.

Nūquid in hoc Echo portu comes ipsa monæco est?

Echo est, causa loci num puer est? puer est.

Narcysus forma excellens qui spreuit amores?

Mores, qui dicit præmoriari? moriar.

Si lapis est uox unde uenit, si pectora desunt?

Sunt, age quænam sunt ora tuæ ora tua.

Dic

Dicit dea te tenet hoc inclusam marmore, Iunonæ

Non, tu uana refers: dic, fuit hæc? fuit hæc.

Ille stupens tandem cognouit imagine falli.

Et comiti dixit nil habet ista sui.

¶ Non dissimile huic est hoc

Γαυράδα.

Ἀχὼ φίλα μοι, συγκαταίνε' ἴσον τί, τί;

ἔρῳ Κορίσθας, ἃ δὲ μ' ἔ' φιλεῖ, φιλεῖ.

πράξαι δ' ὁ καιρὸς καιρὸν ἔ' φέρει, φέρει.

τὺ τίνυν ἀντ' ἄ' λῆξον ὥς ἐρῶ, ἐρῶ.

καὶ πῖσιν ἀντ' ἄ' λειμῶν τὸ δός, τὸ δός.

ἄχῳ, τί λοιπὸν, ἢ πόθ' ε' τυχεῖν; τυχεῖν.

Εἰς ἀγάλματα θεῶν

καὶ θεαίνων.

Εἰς ἄγαλμα Ἀφροδίτης καὶ Ἀρείως.

Ἀρεὰ καὶ παφίην ὁ ζωγράφ' εἰς μέσον οἴκου

ἀμφιπόρπι λέγειν γεγραφεὶν ἀμφοτέρους.

ἐκ θυρίδος ἣ μολῶν φαίθων, πολυπάμφαθ' αἶγλη,

ἔσθ' ἀμυχανόων ἀμφοτέρους σκοπέων.

ἡλίου Βαρυμένις ἔως τίν' ἔ' δ' ὡς ἀντ' ἄ' ληρῆ

ἤθελεν ἀψύχῃ τὸν χόλον ἐξελάσαι.

INCERTI.

Artifici fuerant mutuis complexibus una

Facti Marsq; Venusq; ædibus in medij.

Mox ardore suo medias penetrauit in ædis

Sol genitor, quod sic staret uterq; fremens.

Huic odio quis finis erit? Nam sol quoq; ceram

Corrumpit, tanta est insita uis animo.

Allu

Alluditur hoc epigrammate ad Martis ac Veneris adulterium, quod est apud Homerum Odysseæ 6. Sed lo cum ipsum quando festiuus admodum est, nuperque per C. Vrsinum Velium non infœliciter uersus, adscribere liber.

HOMERVS.

Αὐτάρ ὁ φορμίζων ἀνιβάλλετο καλὸν αἰεὶ δὴρ
ἀμφ' ἄρεως φιλότῃ, ἐὺσιφάνε τ' ἀφροδίτης
ὡς τὰ παῖτα μίγυσσεν ἐν ἡφαίστειο δομοισιν
λάτρει, πολλὰ δὲ δῶκε, λεχέ, δ' ἥσυχνε καὶ εὐνῇ
ἡφαίστειο ἀνακτῇ. ἄφαρ δ' ἐοὶ ἀγγελῷ ἡλθεῖν
ἥλι, ὅς σφ' ἐνόησε μιγαζομένους φιλότῃ.
ἡφαίστ' δ' ὡς ὅν θυκαλγέα μῦθον ἄκρσε
βῆ ῥ' ἱμνὸς ἐς χαλκῶνα, κακὰ φρεσὶ βυασοδομῶν,
ἐν δ' ἐβίτο ἀκμοθέτω μεγάρ' ἀκμονα, κόπῃ δ' εἰς σμῶς
ἄρξηντες, κλύτους, ὅφρ' ἐμπέδον αὐθι μένοισιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τέυξε δόλον λιχολωμένῳ ἄρδ,
βῆ ῥ' ἱμνὸς ἐς θαλάμον, ὅτι φίλα δαιμόνι ἐκείτω.
ἀμφι δ' ἀρ' ἐρμῶσιν χεῖρ' εἰσμάτῃα λυκλῶ ἀπάντη
πολλὰ δὲ καὶ καθυπερθε μελαΐρόφιν ἐξεκίχυντο
ἥϊ τ' ἄρ' ἀχνία λεπτὰ, τὰ κ' ὀκετις ὁδὲ ἰδοίτο
ὅδε θεῶν μακάρων, πόρῃ γὰρ δολόεντα τέτυκτο.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πᾶντα δόλον πόδε' εἰμνία χεύεν.
εἰσατ' ἱμνὸς ἐς λῆμνον εὐκτίμενον πολέεθρον,
ἢ οἱ γαῖων πολὺ φιλότατη δὲν ἀπάσων,
ὅδ' ἀλλοσσοπῆν ἔχει χρυσήν, ἄρσος,
ὡς δ' ἰδὼν ἡφαίστος ἐλυτο τεχνὴν νόσφι κίωντα.

βῆ δ' ἱμνὸς ἐς δῶμα πόρικλυτος ἡφαίστειο,
ἰσχανόνων φιλότῃ, ἐὺσιφάνε λυθρεῖν.
ἢ δὲ νέον παῖτα παῖρος ἐριδένε, ἡροίων,
ἐρχομένη κατὰ ῥ' ἐβίτο. ὁ δ' εἰσω δῶμα κτῇ ἐκ.
ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χεῖρ' ἐπ' τ' ἔφατ' ἐπ' ὀνόμαζε
δευρο φίλῃ λεκτρον δὲ τραπίεον ἐν νηβύτῃς
ὅ γὰρ ἐβ' ἡφαίστ' μετὰ δῆμι, ἀλλὰ πρὸς ἡ
οἴχεται ἐς λῆμνον μετὰ σινίης ἀγριοφώνος
ὡς φάτο, τῇ δ' ἀσπασόν εἰσαίτο κοιμηθῆναι
τόδ' ἐς δαιμόνια βάντε κατεδράθον. ἀμφι δ' εἰς σμῶς
τεχνήεντες ἐχύντο πολύφρον, ἡφαίστειο,
οὐδέ τι λινῆσαι μελέων ἢ, ὅδ' ἀνὰ ἔραι.
καὶ τότε δὴ γίνωσκον, ὅτ' ἐκ ἐτι φυκτὰ πέλονται.
ἀγχίμολον δὲ σφ' ἡλθε πόρικλυτος ἀμφιγυῖς,
αὐτίς ὑποσρέψας πρὶν λήμνος γαῖαν ἰκέσθαι.
ἥλι, γὰρ οἱ σκοπῆν ἔχει, ἐπεὶ τὴν μῦθον,
βῆ δ' ἱμνὸς ἐς δῶμα φίλον τετιμῆναι ἡρ
ἔσθ' ἐν προθυροισι. χόλ' δὲ μὴ ἄγρι, ἡρεῖ
σμερδαλέον δ' ἐβόησε, γαγώνε τε πᾶσι θεοῖσι.
Ζεῦ πάτερ, ἡδ' ἄλλοι μακάρεις θεοὶ αἰὲρ εὐόντες,
εἰ μὴ ἵνα ἔργα γελασά καὶ ὅκ' ὑπὸ κτὰ ἰδῇτε,
ὡς ἐμὲ χολὸν εὐόντα διὸς θυγάτηρ ἀφροδίτη,
αἰὲν ἀΐμαζέ, φιλέει δ' αἰδῆλον ἄρνα.
ὅνεχ' ὁ μὲν καλὸς τε καὶ ἀρτίπ, αὐτὰρ ἐγὼ γὰρ
ἡπειδ' ἀνὸς γενόμεν, ἄτ' ἀρ' ἐμὲ αἰεὶ ἄλλο
ἀλλὰ τοκῆς δυνω, τὸ μὴ γένεσθαι ὀφειλον.
ἀλλ' ὅτι δ' ἵνα τῷ γὰρ καθύπερθε ἐν φιλότῃ.

αἷς ἐμὰ δειμνία βάντες, ἐγὼ δ' ὄρωρ ἀκἀχημαι.
 ὃ μὲν σφας ἐτ' ἔολπα μίνυνθαδε λειμν ἔτω
 πρὸς μάλα περ φιλέοντι, τὰχ' ὅκ' ἐβελήσεται ἀμφὸς
 εὐδὲρ, ἀλλὰ σφωι δολῶ καὶ δεισμός ἐρυξή,
 εἰσέκει μοι μάλα πάντ' αὖ παῖρ ἀποδῶσθ' εἰδὼν,
 ὅσ' αἰ δὲ ἐγγυάλιξα λυνάπιθ' ἔινεκα κέρης.
 ὅνεκά οἱ καλὴ θυγάτηρ, ἅτ' ἄρ' ὅκ' ἐχέθυμ'.

ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄγέροντο θεοὶ ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
 ἥλθ' ὡσεὶ δάκρυ γαῖοι, ἥλθ' ἐρεῖνης
 ἱερμίας ἥλθ' ὅτ' ἀναξ ἐκάεργ' ἀπὸ πλάων.
 θηλύνεται δὲ θεαὶ μύρον αἰδοῖ οἴκοι ἐκάσ' αὖ
 ἔσαν δὲ ἐν προθύροις θεοὶ δῶτ' ἱερὸς ἔαον.
 ἄσβεσθ' δ' ἄρ' ἐνὼρτο γέλως μακαρίσιν θεοῖσι,
 τέχνες εἰσορόωσι πολύφρον' ἡφαίστιο.
 ὥσθ' ὅτ' τις εἰπεσκερ ἰδὼν ἐς πλοσίων ἄλλον.
 ὅκ' ἀρετὰ κακὰ ἔργα, λιχάν' τοὶ βραδύς ὤκυν,

ὡς καὶ νῦν ἡφαίσθ' ἔων βραδύς ἔιλεν ἄρκα,
 ὠκύτατόν περ ἰόντ' αὖ θεῶν οἱ ὄλυμπον ἔχουσι
 χαλὸς ἔων τέχνες, ὃ καὶ μοι χάγρι' ὀφέλλει.
 ὡς οἱ μὲν ταῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 ἔρμην δὲ προσέειπεν ἀναξ Διὸς υἱὸς ἀπὸ πλάων.
 ἔρμια, Διὸς υἱὲ διακτορε δῶτ' ἱερὸς ἔαον.
 ἔρ' αὖ κεν ἐν δεισμοῖσι θελοῖς κρατεροῖσι πειθεῖς
 εὐδὲν, ἐν λείτροισι πρὸς χρυσῷ ἀφροδίτῃ.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπείτα διακτορε ἄργυφόντης
 αἰ γὰρ ὅσ' αὖ γένοιτο ἀναξ ἐκατ' ἐβόλ' ἀπὸ πλάων
 δεισμοὶ μὲν τρεῖς τόσσοι ἀπειρόντες ἀμφὶς ἔχον.

ὅμῃς

ὅμῃς δ' εἰσορόωτε θεοὶ, πᾶσαι τε θείαι, καὶ
 κυτάρ' ἐγὼν εὐδοίμῃ πρὸς χρυσῷ ἀφροδίτῃ
 ὡς ἔφατ', ἐν δὲ γέλωι ὥρτ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 ὃ δὲ ποσειδάωνα γέλωι ἔχε, λίσσεται δ' αἰὲς
 ἡφαίσθ' ἀλυστοργόν, ὅπως λυσθῇ ἄρκα
 καὶ μιν φανήσας ἔπειτα πρὸς ἰόντ' αὖ προσκύνει,
 λῦσον, ἐγὼ δὲ τοι αὐτὸν ὑπὸ σχομαι ὡς σὺ κελεύεις,
 τίς μιν αἰσίμα πάντ' αὖ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποσειδάων ἀμφιγυῖης
 μή με ποσειδάων γαῖοι καὶ ταῦτα κελεύει,
 δόλῃαι τοὶ δόλῳ γε, καὶ ἐγγυαὶ ἐγγυάσθαι.
 πῶς ἄρ' ἐγὼ σε δίοιμι μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
 εἰ κεν ἄρ' εἰς οἰχοῖτο, χρεῖσθ' ἡ δὲ σμὸν ἄλυσας.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποσειδάων ἰερόχθων,
 ἡφαίσθ', εἰ περ γὰρ κεν ἄρ' εἰς χρεῖσθ' ὑπαλύξας
 πῆχ' αὖ φεύγων, αὐτὸς τοι, ἐγὼ τὰ δὲ τίσω.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπείτα ποσειδάων ἀμφιγυῖης,
 ὅκ' ἐς' ὃ δὲ τοῖσι τὸν ἐπ' ἄρ' ἡρῃσασθαι.

ὡς εἰπὼν δεισμῶν ἀνὴρ μὲν ἡφαίστιο.
 τὸν δ' ἔπειτα ἐκ δεισμοῖο λύων κρατερὸς περ ἰόντ' αὖ,
 αὐτίκ' ἀνείξαντι, ὃ μὲν θρησκύνει βεβήκει,
 ἥ δ' ἄρα κύπρον ἱκανὴ φιλομειδὴς ἀφροδίτη
 ἐς πᾶσιν, ἔνθα δὲ οἱ τέμνει βωμός τε θυῖς,
 ἔνθα δὲ μιν χάριτες λῶσαν ἡ δὲ χρεῖσθ' ἑλπίαι
 ἀμβρότω, οἷα θεὸς ἐπενήνοθεν αἰὲρ ἰόντας.
 ἀμφὶ δὲ εἰμάτα ἔσαν ἐπὶ ἡράτ' αὖ θεῶν ἰδὼν.
 ταῦτ' ἄρ' αἰετὸς ἀέθ' αὖ ποσειδάων. αὐτὰρ ὁ δὲ νοστήει

V

τέρ

τέρπειτ' ἐνὶ φρεσὶν ἡσὶν ἀκρόων, ἡδὲ καὶ ἄλλας
φαίνετ' ὁλοχήμετοι ναυσίλυτοι ἄνδρες.

C. VRS. VELIVS.

Hic uero increpitans fidibus præludia blanda
Martis, & eximiae Veneris recitauit amores.
Ac ueluti primum socialia gaudia furtim
Teستا peregerunt Vulcania, plurima dono
Ille dedit, lectos ausus scelerare iugales,
Sacraq; Lemniaci sordare cubilia Diui.
At Phœbus deprehensa semel cum furta teneret,
Detulit ad diuum crimenq; dolosq; maritum.
Quæ cum dicta deus prodentis tristitia Solis
Audijt ignipotens, testa ad fabilia tendit
Concitus, infidias imo iam pectore uersans.
Hinc admoliri, ac prægrandem imponere truncō
Incudem parat, & subito durissima format
Vincula, non ulli textumq; solubile cudit,
Quo simul impliciti grauius uinctiq; iacerent.
Ac postquam fabricauit opus, cassesq; Gradiuo
Insensus, subito petit alta cubilia gressu.
Gratus ubi stabat thoros, & iam uincula circum
Fulcra locat, mirumq; simul concinnat in orbem.
Plurima quineriam tectum diffusa per altum
Tenuia, ceu lepidas suspendit aranea telas.
Vt quæ non hominum, non ipso lumine Diuum
Cernere erat, mire abstrusis composta dolorum
Nexibus. Hæc postquam per summa cubilia sparsit
In Lemnon simulata uia est, quæ mœnibus altis
Alii præ cunctis multo gratissima terris

Vna

Vna fuit, uanam haud speculam Gradiuus obibat.
Interea, auratas laxans deus acer habenas,
Protinus ut gratos sensit petisse recessus
Vulcanum egregium artificem, pernicious ædes
Ignipotentis adit formosæ captus amore
Coniugis, ipsa Ioue haud multo ante à patre reuersa
Adsedit, porro ille domos tectumq; subiuit
Compensatq; manum, appellatq; & talia satur.
Huc age, diua precor lectum subeamus eundem.
Non iam durus adest cōiunx, modo nanq; manētes
Sintias in Lemno populos inuisit agrestes.
Sic ait, at Veneri amplexus & dulcia cordi
Furta fuere, gradu periere cubile citato.
Extemplo incubuere doli ignipotentis, utrinq;
Vincula connectuntq; ambos infusa, ligantq;,
Vt ne membra quidem motare ac tollere quirent.
Hi uincta agnoscunt & ineuitabile textum
Serius, aduersum hos extemplo Mulciber ibat
Indytus, ante redit properas quàm Lemnon adiret.
Proditione deus reuocatus, & indice Phœbo
Maturauit iter, curæ cui pectus amaræ
Exagitant, animum cruciat dolor, inde sub alto
Limine stans, furiaq; truciq; excanduit ira,
Terribilisq; sono superos ciet ocyus omnes,
Iuppiter atq; alij, quorum immortalia diui
Numina, turpe deis, facinus, facinus dignissima risu
Crimina spectatum huc concedite protinus omnes.
Dedignata suum, ac dudum, pertæla maritum
Loripedem Ioue nata Venus, Martē ecce cruentum
Deperit insignem, formaq; & cruribus altis

V » Con

Conspicuum, sed enim claudo mihi nascier olim
 Contigit, at non est uitium hoc à crimine nostro,
 Ingens amborum potius, sed culpa parentum est,
 Qui sine defectis sobolem producere membris
 Debuerant, uerum huc conuertite lumina cuncti,
 Cernite ut optatis foueant amplexibus ignes,
 Nostraq; ad hæc ambo petiere cubilia, uerum
 Hanc postquam uidi magno mihi uisa dolori
 Res fuit, atqui illos spero non tempore paruo
 Tali concubitu fruituros, quamlibet acri
 Coniunctos in amore quidem, fortassis uterq;
 Concubuisse diu nolit, sed dura tenebunt
 Vinculaq; insidiazq; meæ tantisper, ad unum
 Munera connubij, donec pater ipse remittat,
 Inq; uerecunda pro coniuge cuncta repente
 Præmia quæ dedimus nobis dotalia reddat.
 Quandoquidē ante alias forma præstantior omnes
 Nata sibi est, sed mente carens, & pectore casto
 Dixit, at inde ruunt cœlo ferrataq; diui
 Tecta adeunt, aderas Neptune tricuspile telo
 Grande solum quatiens, frugi Cyllenius unā
 Venit & arcitenens iaculisq; insignis Apollo.
 Porro uerecundæ tanta ad spectacula diuæ,
 Adq; scelus non sunt dignatæ accedere tantum.
 Vestibulo in primo diuiq; in lumine cuncti
 Constitierant, qui corda beant mortalia donis.
 Omnibus immensum dolus atq; industria diuis.
 Mulciberi exciuit risum, admirantibus illis.
 Atq; aliquis forte adstanti sic cominus, inquit,
 Vanihil offielunt uirtuti crimina, claudus

Assequitur celerem, ueluti nunc Mulciber acrem
 Graduum obtinuit, quamuis præ cœlitibus dijs
 Curfibus ille pedes habiles agit ocyor unus.
 Claudus enim ipse dolis usus, qui sic quoq; multas
 Auxit adulterij, & fœdo pro crimine pœnas.
 Hæc illi fuerant inter se forte locuti,
 Exin Mercurium natus Ioue diuus Apollo
 Talibus alloquitur dictis: Maia ædite summi
 Progenies ò diua Iouis, certusq; deorum
 Nuncius, opratiq; dator, num cassibus istis
 Implicitus Veneri uelles sociarier aureæ?
 Hunc breuiter contra leto clarissimus Argi,
 Interpres, præcoq; deum Cyllenius, inquit:
 O utinam uori fiat mihi copia tanti,
 Ter ticer astrictus uinclis grauioribus essem
 Vosq; adeo circum nos inspiceretis euntes
 Dijq; deæq; omnes, certe non segnus ipse
 Formosam amplexus Venerem sic usq; iacerem.
 Dixit, & immenso diui sannere cachinno.
 At risu irato minime est illudere uisum
 Vndarum domino, sed inextricabile textum
 Soluat, & astrictum deus explicet orat amantem
 Vulcanum egregium celeri sic ore locutus:
 Tolle modo nexus, & discute uincula lecto
 Hunc tibi promitto, quod par sit cunq; daturum.
 Concilio in nostro, & præsentî numine Diuum.
 Quem contra deus ignipotens est talibus usus,
 Desine ne quicquam hortari Neptune, timoris
 Sponsio plena nocet, miserisq; pericula conflat.
 Quæ te ul, quibus aut uinclis in gente deorum

Arctarem, ipse fugam si forte capessere Mauora
 Audeat explicitus, quò non mihi debita pendat:
 Suscipit hæc contra, sola qui deus ardua quassat:
 Ipse licet paret aufugium, neq; debita Mauora
 Dissoluat, tibi nos numerabimus omnia certo.
 Quem contra breuiter Vulcanus talibus inficit:
 Nec phas nec licet ulterius tua temnere dicta
 Mulcibero, ac uix dum dixit, compago repente
 Dissiliit uinclorum, opera ignipotentis & arte,
 Tum uero expliciti uinclorum nexibus ambo
 Protinus erumpunt. Thraces petit ille cruentos.
 At Venus ipsa Cypri late in regione locatam
 Læta Paphum aduolitat, lucus qua panditur ingens
 Huic sacer atq; aræ sacros uisuntur in usus.
 Quam mox certatim contendunt abluere undis
 Aeternoq; dehinc perfundere membra liquore
 Formosæ Charites, quali immortalia mos est
 Corpora rite laui, posthæc mirabile uisu
 Indusium inducunt humeris, & corpus amictu
 Conuelant tenero. Diuinus talia uates
 Personuit cithara, porro auscultantis Vlyssæi
 Interea tacitum pertentant gaudia pectus.
 Phæacumq; simul, quibus est ars nautica curæ,
 Remigioq; agitare rates, & findere pontum.
 Fabellam hanc & Leucothoe hunc
 in modum recenset, apud

OVIDIUM.

Hunc quoq; sydereæ qui temperat omnia luce
 Cœpit amor Solem: Solis referamus amores.
 Primus adulterium Veneris cum Marte putatur

Hæc

Hic uidisse deus, uidet hic deus omnia primus,
 Indoluit factò Iunonigenæq; marito
 Furta thori furtiq; locum monsttrauit: at illi
 Et mens & quod opus fabrilis dextra tenebat
 Excidit, extemplo graciles ex ære carenas
 Retiaq; & laqueos quæ lumina fallere possent
 Elimat, non illud opus tenuissima uincant
 Stamina, non summo quæ pendet aranea tigno.
 Utq; leues tactus momentaq; parua sequantur
 Efficit, & lecto circumdata collocat apte.
 Ut uenere chorum coniunx & adulter in unum,
 Arte uiri uinclisq; noua ratione paratis
 In medijs ambo deprensi amplexibus hærent.
 Lemnius extemplo ualuas parefecit eburnas,
 Admisitq; deos: illi iacuerè ligati
 Turpiter, atq; aliquis de dijs non tristibus optas
 Sic fieri turpis: Superi risere, diuq;
 Hæc fuit in toto notissima fabula cœlo.

Εἰς ἀγαλμα Ἀφροδίτης

τῆς ἐν Λυδῶ.

Πλάτων.

Ἡ παρὶν λυθέρῃ, δὲ οἰδμαῖς ἐς λυδὸν ἦλθε,

βυλομένη λυθέρῃ εἰκόνα τὴν ἰδίαν.

πάντα δὲ ἀθρήσασα περιστῆσαι ἐνὶ χώρῳ,

φθέρῃ, πρὶν γυμνὴν εἶδεν με περὶ τῆς ἑλῆς;

περὶ τῆς ἑλῆς ἐκ εἶδεν, ἃ μὴ θέμις. ἀλλ' ὁ σίδης

εἶπεν· οἶον ἄρ' ἦν ἡδὲ τὴν παρὶν.

AVSONIUS.

Vera Venus fictam cum uidit Cypria, dixit,

V 4

vidi.

vidisti nudam me puto Praxitele.
 Non uidi, nec fas, sed ferro opus omne polimus,
 Ferrum gradiui Martis in arbitrio.
 Qualem igitur domino scierant placuisse Cytherem,
 Talem fecerunt ferrea cœla deam.

IO. SLEIDANVS.

Cum propriam effigiem uellet Cytheræa uidere,
 Per medios fluctus appulit illa Cnidum:
 Et, simul ex alto partes lustrauerat omneis,
 Praxiteles nudam men' quoq; uidit ait.
 Praxiteles nudam non uidit, At ære politam
 Tali nunc uellet Mars seruis esse suam.

Ἔς τὸ αὐτό.

Γυμνὴν εἶδ' Ἰάρις με, καὶ Ἀγκίσκος, καὶ Ἀδωνίς.
 τὸς τρεῖς εἶδ' ἄ μόνος. Πραξιτέλης δ' ὁ πόθεις;

C. VRS. VELIVS.

Mc Paris, Anchisesq; & nudam uidit Adonis,
 Hos scio tres tantum, Praxiteles sed ubi

Ἔς τὸ αὐτό, καὶ εἰς τὴν ἐν Ἀθῆναις
 ναὶς Ἀθηνᾶν.

Ἐφρογενὸς Παφίης ζῆλον πόριδ' ἔρκει κάλλος.
 καὶ λεξέας, αἰνῶ τῷ Πάρι τ' ἑρίστας.

Ἐπιδόξα διεκόμεν' ὡς πάλι Παλλάδα, ὅτ' ὁ Βούσις
 ὡς βούτης ὁ Πάρις τὴν δὲ παρ' ἱρόχασεν.

IDEM.

Spumigenæ Veneris diuinos adspice uultus,
 Et Paris, hic dices, arbiter æquus erat.
 Ac rursum dices, ubi uisa sit Attica Pallas,
 Spreuit ut hanc pastor præterijtq; Paris.

IOAN. SLEIDANVS.

Spumigenæ Veneris diuinam conspice formam,
 Et Paridem magna tu quoq; laude feres.
 Cecropiam uideas contra si Pallada, dices.
 Iudice quod fuerit spreta Minerua rudi.

Ἔς τὴν αὐτὴν ὁπλισμένην.

Λεωνίδας.

Ἀριεῖ ἐνείκα ταῦτα, τίνος χάριν ὦ Κυβερῆα
 ἐνδεδυσαι, λεγόντων ὅτ' ὀφρῶτα βάρος;
 κυδὼν ἄρα γυμνὴ γὰρ ἀφ' ὀπλισσας. εἶδ' ἡλεεινῆας
 καὶ θεός, ἀνθρώποις ὅπλα μάκρην ἐπαγχεῖ.

IOAN. IORDANVS.

Arma Venus cur Martis habes induta? molesto
 Cur temere corpus pondere molle grauas?
 Nuda dearmasti Martem, frustra arma mouebis
 Humanis, dederit si Deus ille manus.

Ἔς τὴν αὐτὴν.

Ἀδ' εσποτον.

Παλλὰς τὰν Κυβερῆαν ἔνοπλον ἔφπεν εἰδῶσα,
 Κύπρι, θέλεις ὅτως ἐς ἑρίσιν ἐρχόμεθα;
 ἢ δ' ἀπαλὸν γέλασας, τί μοι σάκος ἀντίον αἰρῶν
 εἰ γυμνὴ νικῶ, πῶς ὅταν ὅπλα λάβω;

AVSONIVS.

Armatam uidit Venerem Lacedæmone Pallas,
 Nunc certemus ait, iudice uel Paride.
 Cui Venus, armatam tu me temeraria temnis?
 Quæ, quo te uici tempore, nuda fui.

IDEM.

Armatam Pallas Venerem Lacedæmone uisens,
 Vis ne ut iudicium sic ineamus ait,
 Cui Venus arridens, Quid me galeata laceffis?
 Vincere si possum nuda, quid arma gerens?

POLITIANVS.

Ες τί σάκ' ἱερατὺς παρὰ λόγαν τις τινάσας
 καὶ θώρακ' ἐνδύς, καὶ ἰόρυ ἀμφίφαλον;
 μέγας δ' ὅτ' ὅ σοι δίδονται πολέμια ἔργα
 τὰ τρυφερά, διέπης δ' ἡμερόντα γάμον.
 ἀλλ' ὅκ' ἐς δάριον θωρησσομαι, ὅπλα δ' ἄρ' ἔ
 ἐνδύομαι ὥς κ' ἄρης ἐκλεάθειτο μάχας.
 ἐν γὰρ ἐμοὶ μῶνα καὶ τύχεια, καὶ Κύπριον ἔνερ
 ὅ ποκ' ἐμῶν θαλάμων ἔσται ἀπαυλός σου.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἐνερχομένην
 ἀπὸ θαλάσσης.

Αντιπάτρως Σιδωνίς.

Τὰν ἀναδυομένην ἀπὸ ματιέ' ἄρτι θαλάσσης
 Κύπριον ἀπελπίς μόχθον ὅρα γραφίδ',
 ὥς χειρὶ συμμάχασα διαβροχὸν ὕδατι χαιταρ,
 ἐκθλίβει νοτῶν ἀφρόν ἀπὸ πλοκάμων.
 αὐταὶ νῦν ἑξέσιρ, ἀθηναίη τε καὶ ἤρη,
 ὅκ' ἐτι σοὶ μορφᾶς εἰς ἔριον ἐρχόμεθα.

AVSONI VS.

Emersam pelagi nuper genitalibus undis
 Cyprin Apellæ cerne laboris opus.
 Ut complexa manu madidos salis æquore crines
 Humidulis spumas stringit utraq; comis.
 Iam tibi nos Cypri Iuno, inquit, & innuba Pallas
 Cedi

Cedimus & formæ præmia deferimus.
 HERM. A' NOVA AQUILA CO:
 Cyprida materno scandentem ex æquore nuper
 Præclarum Choi cernis Apellis opus.
 Ut manibus stringens resolutum flumine crinem,
 Et spumis madidas exprimit illa comas.
 Nos modo iudicio tecum contendere formæ.
 Dixerunt Pallas Iunoq; definimus.

IOAN. SLEIDANVS.

Aspice, ut emergit ponto genitore, uenusta
 Cypris Apellea nuper arata manu.
 Aspice stringentem madidos de more capillos,
 Defluat ut capiti candida spuma suo.
 Nunc igitur tacite Pallas Iunoq; susurrant,
 Cedimus, & formæ iam tibi palma datur.

POLITIANVS.

Κύπριον ἀπελπίας ἔργον χερὸς ὡς ἴδον, ἔσαρ
 διαρὸν θαμβάλει, τὰν ἀναδυομένην,
 τὰς αἰτε παρθενικᾶς, αἰτε καὶ φιλοπαίγμον' αἰδώς
 τὰν ὅτιρ μίγδαρ ἰλαχεν, καὶ γέλω.
 καὶ τὰ μὲν βράμμιγας ἀλιβερετοιο καράντ
 διεξίερα θλίβει, καὶ κελευρὺν ἀφρός.
 ὅρ δ' ἄρα τᾶς νοτίδ' ὅ τις ἐμοὶ φόβος. αὐδὲ γὰρ λαίᾳ
 ἔσκιπε τὰν ἀθαν τὰν ἐβ' ἱσχυρίων.
 καὶ γὰρ ἔως λαγόνων ὕφαλος πᾶσι, καὶ τις ἐτι φρεῖ
 ματρός ἀπ' ὠδίνων ὀμφακὰ μασὸν ἔλειρ.
 εἰ τοίαν ποκ' ἄρης ἔχει δέσμιος, ὅκ' ἀποδύνα
 ὅδ' ἀφαιστιάς ἡθελ' ἀλυστοπέδας.

Εἰς

Εἰς ἀγαλμα Διονύσου πλεσίον

Αθηνᾶς ἐσῶς.

Εἰπέ τί σοι ξυνόν καὶ Παλλάδι· τῇ γὰρ ἄκοντες,
καὶ πόλεμοι. πρὸ σοῖ δ' εὐαδ' οὐ εἰλαπίναι.
μὴ προπτεῖς ὥς ξεῖναι, θιῶν περὶ, τοῖα μετέλλα.
ἴδι δ' ὅσοις ἐκελ' αἰμόνι τῆ δ' ἐπέλω.
καὶ γὰρ ἐμοὶ πολέμων φίλιον ἔλκος. οἷδ' ἐν ἅπας μοῖα
ἦν δ' αἰμὴν ἐνδὸς ἀπ' ὠκείαν.
καὶ μερόπων δὲ φὺν ἐγγήρα μιν. ἢ μὲν ἑλάνη.
αὐτὰρ ἐγὼ, γλυκεροῖς βότρυσιρ ἡμερὶ δ' ὦ.
καὶ μὴν ὅδ' ἐπ' ἐμοὶ μήτηρ ὠδίνης ὑπείτλη.
λῦσα δ' ἐγὼ μῆρόν πατρίον, ἃ δὲ ἕκρη.

IO. SLEIDANVS.

Dicito, Quid commune tibi est cum Pallader namq̃
Spicula sunt illi, sed tibi uina sacra.

Talia ne temere diuos spectātia quæras BACCHVS.

Aduena, dicturi quin cape uerba prius.

Bella mihi curæ, tum belli gloria: Et istud

India testatur robore uicta meo.

Prodest illa uiris succo frondentis oliuæ,

Pocula sed nostro munere læta bibis.

Per me nec genitrix ullos est passa dolores.

Fœmur ego solui, sed caput illa patris.

Εἰς ἀγαλμα Διονύσου καὶ Ἡρακλέους.

Ἀμφοτέροι θεοὶ καὶ ἀμφοτέροι πολεμικί,

ἕκκ' ἑνὸς θύρσῳ διένος. ὃ δὲ, ῥοπάλω.

ἄμφω δὲ σῆλαι συντέρματες, ἐκελὰ δ' ὄπλα.

οὐβρός, λφοντῇ, ἐνέβαλα δὲ, πλατῆγῳ

εἰς

εἰς δ' ἀμφοτέροις χαλιπῇ θεός. οἷδ' ἀπὸ γαίης
ἄλθον ἐς ἀθανάτους, ἐκ πυρός ἀμφοτέροι.

C. VRS. VELIVS.

Ortus uterq̃ Ioue, & Thebis: bellator uterq̃

Hic claua, Thyrsis ille tremendus erat.

Sudorumq̃ pares metæ, paria arma, leonis

Exuuio, hinnuleus, cymbala cum strepitu.

Iuno dea ambobus grauis: & tellure relictæ

E' flamma ad superos uenit uterq̃ deos.

Εἰς Ἑρμαφρόδιτον ἐν λυτῶν ἐκ μύλων.

Ἀνδράσιν ἐρμῆς ἐμὶ, γυναῖξι δὲ Κύπρις ὀρώμαι.

ἀμφοτέρων δὲ φέρω σύμβολα μοι τοκέων.

τῶν κεν, ὅκ' ἀλόγως με τὸν Ἑρμαφρόδιτον ἐθεύσω

ἀνδρὸ γύναις λυτῶν παῖδα ὅν' ἀμφίβολον.

IOAN. SOTER.

Me uir Mercurium, sed dicit fœmina Cyprin,

Vtriusq̃ geram symbola quod generis.

Non temere huc igitur posuerūt Hermaphroditum

Me ambigui sexus, balneo in ambiguo.

¶ De Hermaphrodito hunc in modum

AVSONIVS.

Mercurio genitore satus, genitrice Cythere,

Nominis ut mixti, sic corporis Hermaphroditus

Concretus sexu, sed non perfectus utroq̃.

Ambigux Veneris, neutro potiundus amore.

OVIDIVS.

Nec duo sunt, sed forma duplex, nec fœmina dicti,

Nec puer ut possit, neutrumq̃ & utrunq̃ uidetur.

Extæ

Extat de Hermaphrodito epigramma Latine
num hoc Pulicis antiqui poetæ.

Cum mea me genitrix grauida gestaret in aluo,
Quid pareret fertur consuluisse deos.

Mas est Phœbus ait, Mars fœmina, Iunoq; neutrum,

Cumq; forem natus Hermaphroditus eram.

Quærenti lethum sic Iuno ait: occidet armis,
Mars cruce, Phœbus aquis: fors rara quæq; fuit.

Arbor obumbrat aquas, ascendo, decidit ensis

Quem tuleram, casu labor & ipse super.

Pes hæsit ramis, caput incidit amne, ruliq;

Fœmina, uir, neutrum, flumina, tela, crucem,

¶ Græcum fecit hunc in modum

POLITIANVS.

Εγκυθ' ὅσα γυνή, τέκεθ' ὅτι φοῖβον, ἄρνα,

ἤρην, τὰς ἅμα τρεῖς ἐξερέειν θεός.

ἄρσενά φοῖβεθ', ἄρνης, θῆλυρ φάτο, καὶ δ' ἑτερόν δὲ

ἦρην, πάνθ' ὕγιας, ἀνδρόγυνον γὰρ ἔφυ.

εἰρομένης δὲ μόρον, μόρον οἱ εἰφέθ' ἔχραεν ἦρην,

σαῦρον ἄρνης, φοῖβεθ' ἡμίματ' αὖτ' ἀπέβη.

δινδρῶν ἐφ' ἑσπέρης, πείσει δ' οἱ εἰφέθ', ἀνδρὸς ἐπ' αὐτῆς

ἤριπεν εἰς ποταμόν ἡμίβαχον, ἐκ δ' ὅπου οἶρ

ἦρθεν ἀπ' ἀκρεμόνων, θάνει γὰρ θῆλυς τε, καὶ ἄρσεν,

καὶ δ' ἑτερόν, σαυρῶν, ἡμίμασι, καὶ εἰφεῖ.

Εἰς ἄγαλμα ἐρώτος δινδρῶν.

ΣΚΥΤΟΣ.

Τὸν πῆρόν τ' αἰς τίς ὦδε; τίς ἐν δισμοῖσι τοῦ πῦρ

ἄχμασιν; αἰθομένης ἡμίματ' αἰς φάρετρες;

καὶ

καὶ τὰς ἀκνέλους περιγίαις ἐσφηνώσει

χεῖρας, ἅπ' εἰς αὐτῶν ὡς δινδρῶν;

ψυχρὰ τὰ δ' ἀνθρώποις πᾶσι μὴ ποτ' ἐκείνῳ

ὅτι ὁ δισμῶντος ἀνδρὸς ἐδῆσε φρένα.

IO. SLEIDANVS.

Pennifero quis uincta deo, flammæq; nocenti

Indidit: ignitam quis pharetram rapuit?

Quis iaculatrices tanta sub mole reuinxit,

Et uinctas uoluit sic quoq; stare manus?

Parua quidem sunt hæc solamina, nanq; timendum,

Ne non & mentem uinxerit ille dei.

Εἰς Ερώτα ἀρότρινόν τ' α,

Μόσχον.

λαμπάδα θεῖς, καὶ τῶδε, βοηλάτην εἰλετο ξάβδον

ἐλθεῖν ἔρως, πῆρην δ' εἶχε κατωμασδίνην.

καὶ ζεύξας ταλαεργόν ἅπ' ὅσον αὐχένα ταύρων,

ἐσπέρην δὴ δὲς αὐλάνα πυροφόρον.

ἐπεὶ δ' ἄνω βλέψας αὐτῆς αἰ, πῆρην ἀρῶρας,

μὴ σὶ πρὶν εὐρώπης ὅσον ἅπ' ἄροτ' α βαλῶ.

POLITIANVS.

Peram humeris habilem, posito nunc induit arcu,

Et posita baculum lampade sumpsit amor,

Subq; iugum missos stimulo citat ecce iuuenços

Improbos, & cultæ semina mandat humo,

Suspiciensq; polos, imple, inquit, Iuppiter arua,

Ne cogam Europæ te iuga ferre bouem.

MARVLLVS.

Spreuerat Idalium rerum plebs indiga numen,

Iamq; puer Veneris ceiserat urbe, fame.

Ergo

Ergo boues iungit, curuoq; innixus aratro
 Pinguia ruricolæ suscitāt arua modo.
 Semina restabat terræ dare, semina dantem
 Non expediat obruit auster aquis.
 Ille iræ impatiens age dum omnia Iuppiter inquit,
 Sterne, neca, enecto tu boue taurus eris.

Εἰς ἑρῶτα γυμνόν.

Γαλαδῶ.

Γυμνός ἔρως, δῖα σὺ γελᾷ, καὶ μέλιχός ὤν.
 ὃ γὰρ ἐχθ' ἔξεν, καὶ πυροῖντα βέλγ.
 ἔδ' ἐμάτην παλάμῃς κατ' ἐχθ' διελφίνα, καὶ ἀνθ' ὅ
 τῇ μὲν γὰρ, χαῖαν, τῇ δὲ, θέλασσαν ἐχθ'.

C. VRS. VELIVS.

Nudus amor blandis iccirco arridet ocellis,
 Non arcus, aut nunc ignea tela gerit.
 Nec temere manibus florem, Delphinaq; tractat,
 Illa etenim terris, hac ualet ipse mari.

IOAN. SLEIDANVS.

Nudus Amor cur sic ridet, blandusq; uidetur
 Non Arcum, iam non ignea tela gerit.
 Nec Delphina premit manibus, floremq; nequicq;
 Hac terram, læua sed tenet ille fretum.

Εἰς ἀγάλματα ἑρῶτων.

Σικένδρι.

Συλοχαρῆς ἴδ' ἑρῶτας, ἴδ' ὡς βριαροῖσιν ἐπ' ὤμοις
 ὅπλα φέρουσι θιῶν νηπι' ἀγαλόμενα.
 αὐμπαντα, καὶ θύρσον βρομίζ, Ζηνός δὲ λειραυνόν,
 καπὶ δ' ἑννακλῆ, καὶ κόρυν αἰκόμον.

Φοῖβος δ' εὐτοξον φάρετρεν, ἄλις δὲ τρίαῖναμ,
 καὶ διναρῶν χερῶν Ἡρακλῆος ῥόπαλον.
 Τί πλεον ἀνθρώποισι, ἔρως ὅτε καὶ πολὺν ἔλε,
 τεύχεα δ' ἀθανάτων Κύπρις ἐλπίσαστο;

IOAN. SLEIDANVS.

Aspice, ut exuuijs diuūm lætentur Amores,
 Vtq; ferant humeris rapta trophæa suis.
 Tympana cū Thyrsō Bacchi, Tum fulmina summi, ac
 Splendentem galeam, scutaq; Martis habent.
 Instructam Phœbi pharetram, Neptuniaq; arma, &
 Herculeæ clauæ robora magna gerunt.
 Quid faciant homines? quandoq; Cupidine uictis
 Tam facili diuis, abstulit arma Venus.

Εἰς τὸ αὐτό. Φιλίππου.

Συλησαντες ὀλυμπὸν ἴδ' ὡς ὅπλοισιν ἑρῶτες
 κοσμεῖντ' ἀθανάτων σκυλα φρουρομέλαιοι.
 Φοῖβος πῆξα φέρουσι, Διὸς δὲ λειραυνόν, Ἀρηθ
 ὅπλων, καὶ κυνέην Ἡρακλῆος ῥόπαλον,
 ἑνάλις τε θεὸς τριβελίς δ' ὄρου, θύρσα τε βάκχου.
 πῆν' ἀπ' ἐπ' ἑρμῆ, λαμπρότατ' ἀρτεμιδῶ.
 ἔκ' ἀχθ' ὀνητοῖς ἐκδὲν βελίεσσιν ἑρῶτων,
 δαίμονες οἷς ὅπλων κοσμοῖν ἐδωκαρ ἐχθ'.

Huc pertinet hoc ex Priapeis.

Notas habemus quisq; corporis formas.
 Phœbus comosus, Hercules lacertosus.
 Trahitq; Bacchus uirginis tener formam.
 Minerua flauo lumine: Venus pæto:
 At fronte crinita Arcades uides Faunos.

Habet decentes nuntius, deum plantas:
Tutela Lemni dispares mouet gressus.
Intonsa semper Aesculapio barba est:
Nemo est feroci pectorosior Marte.
Quod si quis inter hæc locus mihi restat,
Deus Priapo mentulatio non est.

Ethoc.

Cur obscœna mihi pars sit sine ueste requiris?
Quæro tegat nullus cur sua signa deus?
Fulmen habet mundi dominus, tenet illud aperte,
Nec datur æquoreo fuscina testæ deo.
Nec Mauors illum, per quem ualet, occulit ensẽ.
Nec latet in tepido Palladis hasta sinu.
Num pudet auratas Phœbum portare sagittas?
Clam ne solet pharetram ferre Diana suam?
Num regit Alcides nodosæ robora clauæ?
Sub tunica uirgam num Deus ales habet?
Quis Bacchum gracili uestem prætere thyrso?
Quis te celata cum face uidit Amor?
Nec mihi sit crimen quod mentula semper aperta est.
Hoc mihi sit telum desit, inermis ero.

QVINTIANVS.

Fulmen retorquet Iuppiter,
Phœbus sagittas aureas,
Telum Mineræ est Pallados,
Arcu ferocit Cynthia,
Claua minatur Hercules,
Thyrso Lyæus concutit,
Confus tridente confremit,
Turget Priapus fascino.

Eis

Eis σὴλην Νεμέσεως.

Ἡ Νέμεσις προλέγει τῷ Πήχει, τῷ τε χαλινῷ,
μὴτ' ἀμείρον Τι ποιεῖν, μὴτ' ἀχάλινα λέγειν.

ERASMVS.

Innuat hoc Nemesis cubito, frenoq̃, gerendis,
Sit modus in rebus, dictaq̃; frenum habeant.

Eis τὸ αὐτό.

Ἡ Νέμεσις πᾶν ἔχει κατὰ χῶ. τίνος ἔνεκα λέγεις;
πᾶσι πρᾶγμα λέγω, μὴδὲν ὑπερ τὸ μέτρον.

IDEM.

Contineo Nemesis cubitum, quæ causa, requires?
Nam cunctis iubeo rebus adesse modum.

¶ Lusit in eandem & Antimachus.

Εἰς δὲ τις Νέμεσις μεγάλη θεός, ἡ τᾶσδε πάντων
πρὸς μακάρων ἔλαχεν. βωμόν δὲ οἱ εἰσάτο πρῶτον
Ἀδριανὸς τῷ Ἰαμῶνι πρὸς ῥόον αἰσθητοῖο,
ἐνθα τετίμηται τε καὶ Ἀδριανὸς καλεῖται.

ERASMVS.

Est quædā Nemesis dea magna, cui omnia quadā hæc
Sunt data sorte deum. Ast huic primus cōdidit aram
Adrastus iuxta Aesopi sacrata fluentia.

Atq; inibi coliturq; tenetq; Adrastia nomen.

Eis ἀγαλμα Πρίηπου.

Λεωνίδου. οἱ δὲ Πρίητου.

Αὐτὸ ἐφ' αἰμασιαῖσι τὸν ἀγρυπνῶντα Πρίηπον
ἐκινεῖν λαχάνων ἀφνομένης φύλακα.

καὶ ὡς ἐντέταμαι φῶς ἐμβλεπε. ὅσοι δ' ἐρωτᾷς,
τῷ ὀλίγων λαχάνων ἔνεκα; τῷ ὀλίγων.

X 2 IN

Hic me custodem fecundi uillicus horti,
Mandati curam fufficit habere loci.
Fur abeas, poenam licet indignere, feramq;
Propter olus dicas, hoc ego propter olus.

Eis σάτυρον.

Ἡ σάτυρ' ὅτ' ἡ χαλκὸν ὑπὸ δ' ἔραμιν, ἢ δ' ἄτεχνος
χαλκὸς ἀναγκάδης, ἀμφεχύνῃ σατύρῳ.

LILIVS.

Aut Satyrus fufus circum æs, aut arte coactum
Illud idem circum fufum erat æs Satyro.

MORVS.

Prorsum admiranda dum circumflectitur arte,
Aut Satyrum hoc tegit æs, aut Satyro æs tegitur.

IDEM.

Aut isti Satyrus iam circumflectitur æri,
Aut isto satyrus iam circumflectitur ære.

Eis ἕτερον.

Νείλου σχολασικῶ.

πάντες μὲν σάτυροι φιλοκέρτομοι. ἐγὼ δὲ καὶ σὺ,
τί πρὸς ἑκάστω ὄρω πόνδε γέλωτα χεῖς;
ἴαμ' ἔχωμ, γέλω, πῶς ἐκ λίθ' ἀποθερ' ἄλλης
συμφέρῃς, γινόμεν' ἐκπίνης σάτυρ'.

ALCIATVS.

Sunt Satyri, falsiq; petulciq;: ast age cur te
Ad nos uertentem lumina, risus habet?
Admiror qua arte ex alijs alijsq; lapillis
Tam cito compositum tranſierim in Satyrum.

Εἰς

Eis Ερωτα.

Πτανῶ πῆανόν ἐρωτα ὅτ' ἀντίον ἔπλασ' ἐρωτι
ἃ νῦν μεσισ; πόξω πόξον ἀμυνομένα,
ὥς κε πᾶσιν τὰ κ' ἐξεῖρ. ὁ δὲ θρασύς, ὁ πρὶν ἄτακτος
δακρύδ', πικρῶν γευσάμεν' ὀβελίωμ.
εἰς βαθύρ τρις ἑορπὸν ἀπ' ἐπ' ἡσυχίᾳ μέγα θαῦμα,
φλέξ' τίς πυρὶ πύρ' ἔφατ' ἐρωτ' ἔρωτος.

C. VRSINVS VELIVS.

Pennatum uolucris puero, atq; ultricia telis
Tela Cupidineis opposuit Nemesis.
Vt quæ commisit ferret, qui fortis & audax
Ante, modo expertus spicula amara gemit
Terq; sinum spuit in medium, proh, mira, quis ignem
Igni uret: flammis sensit amoris amor.

Eis Νεμεσιμ.

Καί με λίθον πέρσαι δεινὴν ἡγαγον, ὅφρα τροπαίον
σηπῶνται νίκας. εἰμὶ δὲ νῦν Νεμεσις.
ἀμφοτέροισι δ' ἔσκηκα καὶ ἑλλήνεσι τροπαίον
νίκας, καὶ πέρσαις τὸ πολέμου νέμεσις.

AVSONIVS.

Melapidem quondam Persæ aduexere, trophæum
Vt fierem bello, nunc ego sum Nemesis.
At sicut Græcis uictoribus esto trophæum,
Punio sic Persas uaniloquos Nemesis.

EIS EIKONAS ΙΑΤΡΩΝ.

Eis Σωσανδρον ἱπποκράτ'.

Αδ' ἐσπῶ.

Ἰατρὴς μερόπων ἱπποκράτης. ἀλλὰ καὶ ἱππῶν

Σώσανδρε, λρυφίης ἰσορ ἀκισορίης.
 ἢ τέχνην μετὰ μύθοις, ἢ ὄνομα. μὴ δὲ καλεῖσθαι
 ἄτερ· ἐκ τέχνης, ἢς ἔτερ· κρατέει.

LVSCINIVS.

Hippocrates hominum medice, ὁ Sofander equorū.

Morbos edocti pellere rite malos.

Nomina mutare aut artem, male conuenit, alter

Ex arte alterius nomen ut accipiat.

C. VRS. VELIVS.

Hippocrates hominum medicus, Sofander equorū.

Doctus & occultas artis uterq; vias:

Aut artem inter uos mutare, aut nomen, iniquū est.

Alter ab alterius nomen ut arte ferat.

Εἰς ὀρθότατον ἰατρὸν.

Ἰντὴς μίγας ὅτ· Ἰουλιανὸν βασιλῆα

ἀξιοῦ· εὐσεβίης δι· ὀρθότατον.

εἶχε γὰρ οἷα μέλιτος σοφὸν νόον, ἄλλοθεν ἄλλα
 ἐντὶ τῶν προτέρων ἀνθεὶα διεψάμην.

LODO. IAVSSERANDVS.

Juliani regis medicus celeberrimus hic est

Diuus Oribasius dignus honore colī.

Prouidus instar apīs, ueterum monumenta pererrās

Ex uarijs unum nobile scripsit opus.

Εἰς ἀγαλμα τῷ ΚΑΙΡΟΥ,

Ποσειδῶνι ππ.

Τίς; πόθεν ὁ πλάστης; σικυνώνιος. ὄνομα δὲ τίς;

Λύσιππος. σὺ δὲ, τίς; Καίρος ὁ πάνδραματῶν.

τίτῃ δ' ἐπ' ἄκρα βέβηκας; αἰ· τραχέως. τίς ἡ ταραχή;

ποσειδῶνι

ποσειδῶνι ἐχθρὸς διφυεῖς; ἢ πᾶσι· ὑπὸ νῆμιος.

Χίρι δὲ διεξίτην τί φέρει; ξυρόν; ἀνδράσι δειγμά,

ὡς ἀκμῆς πάσης οξύτερος τελεθῶ.

ἢ δὲ λόμην, τί κατ' ὄψιν; ὑπὸ νῆμιος ἰσσαντὶ λαβῶσαι.

νῆ δὲ τ' ἐξόπιθεν, πρὸς τί φάλακρὰ πέλεις;

τὸν γὰρ ἀπαξ ἡννοῖσι ἡ ἀδρεξάντῃ με ποσσίν,

ὅστις ἐθ' ἡμῶν δράξεται ἐξόπιθεν.

ποῖον ὁ τεχνίτης με διέπλασεν εἰνεκεν ὑμῶν

ξείνῃ, καὶ ἐν προθύροις θῆκε διδασκαλίην.

ERSAMVS.

Quæ patria artificis Sicyon. quo nominer nomen

Lysippo dictum est, ipse quis est loquere.

Ula ego cuncta domans Occasio. cur age pinnis

Inhists; uoluo rōq; ac rotor assidue.

Cur gemina in pedibus gestas talaria? dicam.

Huc illuc uolucra me leuis aura rapit.

Quid dextræ sibi nult inserta nouacula? signum hoc

Quod quauis acie sim mage acuta, docet.

Tecta capillitio facies quid nam admonet illud

Quisq; uti me, quoties offeror, arripiat.

Cur autem capitis pars posticaria caluet?

Quem semel alatis præterij pedibus,

Is quanquam uolet inde cito me prendere cursu,

Haud liceat simul ac uertero terga uiro.

Hac itaq; idq; tua me finxit imagine causa

Hōspes sculptoris ingeniosa manus.

Spectandamq; domus hic prima in fronte locauit,

Scilicet, ut cunctos & moneam & doceam.

MORVS.

X 4 Vn

Vnde erat hic plastes: Sicyonius, at quis erat dic.
 Lysippus, tu quis: tempus ego omne domans.
 Cur summis instas digitis: roto semper, at alas
 Cur pedibus gestas: ut leuis aura feror.
 At dextram cur armat acuta nouacula: signum est,
 Quod conferri acies non potis ulla mihi est.
 Cur coma frōte iacet: quod qui me prendere captas,
 Præueniat, caluum est cur tibi retro caput.
 Quod postquam leuibus præceps effugero pennis,
 Nil aget à tergo qui reuocare uolet.
 Vnde igitur posces documentum sumere, talem
 Artificis posuit me tibi docta manus.

ALCIATVS.

Lysippi hoc opus est, Sycion cui patria: tu quis
 Cuncta domans capti temporis articulus.
 Cur pinnis stas: usq; rotor: talaria plantis
 Cur retines: passim me leuis aura rapit.
 In dextra est tenuis dic unde nouacula: acutum
 Omni acie hoc signum me magis esse docet.
 Cur in fronte coma: occurrens ut prenda: at heus tu
 Dic cur pars calua est posterior capitis:
 Me semel alipedem si quis permittat abire,
 Ne possim apprenso post modò crine capi.
 Tali opifex nos arte, tui causa, ædedit hospes,
 Utq; omnes moneam, pergula aperta tenet.

AVSONIVS.

Cuius opus: Phidiæ, qui signum Pallados, eius
 Quiq; Iouem fecit, tertia palma ego sum.
 Sum dea quæ rara, & paucis Occasio nota.
 Quid rotulæ insistis: stare loco nequeo.

Quid

Quid talaria habes: uolucris sum, Mercurius quæ
 Fortunare solet, tardo ego cum uolui.
 Crine regis faciem: cognosci nolo, sed heus tu
 Occipiti caluo es: ne teneat fugiens.
 Quæ tibi iuncta comes: dicat tibi, dic rogo, quæ sis
 Sum dea, cui nomen nec Cicero ipse dedit.
 Sum dea, quæ facti, non factiq; exigo pœnas.
 Nempe ut pœniteat, sic Metanora uocor.
 Tu modo dic quid agat tecum: si quando uolau
 Hæc manet: hanc retinent quos ego præterij.
 Tu quoq; dum rogitas, dum percuntando moraris,
 Elapsam dices me tibi de manibus.

¶ Est huic non absimile in FAVOREM
 pictum ab Apelle per B.

DARDANVM.

Pictor Apellea quid pingis ab arte Fauorem:
 Vnde illi generis semina nota parum:
 Hic genitum forma: fortunæ hic iactat alumnum
 Casu ille, ille animi dotibus, esse satum.
 Qui comes assiduus lateris: assentatio, & ecque
 Ponè subit lentis passibus: inuidia.
 Ecqui circumstant: opulencia, fastus, honores,
 Legesq; & scelerum sæpe libido parens.
 Cur facis aligerum: fortunæ elatus ab aura
 Aduolat alta, ino nescius esse gradu.
 Quare oculis captum pingis: non nouit amicos
 Improbus ex humili, quum petit alta loco.
 Quid rotulæ insistit: fortunam imitatur & infert
 Se socium, instabiles quæ tulit illa pedes.
 Cur tumet, atq; extra sese ambitiosius effert:

X s Obex

Obcæcare animos fata secunda solent.

¶ Ethoc in A MOREM
MARVLLI.

Quis puer hic? Veneris, plene quæ causa pharetræ est?

Non bene prouisus certa quod arma mouet.

Cur sine ueste deus? simplex puer odit opertum.

Vnde puer? pueros quod facit ipse senes.

Quis pennas humeris dedit? inconstantia, quare

Nulla deo frons est? signa inimica fugit.

Quæ fors eripuit lucem? immoderata libido.

Cur macies? uigilis cura, dolorq; facit.

Quis cæcum præit? ebrietas, sopor, otia, luxus.

Qui comites? rixæ, bella, odia, obprobrium.

Qui cælo dignati? homines: quæ causa coegit?

Mitior autore est credita culpa deo.

Heu cûruum genus, & ueri corda inscia: quo ius

Fasq; scelus miseri si scelere abluimus.

Εἰς εἰκόνα μαρίας τ' λιθαρίδ'.

Παύλ' σιλεντ' ἱαρίδ'.

Πλῆκτρον ἔχ' ὀρμιγῶς. ἔχ' ἢ πλῆκτρον ἐρωτός

ἑρπ' δ' ἀμφοτέροισι καὶ φρένα, καὶ λιθάρην.

τλήμονες, οἷσιρ' ἀγναμπήσιν ἔχ' νόον. ὡδ' ὠλινεύσθ

ἄλλος ὅδ' ἀγχιόης, ἄλλος ἀδωνίς ὄδ'.

εἰ δ' ἐθέλῃς ὦ ξείνι καὶ ἀμφιβόησιν ἀκῶσσο

ἔνομα, καὶ πατρὸν, ἐκ φαρῖνς, μαρίν.

C. VRS. VELIVS.

Plectra mo uet citharæ, stimulumq; exercet amoris,

Atq; animum, atq; lyræ pulsat utroq; fides.

O miseros quoscunq; odit, cui riserit autem

Alter

Alter hic Anchises, alter Adonis hic est.

Cuius aures hospes clarum si noscere nomen

Et patriam, Marie est nobilis e Pharia.

Εἰς Αἰθούρῃς.

Πλάτωνος.

Εἰκόνα πέντε βῶν μικρὴ λίθος ἔχεν ἰάσπις,

ὥς ἡδ' ἡ πάσας ἔμπνοα βοσκομένης.

καὶ τάχα λῆν ἀπέφευγε τὰ βοῖδια. νῦν δὲ κρατίζει

τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βρακόλιον.

IDEM.

Quinq; boum effigies artantur laspide parua,

Quæ prope uiuarum pabula more petunt.

Ἰνq; fugam ruerent, nisi clausas arte iuuenas

Exiguum teneant aurea sepra gregem.

Εἰς Δακτύλιον.

Αρχιῶ.

τὰς βῶς, καὶ τὸν ἰάσπιν ἰδὼν πρὶ χρεῖ, δοκίμας

τὰς μὲν ἀναπνέειν, τὸν δὲ χλοοκομίδν.

IDEM.

Bubus in articulo uisis & laspide, credes

Illas spirare, hane gramina ferre noua.

Πλάτωνος.

Εἰς λίθος, ἄρμ', ἐλατὴς, ἵπποι, ζυγόν, ἄνία, μάσιξ.

IOAN. SOTER.

(gellum.

Saxum unū auriga, essedū, equi est, iugū, habena, ἄσ

¶ Ad huius imitationem confinxit

Græcum distichon

AVSONIVS.

αἰ

αἰξ, χίμαρ' ὅ, πῆρ, ποιμήν, ῥαβδ' ὅχ' ὅ, ἐλαίη,
εἰς λιθ' ὅ ἐκ πάντων λιτός ἐγὼ Κορυδαύρ.

BERGIVS.

Pastor, capra, pedom, caper, & cum carmine, perz,
Omnibus his Corydon sum lapis unus ego.

ΕΙΣ ΛΟΥΤΡΟΝ.

Ἡ παρὸς φιλέσκεις ἄρες, σκοπίαζε Κυθήνῃ
ἐνθάδ' ἐλθομένη νάμασι φαιδρὸς ἴτοις.
Δέρκεο νηχομένη, μὴ δ' εἰδὼς γινώσκῃ
παρθένομ' εἰσοράας, οἶατε Τηρεσίας.

ARNOL. VESALIEN.

Quam prius arsisit, Mars contemplare Cytheram
Purgantem uitreis nobile corpus aquis.
Vt natet aspicias, nihil exhorresce, pudicam
Non fugit ut quondam Pallada Tiresias.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἡ πόρῃ Κυθήρῃ ὕδωρ τέκερ, ἢ Κυθήρῃ
πόρῃ ἔτευξερ ὕδωρ, ὅν χροᾶς λασομένη.

IDEM

Nimirum Venerem talis uel protulit unda,
Vndam uel talem reddidit alma Venus.

Εἰς ἕτερον ἐν Βυζαντίῳ.

Λατὼν ἐρεπτομένης, πρῶτον ὅ, ψεύσας το μῦθ' ὅ.
πίσιν ἀληθείης ὅς τ' ὅ λούτρον ἐχθ' ὅ.
οἱ γὰρ ἀπαξ καθαροῖσι λούσεται ὕδασιν ἀνὴρ,
ὅ ποθεῖ πάτρην, ὅκ' ἐθελε γενέσας.

C. VRS. VELIVS.

Nil degustata mentita est fabula Loto.

Iam

Iam ueri faciunt ista lauacra fidem,
Nam semel is qui lauit aquis, non deinde parentum,
Nec desiderio tangitur hic patriæ.

IO. SLEIDANVS.

Fabula, Lotophagos quæ narrat, fabula non est.
Huic etenim faciunt ista lauacra fidem.
Si semel illorum se uir perfuderit undis,
Non cupit in patrias inde redire domos.

Εἰς τὸ αὐτό.

Κύπρις, ἔρως, χάριτες, νύμφαι, Διόνυσ' ὅ, ἀπόλλων,
ὅμοσαν ἀλλήλοις ἐνθάδ' ἐναίετ' ὅ.

IOAN. SOTER.

Cypris, amor, charites, nymphæ, Bacchusq; & Apol-
luraunt sese heic uelle habitare simul.

(10

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀθῆν' ὅι λούσας, ἀνοιγομένης Βαλανείας.
ἔμπερ δ' ἡμίθεοι, μετέπηγα δέ, ἡμάτα πάντας.

¶ Libet hoc loco, quando ad lauacra uentum est,
ascribere hymnū Callimachi elegantissimum
εἰς Λουτρά τ' Ῥάλλας ὅ quem Ange-
lus Politianus elegantissime lati-
nitate donauit.

Ὅσαι λώτροχοι τὰς παλάδος ἐξίτε πασαι.
 ἐξίτε τὰν ἱππῶν ἀρτί φρυκτομύλων
 τὰν ἱερὰν ἱσακτοῦσαι αἰθεὶς εὐρύκος ἱερή.
 Ἔσθι νῦν ὦ ξανθαί, ἔσθι πελασγιαδές.
 οὐ ποτὶ ἀθαναία μεγαλὴς ἀπενίψατο παχὺς
 πρὶν ἰόνιν ἱππῶν ἐξέλαισαι λαγόνων
 οὐδ' οὐκ ἔστι λυθρῶ πεπαλαγμύνα πάντ' ἀφ' ἑρπύ.
 τευχέα τῶν ἀδίκων νῦν ἀπογνέμενων.
 Ἄλλα πολὺ πρᾶϊσον υφ' ἀρματός ἀνχένας ἱππῶν
 λυσάμενα παγὰς ἐκλυσεν ὠκίανῳ,
 ὕδρω καὶ ραθαμύχας, ἐφοίβασιν δὲ παγυῖτα
 πάντ' ἀχαλινόφατων ἀφρον ἀπο σωματῶν
 ὠϊσάχ' αἰσάδες καὶ μὴ μυρά, μὴ δ' ἀλαβαστρῶς
 συριγῶν αἰὼ φθογγὸν ὑπαξονίον
 μή μυρά λώτροχοί τ' αἰ, παλάδ' ἢ μὴ δ' ἀλαβαστρῶς
 οὐ γὰρ ἀθαναία χρυμάτ' ἀμικτὰ φίλ' αἰ.
 οἷσ' ἔτε μὴ δ' ἐκ τῶν ἱερῶν καὶ καλὸν ὀμμάτ' ὀτ' ἔτας,
 οὐδ' οὐκ ἔστι ἰδὲ φρυξ' ἰδ' ἰκαστὴν ἱερῶν.
 οὐδ' ἐς ὀρθάλλορ μεγαλὰ θεῶν δ' ἐς σιμὸν
 ἐβλεψὲρ δινὰν ἐς διαφαινομένην.
 οὐδ' ἡρῆ, λυπρὴς δὲ διαγυῖα χαλκὸρ ἐλίσσ' αἰ
 πολλὰκι τὰν αἰτῶν δὲς μετεθῆκε ἱομαρ.
 Ἀδ' ἐδ' ἐς ἐγκόντ' ἀδιαβεβῆσσα διαυλῶς
 οἷα παρ' εὐρώτ' αἰτοὶ λακιδ' αἰμονίαι
 Ἀσερεῖς, ἐμπεραμὼς ἐτρίψατο λίσ' ἀβόισα
 χρυμάτ' αἰσάδες ἐκ γόνυ φυτάλιας.

α λω

Te foras agedum, quæcunq; liquentibus undis
 Membra lauaturæ Pallados, ite foras.
 Ipsa uenit, fremitus sacrorum audimus equorum,
 Itæ agedum flauæ, ò ite Pelasgiades
 Non prius ingentes lauit sibi diua lacertos,
 Ilia quam absterfit puluere cornipedum.
 Nectum quando armis multa iam cæde cruentis
 Venit ab iniustis horrida terrigenis.
 Tum quoq; equum subducta iugis sumantia colla
 Perfudit largi fontibus Oceani,
 Dum sudor, guttæq; putres, dumq; omnis abiret
 Spuma oris circummansa lupata rigens:
 Itæ ò Achivæ, sed non unguenta, aut alabastros,
 Audio certe ipsum stridulum ab axe sonum.
 Palladi lotrices non unguenta, aut alabastros,
 Nulla etenim diuæ huic unguina mista placent.
 Ferte nec huic speculum: uultu est pulcherrima semper,
 Nam nec in Ida olim iudice sub Phrygio,
 Se uel orichalco, magna hæc dea, uel Simoentis
 Spectauit, quanquam uertice perspicuo.
 Nec luno, sed sola Venus, se splendido in ære
 Vidit, candem iterum disposuitq; comam.
 Bis sexaginta spatijs uerum incita cursu,
 Stellæ apud Eurotam cœu Lacedæmonia,
 Perficit tantum pingui se diua liquore,
 De baccis, arbor quem sua protulerat:

ο ρυε

Ω κωραι, πο δειρευθε ανειδραμι πρωτον, οιας
 Η ροδον η σιδωης κοκκη χηλ χρεϊν.
 Τωι και νυν αρσεντε κομιασάτε μνον ελαιον
 Ω καςωραι και χριεται ηρακλεις.
 Οιστε και λεϊνα οι παυχρευσιων ως απο χαιταρ
 Ριξηται λιπαρον σμαξαμλκα πλοκαμον
 Εξιβ αθαναια παρ και ασθθυμι ιλα
 Παρθενικαι μεγαλων παιδες ακεσοριδαν
 Ω θανα, φερεται δε και αδιομηδε ασπισ,
 Ως εθ κεγλωρ τω παλαιότερο.
 Ευμηδης εδιδάξε τειρ λιχαρισμι ιρις.
 Ος ποτε βυλευτορ γυνς ωι οι θανατορ
 Δαμορ επιμαζοντα φυγας, τειορ ιρορ αγαλμα
 Ωιχετε χωρ. κερδορ δας ορ ωικισατο
 Κερδορ ορ. σε δε δαμορ απορρωγασιρ ιθακερ
 Εν πετραις. αϊς νυρ ενομα παλαστιδες
 Εξιβ αθαναια περσεππολι χρυσειοπκληξ
 Ιππωρ και σακτωρ αδομνα παταγει.
 Σαμερορ υδροφοροι μη βαπητε. σαμερορ αργ
 Πινει απο κραναρ μηδ απο των ποταμων
 Σαμερορ ω δωλαι τας καλπισιδας ις φυσας
 Η ις αμυμωνην οιστε ταν διανσω
 Και γαρ δε χρυσωι. τε και ανθισιν υδατα μιξας
 Ηξιδ φορβαιων ινα χη εφορειων
 Ταθανα το λοϊζρον αγων καλον. αλλα πελαργε,
 Φραζιο μκ εβελων. ταν βασιλδαν ιδης
 Οσκειν ιδη. γυμναν ταν παλασδα ταν πολισχορ
 Τωρ

Opuscula emicuit rubor illico, matutina
 Quem rosa, quem grano punica mala ferunt.
 Ergo marem nunc tantum olei quoque ferte liquorem,
 Quo se unguat Castor, quo amphitryoniades.
 Ferte etiam solido ex auro, quo pectine crines
 Explicet, et pinguem caesariem dirimat.
 Exi age iam o Pallas, praesto tibi uirginis grex
 Natæ magnorum chorus Acestoridum.
 O Pallas, quin iam clypeus Diomedis et ipse
 Fertur, ut Argivum mos uetus obtinuit.
 Eumedes docuit, meditans tibi grata sacerdos,
 Cum in se composito cerneret interitu
 Ire malam sortem, fugit quippe ille, tuamque
 Ad montem Crion sustulit effigiem:
 Ad montem Crion, tum abruptis imposuit te
 Cautibus, hasque uocant nunc quoque Pallatidas.
 Exi age quæ expugnas urbes, cuique aurea cordi
 Cassis, equumque fremitor, cum sonitu clypeum.
 Vos hodie undifera ne tinguite, uos hodie Argos
 Fontibus ex ipsis, non fluuijs bibite.
 Vos hodie ancille ferte urnas ad Phrysiadean,
 Aut ad Amymonen progeniem Danaï.
 Namque auro et multis permistus floribus undæ
 Defluet è latis Inachus ipse iugis,
 Et purum feret huic laticem. caue tu ergo Pelasge,
 Ne nudam imprudens aspicias dominam.
 Aspiciet nudam qui Pallada, quæ tenet urbem.

τῶρ γ' ὁ ἐσοφῆται τὸ το πᾶνυατιον.
 Ποῖνι ἀθαναία σὺ μὲν ἐξίθι μεσφάδ' ἐγὼ τι
 ταῖς δ' ἐρεῶ. μὲν θ' δὲκ' ἐμός ἀλλετέρων.
 Παιδ' ἐς. ἀθαναία νυμφαρ μίαν ἐρ' ποκα θηβ' αἰς
 Πάλυτι καὶ πόριδ' η' φιλάτῳ τὰρ ἔτ' ἐραρ
 μάτ' ἐρα τ' ἐρεσιαι, καὶ τ' ποκα χωρὶς ἐγὼ τ'
 Ἀλλὰ καὶ ἀρχαίων ἐντ' ἐπὶ θεσπ' ἰων
 ἦπ' ἰορωνφας ἡ εἰς ἀλιαρτὸν ἐλαυνφ
 ἰππ' ἐς βοιωτῶν ἐργα διερχομ' ἐλα.
 ἦπ' ἰορωνφας ἵνα οἱ τεθυμ' ἐνὸρ ἀλσος
 καὶ βῶμοι ποτ' ἀμὼ ἔλντ' ἐπὶ ἑρραλῶ.
 Πολλὰ κ' ἀδ' αἰμῶν μὴ ἐρ' ἐπεβασάτ' οὐ διφρῶ
 οὐδ' οἶοι νυμφαρ ποτ' ἐς χοροσασαί.
 Ἀδ' αἰ τελεθεσκόρ οὐδ' ἔχ' ἔτ' οὐ χαρὶ κλῶ.
 Ἀλλ' ἐτι καὶ τήναι δ' ἀκρῶν πολλομένε,
 καὶ ποτ' ἀθαναία κατὰ θυμῶν εὐσαρ' εἴαιραρ
 Δὴ ποτ' ἐγὰρ πύλλωρ λυσαμένα περὶ νῆας.
 ἰππῶ ἐπὶ ἑρρανα ἐλκωνίδι καλὰ ρεοῖσαι
 λαντ' οὐ μεσαμβρινὰ δι' χορὸς ἀσυχία.
 ἀμφοτέραι λωντ' οὐ μεσαμβρινὰ δι' εἰσαρ' ὦραι
 πολλὰ δ' ἀσυχία τήνῳ κατ' ἄχρη ὄρος.
 τ' ἐρεσιαις δι' ἐτι μόνος ἀμὰ ἑσπερ' ἀρετὴ γένεα
 περκαζῶν ἱερὸν χωρὸν ἀνέστρεφετο
 ἀΐφασας δι' ἀφάτῳ τι ποτ' ἰρροσθ' ἡλυθε ἑρρανας
 σχετλῖος ἔκ' ἐβελῶρ δι' εἰδ' ἐτα μὴ θεμνός.
 τὸν δ' ἐχ' ὁλωσάμην ἀπορ' οὐ μὴ προσεφάσεμ' ἀθανά
 τ' ἐς σὺ τὸν οφθαλμῶς ἔκ' ἔντ' ἀποισσόμενον,
 Ω ἔντ'

Ultra iam hoc Argos cernere non poterit.
 Iam ueneranda exi Pallas, dum quiddam ego istis
 Dicam, nec meus hic sermo, sed alterius.
 Vnam olim o pueræ Thebis dea Pallas amabat
 Nympham, præ cunctis quas habuit comites,
 Matrem Tiresiæ, nunquamq; fuere seorsum,
 Sed siue ad ueterum moenia Thespiadum,
 Siue Coronæas, seu tenderet illa Haliarton
 Bæotum uisens uetæ iugis populos,
 Siue Coronæas, ubi pulcher odoribus halat
 Lucus, ubi ara ipsi Curalium ad fluuium:
 Sæpe illam curtu secum dea uexit eodem.
 Nullaq; Nympharum colloquia, aut Thyasi
 Grata fuere satis, nisi præforet ipsa Chariclo.
 Verum & ei multæ debite erant lachrymæ,
 Quamuis chara comes magnæ foret usq; Minervæ.
 Nam se olim peplis utraq; depositis
 Dum lauat in lymphis Heliconidos Hippocrenes,
 Utq; die uacuis monstacet in medio.
 Dum lauat ergo utraq; & mediæ sunt tempora lucis,
 Dumq; est in toto plurima monte quies,
 Tiresias unus canibus comitantibus ibat
 Per loca sacra, leui flore genas nitidus,
 Immensamq; sitim cupiens releuare, petito
 Fonte, uidet quæ non cernere fas homini.
 Hic irata licet sic illum affata Minerva est,
 Quis te non ullis iam rediturum oculis,

Ω ευκρῆδα χαλεπὴν ὁδὸν ἀγαγε δαίμων
 Ἀ μὲν ἐφά παιδ' ὅτ' ὀμμάτα νυξ ἔβαλεν,
 Ἐσθλὴ δ' ἀφθογγ' ἐκολλάσαν γὰρ ἀνίας
 Γωνάτα. καὶ φωναν ἐσχέναμχανια.
 Ἀ νυμφὰ δὲ βοᾷσι, τι μοι τὸν ἑωρον ἐρεξας
 Γοτνια, τοιαύται δαίμονες ἐσε φίλαι.
 Ὀμμάτα μοι τὸ παιδ' ἀφῆλεο, τέκνον ἀλάσῃ
 Εἶδε σ' ἀθανάσιος σῆθεα καὶ λαγόνας
 Ἀλλ' ἔκ κεῖλιον παλιν ὀψέαι ὦ ἐμὲ διήλυν
 Ω ὄρ' ὦ ἐλίκων ἔκετι μοι πᾶριτε.
 Ἡ μεγάλαντ' ὀλίγων ἐπράξαο, Δορκας ὀλεσας
 Καὶ προκας ὁ πολας, φάεια παιδ' ἐχῆς.
 Ἀ μὲν ἐπ' ἀμφοτέρωσι φιλοῦ πόρι παιδὰ λαβοῖσα
 Μάτηρ μὲν γοερῶν οἶτον ἀηδονιδῶν.
 Ἀγε βαρὺ ἑλαυνῶσα θία δ' ἐλεήσει ἐξαρᾶν
 Καὶ μὴ ἀθανάτια πρ' ἰο δ' ἐλεξερ ἐπ' ὅτ'.
 Δία γυναι μεῖτα πάντα βαλεὺ παλιν ὅσα δ' ὀργὰν
 Εἶπας, ἐγὼ δ' ὅτ' οἱ τέκνον ἐβηκα λαοῦ.
 Οὐ γὰρ ἀθανάτια γλυκερὸν πελὶ ὀμμάτα παιδῶν
 Ἀρπαζέμ. ἑρῶνιοι δ' ὡς δὲ λεγόντι νομοί.
 Ὅσκι τὴν ἀθανάτων οὐκὰ μὴ θέ' αὐτ' ἐλνται
 Ἀθρησὴ μῖθωι, τὸ πορ ἰδὲμ μεγαλαί.
 Δία γυναι τὸ μὲν παλιν ἀγρεῖτον αὐθι γένοιτο
 Ἐργὸν ἐπ' ἡ μοῖραν ὡς δὲ πένευσέ λινα,
 Ἥνικα τὸ πρῶτον νῦν ἐγῆναο, νῦν δὲ ἑομιζέ
 Ω ευκρῆδα τέλθ' ὀφθλομένον
 Ὅσα κ' μὲν ἀκαδ' μῆσις ἐς ὑπερον ἐμπύρεα ἑαυτοῖ.
 Οὐκ

O Euerida malus hæc deus in loca duxit?
 Sic ait: at pueri lumina mox pepulit.
 Astitit, obticuit, dolor illi ut glutine uinxit
 Gemia, sonum tenuit uocis inops animus.
 At nymphe exclamans, quid nato ait ò dea factum esse
 Nunquid uestra deæ talis amicitia?
 Lumina mi pueri rapuisti, pectora nate
 Vidisti infœlix Pallados iliaq;
 At non ὅτ' solem cernes iterum, heu misera ò mors
 O Helicon rursus non peragrande mihi.
 Magna nimis paruis mutas, qui lumina nati
 Pro ceruis paucis dorcadibusq; habeas.
 Sic puerum ambobus charum complexa lacertis
 Mater, flebilium carmen Aedonidon
 Triste gemens iterat: sed enim miserata Minerva
 Tunc sociam uerbis talibus alloquitur.
 Dia, inquit, mulier, uerte hæc quæ protulit ira.
 Non per me captus luminibus puer est,
 Nam pueris auferre oculos haud dulce Minervæ,
 Verum Saturni legibus hæc rata sunt,
 Vt quicumq; deum aspiciat, nisi iusserit ipse,
 Mercede ingenti scilicet aspiciat.
 Dia igitur mulier fieri hæc infecta nequit res,
 Quippe ita Parcarum fila uoluta manu,
 Aeditus ut primum puer est, sed tu accipe contra
 O Euerida quod maneat pretium.
 Minera Cadmeis pro quanta adolebit in ignes

Αλλη δι' ὁρυφα, ὁρυφα δι' ὁρυφας.
 θυγατρης,

Ερχετ' ἀθαναια νυν ἄλκιυς, ἀλλὰ δ' ἐχέθι
 Τὰν θεὸν ὡς ἔωρα τὰ γ' ὅσας μελετᾷ
 Συνεὺαγορας συνεὺγμασι συντ' οὐλοῦγας.

Χαίρει θεᾷ, ἡ δ' εὖ κρυεῖ ἰναχί.
 Χαίρει καὶ ἐξελαοισα καὶ ἐς παλιν αὖτις ἐλαοισα
 ἱππὸς καὶ δαναῶν ἡλαρυν ἀπ' αὐτᾶ σκῶ.

Εἰς ἑτέρου λυτρου
 μικρόν.

Μὴ νήμεσο βασιῶσι, χάρις βασιῶσιν ὅππῃ δ' εἶ,
 Βαίος καὶ παφίης ἐπλεῖτο ἡδ' ἔρως.

IO. SLEIDANVS.

Paruula ne contemnito, inest sua gratia paruis,
 Filius est Veneris sic quoq; paruus, Amor,

IANVS LASCARIS.

Paruula ne temnas, paruis nam gratia iuncta est,
 Paruulus & Paphiæ filius ales Amor.

ΕΙΣ ΝΑΟΥΣ.

Εἰς ναὸν τῷ Διὶ ἐπιδέντα πρὸς
 Κεκροπιδῶν.

Αὐτὸ Ζηνὸς ὅδ' οἶκ' ἐπ' αἶθ' ὅδ' ὅ γ' Ὀλύμπῳ
 μέμψεται ἔρᾳ ὅθεν Ζῆνα κατερχόμενον.

IO. SLEIDANVS.

Ista quidem digna est Ioue regia, Iuppiter istuc
 Simigret, fuerit uana querela poli.

Εἰ

Immo Iouis uertex, uertex Iouis omnia nutu
 Perficit, & nata prorsus idem licitum est.

En uere nunc Pallas adest. Eia ergo puellæ
 Quis Argos curæ est, ite deam accipite,
 Cumq; bonis uerbis, & cum prece, cumq; ululatu,
 Salue ò diua, urbem protege, & Inachiam,
 Salue hinc abscedens, iterumq; huc flecte iugales,
 Ac rebus Danaum sis precor auxilio.

Εἰς τὸ αὐτό.

Κεκροπίδαι Διὶ τόνδ' ἐθεσαν δόμον, ὡς ἀπ' Ὀλύμπῳ
 νησομένης ποτὶ γῆν, ἄλλοι Ὀλύμπου ἔχῃ.

HERM. A' NOVA AQUILA CO.

Hanc tibi Cecropidæ posuerunt Iuppiter ædem,
 In terram ut ueniens, alterum olympum habeas.

VEL SIC.

Cecropidæ hanc posuere Ioui ædē, ut lapsus olympo
 Iuppiter in terras, alterum olympum habeat.

IOAN. SOTER.

Cecropidæ excelsam hanc posuere Ioui domū, olympo
 Si in terram redeat, sic & olympum habeat.

Εἰς ἀγαλμα Νίκης ἀπ' ἑρὸν ἐν Ρώμῃ,
 ἔς τὰ πρὸς Κεραινῶν κατ' ἐφ' ἑλθε.

Ρομπηίς.

Ρώμῃ παμβασίλῃ, τιὸν ἑλθε ὅ ποτ' ὀλεῖται,
 Νίκη γὰρ σε φυγεῖν ἀπ' ἑρὸς δύνᾳται.

IOAN. SOTER.

Aeterna est tibi Roma potens iam gloria parata,
 Aufugere implumis nam à te Victoria nescit.

Υ. 5 Εἰς

ΕΙΣ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ.

ΑΣΘ' ἐμοί, καὶ ξείνῳ, αἰ φίλῳ. ὃ γὰρ ἐρευνᾷ,
τίς; πόθεν; ἢ τίνων; εἰς φιλοξενίης.

C. VRS. VELIVS.

Ciuis & hospes eris gratus, nam qualis & unde
Natus es, hospitij quærere iura uerant.

IOAN. SOTER.

Vt ciuem, sic hospitem amo, nanq; ista rogare.
Quisnam, unde, aut quorum? non decet hospitij.

ΕΙΣ ΠΟΙΗΤΑΣ.

Εἰς εἰκόνα Ομήρου.

Υἱε Μιλήτῳ Ομηρ', σὺ γὰρ ἑλέος ἑλλάδι πάσῃ,
καὶ Κολοφῶνι πατρὶ, θήκας εἰς αἰδῖον.
καὶ τὰς δ' ἀντίθεω ψυχῇ γεννήσας ὠκράς,
Διῶτας ἐκ σπηλαίων γραψάμενος σελίδας.
ὕμνῃσι δ' ἢ μὲν, νόσον Ὀδυσῆος πολὺπλανήτον,
ἢ δὲ, τὸν ἰλίου πόντον διαρδανίων πόλεμον.

GVA. VERONEN.

Nate Melete decus Graiorum ac splendor Homere,
Nobilitas patriam qui Colophona tuam.
Diuina geminas genuisti mente puellas
Semideum scribens inclyta gesta uirum.
Altera multiuagi reditum cantauit Vlyssis,
Altera Graiugenas Dardaniosq; duces.

Αντίπατρος.

Οἱ μὲν σὺν Κολοφῶνι τιβηνὴ τέφραν Ομήρου,
οἱ δὲ, μαλὰν σμύρναν, οἱ δ' ἐνέπρσι χίον.
οἱ δ' Ἴον, οἱ δ' ἐβόασαν εὐπλάρεν σαλαμῖνα.

οἱ δὲ

οἱ δὲ νῦν, τὰρ λαπιθᾶν ματέρα θεοσαλῖαν
ἄλλοι δ' ἄλλο μελαθρον ἀνίαχορ. εἰ δὲ με φοῖβε
χρηλεξαι πινυτὰν ἀμφαδ' ἀμαντοσύνην.
πᾶρ σοι τελέβη μέγας ὄρανός. ἐκ δὲ γυναικός
ὃ θνατᾶς, μάτρός δ' ἐπλεο Καλλιόπας.

¶ Citatur paulo diuersius à Politiano.

GVA. VERONEN.

Diceris à multis Colophonis alumnus Homere
Hicte Smyrneum credit, at ille Chium.
Quin & Ion quidam, quidam Salamina superbam,
Thessaliam multi te genuisse ferunt.
Sunt & qui memorent alijs te sedibus ortum.
Sic uarijs natus crederis esse locis.
Dicere si liceat mihi Phœbi oracula, cœlum
Certa tibi patria est, Calliopea parens.

MARVLLVS.

Vane quid affectas patriam mihi dicere terram?
Metirisq; hominum conditione deos.
Non me Smyrna creat, non me Colophonia tellus,
Non pylos, æquoreis non Chios ista minis,
Non Ithace prænobile equis non Argos alendis,
Non quæ de dominæ nomine dicta deæ est.
Non Salamis, non chara suo Rhodos aurea Phœbo,
Aut Ius, aut Pharij fertilis ora foli.
Mortalis sunt ista uiri: me lucidus æther
Parturit, enatum terra fretumq; colunt.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἐπὶ δ' ἐριδ' μαίνεσσι πόλεις δ' ἄξιζαν Ομήρου,
ἑὴ μὲν, σμύρναν, χίον, Κολοφῶν, πύλον, ἄργος, αἰδῖοναι,
οἱ δὲ

Eis τὴν αὐτόν.

Ἐπὶ αὖ πόλεις μάρναντο σοφὴν δὲ ξίζαν Ὀμήρου,
σμίρνα, χιό, Κολοφῶν, Ἰθάκη, Πύλος, Ἄργος, Ἀθήναι
Est in eum & hoc quod citat

GELLIVS.

Ἐπὶ αὖ πόλεις διερίζουσι πῶδε ξίζαν Ὀμήρου.
σμίρνα, ῥόδος, Κολοφῶν, Σαλαμίνιός, Ἄργος, Ἀθήναι.
Latine sic.

Septē urbes certant de stirpe insignis Homeri,
Smyrna, Rhodus, Colophō, Salamin, Ius, Argos, A-

Eis τὴν αὐτόν. (thenx.

Ἀντίπατρος.

Διεξιών Ὀμηρε τὴν Κεκαυμένην,
φθονεῖν Ἀφῆκας τὰς ἀπορρητὸς πόλεις.

POLITIANVS.

Troiam canens Homere flammis crutam,
Urbes graui liuore stantes concutis.

Eis εἰκόνα Σαπφῶς. Δημοχάρειδ'.

Αὐτὴ σοι πλάσσει φύσις παρέδωκε τυπῶσαι,

τὴν μίτυληναίαν ζωγράφει περὶ δα.

Πηγάδι τὸ διαυγὲς ἐν ὁμμασι. ὅσοι δὲ ἐναργῶς

δηλοῖ φαντασίην ἐμπλεοῦς εὐστοχίης.

Ἀντομάτως δ' ὁμαλή τε, ὅς περὶ ἔργα Κολῶσα

σάρεξ, ὡς δὲ Κεκαυμένη τὴν ἀφελῆσαν ἔχῃ.

Ἄμμιγα δ' ἐξ ἱλαροῦ, καὶ ἐκ νοτεροῦ προσώπῳ

μῶσαν ἀπαγγέλλει Κυπρίδι μίγνυμένην.

IOAN. IORDANVS.

Hanc opifex Sapphūs docuit natura figuram

Te

Te Mitylenææ nobile pictor opus.

Pellucet oculi, qui illam uenatibus aptam,

Bius & ingenium promptius esse probant.

Plana superficies, per se corpusq; uenustum,

Indicium ueræ simplicitatis habent.

Subridens facies & obesula, monstrat adesse

Et Musæ & Veneris corpora iuncta simul.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ.

Εἰς Διογένη.

Ἀντιφίλῳ Βιζαντίῳ.

Πηγάδι καὶ χαλκός τῶν χρόνων, ἀλλὰ σὸν ὅς τε

Κυόβ' ὁ πᾶς αἰὼν Διογένης λαθελεῖ.

μὲν γὰρ βίωσι αὐτὰρ κτὶ δόξαν ἔδιδας

θνητοῖς, καὶ ζῶντος οἶμον ἐλαφροῦ ἄτην.

BENTINVS.

Aera quidem absuntit tempus, sed tempore nūquam

Interitura tua est gloria Diogenes.

Quando quidem ad uitam miseris mortalibus æquis

Monstrata est facilis te duce, & ampla uia.

FINIS EORVM QVAE

EX QVARTO.

Καίσαρ δ' ἔγχετο ἑλάμπερ ἰδλιος, ὅς ποτε ρώμην
ἀντιβίωμ' ἐπέφερ' ἀμετρήτοισι βοίαισι
αἰγίσδα μὲν βλοσυρῶπιρ' ἐπωμαδ' ὀνὴρ αἰέειν.
Δεξιτέρῃ δέ, λερανόρ' ἀγάλλετο χερσὶ κομίζων,
οἷα Ζεὺς νεφ' ἄλλ' ἐν αὐσονίοισιν ἀκῶν.

ΙΟ. ΒΑΡ. ΡΙΥΣ.

Iulius insigni radiabat imagine Cæsar,
Sæpe coronauit qui Romam hostilibus armis,
Aegida terrificam læua sustollit: at ipsa
Dextra quatit rutilum exultanti robore fulgur.
Hic nouus Ausonijs celebratur Iuppiter oris.

Εἰς Πινδάρου.

Θέλει δ' ὠκυγῆς ἐλικῶνι^Θ ἰσαπὸ λύνῃ^Θ
Πινδάρ^Θ ἱμερόφων^Θ, ὃν ἀργυροτόξ^Θ ἀπὲλκωρ
ἐτρεφε βοιωτὸ πρὸ σκοπῆν ἐλικῶνι^Θ,
καὶ μέλ^Θ ἑρμηνῆς ἰδιδάξασθαι. Τικτομένης γὰρ
ἐξ ὀρνέαι λυγυροῖσιν ὡδ' σωματίοσι μελίσσαι
Κηρὸν ἀνεπλάσσαντο σοφῆς ὡδ' μαρτυρεῖ μολπῆς.

ΙΟΑΝ. ΙΟΡΔΑΝΥΣ.

Pierius cygnus Thebanæ Pindarus urbis
Antiquæ facundus erat, quem fouit Apollo
Arcitenens uiridi Boeoti Heliconis in antro,
Concentusq; melos docuit. nam sponte canoris
Prouidæ apes labijs pueri suxere sedentes
Ceram, quo fieret uates sublimior olim.

CA

τμήματος, ἐ quibus sequen-
tia desumpsimus.

ΕΙΣ ΑΝΑΘΗΜΑΤΑ.

ΑΠΟ ἑλίων

351

Κυνηγῶν

354

Γερονίων.

μεθυῶν.

356

Γιοργῶν

352

Ναυαγῶν.

Θηρῶν

ΑΠΟ ΑΛΙΕΩΝ.

Ἰβλιανὸν ἀπὸ παρχων αἰγυπλίου.

Ταῖς νύμφαις Κινύρης πόδε δίκτυον. ἢ γὰρ αἰεὶς
γῆρας ἀκοντιστὴν μόχθον ἐκβολίης.
ἔχθους, ἀλλὰ νέμοιθε γενηότες, ὅττι θαλάσσης
δῶκεν ἔχθρ' Κινύρη γῆρας ἐλευθερίην.

ΙΟΑΝ. ΣΛΕΙΔΑΝΥΣ.

Hoc Cinyras nymphis sacrauit rete, Labores
Non etenim tantos ferre senecta potest.
Nunc igitur sub aquis tremuli colludite pisces,
Debilitas Cinyræ nam fræta tuta facit.

ΑΠΟ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

Αγαθὸν σχολαστικόν.

Σὺς πᾶσις ἐγχείσης, τῷ εἰνεκα πολλὰκι Κύπρι
τοπρίν ἐς ἰδαιὴν ἔτρεχες νύονα.

ἔνν' μόλις εὐρε μελαιναν ἀπὸ λεροτάφων τρίχα λούσαι,
ὅτι δὲ σοι προτιγῆς λείψανον ἡλικίης.
ἀλλὰ θεὰ δύνειται γὰρ, ἢ ἡβητῆρά με τεύξαν,

αἰετῶν

καὶ τὴν πολὺν, ὡς νεότητά διέχῃ.

IO. SLEIDANVS.

Virtuus Anchises hic, cuius amore solebas

Littus ad Idæum sæpe redire Venus.

Hunc tibi sic posuit cano de uertice crinem.

Præteritæ uitæ pars tibi crinis adest.

Οὔδεα, nanq; potes, iuuenilem aut reddito florem,

Aut modo sit curæ nostra senecta tibi.

ΑΠΟ ΓΕΟΡΓΩΝ.

Ζαβίνῃ.

Ρανί, Βίτων χίμαρον, νύμφαις ῥόδα, θύρσα λυαίῳ,

τρισσῶν ἡ ἐνπιταλοῖς δῶρον ἔθηκε φόβας.

Δαιμονες, ἀλλὰ διέχειδε λεχευμένοι. ἀνξίε δ' αἰεὶ,

πάρ, ἀγέλην, νύμφαι, πίδακα, βάκχε, γάνθῃ.

C. VRS. VELIVS.

Pan caprum, nymphisq; rosas, thyrsūmq; Lyæo

Arbore sub uiridi dat tria dona Biton.

Aequamines capite hæc Diui, semperq; fottete

Pan pecudes, nymphæ flumina, Bacche solum.

ΘΗΡΩΝ.

Γαίτῃ.

Ραῖδα πατὴρ ἀλκῶν ὀλοῶ σφιχθέντα δράκοντες

ἀθρήσας, δὴλῆ πόρον ἐκαμψέ χερί.

Θεὸς δ' ὅκ ἀφάμαρτε, δῖα σόματ' ὅρ' οἷσος

ἦίξεν, τυτθὸ βασιὼν ὑπὸρθε βρέφους.

Πανσάμνθ' δὲ φόνοιο, πρὸ δρυὶ τῆς φάρετρεν

σημα καὶ εὐτυχίης θῆκε, καὶ εὐστοχίης.

IOAN. SLEIDANVS.

Cum

Cum pater aspiceret natum serpente teneri

Alcon, mox arcum, fidaq; tela capit.

Idus erat certus, patulo qui læserat ora

Vulnere, quod ferme senserat ipse puer.

Hosteq; prostrato, quercu suspendit ab ista

Mox pharetram, & duplici nomine lætus erat.

ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

Πλάτωνθῃ.

Κοσβαρόν γελάσασα κατ' ἐλάδθῃ, ἢ τῇ ἐρώνῃ

ἰσμόν ἐνὶ προθύροις λαῖς ἔχουσα νέων, (τῶν

τῶν παφίῃ τὸ κατ' ὀπῆρον ἐπὶ πίνῃ μὲν ὀραῖσαι

ὅκ ἐθέλω, οἷον δ' ἢ πᾶρθῃ, ὃ δύναιται.

MORVS.

Nequiter arrisi tibi, quæ modo gratia, amantum

Turbam in uestibulis Lais habens iuuenum,

Hoc Veneri speculum dico, nam me cernere talem

Qualis sum nolo, qualis eram nequeo.

Ἰσλιανθὸ ἀπὸ πᾶρχωρ αἰγυπῆς.

Λαῖς ἀμαλδ' ὑνθεῖσα χρόνῳ πορικαλῆα μορφῇ,

γῆραλὲν συγεί μαρτυρίην ῥυτίδων.

ἔνθεν πικρόν ἐλεγχον ἀπεχθέραισα κατ' ὀπῆρον.

ἀνθεῖο δισποῖνῃ τ' πᾶρθῃ ἀγλαίης.

ἄλλὰ σύ μοι Κυθερδα, διέχῃ νεότητος ἑταῖρον

δίσκοι, ἐπὶ μορφῇ σῇ, χρόνον ὃ τρομέει.

Τὸ αὐτὸ.

Καλῇ μὲν Κυθερδα χαρίζεαι, ἀλλὰ μαραινέ

ὃ χρόνῳ ἐρπύζων σὴν βασιλῆα χάριν.

Πᾶρθῃ δ' ὑμετέροις πρὸς ἀμύνει με Κυθείρη,

Ζ δὲ

Διχυνσο κῆ δῶρεν πόντια μαρτυρίην.

Λυκιανῶ.

Ἐλάδῃ νικησάσασιν ὑπερβίον ἀσπίδα μῆδωρ,
λαῖς θῆκερ ἐὼν κάλλει λυγρίην.

μόνον ἐνίκηθ' ὅτι γῆραι, καὶ τὸν ἐλεγχον
ἀντιπὸ σοι παφίην, τὸν νιότητι φίλον.

Ἔς γ' ἰδέειν συγ' ἐπὶ πολίῃς πικραλὴθία μορφῆν,
τῆς διὰ συνεχθαίρεθ' καὶ σκυόιντα τύπον.

Ex his omnibus unum fecit

AVSONIVS.

Lais apud Veneri spectulum dico, dignū habeat is
Aeterna æternum forma ministerium.

At mihi nullus in hoc usus, quia cernere talem
Qualis sum, nolo: qualis eram, nequeo.

KYNHΓΩΝ.

Εἰς τρεῖς ἀδελφοὺς.

Ἰσλιανῶ ἀπὸ ὑπάρχων.

Γνατῶν τρισσατίων ἐκ τρισσατίης λίθα θῆκε
Διχυνσο πᾶν. πύγρης σοὶ γὰρ ἀπὸ πτερυγῶν
ταῦτα φέρει. θηρῶν, δάμις. κλείτωρ δὲ, θαλάσσης.
καὶ σφί διὸς ἐναγρεῖν, ἡέρα, γαίαν, ὕδωρ.

C. VRS. VELIVS.

Accipe tergemini triplicis quæ Pan tibi prædæ
Texta ferunt, pennis dat tibi facta Biton,

Deq; feræ exuvijs Damis, sed aquatica Cletor.
Hinc capiant quicquid, terra, fretū, aura ferū

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀρχίς.

Τριζυ

Τριζυγίς ὕρεσι οἶκε κασίγνητοι τὰδε τέχναις,

ἄλλος ἀπ' ἁλμοῖας σοὶ τὰδε γὰρ, ἔθισται.

κῆ τὰ μὲν ὀρνίθων πύγρης. τὰ δὲ, δίκτυα θηρῶν

δάμις. ὃ δὲ κλείτωρ, εἰναλίω ἐπὶ ποταμῶν.

ἔθ' ὃ μὲν, ἐν ξυλόχοισιν. ὃ δὲ, ἡερίσιν ἐν ἄγρῃς

αἰερ. ὃ δὲ, ἐν πελάγεσσι ὑποχορ ἄγραν ἔχει.

IDEM.

Tergemini fratres, uario montane, paratu

Pan, tibi quisq; sua dedicat artis opus.

Atq; hæc alituum Pigres, hæc retia Damis

Quadrupedum, Cletor piscium & ista dedit.

Hunc igitur saltus uenatibus, aeris illum,

Hunc maris ubertim commoditate bea.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀλφειὸς μίσυλ γναίς.

Γναίς κασίγνητων ἐστὶν τρεῖς, ἄλλος ἀπ' ἄλλης

ἀνθετ' ἀπ' οἰκείης σύμβολον ἐργασίης.

πύγρης, ὀρνίθων. κλείων ἀπομοίρια, κλείτωρ.

ἐμπαλίμ ἰδυτῶν δάμις ἀπὸ σαλίκων.

ἀνθ' ὧν ἐναγρεῖν, ὃ μὲν χθονός, ὃ δὲ διδούσης

ἐξ ἁλός. ὃ δὲ νεμοῖς ἡερίσιν ὠφελίην.

IDEM.

Pani facer fratrum dat ternio munus, ab arte

Quisq; sua, atq; alius dedicat ex alijs.

Dat Pigres auisum prædā, dat ab æquore Cletor

Capta sibi, at Damis retia tenfa feris:

Pro quibus hic diues nemorum uenatibus, ille

Piscatu, diues fiat hic aucupio.

Z 2 ΑΡΟ

ΑΠΟ ΜΕΘΥΣΩΝ.

Ερατοδένες.

Οἶνοπότης Ξενοφῶν κενὸν πίθον ἀνέτο βάκχα,
 δέχυντο δ' ἐν μύλῳ, ἄλλο γὰρ ὕδρ' ἔχθ.

IDEM.

Bacche cadū, tibi quē Xenophon uinosus inanē
 Donat, habet placide, nil habet hic aliud.

IO. SLEIDANVS.

Quem Xenophon tibi sacrauit potator inanem
 Suscipe Bacche cadum, nil habet ille aliud.

ΑΠΟ ΝΑΥΑΓΩΝ.

Λακκιανῶ.

Γλαύκῃ, καὶ Νηρῇ, καὶ ἰνοῖ, καὶ μελικέρτῃ,
 καὶ Βυθίῳ Κρωνίδῃ, καὶ Σαμοθρῆσι θεοῖς,
 σωθῆς ἐκ πειλάγῳ Λακκιανῶ, ὥστ' ἐκκαρμαί
 τὰς τρίχας ἐκ κεφαλῆς. ἄλλο γὰρ ὕδρ' ἔχω.

C. VRSINVS VELIVS.

Glaucē, tibi & Nereo, Inoq; tibi & Melicertæ
 Et Neptune tibi, & quos Samothracēs habet,
 Seruatus pelago Lucillus, hanc ego confus
 Nil aliud cum sit, dedico cæsariem.

F I N I S.

ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΟΥ.

Αγαθὴ σχολασικῶ.

ΕΙ φίλεις, μὴ πᾶμπαν ὑποκλαδέντ' ἀχαλᾶσθ
 θυμὸν, ὀλιωθῆς ἔμπλεον ἰκεσίης. (σὺ)
 ἔλα τί κ' φρονέεις σιγανότερον, ὅσον ἐρύσαι
 ὀφρύας

ὀφρύας, ὅσον ἰδεῖν βλέμματι φιδουμένῳ.
 ἔργον γὰρ τι γυναιξὶν ὑπερφιάλως ἀθερίζειν.
 καὶ κατακαγχάζειν τῷ ἄγαν οἰκτροτάτῳ.
 Λακκιανῶ δ' ὅστιν ἄριστος ἐρωτικός, ὅς τ' ἄσπερ μίξθ
 οἶκτον ἔχων ὀλίγη ξυγνόν ἀγνωρίᾳ.

C. VRS. VELIVS.

Si quis amas ne sis nimium, caue, pectore fracto,
 Nec timidus ritu supplicis esse uelis.
 Verum animus tibi sit præsentior, & tua sunt o
 Lumina contracto parca supercilio.
 Namq; puellarum est & fastidire superbos,
 Et ludum pauidæ mentis habere uiros.
 Optimus ille ergo laudabitur inter amantes
 Qui fastum timido temperat ingenio.

λακκιανῶ ὑπὸ τῷ.

Ελκος ἔχω τὸν ἐρωτᾶ, ῥέθ' δέ μοι ἔλκος ἰχθὺ
 δακρυόν, ὡτ' ἄλγος ὅποτε τερσομένης.
 εἰμὶ καὶ ἐκ λακκότητος ἀμήχανος, ὅδ' ἐμαχάων
 ἥπια μοι πάσθ' φάρμακα διευομένη.
 τηλεφὸς εἰμι λόρῃ, σὺ δὲ γίνεο πωστὸς ἀχιλλεύς
 κάλει σὺ παῦσον τὸν πόθον, ὥς ἔβαλεις.

C. VRS. VELIVS.

Hulcus amor nostrū est, lachrymæq; ex ulcere ma
 Ceu sanies, usq; & uulneris ora madet (nat
 Atq; animum cura despondeo, & ipse Machaon
 Nulla laboranti pharmaca grata ferat.
 Acacides fidus mihi, qui sum Telephus, ἴσο
 Quam facis, & uulcu cura leuanda tuo est.

Z 3 Γεῖ

Γαύλῃ σιλεντιαρίῃ.

Ὁ πρὶν ἀμαλθάκχοισιν ἐνὶ φρεσὶν ἡδὺν ἐν ᾗ
οἰσροφόρῃ παφίῃς θισμὸν ἀπὸ πᾶσιν.
Γηοβόροις βελίεσσιν ἀνέμωτος ὁ πρὶν ἐρώτων
ἀνχένα σοι κλίνῳ λυπρῇ μεσαιπόλει.
Δίξομαι καυχάλωσα, σοφὴν ὅτι παλάδα νικᾷς
νῦν πλὴν, ἢ τοπάρῃ μὴ λυφ' ἐσπερίδων.

C. VRS. VELIVS.

Acer eram & primis inuicta mente sub annis
Oestriferæ spreui dulcia iura deæ.
Missilibus nec eram diris uiolandus amorum
Qui tua nunc canus sub iuga uado Venus
Suscipe ouās, tetrica uicta tibi Pallade cessit
Quam prius Hesperidū munere maior honos.

LVSCINIVS.

Qui potui iuuenis sapienter temnere leges
Quondam prædulces ὃ Venus alma tuas,
Spicula carniuorum nitare edoctus amorum
En mea colla senex sub iuga mitro tua.
Vista iacet Pallas, magis hæc capelæta trophæa,
Aurea quam pastor cum tibi mala dedit.

Γαύλῃ σιλεντιαρίῃ.

Ἡσὺν ἐτι φθινόπωρον ἱερέτερον ἢ αὐτῇ ἄλλῃς
Χεῖμα σὸν ἀλλοτρίῃς θερμότερον θερμῇ.

C. VRS. VELIVS.

Næ tuus alterius autumnus purpureum uer,
Asterius menses & tua uincit hyems.

Μακρόνιον ὑπέρτα.

Ὁ χρυσὸν ὃν ἐρώτῃ μετέρχομαι, ὃ γὰρ ἀρότρω
ἐργα μελισσῶν γίγνεται, ἢ σκαπάνῃ,
Ἀλλ' ἔαρὶ δροσιερῶ, μέλιτ' ὃ γέμει ἀφρογενεῖς
ὃ χρυσὸς τελεβή ποικίλ' ἐργατίους.

IOAN. VENATORIVS.

Auro adeundus amor, nec enim fingitur aratro
Cera, nec rigido mella ligone fluunt.
Rore sed æthereo ueris, sic scilicet aurum
Mellitæ Veneris callidus autor erit.

Τῇ αὐτῇ.

Παρμενίς ἂν ἐργῶ, καὶ μὲν ὄνομα καλὸν ἀκέραιον,
ὡς ἀμὴρ, σὺ δέ μοι μικροτέρῃ θανάτῳ.
Καὶ φεύγεις φιλέοντα, καὶ ὃ φιλέοντῃ διώκεις,
ἄφρα πάλιν κτείνω καὶ φιλέοντῃ φύγεις.

LODO. IAVSSERANDVS.

Parmenis es falsò, quod pulchro nomine sensi
Audito, sæua es nam mihi morte magis.
Spernor amans abs te: nò curo, quæris amari,
Vt cupidum rursus spernere praua queas.

Φιλοδῆμος.

Platoni tribuit Laertius.

Μᾶλλον ἐγὼ, βαλὼν με φιλῶν σὲ τίς, ἀλλ' ἐπίνειυσον
Ξανθίππῃ, καὶ γὰρ σὺ, μαρμαρινόμειρα.

LAER. INTERP.

Malum ego, me mittit, qui te succenditur unus,
Annue Xanthippe, linquit utrunq; decor.

BENTINVS.

Malū ego, me iaculatur, amiat qui te: annue quæso

Ξ 4 Xan

Xanthippe, tibi mox nam & mihi forma perit.
¶ Sed & terrastichō quod apud Laertiū distichon
hoc præcedit, & Platōi ab eodē tribuitur, quo
niā huc pertinet, adscribere non pigebit.

PLATONIS.

Τῷ μὴλὼ βάλλω σε, σὺ δ' αἰ μὲν ἐκδῶσα φιλεῖς με
διεξαμύνῃ τ' σῆς παρθενίης μετ' ἄδ' ος.
εἰ δ' ἄρ', ὅ μὴ γένοιτο, νοεῖ, τὸτ' αὐτὸ λαβῶσα
σκεῖται τὴν ὥραν ὡς ὀλιγοχρόνιος.

INTERP. LAER.

Malo ego te ferio, cape si sum gratus amator,
Et me participem uirginitatis habe.
Sin fieri dubitas hoc ipsum, mente reuolue
Suscipiens formæ quā breue tempus inest.

BENTINVS.

Malo ego te ferio, tu si me diligis, illud
Suscipe, & me imparti uirginitate tua.
Hoc fieri si posse negas, hoc suscipe malum, &
Quā pereat paruo tempore forma uide.

Τὸ αὐτὸ.

Ἡράκλεις πλετῶν Σωσίκρατες. ἀλλὰ πένες ὦρ,
ὅκ' ἔτ' ἐρῶς. λιμός φάρμακον οἷον ἔχ'·
εἰ δὲ πάρος σε ἡλάσσα μύρον, καὶ τερπνὸν ἄδωνιν
Μηνόφιλα, νῦν τοι τέννομα πυνθάνεται.
τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πῆλεις; ἢ μόλις ἔγε
τὸτ' ἔπος, ὡς εὐδὲς εὐδὲν ἔχοντι φίλ'. (νως

C. VRS. VELIVS.

Diues amabar, modo nec Socrates ullam
Pau

Pauper amas, uis est qualis in esurie.
Quæ te delicias, dulcemq; uocauit Adonim
Menophile, nomen nunc rogat illa tuum.
Vnde hominū cuias; quæ patriar iam uetus illud
Non nescis, inopi nullus amicus adest.

Μελεάγρου.

Ἀφνός ἔρως, διφνός. τί δὲ τὸ πλεον; ἢν παλιν εἶπω,
καὶ πάλιν οἰμῶζωρ, πολυμάκι διφνός ἔρως;
ἢ γὰρ ὁ πάς τῶτοις γιγῶ, καὶ πυκνὰ ἡκιδίαις,
ἡδεται. ἢν δ' εἶπω λοιδορεῖ, καὶ τρέφεται.
θαύμα δέ μοι, πῶς ἄρα δὴ γλαυκοῖο ῥανίσα
λύματ', ἐξ ὕγρ' Κύπρι σὺ, πῦρ τέτοκας.

IDEM.

Sæuus amor sæuus; quid tum, si talia mœrens
Conquerar, atq; iterum talia sæuus amor
Nimirum puer hæc conuitia ridet, & ipsis
Gaudet, & insultat iurgia si qua loquar.
Ast ego demiror glauco Venus ædita ponto,
Qui flammam ex unda progenerasse potes.

Τὸ αὐτὸ.

τί ξενον, εἰ βροτολογός ἔρως τὰ πυρίπνοα τόξα
βάλλει, καὶ λαμυροῖς ὀμμασι πυκνὰ γιγῶ;
εἰ μήτηρ σεργῶ μὲν ἄρη, γαμέτις δὲ τετυκται
ἡφαίστω, κοινὴ καὶ πυρὶ, καὶ ξίφεσι;
Μητρὸς δ' εἰ μήτηρ ἀνέμων μάστιγι θάλασσα
τερχνύ βοᾷ, γενέτης δ' ὅτε τις, ὅτε τίς;
τὸνεκερ ἡφαίστω μὲν ἔχ' φλόγα, λύμασι δ' ἐργῶν
Στρεφεῖν ἴσθι, ἄρι' δ' αἰματόφυλα βίλη.

Z s C. VRS.

Tela nihil mirum si letifer ignea torquet
Illicibusq; oculis usq; lubescit amor.
An non Martem amat, & nō est Vulcania cōiunx
Mater, & hinc ferrū tractat & inde focum?
Non ne mare est huius, uentorum uerbere, mater
Vasta fremens, genitor nemo, nec alterius?
Quare Mulciberi flammam dea, fluctibus iram
Acquam amat, & Martis tela cruenta gerit.

Τὸ αὐτὸ.

Εἰ μὴ γινώσκῃ τὸ καλόν, μετὰ δ' ὅσον ἀπέλθῃ,
εἰ δὲ μὴ, τί φοβῆται τὸ δὲ μὴ διδόναι;

IDEM.

Si perit, impartire prius quā forma senescat.
Sin manet, an dubitas id dare quod remanet?

IDEM.

Vtere temporibus, uariant cito cuncta, pilosum
Aestas ex hœdo sic facit una caprum.

Ἀσκληπιάδης.

Λύχνε, σὶ γὰρ παρῆσα τρεῖς ἄμοσιν ἡράκλεια
ἤϊμα, λῶχ ἡκ. λύχνε, σὺ δ' εἰ θεὸς εἶ,
τὴν δολίην ἐπάμνηνον, ὅταν φίλον ἐνδον ἔχῃσας
παίξῃ, ἀποσβέσας, μὴ κέτι φῶς παρέχῃ.

MORVS.

Lychne reuerſuram te iurauit amica.
Hæc redit, ὁ πόσας det tibi, si deus es.
Ludenti cum nocte places, extinguere, & aufer
Tam sacra tam sacris lumina luminibus.

Ραφίνα.

Γαλ

Παλλὰς ἰσαθρήσασα, καὶ ἤν χρυσοπέδιλος
μαίωνιν, ἐκ λαρδίνης ἰαχὸν ἀμφοτέραι,
ὅκ' ἐτι γυμνῶμεθα. κρίσις μία ποιῶν ὅσον ἀρκεί,
ὃ καλὸν ἢ ἡτῶσαι δις πρὸς καλλοσύνης.

C. VRS. VELIVS.

Mæonin intuitæ fors Pallas, & aurea luno
Hanc imo uocem epe dore protulerant:
Sat nudas cecidisse semel, damnanter bubulco,
Turpe bis ob speciem succubuisse foret.

Τὸ αὐτὸ.

Ὡς πλισμαὶ πρὸς ἐρώτα πρὸς εἰρνοῖσι λογισμῶν
ὃ δὲ με νικῶν μὲν ὅσον ἰὼν πρὸς ἑνα.
ὅπως δ' ἀθανάτων συνελύσομαι, ἢν δὲ βοηθὸν
βάκχον ἔχῃ, τί ποιῶν πρὸς δὴ ἰγὰ δύναμαι;

IDEM.

Ex animo armatus ratione reluctor amorē
Non unum contra uictor hic unus erit.
Mortalis pugnabo deo, quem sicubi Bacchus
Iuuerit, aduersus quid faciam ipse duos!

Τὸ αὐτὸ.

Ὀμματ' ἔχῃς ἥρης μελίτη, τὰς χεῖρας ἀθῆνας,
τὰς μαστὰς παφίης. τὰ σφυρὰ τ' οἰτιδῶν.
ἐνδ' αἰμάτων ὁ βλέπων σε, τριτόλβις ὅς τις ἀκτῆς,
ἡμίθεος δ' ὁ φίλων ἀθανάτων δ' ὁ συνών.

IDEM.

Lumina Iunonis Melite, digitosq; Mineræ.
Pectus habes Paphies, Nereidosq; pedes.
Fœlix te quicumq; uidet, fœlicior audit,

Basia

Basia semidei, cætera facta dei.

ΟΥΙΣΤΟ.

Οἷε με παρθενικῆς τέρερ' γάμοι, οἷε γεραῖης.
τῆρ μὲν ἐποικίειρώ, τῆρ δὲ κατ' αἰδέομαι.
εἴη μὴτ' ὀμφαξ, μὴτ' ἄσαφίς. κ' δὲ πέπφοι,
εἰς Κύπριδ' ὅθ' ἑλάνυς ὥρια λαλοσύνη.

IDEM.

Non ego uel uetula tangor, uel amore puellæ,
Illius miseret prorsus, at hanc ueneror.
Vua nec agrestis, nec passa, sed aucta iuuabit,
Maturæ Paphies apta; forma thoro est.

ΒΑΣΙΣΤΟ.

Οὐ μέλλω φεύσθην, χρυσός ποτε. βῆς δὲ γένοιτο
ἄλλοι, χῶ μελίθεος λύνει ἔπ' ἡϊόν.
Ζυνί φυλασσέω τάδε παίγνια, τῇ δὲ Κορίννῃ
τὸς ὀβολὸς δώσω τὸς δ' ὕπο, καὶ πέτομαι.

IDEM.

Non aurum in pluuium uertar, bos alter & udo,
Dulciter argutus littore fiat olor.
Ista Ioui curæ sint ludicra, non opus alis
Est mihi, cum cæpit æra Corynna duo.

ΑΔΗΛΟΝ.

Νῦν μοι χαῖρε λέγεις, ὅτε σε τὸ πρόσωπον ἀπ' ἡλθεῖ
λῆϊνο τὸ τ' ἰσχυρὸν βάσκανε λήϊότερον.
νῦν μοι προσπαίξεις, ὅτε τὰς τρίχας ὑφ' ἀνικαῖς σε,
τὰς ὡτ' πῶς σοβαροῖς ἀν' ἡσυχίᾳ πλάζομενός.
μηκέτι μοι μετῴρε προσέειχες, μὴ δὲ συνάντα.
ἀντὶ πόσῃ γὰρ ἐγὼ τῇρ βάϊον εἰδέχομαι.

IDEM

IDEM.

Nunc tua cum perijt facies ingrata salutas,
Illa quidem lygdo tersa nitensq; magis.
Nunc ultro arrides, postquam ceruice superba
Olim quassatæ deperiere comæ.
Ne mihi nunc elata ueni, ne ue obuius ito.
Horrida decerptis quo mihi spina rosis?

ΠΑΥΛΟ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟ.

Χρῦσε ὅθ' ἀφ' αὐτοῖο δέκτρα γερ' ἄμμα κορείας
Ζεὺς, διαδ' ὅς δ' ἀνάσσει χαλκελάτῃς θαλάμῳ
φάμι λέγῃ τὸν μῦθον ἐγὼ τάδε, χαλκία νικᾷ
δ' ἀπέδα κ' δ' εἰς μὲν χρυσός ὁ πανδαμάτωρ,
χευτός, ὅλως ῥητήρας. ὅλως ἑλκιδ' ἀσ' ἐλέγχε.
χευτός ὡπ' ἡγναμπήδ' ἴσας σοβαροβλεφαρῶς.
καὶ δ' ἀνάσσει ἐλύγισεν ὅδε φρένα, μὴ τις ἐρεσᾷ
λίσσῃ δ' ὡς παφίαν, ἀργύριον παρ' ἐχωρ.

IOAN. SLEIDANVS.

Iuppiter illapsus per ferrea tecta, puellam
Aureus intactam fregit amore sui.
Fundamenta potest aurum perrumpere fuluum
Ferreæ, quod rerum perdomat omne genus.
Aurum dissoluit duro connexa labore.
Flectitur atq; auro fœmina compta dato.
Sic Danae cessit, Valeat Cytheræa, precesq;
Fidito, nummatus quisquis amator eris.

ΜΗΚΕΔΟΝΙΣ ΠΑΤΡ.

Ἀἴθερ ἔρως ἑραδὴς τί, κ' ἡπ' ἀπ' ἡπ' ἐπιθυμῆς
Βάλλει, ἄλλο τι μὲν τῷ μελίωρ μετὰ δ'.

IDEM

IDEM.

Arripe Amor quoduis nostro de corpore mebril,
Linque sed illæsum corq; iecurq; mihi.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣ ΘΕΟΓΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Ο ΖΕΥΣ ΤΗΝ ΔΑΝΑΗΝ, ΧΡΥΣΩ. ΛΕΓΩ ΔΕ ΣΕ, ΧΡΥΣΩ.
ΠΛΕΙΟΝΑ ΓΩ ΔΕΝΑΙ ΤΩ ΔΙΩΣ ΞΕΛΥΝΑΜΑΙ.

IOAN. SLEIDANVS.

Iuppiter ut Danaen, sic te quoq; fallimus auro,
Nam Ioue non possum splendidiora dare.

ΙΩΛΙΑΝΩ ΑΠΟ ΨΑΚΕΧΩΝ ΚΙΟΥΠΗΣΙΩ.

ΣΤΕΦΘ' ΠΛΗΚΩΝ ΠΕΘ', ΕΥΡΕΟΝ
ΕΝ ΤΟΙΣ ΕΒΔΟΙΣ ΕΡΩΤΑ.

ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΕΡΩΝ ΚΑΤΑΣΧΩΝ,
ΕΒΑΠΗΣ' ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΙΝΟΝ.

ΔΕΔΩΚ' ΕΠΙΘΟΝ ΑΥΤΟΥ.

ΚΑΙ ΝΥΝ ΕΣΩ ΜΕΛΩΝ ΜΕ,

ΓΤΕΡΟΙΣΙ ΓΑΡΓΑΛΙΖΩ.

PHILIPPVS MELAN.

Cum neſterem corollam,

Inter roſas repertum

Cupidinem prehendi

Ala, meroq; mergens

Vnā imbibi procacem.

Nunc ille ſæuit imis

Puer mihi in medullis.

FINIS EORVM QVÆ

EX SEPTIMO.

ERRATA.

Pagina 24. uerſu 29. lege *ιδρώς*. 25. 23. *μῆδερ*
γ' ἄγαμ. 28. 3. *βιωσόμην*. 5. *διαπάνη*. 29. 20. *τόμ*
βίον. 30. 13. *πρήξεις*. 34. 17. *θεραπεινίδι*. 48. 24. *αἰ*
ζήκοι. 25. *πρισβύσας*. 49. 25. *πολύμηνις*.
 20. *λεφθεμ*, *υπορθε*. 66. 6. *ἐπς*. 7 2. 5. *αἰχμητῆρ*.
 92. 10. *λύωμ*. 6. *Spiritu eum rapuit*.
 93. 6. *ἄκρ*. 153. 7. *ἡρακλείτ*. 195. 9. *ξύλιν*. 203.
 26. *φλίξς*. 176. 22. *duxit*. 223. 8. *ἀπέσχετο*. 226. 50
πυλὺμ. 239. 10. *ἦλθε* γὰρ *ἡ τλήμων*. 247. 3. *τῆρας*.
 250. 26. *ψυχρῶμ*. 280. 27. *ὑποσπείρς*. *ιβ*. *μῆλιχίμ*
 288. 2. *μύρωμ*. 295. 4. IOAN. SLEIDANVS. 27. *cx*
uii. 2. 332. 18. *λεσσεμένη*. 344. 11. *ημίς*. 349. 12.
ἡ πᾶς.

